

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗
ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๖๕ คน

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ มีสมาชิกเข้าชื่อประชุม
ครบองค์ประชุม ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระ
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้วยังค้างอยู่ ก่อนที่จะเริ่มก็จะเรียน
ชี้แจงนิคณะครับ คือผมได้ให้ทางเจ้าหน้าที่จัดพิมพ์ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งผ่านการ
พิจารณาของสภาไปแล้วถึงมาตรา ๑๕๕ รวมทั้งร่างที่กำลังพิจารณาต่อไปเพื่อ
ให้ท่านกรรมาธิการท่านสมาชิก ได้ตรวจสอบข้อความที่จะมีผิดพลาดอะไรแก้ไข
เพียงไร ถ้าสมมุติว่าเราเสร็จในวันนี้ พรุ่งนี้บ่ายเราจะได้มาทบทวนถ้อยคำ
กัน จะได้ลงมติกันก่อนสิ้นปี แต่ถ้าในวันนี้ไม่เสร็จต่อพรุ่งนี้นะครับ สักคำหน้า
เราคงต้องมาดูถ้อยคำที่ผิดพลาด เพราะว่ารัฐธรรมนูญเป็นเรื่องใหญ่เราจะ
ถามกันเดี่ยวเดียวเหมือนกฎหมายธรรมดาคงไม่ได้ ก็ขอเรียนชี้แจงของท่าน
ได้โปรดศึกษาร่างที่แจกไปด้วยนะครับ ขอเชิญกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส.
บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขอประทาน
กราบเรียนท่านประธานว่า ที่ท่านประธานได้กรุณาเรียนต่อที่ประชุมว่าให้
เจ้าหน้าที่พิมพ์ร่างรัฐธรรมนูญนั้น ผมอ่านดูท่านประธานครับข้อความไม่ตรงกัน
ยกตัวอย่างขอประทานโทษมาตราก็ไม่ตรงกันอย่างเช่นมาตรา ๑๕๘ ที่มีปัญหา
ในร่างนี้หน้า ๔๔ ท่านประธานเปิดคุนระครับ มาตรา ๑๔ เป็นเงินประจำ
ตำแหน่งสมอานทบทุนหลายมาตราก็ไม่ตรงกัน อย่างในด้านหลังร่าง
รัฐธรรมนูญที่พิมพ์มานี้ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณามาตรา ๑ ใน (๑๕๖ ถึง
๑๑๑) ก็ไม่ตรงกันนะท่านประธานคือเป็นมาตรา ๒๑๑/๓

ประธานรัฐสภา : ไม่เห็นไรครับ คือการจัดเรียงมาตรา อาจ
จะไม่ต้อง เป็นไปตามขั้นตอนที่อะไรยกเลิกบางมาตรายกเลิกไป ไม่เห็นไร
เราปรักษากันในวันพุงนี้ เอาวันนี้ให้เสร็จเสียก่อน

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
คืออ่านเสร็จแล้วทำให้งงครับ

ประธานรัฐสภา : มีอะไรหรือกันได้ เมื่อคราวที่แล้วเรา
พิจารณาถึงมาตรา ๑๕๕ นะครับ วันนี้จะขึ้นว่าด้วยหมวดการปกครองท้องถิ่น
ขอเชิญท่านเลขาธิการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร):
หมวด ๘ การปกครองท้องถิ่น

ประธานรัฐสภา : มีผู้แปรญัตติ เชิญอาจารย์ธรรมบุญครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาใน

เรื่องของหมวด ๕ การปกครองส่วนท้องถิ่น กระผมก็ได้ขอสงวนไว้โดยขอแปรญัตติแก้ไข แต่เนื่องจากปรากฏว่าในตอนหลังคณะกรรมการได้ปรับปรุงข้อความในเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่นและโดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลที่ได้ผ่านวุฒิสภาไปแล้วนั้น กระผมได้ขอแปรญัตติไปก็มีข้อความที่ได้สมประโยชน์ในด้านนี้ กระผมจึงไม่คิดใจในเรื่องนี้ และในโอกาสนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตนิดหนึ่งในมาตรา ๑๕๗ กระผมก็ได้ขอสงวนไว้เหมือนกัน แต่เนื่องจากว่าคณะกรรมการก็ได้ปรับปรุงข้อความให้สอดคล้องตามความต้องการของกระผมแล้ว กระผมจึงไม่คิดใจ และเนื่องจากกระผมจะต้องไปแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติที่กัมพูชาร่วมกับร่างพระราชบัญญัติแม่โจ้ ในโอกาสนี้กระผมจึงกราบเรียนขออนุญาตลาท่านประธานไปด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คือขอไม่ให้ผมเรียกชื่อนะครับ เชิญท่าน
เลขาฯ มาตรา ๑๕๖

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๑๕๖

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายมานะ กุสกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อสงสัย ในกรณีที่กรมการได้ขอเพิ่มเติมในมาตรา ๑๕๖ ในวรรคหนึ่ง ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ต้องเป็นไปตามหลักการแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ผมกราบเรียนว่า จากกรณีที่มีปัญหากันอยู่ปัจจุบันนี้เกี่ยวกับเรื่องราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ผมไม่เข้าใจว่าทางกรมการท่านได้พิจารณาถึงห่วงอำนาจของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้ง ในระดับสูงสุดก็คือ การเลือกตั้งสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร ในระดับรองลงมาก็คือ การเลือกตั้งระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นไม่ได้มีกฎหมายประกาศไว้ให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น แต่เป็นราชการส่วนจังหวัดและตำบล ตามกฎหมายซึ่งอยู่ในลักษณะเดียวกับสภาตำบล ท่านประธาน แล้วถ้าลำดับมาก็คือสภาตำบล เทศบาลและสุขาภิบาล ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยหนึ่งในการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยเล็กกระจายกันอยู่ตามพื้นที่ที่เจริญแล้ว ท่านประธาน อำนาจของประชาชนในการที่จะควบคุมดูแลราชการส่วนภูมิภาคเป็นหูเป็นตา เป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชน เป็นหูเป็นตาให้กับรัฐบาล นั่นก็คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมขอกราบเรียนว่า ถ้าท่านเขียนแบบนี้ เท่าที่ผมศึกษาดูแล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากมาตรา ๑๕๖ กิติ มาตรา ๑๕๗ กิติ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ ครองนี้แต่ละครั้ง ที่จริงกรมการของท่านน่าจะระบุว่า ส่วนราชการไหนบ้างที่จะต้องมาจากการเลือกตั้งด้วยตนเอง ท่านจะเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ปีหนึ่งมีงบประมาณไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธาน ทำไมมหาดไทยไม่พูดเรื่องนี้ กลับไปเอาเรื่องกำนัน ผู้ใหญ่บ้านขึ้นมาต่อรอง น่าจะเอาเรื่ององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นมาพูดด้วย เพราะตัวแทนแต่ละอำเภอเลือกให้มาเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น เป็นผู้อำนวยความสะดวกประโยชน์ให้กับกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนา แต่สิ่งนี้กระทรวงมหาดไทยเจือปนเข้ามาตลอด ท่านประธานทราบไหมครับว่า งบจำนวน ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาททางอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดเอาไปจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเอาไปใช้ งบประมาณค่าน้ำมันปีหนึ่ง ๑๐๐ กว่าล้านบาท ไม่ว่าจะรถประจำตำแหน่งผู้ว่าฯ ลงมาถึงเสมียนก็ใช้งบจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด งบค่าไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ทั้งหมดมาจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด และอีกส่วนหนึ่งมาจากสุขาภิบาล ถ้าท่านไปเปิดดู

ตามหนังสือของกระทรวงมหาดไทยที่ท่านแจกออกมาเกี่ยวกับข้อเท็จจริงตาม
 ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ จะเห็นเงินค่าตอบแทนของ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดก็คือ นายอำเภอ หัวหน้าส่วนอำเภอ ปลัดอำเภอ ซึ่ง
 ทำหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีค่าตอบแทน นี่ก็ส่วนหนึ่งที่ได้ และ
 อีกส่วนหนึ่งก็ได้จากสุขาภิบาล เพราะฉะนั้นเงินค่าตอบแทนของนายอำเภอจะ
 ได้มาจากเงินเดือนโดยตรง เงินเดือนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด และก็
 เงินเดือนจากสุขาภิบาล ตรงนี้กรรมการน่าจะแยกให้องค์การบริหารส่วน
 จังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยงานอันหนึ่งของประชาชนให้เป็นอิสระของตัวเอง
 ทุกวันไม่ได้เป็นอิสระในการตั้งงบประมาณ ท่านประธาน ผู้ว่าราชการจังหวัด
 ปลัดจังหวัด นายอำเภอทุกอำเภอเป็นกรรมการ และมีสมาชิกจากสภาจังหวัด
 เพียงแค่ ๖ คนเข้าไปเป็นกรรมการในคณะกรรมการการคลัง ซึ่งทำ
 งบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมถามว่าอำนาจในการตัดสินใจ
 นั้นอยู่ที่ใคร ก็อยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด หน่วยงานตรงนี้สามารถที่จะเอื้อ
 ประโยชน์ให้สภาตำบลให้องค์การบริหารส่วนตำบล ให้สุขาภิบาลและเทศบาล
 แต่กรรมการ ผมอยากทราบเรียนถามว่า ท่านคิดถึงเรื่องนี้หรือไม่ อำนาจ
 ของประชาชนเหล่านั้นมันจะต้องมี ๑ ห่วงอำนาจจากการปกครองในปัจจุบัน
 ก็คือ จากสภาตำบล จากองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะว่าในระดับ
 สุขาภิบาลและเทศบาลนั้นเปรียบแล้วก็ยิ่งเล็กกว่าสภาตำบล เพราะบาง
 สุขาภิบาลหรือเทศบาลบางแห่งไม่ว่าจะเป็นเทศบาลขนาดเล็ก ขนาดกลาง
 และขนาดใหญ่ก็ไม่ครอบคลุมหมดทั้งตำบล แต่จะเลือกเอาเฉพาะในส่วน
 พื้นที่ที่เจริญแล้วเอาขึ้นมาเป็นสุขาภิบาลและเทศบาล แต่ในส่วนที่ไม่มี
 เจริญหรืออยู่ห่างไกลจากส่วนเจริญ เพียงแค่ระยะ ๒ - ๓ กิโลเมตร ท่าน
 จะเห็นว่าอยู่ในความปกครองของตำบล ผู้ใหญ่บ้านแล้วท่านประธานทราบไหม
 ครับว่า ความแตกต่างมันจะเป็นสีขาวกับสีดำ ในส่วนที่อยู่กับสภาตำบลนั้นมี

ความมึนคิดเหมือนอยู่ในความมืดของกลางคืน เพราะอะไรเพราะขาด
 งบประมาณที่จะไปดูแล และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเองก็ไม่มีอิสระในการที่จะ
 ดำเนินการอยู่ภายใต้อำนาจครอบงำของนายอำเภอ หรือว่าทางกรมการ
 ท่านจะมีข้อโต้แย้ง ว่ามีสภาตำบลบ้างที่ไม่อยู่ในความครอบงำของ
 นายอำเภอ แม้กระทั่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล
 ซึ่งผ่านสภาไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ ท่านประธานครับ สภาผู้แทนราษฎรเรานั้นได้
 เสนอร่าง แล้วก็รับร่างวาระที่ ๓ ให้อำนาจกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีความเป็น
 อิสระไม่ขึ้นต่อนายอำเภอ ในการที่จะหางบประมาณก็ได้ ในการที่จะพัฒนา
 ตำบลของตัวเองก็ได้ และบังคับให้รัฐบาลตั้งงบประมาณอุดหนุนท่านไม่น้อยกว่า
 ๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผมได้ขอแปรญัตติในกรรมาธิการ แต่ผลปรากฏว่าคัดไป
 ทางรัฐบาลไม่เอาไม่ยอมรับในสิ่งที่จะสร้างความเจริญให้ประชาชน เสร็จแล้ว
 ก็ส่งเข้าไปหาวุฒิสมาชิก อย่างที่สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายตอนเข้าไปนั้น
 เว้นข้าง พอออกมาไม่รู้เป็นตัวละคร เล็ก ๆ ผมว่าถ้าท่านเขียนรัฐธรรมนูญ
 อย่างนี้ ถ้าท่านบังคับราชการส่วนท้องถิ่นอย่างนี้ กฎหมายองค์การบริหารส่วน
 ตำบลและกฎหมายสภาตำบลเป็นนิติบุคคลนั้น ผมเชื่อมั่นว่าจะต้องมีการแก้ไข
 เพราะในหลายมาตราขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้แน่นอน วันนี้ผมลุกขึ้นมา
 อภิปรายในตอนนี้ เกี่ยวกับการที่กรรมาธิการได้ขอแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องมาตรา
 ๑๕๖ ผมอยากเรียนถามว่าท่านหมายถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยหรือไม่
 ถ้าไม่ถึงท่านจะเพิ่มเติมเข้าไปได้หรือไม่ ตัดคำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น
 ออกไปเลย แล้วระบุลงไปแล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล
 สุขาภิบาล กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยาและต่อไปก็ไปแก้มาตรา ๑๕๘
 มาตรา ๑๕๙ บังคับให้จะต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด นี่ถึงจะเกิดความ
 ขอบธรรม เราต้องการที่จะปรับปรุงการปกครองระบอบประชาธิปไตยของ
 ประเทศไทยให้ได้รับความเสมอภาคในการกระจายอำนาจ แต่ท่านประธาน

ครับ ผมอยากทราบเรื่องไปถึงกรรมการว่า ตอนนี้ท่านกำลังให้อำนาจลงไปสู่ระดับต่าง แต่ระดับกลางท่านไม่ให้ ก็จะเหมือนสภาฯ เขาหัวโต แล้วต่อไปท่านจะให้องค์การบริหารส่วนตำบลหัวโต แต่สภาจังหวัดกับสุขาภิบาลกลายเป็นเอาในส่วนที่คอคอดที่สุด ก็คือยังถูกมัดด้วยกระทรวงมหาดไทย ท่านจะอ้างว่าจะต้องมีการแก้กฎหมาย ผมถามว่ากฎหมายนี้จะเสนอเข้าสู่สภาเมื่อไร อีกกี่ปีก็ชาติ ท่านรับรองได้ไหมว่ารัฐบาลนี้จะแก้กฎหมาย ๒ ฉบับนี้ คือ พ.ร.บ. สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด แม้กระทั่ง พ.ร.บ. สภาตำบลเอง ท่านเขียนออกมาอย่างหนึ่ง พอจะรับ รับอีกอย่างหนึ่ง รับอย่างลูกลี้ลูกลม จะเห็นว่า ๔๓ มาตราที่ถูกแก้ไป แต่กลายเป็นแก้ผิดหมอย แก้เล็กน้อย เสร็จแล้วท่านก็เอามาทะเลาะกันเอง ผมอยากจะถามทางกรรมการว่า ท่านจะเพิ่มคำว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด และสุขาภิบาลได้หรือไม่ เพราะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นไม่สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น แต่สังกัดราชการส่วนจังหวัด และตำบล แม้กระทั่งใน พ.ร.บ. สภาตำบลซึ่งผ่านสภาไปแล้ว ท่านก็จะเห็นว่า คำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น นั้นจะไม่มีคำว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด อยู่ ผมอยากให้ทางกรรมการได้ตอบชี้แจงให้ผมเข้าใจด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวิฑูรย์ นามบุตร ครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำนาจเจริญ) :
 ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกรัฐสภา ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอำนาจเจริญ ท่านประธานครับ ต่อประเด็น มาตรา ๑๕๖ หมวด ๕ การปกครองส่วนท้องถิ่น กระผมได้แปรญัตติไว้ก่อนอื่น ต้องขอชื่นชมคณะกรรมการ ซึ่งได้มีโอกาสพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อคำใน มาตรา ๑๕๖ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวาระหนึ่ง การปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของ

ประชาชน และพรรคสอง ได้ระบุนิยามกำหนดนโยบายและควมมีอิสระใน
 ด้านการเมือง ทานประธานที่เคารพ เป้าหมายในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะ
 ด้านเศรษฐกิจด้านสังคมและการเมืองนั้น ทุกประเทศได้กำหนดเป้าหมายและ
 แนวทางในการพัฒนาประเทศคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะบรรลุเป้าหมายทางด้านการ
 การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาทาง
 ด้านสังคม และการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาทางการเมือง ทาน
 ประธานที่เคารพ การบรรลุเป้าหมายทางด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
 นั้นมักจะคำนึงถึงการรักษาเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจ การกระจายรายได้
 การจ้างงานตลอดจนการรักษาอัตราการชำระเงิน ทานประธานที่เคารพ
 เป้าหมายนี้ถือว่าประเทศเราก้าวไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง แนวทางในการพัฒนา
 ด้านเศรษฐกิจปัจจุบันนี้ถือว่าอยู่ในช่วงที่สามารถเป็นไปได้ ส่วนเป้าหมายใน
 การพัฒนาทางด้านสังคมนั้นมุ่งเน้นถึงเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความ
 เป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะด้านการศึกษาหรือด้านอื่น ๆ แต่ทาน
 ประธานที่เคารพ เป้าหมายในการพัฒนาทางการเมืองนั้นถือว่าเป็น
 เป้าหมายที่สำคัญที่จะสามารถพัฒนาเป้าหมายแรกและเป้าหมายที่ ๒ ไปสู่
 ความสำเร็จได้ เราพูดกันตลอดในเรื่องของการกระจายอำนาจ

ประธานรัฐสภา : คุณวิฑูรย์ครับจะเอาตามร่างเดิมหรือตาม
 ร่างที่คณะกรรมการแก้ไข

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำนาจเจริญ) :
 จะพยายามให้ตามที่แก้ไขครับ แต่ขอให้เหตุผลเล็กน้อยให้ทานประธานครับ
 ทานประธานครับ เป้าหมายในการพัฒนาทางการเมืองนั้น ต้องมีการ
 พัฒนาทางสถาบันทางการเมือง และให้มีส่วนร่วมทางการเมือง ทำ
 อย่างไรจะส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจสู่ประชาชนได้มากที่สุด ไม่ใช่รวม
 ศูนย์อำนาจอย่างเช่นทุกวันนี้ เราพูดตลอดเรื่องการกระจายอำนาจว่าทำ

อย่างไรจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองในส่วนท้องถิ่น มาตรา ๑๕๖ ในส่วนที่กำหนดไว้ในวรรคแรก การปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ การปกครองในส่วนท้องถิ่น รูปแบบของการปกครองท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร รูปแบบการปกครองเมืองพัทยา หรือการปกครองในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสภาและวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบไปแล้ว ซึ่งจะผลบังคับในระยะเวลาอันใกล้นี้ ผมถือว่าเป็นรูปแบบการปกครองที่ให้อำนาจให้โอกาสกับท้องถิ่นในการพัฒนาตนเอง มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ ตามร่างของกรรมาธิการในวรรคสอง กำหนดให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย กระผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการในจุดนี้ว่าทำอย่างไรจะให้ท้องถิ่นมีโอกาสกำหนดนโยบายในการปกครองของตนเอง มีโอกาสในการกำหนดการ เก็บภาษีอากรในท้องถิ่น ท่านประธานครับ โครงสร้างและรูปแบบการปกครองของบ้านเรา กระผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ไม่ว่ารูปแบบการปกครองในส่วนกลาง ซึ่งจะถือปรัชญาการรวมอำนาจ ฉะนั้นการปกครองในส่วนกลางนั้นจำเป็นต้องมีหรือไม่ ในปัจจุบันก็ถือว่าจำเป็นต้องมี เพราะบ้านเราถือว่าเป็นรัฐเดี่ยว มีการปกครองเพื่อที่จะให้เกิดความเป็นเอกภาพในบ้านในเมือง และการปกครองในส่วนภูมิภาคนั้นก็คงจำเป็นต้องมี เพราะถ้ามองย้อนประวัติศาสตร์ความเป็นมาของการปกครองในส่วนภูมิภาคนั้น

ประธานรัฐสภา : คือถ้าไม่ขัดกับกรรมาธิการก็เอาพอสมควร

นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำนาจเจริญ) :
มีส่วนที่แย้งบ้างเล็กน้อยครับท่านประธาน แต่ส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับทางกรรมาธิการ เพราะว่ามันผ่านมานั้น การปกครองส่วนท้องถิ่นของเรา

ค่อนข้างที่จะมีปัญหา อำนาจของประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้รับการสนองตอบอย่างแท้จริง เราปฏิเสธไม่ได้หรือครับว่าที่ผ่านมามหาชนไทยถูกกำเนิดการปกครองส่วนท้องถิ่นทำอย่างไร มหาชนไทยมีความจริงใจมากน้อยเพียงใดที่จะให้มีการกระจายอำนาจออกไปสู่ท้องถิ่น เราเห็นได้ชัดเจนอย่างที่ท่านสมาชิกได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองในส่วนท้องถิ่นพยายามที่จะให้ตัวแทนจากส่วนกลางคือ การปกครองในส่วนภูมิภาคซึ่งท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเข้ามากำกับดูแล เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีสมาชิกสภาจังหวัดอยู่ในฝ่ายนิติบัญญัติ หรือแม้กระทั่งในรูปแบบของสุขาภิบาลให้ประธานกรรมการสุขาภิบาล คือทางท่านนายอำเภอมากำกับดูแล ท่านประธานที่เคารพ ในส่วนพรรคสามนั้นกระผมเห็นด้วยกับกรรมวิธีการว่า การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือประโยชน์ของประชาชาติโดยส่วนรวมในตรงนี้ก็ถือว่า เป็นการเคารพภูมิปัญญาของราษฎร เพราะว่าในช่วงนี้ถือว่า เป็นช่วงในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปกครองในบ้านเมือง ขอให้ทุกอย่างทุกส่วนมีโอกาสในการกำหนดกระบวนการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบายหรือว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผมถือว่าถ้าท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย และนำนโยบายไปปฏิบัติตามความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างแท้จริงแล้วนั้น คิดว่าการปกครองในส่วนท้องถิ่นของเราจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะว่าคงไม่มีใครหรือรู้ความต้องการ รู้ปัญหาของท้องถิ่นได้เท่ากับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ผมขอสนับสนุนหลัก ๆ ในมาตรา ๑๕๖ ครับ

ประธานรัฐสภา : คุณลวีล ไพรสมณ์ ครับ

นายถวิล ไพรสมณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมณ์ สมาชิกรัฐสภา

กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม กระผมต้องขอสนับสนุนตามร่างของ
 กรรมาธิการ เพราะดูตามเจตนารมณ์ในการแก้ไขตามร่างเดิมแล้ว ผมคิดว่า
 แนวความคิดของกรรมาธิการที่ต้องการให้ความเป็นอิสระกับท้องถิ่นนั้นคงเป็น
 เจตนารมณ์ที่บรรดาเราท่านทั้งหลายคงจะต้องยอมรับกันตามนั้น โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งตามหลักการ ในการปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว เราถือว่าส่วนท้องถิ่นนั้น
 จะต้องมีความเป็นอิสระที่จะกำหนดนโยบายภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ภายใต้
 อำนาจหน้าที่ได้อย่างอิสระแล้วเราก็ทราบอยู่แล้วว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 นั้นเป็นสิ่งที่รัฐสร้างขึ้นมา เมื่อเป็นสิ่งที่รัฐสร้างขึ้นมาแล้ว อำนาจจะต้อง
 จำกักอยู่เฉพาะที่ส่วนท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบเท่านั้นเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 อำนาจที่ส่วนท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบ ก็คืออำนาจหน้าที่ที่จะให้บริการกับ
 ประชาชน ในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งเขามีความต้องการที่
 จะรับบริการจากส่วนราชการท้องถิ่น และในขณะที่เดียวกันท้องถิ่นเองก็ไม่มี
 อำนาจในบางสิ่งบางอย่างที่เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนกลาง โดยเฉพาะ
 ไม่ว่าอำนาจทางด้านความมั่นคง อำนาจทางด้านเศรษฐกิจ หรืออำนาจทาง
 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศก็ดี นั้นเป็นอำนาจของรัฐบาลกลาง
 โดยเฉพาะ แต่อำนาจหน้าที่ที่เป็นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องให้
 ความเป็นอิสระกับท้องถิ่นอย่างชัดเจน กระผมเองไม่ค่อยคิดใจในบทบัญญัติที่
 กำหนดไว้ในมาตรานี้เท่าไรนัก แต่ผมอยากจะฝากข้อสังเกตว่า ในทางปฏิบัติ
 จริง ๆ นั้น ถึงแม้กฎหมายรัฐธรรมนูญจะให้อำนาจ ให้มีการออกกฎหมายลูก
 เพื่อบทบัญญัติ เพื่อบัญญัติเฉพาะข้าราชการส่วนท้องถิ่นเอาไว้ต่างหากก็ตาม
 แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ นั้น กระทรวงมหาดไทยซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของ
 รัฐบาลกลางที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลข้าราชการส่วนท้องถิ่นทั่วราชอาณาจักรนั้นกลับ
 มีอำนาจต่างหากซึ่งผมเชื่อเหลือเกินว่า ท่านสมาชิกวุฒิสภาคงไม่ทราบก็คือว่า
 เมื่อมีกฎหมายต่างหากออกมาแล้ว กฎหมายฉบับนั้นจะให้อำนาจกระทรวง

มหาดไทยออกกระเบียบ ออกพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ซึ่งในตัวเองที่ไปออกกระเบียบและทำลายความเป็นอิสระของท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเทศบาลก็ดี องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี ซึ่งในกฎหมายระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดก็ดี กฎหมายเทศบาลก็ดี กฎหมายสุขาภิบาลก็ดี กฎหมายเมืองพัทยาที่ดีนั้น ในอำนาจกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ออกกระเบียบไม่ว่าจะเป็นระเบียบการคลัง ไม่ว่าจะเป็นระเบียบว่าด้วยการจ้างหรือการจัดหาพัสดุ ไม่ว่าจะเป็นระเบียบว่าด้วยทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็นระเบียบทางด้านบุคลากรก็ตาม ตัวระเบียบนั้นเป็นตัวระเบียบที่ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหลัก แต่ท่านสมาชิกรัฐสภาอาจจะไม่ทราบในความเป็นจริงว่าระเบียบที่ออกนั้นเป็นการออกเพื่อให้อำนาจของกระทรวงมหาดไทยที่เข้าไปกำกับดูแลข้าราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้นไปเพราะฉะนั้นผมยังเคยเสนอให้เขียนไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกันว่า เมื่อรัฐบาลจะออกพระราชกฤษฎีกาก็ดี ออกกฎกระทรวงก็ดี ออกระเบียบก็ดีควรจะนำมาให้รัฐสภาแห่งนี้รับทราบด้วยว่าระเบียบที่ออกไปนั้น มันสอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมจึงจะฝากข้อสังเกตแต่เพียงว่า การที่กรมการได้แก้ไขในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๖ นั้น ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และอยากจะเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาท่านแรกที่ได้อภิปรายไปว่า ที่ท่านเป็นห่วงว่าราชการส่วนบริหารและราชการส่วนจังหวัดไม่ใช่ระเบียบราชการส่วนท้องถิ่นนั้น คงไม่ใช่ เพราะว่าในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาลและการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะฉะนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงถือว่าเป็นราชการส่วนท้องถิ่น กระผมเองจึงอยากจะฝากข้อสังเกตเอาไว้ให้บันทึกเอาไว้ว่าในการประชุมรัฐสภาแห่งนี้ว่า เมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ผ่านไปแล้ว เมื่อมีกฎหมายเฉพาะออกไปแล้ว ก็ขอความกรุณาว่ากระทรวงมหาดไทย

การออกระเบียบต่าง ๆ นั้น ควรจะออกระเบียบให้สอดคล้องกับหลักการที่บัญญัติไว้ในแนวนโยบายของรัฐในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และหมวด ๕ ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ขอพระคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณส่งสุข

นายส่งสุข ภัคเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่าในมาตรา ๑๕๖ ซึ่งกำลังมีการพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ในหมวด ๕ นั้น กระผมได้ส่งวงคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๕๗ แต่เนื่องจากในมาตรา ๑๕๖ นั้น ทางคณะกรรมการได้เอาความที่กระผมขอแปรญัตติแก้ไขในมาตรา ๑๕๗ เช่น วรรคสอง อำนาจหน้าที่ของสภาท้องถิ่นนั้น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้ไปทำตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือในวรรคสามที่กระผมได้เสนอแปรญัตติไปนั้น ก็คือการกำกับดูแลการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นเพื่อกู้มครองประโยชน์ของประชาชนหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมความที่กระผมได้ขอแปรในมาตรา ๑๕๑ นั้น ปรากฏว่า ทางคณะกรรมการได้กรุณาเอาไปไว้ในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๕๖ เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ที่จะขอกราบเรียนในประเด็นที่กระผมเห็นด้วยกับการแปรญัตติของคณะกรรมการแก้ไขของคณะกรรมการในมาตรา ๑๕๖ แห่งหมวด ๕ การปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมคงจะไม่อภิปรายอะไรประกอบต่อไปแล้ว นอกจากจะขออนุญาตท่านประธานเพียงเล็กน้อยที่จะได้กราบเรียนว่า เมื่อถึงมาตรา ๑๕๗ กระผมจะไม่อภิปรายเมื่อยังถึงมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ กระผมจะไม่อภิปราย กระผมเห็นว่าหมวด ๕ ซึ่งเป็นหมวดการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น กำลังเป็นหมวดที่สร้างเงื่อนไขในทางการเมืองที่เราน่าจะพูดกันได้ครับท่านประธานว่าวันนี้ก็จะ เป็นวันที่ความต้องการของประชาชนทั้งประเทศ ที่ได้เลือกพวกเรา

เข้ามาทำหน้าที่ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เราจะทำได้สำเร็จหรือไม่
 กระผมเชื่อในสายตาของกระผม ณ วันนี้ว่า จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาในระยะ
 เวลา ๒ - ๓ สัปดาห์ จนกระทั่งถึงเมื่อคืนนี้ จนกระทั่งถึงเมื่อเช้านี้ เจื่อนไซ
 ที่จะเกิดขึ้นต่อไปนี่คือ เจื่อนไซการไม่ปรองดองกันของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 และของพรรคการเมืองต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การที่ทำให้สภาพของประชาชน
 คือจะชะงักงัน กระผมไม่มั่นใจว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญของพวกเราในวันนี้
 เราจะได้มีโอกาสนำรัฐธรรมนูญฉบับนี้มาใช้หรือไม่ท่านประธาน เพราะฉะนั้น
 สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นนี้ กระผมก็ขอกราบเรียนด้วยความเสียใจว่า ถ้าหากว่า
 รัฐธรรมนูญที่เรามีความตั้งใจกันว่าสภาแห่งประชาชน ประชาชนได้มอบหมาย
 เราเข้ามาทำหน้าที่ครั้งนี้แล้ว เราไม่สามารถที่จะตอบสนองประชาชนได้
 แน่แน่นอนเราก็คงจะต้องใช้รัฐธรรมนูญอันเป็นรัฐธรรมนูญของกระทรวงมหาดไทย
 ต่อไป เราก็คงจะต้องใช้กฎหมายเลือกตั้งอันเป็นกฎหมายเลือกตั้งของ
 กระทรวงมหาดไทยต่อไป และเราจำเป็นต้องอยู่ในพรรคการเมือง ซึ่ง
 เป็นพรรคการเมืองภายใต้กฎหมายของกระทรวงมหาดไทยต่อไป กระผมขอ
 กราบเรียนว่า เจื่อนไซการเมืองวันนี้ คือเจื่อนไซการยุบสภา ขอบพระคุณครับ
 ประธานรัฐสภา : คุณอัมพล จันทระเจริญ แล้วก็ต่อด้วยคุณ
 เอกภาพ

นายอัมพล จันทระเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม นายอัมพล
 จันทระเจริญ กลัว หลุมมหาสารคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม
 พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพ คำว่า ประชาธิปไตย คำว่า อำนาจ
 ของประชาชน เป็นสิ่งที่พวกเราทั้งหลายได้เคยให้สัตย์ปฏิญาณต่อประชาชนไว้
 ทุกขณะ กระผมเป็นคนหนึ่งในขณะที่มีภาระเสียงเลือกตั้ง ผมบอกกับ
 ประชาชนชาวมหาสารคามว่า ถ้าหากผมมีโอกาสเข้าสู่สภาได้ ผมจะไปทำ
 หน้าที่อย่างดีที่สุด เพื่อกระจายอำนาจการปกครองมาสู่ประชาชนตามระบอบ

ประชาธิปไตย วันนี้ท่านประธานที่เคารพทั่วประเทศ ท่านผู้ใหญ่บ้าน
ประชาชนทั้งหลายเราทำหน้าที่กันในสภา และในวันนี้เรามาถึงหมวด ๘
เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งหมวด ๘ การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีอยู่
ทั้งหมด ๔ มาตรา ฉะนั้น ๔ มาตรา มี มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา
๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ อยู่ในหมวดการปกครองส่วนท้องถิ่นท่านประธาน การ
กระจายอำนาจไปสู่พี่น้องประชาชนนั้น ผมคิดว่าวันนี้พวกเราทำหน้าที่
ถูกต้องแล้ว เพราะเราอยากเห็นประชาชนปกครองตนเอง เราอยากเห็น
ประชาชนมีอำนาจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าศึกษาละเอียดอย่างถ่องแท้แล้ว ใน
จำนวน ๔ มาตราของหมวดการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะทำให้เห็นว่าไม่ส่ง
ผลกระทบไปสู่กฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น ก็แปลว่า ท่านผู้ใหญ่บ้านจะไม่
เดือดร้อน ต้องทำหน้าที่ในกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่นต่อไป เรากระจาย
อำนาจไปให้พี่น้องประชาชน ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัด ใครเลือก ประชาชนเลือก เลือกไปทำหน้าที่อะไรเพื่อปกครอง
ประชาชน นั่นคือการกระจายอำนาจไปให้พี่น้องประชาชนอย่างสมบูรณ์แบบ
ที่สุด ซึ่งโอกาสนี้เป็นนาทีเงิน เป็นนาทีทอง ที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่มาจาก
การเลือกตั้งต้องใคร่ครวญข้อกฎหมายข้อนี้ดี ๆ ไม่มีโอกาสอีกแล้ว เรามี
วันนี้วันเดียวที่จะทำหน้าที่กระจายอำนาจไปสู่พี่น้องประชาชนอย่างทั่วถึงมีการ
เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การส่วนตำบล วันนี้เป็นวันของ
พี่น้องประชาชนที่มีการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย ไม่มีวันอื่นอีกแล้ว ถ้า
ท่านทั้งหลายปล่อยโอกาสอันงามอันนี้ให้หลุดมือไปในวันนี้ ความเสียใจจะ
เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน การกระจายอำนาจของประชาธิปไตยจะไม่ถึงมือ
พี่น้องประชาชนจะรอให้มีการปฏิวัติอีกหรือ จะรอให้มีการยุบสภาอีกหรือ ท่าน
อย่าไปหวังอย่างนั้นเอาวันนี้เป็นวันสำคัญก็แล้วกัน แล้วผมขอเรียนว่ามีเพื่อน
สมาชิกบางคนที่มาพูดบอกว่า เหตุการณ์วันนี้เป็นเหตุการณ์ไปสู่ทางการเมือง

อาจไปสู่การยุบสภา ยุบสภาก็อย่าไปกลัว เรายุบแล้วอำนาจคืนไปหาพี่น้องประชาชน กลัวทำไม ต้องสู้ ต้องสู้กับอำนาจเผด็จการให้ได้ ขอเพียงอย่างเดียวอย่าให้มีการปฏิวัติรัฐประหารก็พอ ฉะนั้นบางคำ บางตอนในมาตรา ๑๕๖ นี้ ผมอ่านดูแล้ว ผมอ่านตั้งแต่เมื่อคืนนี้ในการปกครองส่วนท้องถิ่น เข้าก็อ่าน เมื่อคืนนี้ก็อ่าน อ่านตั้ง ๔ มาตรา หากดูครบรองหาวิธีการว่าเราจะไปแก้ปัญหอย่างไรในสภา ฉะนั้นในมาตรา ๑๕๖ ผมยืนยันว่า คณะกรรมาธิการทำชอบแล้ว ขอบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเอกภาพ เดี่ยวผมกระจายให้ทั่ว ผมเห็นแล้วคุณเรวัตผมเห็น

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ในนามของพรรคเอกภาพของเรา ซึ่งมีท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ส.ส. ชลบุรี ท่านกณิน บุญสุวรรณ ส.ส. ชลบุรี ท่านเผด็จชัย สะสมทรัพย์ ส.ส. นครปฐม ท่านเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ จากชลบุรี ท่านไชยยศ สะสมทรัพย์ จากนครปฐม และท่านเอกพร รักความสุข จากสกลนคร ท่านธงชัย พิมพ์สกุล จากชลบุรี พรรคของเรานั้นได้เสนอคำแปรญัตติแล้วก็ส่งวงคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๕๖ โดยขอเพิ่มเป็นมาตรา ๑๕๖ ทวิ โดยขอเพิ่มข้อความดังนี้ลงไปในมาตรา ๑๕๖ ทวิว่า การจัดการปกครองในเขตจังหวัดให้ถือเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากการเลือกตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ท่านประธาน เราจะเห็นว่าท่านสมาชิกทุกท่านที่อภิปรายขึ้นมา ทุกคนเห็นลี้ด้วยที่จะกระจายอำนาจการปกครองไปให้พี่น้องประชาชน ในท้องถิ่น ผมก็เชื่อว่าพวกเราปัญญาชน ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือท่านวุฒิสภาก็ดี ท่านกรรมาธิการก็ดี ทุกคนยอมรับว่าหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นต้องการกระจายอำนาจการปกครอง กฎหมาย

รัฐธรรมนูญของเราเมื่อปี ๒๕๓๔ ก็เขียนหลักไว้ ก่อนหน้านั้นก็เขียนหลัก หลักของมันคือให้มีการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น เพียงแต่พวกเราไปทำช้อยกเว้นไว้ว่า ให้มีการแต่งตั้งได้แต่นั้นเองเราจะเห็นว่าประวัติศาสตร์เรานั้นตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมานั้น ทุกคนอยากจะให้พี่น้องประชาชนนั้นมีสิทธิมีส่วนในการปกครองประเทศ เมื่อต้นปีที่แล้วพวกเราได้มาพูดถึงการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด แต่หลายท่านก็ได้แย้งว่าไม่สามารถทำได้ เนื่องจากการปกครองส่วนจังหวัดนั้นเป็นการปกครองส่วนภูมิภาค ฉะนั้นเพื่อให้เป็นการมั่นคงแน่นอนว่า เมืองไทยของเรานั้นเลือกเอาการปกครองระบอบประชาธิปไตย ทางพรรคเอกภาพจึงขอให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖ ทวิ เข้าไปว่า ให้การปกครองส่วนจังหวัดนั้นเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ผ่านมามีหลายท่านนั้นดูถูกพี่น้องประชาชนดูถูกความสามารถของคนในชาติ หว่าพี่น้องประชาชนนั้นยังไม่พร้อม ความรู้ยังไม่ดี ไม่มีใครมีความสามารถเหนือกว่าตนเองที่มีอำนาจอยู่ถึงเวลาแล้วที่เรานั้นจะกระจายอำนาจการปกครองนั้น ไปให้พี่น้องประชาชนในเบื้องต้น ปัจจุบันนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เลือกจากตัวแทนประชาชนมาบริหารเงินเป็นพัน ๆ ล้าน สุขาภิบาลเราก็ทำได้ เราถนัดจะมี อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลที่เราถนัดถถึงกันอยู่ปัจจุบันนี้ ในข้อความถถึงกันนั้นทุกฝ่ายเห็นด้วยให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่น เพียงแต่ว่าคนที่อยู่เดิมจะทำอย่างไรก็สรุปได้ว่าทุกคนนั้นเห็นด้วยที่จะให้ประชาชนนั้นในเบื้องต้นปกครองตนเองในการกระจายอำนาจการปกครองไป หลายคนก็เป็นห่วงว่าถ้ามีการเลือกตั้งผู้ว่าแล้วกลัวผู้ว่าฯ นั้นจะไม่มีคุณภาพ กลัวคนมีอิทธิพลมาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า กรุงเทพมหานครของเราเป็นเมืองหลวงเป็นราชธานี เป็นจุดรวมของชาติ รวยที่สุด มหาเศรษฐีมากที่สุด ก็กรุงเทพมหานคร คนจนที่สุดก็กรุงเทพฯ จนอย่างไรครับ ไม่มีที่ท่ากิน ไม่มี

บ้านอยู่ อาศัยสลัมอยู่ อาศัยได้สะพานก็มี แต่เราทำไมไม่มีการเลือกตั้งผู้ว่า
 ได้ คนมีอิทธิพลมากที่สุดคือกรุงเทพฯ เจ้าพ่อนักการเมืองนั่นก็อยู่ที่นั่น แต่
 ทำไมเลือกตั้งผู้ว่าฯ ได้ แล้วอีกเหตุผลหนึ่ง เรากลัวว่าผู้ว่าฯ ไม่มีคุณภาพ
 ผมอยากเรียนถามว่า แต่ทำไมเรายอมให้มีการเลือกตั้ง ส.ส. พวกเรานั่ง
 อยู่ทุกวันนี้มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ทำไมเขาเลือกได้ ยกตัวอย่าง
 ส.ส. จังหวัดตรัง ภาคใต้ เขาเลือก ส.ส. ของเขา คนจังหวัดตรังเลือก
 ส.ส. แล้วทำไม ส.ส. จังหวัดตรังนั้นปกครองประเทศได้ เป็นถึงนายก-
 รัฐมนตรีคือท่านชวน หลีกภัย แล้วทำไมเราจะเลือกผู้ว่าฯ ดูแลจังหวัดเอง
 ไม่ได้ จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่เขาว่ายากจนที่สุด คนศรีสะเกษเขา
 เลือก ส.ส. มาเป็นผู้แทนราษฎรครั้งนี้แล้ว ส.ส. เขานั้นเป็นรัฐมนตรีก็มี
 ของประธานองคมนตรีที่เอ่ยนามคือท่านสวัสดิ์ สืบสายพรหม ก็เป็นรัฐมนตรีได้ ทำไม
 เราจะให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ไม่ได้ ผมก็สงสัยนะครับ ในการกระจาย
 อำนาจการปกครองนั้นเราเริ่มมาตั้งแต่ท่านรัชกาลที่ ๕ เพราะมีการเลือกตั้ง
 สุขามาเรื่อย แต่ทำไมเราไม่ก้าวหน้า เมื่อไม่กี่วันข้างหน้าที่ผ่านมาก็มีตัวแทน
 ที่นั่งเก้าอี้คน ผู้ใหญ่บ้านมาชุมนุมกันอยู่ที่หน้า ร. ๕ ก็แสดงว่าทุกคนนั้นมีเจตนา
 ที่จะให้มีการกระจายอำนาจการปกครอง ไปสู่ท้องถิ่นในการเลือกตั้งผู้ว่าฯ หรือ
 ให้จังหวัดเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นข้อดีมีเยอะ ข้อเสียนั้นผมว่าแทบจะ
 ไม่มีเลย ปัจจุบันนี้ผู้ว่าฯ มาจากการแต่งตั้งของส่วนกลางหลายท่านนั้นไปอยู่
 ปีเดียว หลายท่านไปอยู่ครึ่งปี ๖ เดือนก็ได้ย้าย บางท่านไม่รู้ประเพณีของคน
 ท้องถิ่น ผมขอยกตัวอย่างก็ได้ อย่างประเพณีจังหวัดยโสธร แข็งบ้องไฟ แห่
 บ้องไฟยโสธร ในการแห่บ้องไฟนั้นจะต้องมีการแห่ของลับผู้หญิงของลับผู้ชาย
 ซึ่งเรื่องนี้ถ้าคนต่างจังหวัดไปหรือผู้ว่าฯ ไปจากปักกิ่งได้ไปก็จะห้ามเขาแห่
 แข็งบ้องไฟ เอาของลับผู้ชายมา ของลับผู้หญิงมา อย่างลืมนี่ก็คือความเชื่อ
 ความเชื่อของชาวอีสานว่า ถ้าปีไหนถึงหน้าฤดูทำนาแล้วต้องการแห่บ้องไฟ

ขอฝนจากพระยาแดน และของลับผู้ชายนั้นของผู้หญิงนั้น เป็นของให้ความชุ่มชื้น เป็นของที่สร้างโลก

ประธานรัฐสภา : คงไม่ต้องอภิปรายละเอียดอย่างนั้นหรอกครับ เอาพอสมควร เอาว่าจะขอแปรญัตติไว้เรื่องผู้ว่าฯ

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ก็ตรงกับที่ผมต้องการจะพูดพอดี ตรงพอดีที่ว่า แม้แต่ท่านประธานรัฐสภาเองยังไม่รู้ประเด็นอีสาน ผมต้องอธิบายให้ท่านฟัง ที่ผมพูดอย่างนี้เพื่อจะยกตัวอย่างให้เห็นว่า ถ้าผู้ว่าฯ มาจากการเลือกตั้งนั้น เขาจะรู้ปัญหา รู้ประเด็นท้องถิ่นของแต่ละจังหวัด ของแต่ละส่วนของประเทศ นอกจากนั้นผู้ว่าฯ บางท่านนั้นไปอยู่แล้ว คนดีก็มีเยอะ ปัจจุบันนี้ผู้ว่าฯ ดี ๆ มีเยอะทั้งนั้นเลย แต่ว่าบางครั้งคู่มือที่ไม่ทั่วไม่ถึง ต้องรับรายงานจากส่วนราชการที่รายงานขึ้นมา ถ้าผู้ว่าฯ มาจากการเลือกตั้ง ตอนหาเสียงต้องไปเดินเหมือนกับท่านประธาน ไปเดินตามพาทูริสต์ ทั่วประเทศทุกจุด ทุกซอก ทุกซอยว่าปัญหามันอยู่ตรงไหน เมื่อเราเป็นผู้ว่าฯ แล้วเข้ามาแก้ปัญหาจุดนี้ ผมขอยกตัวอย่างว่าถ้าเกิดจังหวัดนั้นมีเหตุเภทภัย น้ำท่วม ไฟไหม้ ขณะนั้นบังเอิญในวันนั้นปลัดกระทรวงมหาดไทยไป ผมขอถามหน่อยครับ ผู้ว่าฯ มาจากการแต่งตั้งนั้นจะไปรับใคร ต้องไปรับปลัดกระทรวง เพราะอะไรครับ ให้ ๒ ชั้น ถ้าผู้ว่าฯ มาจากการเลือกตั้งต้องไปดูแลประชาชน กลัวไม่ได้คะแนนเสียง ก็อยากจะฝากสั้น ๆ ว่า พวกเรานั้นขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๘๖ ทวิ ให้มีการระบุข้อความว่า ให้จังหวัดนั้นเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น และให้การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายที่เราจะร่างขึ้นมารองรับ อาจจะเขียนว่า ๕ ปี ๑๐ ปี ค่อยเลือกตั้งก็ได้ อยู่ที่กฎหมายลูกที่เราจะออกมา ก็ขอฝากทางคณะกรรมการกิติ์ ท่านวุฒิสภาก็ดี ท่าน ส.ส. ก็ดี ช่วยสนับสนุนมาตรา ๑๘๖ ทวิ ด้วยนะครับ ถ้าอยากให้เมืองไทยเราปกครองระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสุวโรช แล้วก็ต่อด้วยคุณพินิจ แล้วก็

คุณเอกพร

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ กรณีในมาตรา ๑๕๖ นั้น ก่อนที่ คณะกรรมาธิการจะได้มีการแก้ไขเพิ่มในวรรคสอง และวรรคสาม และได้มีการปรับปรุงด้วยคำบางตอนในร่างเดิมนั้น ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะเรียนให้เห็นถึงความแตกต่างของร่าง เดิมกับร่างที่กรรมาธิการได้มีการเพิ่มเติม และแก้ไข ท่านประธานครับ ในร่างเดิมนั้นในมาตรา ๑๕๖ ได้ระบุเอาไว้ชัดเจนว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นต้อง เป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตาม เจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย แต่ที่คณะกรรมาธิการได้ปรับด้วยคำในวรรคนี้ และได้มีการเพิ่มเติมในวรรคสองและวรรคสามว่า ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นต้อง เป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ วรรคสอง กรรมาธิการได้เพิ่มว่า องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง มีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของตน และมีอิสระในทางการภาษีอากรและการเงินแห่งท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และเพิ่มวรรคสามว่า การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็น เพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่ผมจะลงในรายละเอียดคิดว่าผมจะสนับสนุน หรือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ตามที่กรรมาธิการได้แก้ไขและเพิ่มเติมในวรรคสองและวรรคสามแค่ไหนเพียงไรนั้น ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะเรียนต่อที่ประชุม

อันทรงเกียรตินี้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหัวใจในการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยโดยเสียทีเดียวละครับ เราเรียกร้องกันนักเราเรียกร้องกันหนาว่าเราต้องการที่จะสร้างความเป็นปึกแผ่น สร้างความเข้มแข็งถาวร และเราต้องการที่จะให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง เพื่อให้ให้มีอิสระในการตัดสินใจ ในการที่จะกำหนดชะตากรรม ชะตาชีวิตของคนในท้องถิ่นด้วยตัวแทนของพี่น้องประชาชนของท้องถิ่นเอง นั่นคือหลักที่เราต้องการ เราเรียกร้องตลอดมา ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิมนั้นก็พูดไว้แต่เพียงกว้าง ๆ ตามที่ผมเรียนต่อท่านประธานไปแล้ว แต่การที่กรมการได้ปรับเปลี่ยน ได้มีการปรับปรุงถ้อยคำ และเพิ่มเติมในวรรคสองวรรคสามลงไปนั้น ก็ตรงตามเจตนารมณ์ของการปกครองท้องถิ่นครับเพราะการปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รู้จัก และใช้สิทธิการปกครองตนเอง และดูแลการจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่นของตน เป็นการแก้ไขปัญหาที่ตรงจุด เป็นการสร้างระบอบประชาธิปไตยระดับพื้นฐาน ซึ่งจะทำให้ประชาธิปไตยระดับชาติเข้มแข็งถาวร และเป็นการแบ่งเบาภาระการทำงานของรัฐบาลกลาง ท่านประธานครับ ในอดีตที่ผ่านมานับตั้งแต่ที่เราปกครองในระบอบประชาธิปไตยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็จบเข้า ๖๒ ปี แล้วท่านประธานคงจะเป็นสักขีพยานได้เป็นอย่างดีว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทยนั้นเปรียบเสมือน มือผู้เพียงจังหวัดเดียวคือกรุงเทพฯ กรุงเทพฯ คือประเทศไทย ประเทศไทยคือกรุงเทพฯ เหตุผลที่ผมได้เรียนครั้งนี้ก็เนื่องมาจากอะไรครับท่านประธาน ก็เนื่องมาจากคนในชนบทมีสภาพความเป็นอยู่อย่างไร ในอดีต เดียวนี้ก็อยู่อย่างนั้น เหตุผลที่ผมพูดครั้งนี้ก็เนื่องมาจากอะไรครับ เพราะว่าเหตุผลก็คือ เราขาดการกระจายอำนาจที่แท้จริง การกระจายอำนาจดังกล่าวนั้น ไม่ว่าจะเป็นอำนาจทางด้าน การปกครองก็ดี อำนาจทางด้านภาษีอากรและการเงินก็ดี อำนาจในการตัดสินใจในแนว

นโยบายต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ดี ล้วนแล้วแต่ถูกกำหนดมาจากกระบวนบริหารราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแทบทั้งสิ้น เราต้องยอมรับความจริง ในขณะนี้เรามีราชการปกครองท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่นที่ ๒๕๕๑ ซึ่งเปรียบเสมือนหรือเปรียบประหนึ่งให้อำนาจของคนในท้องถิ่น หรือในตำบลได้มีอำนาจในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนในการพัฒนาในระบบหนึ่ง ในส่วนหนึ่ง ในระดับภูมิภาค ในระดับตำบล ซึ่งเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานว่า ถึงวันนี้ผู้ใหญ่บ้านก็ดี กำนันก็ดี มีอำนาจในการตัดสินใจ หรือแก้ไขปัญหาให้ตรงตามความต้องการความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนได้แค่ไหน แม้กระทั่งกรุงศรีเกษมเดี๋ยวก็ไม่มีอำนาจในการจัดซื้อ แม้กระตานสักแผ่นหนึ่งในการที่จะเอาไปจัดซื้อในการที่จะสร้างสะพานแก้ไขปัญหาของคนในชนบทนั่นถ้านั้น ผู้ใหญ่บ้านก็ไม่มีอำนาจ ท่านประธานอาจจะมองไปถึงลักษณะปกครองท้องถิ่นที่ ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ถ้านั้น เราไม่ได้มีการแบ่งภูมิภาคไม่ได้มีการแบ่งท้องถิ่นอย่างชัดเจน งานส่วนหนึ่งซึ่งเป็นงานท้องถิ่นก็ไปให้ภูมิภาคทำ ให้ท้องถิ่นทำ นั่นก็คือไปให้ผู้ใหญ่บ้านให้กำนันทำ เพราะฉะนั้นลักษณะอำนาจหน้าที่ที่กรอบต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ล้วนแล้วแต่ตกอยู่กับผู้ใหญ่บ้าน กำนันในระดับตำบลแทบทั้งสิ้น แต่เขาเหล่านั้นไม่มีอำนาจในการที่จะตัดสินใจ ไม่มีเงินงบประมาณที่จะจัดซื้อของเพื่อแก้ไขปัญหาคนในชนบทได้เลย เพราะเราถูกครอบงำมาจากราชการส่วนภูมิภาคและส่วนกลางทั้งสิ้นครับท่านประธาน กระผมเองเคยเป็นนายกเทศมนตรีที่เทศบาลตำบลหลังสวน จังหวัดชุมพร เคยได้มีส่วนในการกำหนดการแก้ไขปัญหาของคนในท้องถิ่น ซึ่งเรากล้าพูดได้ว่า ในรูปแบบของระบบการปกครองท้องถิ่นทั้ง ๕ ระบบนั้น การปกครองในระบบของเทศบาลนั้นเป็นการปกครองในการกระจายอำนาจได้มากที่สุด และดีที่สุดขณะนี้ แต่

อย่างไรก็ตามเรายังถูกรอบงำจากระบบราชการและส่วนภูมิภาคทั้งสิ้น มีหลายบทหลายมาตราซึ่งเมื่อสักครู่นี้ได้รับความกรุณาจากอดีตท่านรองอธิบดี ผมขออนุญาตเขียนามท่าน ท่านพูดถึงระบบระเบียบในการจัดซื้อจัดจ้างออกมาจากส่วนกลางทั้งสิ้น ตรงนี้ก็อยากจะฝากทางกรมการที่ว่า เมื่อไรท่านจะมีการแก้ไขและมีเจตนารมณ์ในเรื่องเหล่านี้อย่างไร และถ้าแก้ไขไปแล้วผมเห็นด้วยที่จะให้กฎภูมิดังกล่าวนั้น ได้มีโอกาสนำเสนอสู่สภาผู้แทนราษฎร เพื่อที่จะได้มีโอกาสตีความว่า ระเบียบดังกล่าวนั้นขัดตขกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะเจตนารมณ์ที่ทางคณะกรรมการได้ปรับแก้ไขไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มเติมข้อความในวรรคหนึ่งก็ดี ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มเติมในวรรคสองวรรคสามก็ดี ส่วนแล้วแต่เป็นไปตามความต้องการของพี่น้องในชนบททั้งสิ้น ผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาตรงนี้ก็คงจะมีความคิดเห็นอย่างเดียวกันนั้นก็คือถึงเวลาแล้วที่เราจะให้การสนับสนุนในมาตรา ๑๘๖ ตามที่กรรมาธิการได้ปรับเปลี่ยนแก้ไขตามที่ปรากฏในรายละเอียดตรงนี้ เพื่อที่จะให้คนในท้องถิ่นนั้นได้มีโอกาสแก้ไขปัญหาของเขาด้วยตัวของเขาเอง เมื่อไรก็ตามถ้าหากเขาอยากจะได้สะพานเขาก็สามารถมีอำนาจในการตัดสินใจในการจัดซื้อ ในการที่จะตัดสินใจในการที่จะตรวจรับในการตรวจรับสะพานดังกล่าว มิใช่หมายความว่าเมื่อเขาต้องการสะพาน ราชการส่วนภูมิภาคส่วนกลางเอาแหล่งน้ำไปให้เขา เมื่อเขาต้องการแหล่งน้ำทางส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคก็เอาสรรหสิ่งอย่างอื่น ซึ่งไม่เกินไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่น แม้กระทั่งคนที่อยู่ในภูมิภาคในท้องถิ่นเอง ก็ไม่มีโอกาสได้รับรู้ในส่วนที่ราชการที่ส่วนภูมิภาคหรือส่วนกลางให้ไปเลยครับ และของที่ภูมิภาคส่วนกลางได้ให้ไปนั้น ถึงวันนี้ก็ไม่สามารถที่จะใช้ประโยชน์ได้มีมากมายเหลือเกิน ผมถามท่านประธานว่า เงินงบประมาณดังกล่าวนี้มาจากใคร ก็ส่วนแล้วแต่มาจากภาษีอากรของพี่น้องประชาชนทั้งสิ้น รวมทั้งพี่น้องในชนบทด้วย แต่เขาเหล่านั้นไม่ได้มีโอกาสได้

ใช้เม็ดเงินงบประมาณตรงนั้นมาตัดสินใจในการแก้ไขปัญหามาแล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่า สิ่งที่ทางกรมการได้ปรับเปลี่ยนได้ปรับปรุงแก้ไขทั้งในวรรคสอง วรรคสามนี้ ผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่จะให้การสนับสนุน และขอฝากเป็นการบ้านถามผ่านท่านประธานไปยังท่านคณะกรรมการว่า ท่านได้ระบุนไว้ในวรรคสองนั้นถูกต้องชัดเจนแล้วก็คือ การเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของคนที่ท้องถิ่น และการมีอิสระในการพิจารณาถือเอาและการใช้เงินในท้องถิ่นนั้นถูกต้อง แต่สิ่งหนึ่งที่ผมออกจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากคณะกรรมการนั้นก็คือในวรรคสาม การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามเท่าที่จำเป็นจะต้องทำเท่าที่จำเป็นตรงนี้ ผมเกรงหรือครึ่งเกรงว่า จะเป็นการเปิดช่องเปิดโอกาสให้ราชการส่วนภูมิภาคก็ดี ส่วนกลางก็ดี เข้าไปครอบงำในการตัดสินใจ เข้าไปครอบงำในการบริหารเงินงบประมาณของท้องถิ่น เข้าไปครอบงำในการปกครองเหมือนในอดีตหรือไม่ เพราะถ้าหากเราตัดในวรรคสามออกไป นั่นเท่ากับเป็นการตัดอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคให้ออกจากท้องถิ่นไปเลย เพราะถึงวันนี้ผมมีความมั่นใจว่า คนในท้องถิ่นนั้นเขามีความสามารถที่จะตัดสินใจแก้ไขปัญหาของเขาได้อยู่แล้ว เพียงแต่เราไม่ได้ให้อำนาจคนในท้องถิ่นที่แท้จริงเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการว่า ในวรรคสามนี้ถ้าหากไปพิจารณากับในมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ที่จะมีการเปลี่ยนแปลง ถ้าหากสมาชิกวุฒิสภาเห็นชอบความคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากแล้วนั้นจะขัดกันหรือไม่ นั่นคือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ อำนาจหน้าที่บางประการที่ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นเข้าไปครอบงำหรือเข้าไปชี้นำในส่วนท้องถิ่นนั้น จะทำให้เกิดการขาดความเป็นอิสระในการตัดสินใจของคนในท้องถิ่นหรือไม่ แค่นั้นเพียงใด ผมขออนุญาตเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการ เพียงแค่นี้ ขอบคุนมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพิณิจ แล้วก็ด้วยคุณเอกพร แล้วคุณเรวัต
ยกมือนานแล้ว พูดเป็นคนที ๓

นายพิณิจ จันทรสุนทร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพิณิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ใน
ฐานะที่กระผมได้ร่วมเสนอรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม
นั้น ผมอยากจะเรียนการปกครองส่วนท้องถิ่นสักเล็กน้อย การปกครองส่วน
ท้องถิ่นนั้นในมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ นั้นมี
ความเกี่ยวข้องกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๕๖ เราได้จัดแยกว่าการ
จัดการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นอย่างไบบ้าง ส่วนมาตรา ๑๕๗ กำหนดว่า
ให้ดำเนินการควบคุมโดยสภาท้องถิ่นสำหรับมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ นั้น
เป็นวิธีการที่จะดำเนินการ ปัญหาที่มีอยู่ว่าลักษณะการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เรา
ดำเนินการอยู่นั้น กรรมาธิการได้ขยายความในมาตรา ๑๕๖ ในวรรคสอง
และวรรคสามก็ตาม สำหรับในมาตรา ๑๕๗ ก็ได้นำเอาไปรวมในมาตรา ๑๕๘
เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ นี้ก็
เป็นมาตราที่เกี่ยวข้องกันทั้งสิ้น สำหรับกระผมนั้นมีความเห็นอย่างนี้ที่ท่าน
สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวถึงว่า ทำอย่างไรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด
เอง และอีกประการหนึ่งว่า จะเอาไปเกี่ยวข้องโยงด้วยหรือไม่ในมาตรา
๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ นั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า เป็นที่น่าอินดีที่ทางกรมการ
ปกครองโดยอธิบดีกรมการปกครองได้ออกมาแถลงในฐานะเป็นวุฒิสมาชิกแล้ว
ก็ได้ชี้แจงว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมซึ่งมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข้าไปร่วม
เป็นผู้บริหารด้วยนั้น ต่อไปจะไม่มี นั่นถูกต้อง ท่านไม่ได้พูดถึงไปจาก
ข้อเท็จจริงตามร่างที่แก้ไข เพราะเหตุว่าเดิมนั้นให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาเป็น
ผู้บริหาร ในส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วแต่ถ้าหากเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ต้องมี
การเลือกตั้งใหม่ ท่านไม่ได้คิดอะไร แต่มีผู้กล่าวโทษท่าน อันนี้ผมอยากจะ

เรียนถามข้อเท็จจริงในรัฐธรรมนูญแห่งนี้ เพราะฉะนั้นการที่กระทรวงมหาดไทยได้แถลงนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้องว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมเมื่อมีการเลือกตั้งแล้ว อันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญ แต่ถามว่าเดิมที่เราทำนั้น ตอนที่เรายื่นร่างเข้าไปนั้น เป็นเรื่องของกฎหมายบัญญัติถ้าหากกฎหมายจะบัญญัติในรูปลักษณะอย่างใด ก็ย่อมดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า เหตุที่มีหลายคนมองว่าเห็นใจท่านอธิบดีกรมการปกครองคนโน้นก็จะกล่าวโทษอย่างนั้น คนโน้นก็จะไล่ มันไม่ใช่ ท่านได้พูดตามตัวหนังสือเพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๕๖ นั้นเราได้ขยายความ แทนที่จะกำหนดในบัญญัติแห่งกฎหมายไว้ก็เลยมากำหนดในรัฐธรรมนูญว่าจะทำอะไรบ้าง จะให้มีการพิจารณาเพิ่มเติมในเรื่องภาษีอากร ในเรื่องการที่จะกำหนดนโยบายอย่างไร อันนั้นก็ไปอีกเรื่องหนึ่งที่เราจะต้องดำเนินการ ... เพราะฉะนั้นที่เรามีปัญหาขัดแย้งอันใดนั้นก็คือ เรื่องวิธีการต่างหาก ส่วนข้อกำหนดต่าง ๆ นั้นก็คงจะไปได้ แต่ที่เราขัดแย้งกันก็คือในการเลือกตั้ง แล้วก็ไม่มีโอกาสที่จะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งกระผมเห็นว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีความจำเป็น เพราะว่าเขารู้ในเรื่องปกครองท้องถิ่น แล้วเขาเป็นนักปกครองอยู่แล้ว ถ้าเขามีโอกาสมาร่วมในส่วนนี้ก็จะทำให้การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นไปได้ ในการดำเนินการในสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ท่านว่า ๆ นั้น ความจริงมันอยู่ในมาตรานี้แล้ว มันระบุไว้หมด เพราะฉะนั้นดำเนินการตามกฎหมายนั้น ผมคิดว่าดำเนินการได้ผมก็อยากจะเรียนว่าในการเริ่มร่างร่วมเสนอกันมานี้ ก็มีเจตนารมณ์เช่นเดียวกันกับกรมการที่ได้เสนอไว้แล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเอกพร ต่อด้วยคุณเรวัต

นายเอกพร รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :

ขอบคุณครับท่านประธาน ผม เอกพร รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากพรรคเอกภาพ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในประเด็นเกี่ยวกับการปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้นผมเองคงจะต้องขอชมเชยท่านคณะกรรมการชุดนี้ ที่เต็มไปด้วยความกล้าหาญทางการเมือง ในประเด็นที่ท่านกล้าเล่นเกมส์แห่งอำนาจ แต่สิ่งที่ผมจะต้องทักท้วงในความกล้าหาญของท่าน คือท่านไม่กล้าหาญให้ตลอด ท่านกล้าเล่นเกมส์แห่งอำนาจแต่ท่านไม่กล้าที่จะเผชิญความจริงทั้งหมด ปัญหาที่ผมจะทักท้วงต่อไปนี้ คือจากคำแปรญัตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ พรรคเอกภาพ พรรคเอกภาพมีนโยบายอยู่เรื่องหนึ่งที่พูดมานานนับสิบปี นั่นคือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ถ้าพูดในประเด็นนี้ก็จะมีคนไม่ต่ำกว่าเป็น ๑๐๐ คน ขึ้นมาทักท้วงว่า สิ่งที่พรรคเอกภาพคิดในเรื่องของการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เราเพื่อฝัน ท่านประธานครับ แนวความคิดที่อยู่เบื้องหลังของการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เกี่ยวข้องกับร่าง รัฐธรรมนูญในมาตรานี้อย่างมาก นั่นคือการพยายามจะบอกสังคมนี้ว่า ต่อไปนี้ ประเทศไทยของเราจะมีการปกครองเพียง ๒ ส่วนเท่านั้น ส่วนที่ ๑ คือการปกครองส่วนกลาง ที่ประกอบไปด้วยกระทรวง ทบวง กรม และส่วนที่ ๒ คือ การปกครองในระดับส่วนท้องถิ่นที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด แล้วปัญหาที่เป็นอยู่ในเวลานี้ ท่านกรรมการท่านไม่ได้มองประเด็นนี้ โดยท่านพยายามสร้างบ้าน แล้วบอกแก่คนทั้งประเทศว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญคราวนี้ท่านจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งทุกระดับ คำถามมีอยู่ว่า ท้องถิ่นในความคิดเห็นของท่านที่ท่านตั้งขึ้นมา นี้ ท่านเอาผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ในฐานะเป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับภูมิภาค ไปไว้ที่ไหน ในขณะที่กำลังมีเกมส์แห่งอำนาจที่วนวายทางการเมืองในวันนี้ เรามีการชักจูงให้บุคคลต่าง ๆ ที่เขาไม่รู้เบื้องหน้าเบื้องหลังในเรื่องเกมส์การเมือง ออกมาแสดงบทบาท กรณีการประชุมของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

นั้น ผมเชื่อว่าเป็นความสุจริตใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่อยากจะมีส่วนร่วมในการพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ในส่วนที่ต้องทักท้วงการทำงานของคณะกรรมการนั้น ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการประกาศอย่างตรงไปตรงมาว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการเลือกตั้งผู้บริหารทุกระดับ แต่ในขณะที่ท่านไม่ประกาศว่า ท่านเห็นว่าการปกครองส่วนภูมิภาคนั้นจะอยู่อย่างไร แล้วความเป็นจริงในเรื่องนี้ เราเองพบข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งว่าการจัดการปกครองบ้านเมืองไทยนั้น จะต้องคำนึงถึงทิศทาง การเจริญเติบโตของประเทศ ยกตัวอย่างในเรื่องของเศรษฐกิจในเวลานี้เราพบข้อเท็จจริงเป็นอย่างมากกว่า คนรวยมีโอกาสมากกว่าคนจนในประเทศนี้ถ้าหากมี ๑๐๐ คน คนประมาณ ๒๐ คน จะมีโอกาสใกล้ชิดคนมีอำนาจ แล้ว ๒๐ คนนั้นเป็นคนมีฐานะดี มีโอกาส มีทรัพย์สินมากมายเป็นคนรวยที่มีความยิ่งใหญ่ เพราะใกล้ชิดผู้มีอำนาจ หนึ่งในผู้มีอำนาจที่อยู่ในระดับท้องถิ่นนั้น ก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด คือนายอำเภอ กลไกตรงนี้แหละครับ ถ้าหากจะย้อนถึงความ เป็นมา โบสถ์ดเรายอมรับว่าบ้านเมืองมีปัญหาด้านภูมิศาสตร์มีปัญหาด้านประวัติศาสตร์ ต้องการให้บุคคลชั้นนำของประเทศไปครองบ้านครองเมือง มีฐานะ เป็นพ่อบ้าน พ่อเมือง ระบบการบริหารประเทศ จึงเริ่มต้นจากระดับส่วนภูมิภาค รับนโยบายของรัฐบาลลงไปสู่ท้องถิ่น แต่ในปัจจุบันเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มีการพยายามที่จะลดอำนาจของส่วนภูมิภาคลงโดยส่วนราชการกันเอง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดต่าง ๆ พยายามที่จะถอนอำนาจของผู้ว่าฯ ออกไป แล้วในที่สุดก็มีอำนาจจัดการงบประมาณของตัวเองได้มีหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่จะตรวจสอบการทำงานของระดับท้องถิ่น โดยการไปตั้งสำนักงานเขต สิ่งเหล่านี้ปรากฏให้เห็นชัดว่า ทิศทางการพัฒนาจังหวัดจะต้องคำนึงถึงการเจริญเติบโตในระดับจังหวัดด้วย โดยที่เปลี่ยนระบบการปกครอง เป็นระบบการบริหารสาธารณะ เรากำลังพูดถึง

หกเหลี่ยมเศรษฐกิจ เรากำลังพูดถึงการพัฒนาเมืองหลักของประเทศ เรากำลังบอกว่า ประเทศไทยจะยืนอยู่ในสถานการณ์โลกที่หารายได้เข้าประเทศนับปีเป็นล้าน ๆ บาท จุดอย่างนี้ สถานการณ์จังหวัดนั้นเรากำลังบังคับให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำงานหนักเกินความจำเป็น เรากำลังบังคับให้นายอำเภอเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาระหว่างประเทศมากขึ้น และผลก็คือว่าประชาชนคนไทยส่วนมากขาดโอกาสที่จะได้รับการบริการอย่างทั่วถึง หลายปัญหาถูกละเลยมานานนับปี กรรมการท่านพยายามจะบอกว่า ถ้าหากว่าการเลือกตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่นแล้ว ปัญหาส่วนนี้จะหมดไป ท่านประธานที่เคารพ เมื่อกรรมการกล้าเล่นเกมส์อำนาจท่านทราบไหมครับว่า ความเป็นอยู่ขององค์การในระดับส่วนภูมิภาคเขาอยู่กันอย่างโสมมอมริบ ณ วันที่ว่า ถ้าหากพรรคการเมืองไหน นักการเมืองคนไหนกล้าที่จะชนกับอำนาจทางการเมืองของกระทรวงมหาดไทย และกรรมการปกครองนั้นนักการเมืองกลุ่มนั้นจะมีความข้อยกเว้นในการเลือกตั้ง ตัวอย่างพรรคเอกภาพแต่เสียงเป็นตัวอย่างที่ชัดเจน แล้วยังมีอนาคตอีกถ้าหากมีการล้างแค้นกันทางการเมืองแต่สิ่งที่จะต้องพูดวันนี้คือว่า การที่กรรมการกล้าประกาศสงครามอำนาจครั้งนี้ท่านยอมยกให้องค์การบริหารต่าง ๆ ในระดับท้องถิ่นมีอำนาจแต่ท่านละเลยในการจัดการส่วนราชการ ส่วนภูมิภาค กลับไปดามใจกันอย่างขี้ขี้ ตัวอย่างง่าย ๆ ที่อยากจะเปรียบเทียบในทางสังคมไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมการปกครอง มีข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยจำนวนมากฝักฝิ่นจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะว่าตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเทียบเท่ากับอธิบดีบางคนไม่เป็นรองอธิบดี แต่จะขอเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด บางคนเป็นอธิบดีอยู่ยังขอย้ายไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด สิ่งเหล่านี้ได้คำตอบแล้วใช่ไหมครับว่าฐานะของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เป็นผู้อำนาจเต็มในการบริหารส่วนจังหวัดทางคณะ

กรมการศึกษานี้ ได้ทำระเบิดเวลาขึ้นมาลูกหนึ่งที่จะบอกว่าองค์กรบริหารส่วนจังหวัดต่าง ๆ สุขาภิบาลต่าง ๆ เทศบาลต่าง ๆ ต่อไปนี้กำลังจะมีในรูปแบบของการเลือกตั้ง แต่ท่านไม่เคยบอกว่าตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอที่มีอยู่ในเวลานี้จะพัฒนาไปอย่างไร ท่านพูดถึงเฉพาะองค์การบริหารในระดับท้องถิ่น ท่านประธานที่เคารพครับ ความคลาดเคลื่อนที่กรมการไม่ได้แก้ไขตรงนี้ พรรคเอกภาพเห็นว่าเรามีความจำเป็นที่จะต้องถือให้เขตจังหวัดเป็นเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น เหตุผลที่จะต้องพูดกันก็คือความเป็นไปในอนาคตของสถานการณ์บ้านเมือง เราคำนึงถึงการเอื้อประโยชน์ให้กับชาวบ้าน เพราะถ้าหากว่าเรายังปล่อยให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอเป็นราชการส่วนภูมิภาคจะก่อให้เกิดความขัดแย้งอย่างมาก ในการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นความฝันของกรมการที่มีความกล้าหาญในการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรูปแบบการเลือกตั้งทุกระดับจะไม่สามารถทำได้ ถ้าหากว่าเรายังมีผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากแต่งตั้งของกระทรวงมหาดไทย ณ วันนี้ ผมอาจจะบอกได้อย่างตรงไปตรงมาว่า กฎเกณฑ์ที่จะแก้ไขปัญหามาตรา ๑๕๕ ที่เรากำลังจะมีปัญหาหนักใจในการเลือกลงมตินั้น น่าจะอยู่ตรงที่ว่าปัญหาเกิดจากกรมการชุดนี้ไม่จัดการการปกครองในส่วนภูมิภาค ที่ท่านปล่อยให้ เป็นปัญหาทางการเมือง ในฐานะของพรรคเอกภาพ ผมคิดว่าแนวทางในการจัดตั้งการปกครองส่วนท้องถิ่นจะกระทำไม่ได้เลย ถ้าหากเรายังปล่อยให้มีการปกครองในส่วนภูมิภาคอยู่ต่อไปขอคุณ

ประธานรัฐสภา : คุณเรวัต และจะต่อด้วยท่านวุฒิสมาชิก
ดอกเตอร์ชูวงศ์

นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ใน

มาตรา ๑๕๖ ซึ่งคณะกรรมการได้มีการแก้ไขและเพิ่มเติม ในร่างเดิมนั้น ได้บอกว่าการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่บัญญัติแห่งกฎหมายความจริงตรงนี้มีข้อความที่สมบูรณ์ นั่นก็คือว่า ในหลักการปกครองตนเองนั้น เจตนารมณ์ของประชาชนจะเป็นไปอย่างไร จะปกครองแบบสุขาภิบาลก็เป็นไปได้ จะปกครองแบบเทศบาลก็เป็นไปได้ จะปกครองแบบสภาตำบลก็เป็นไปได้ เพราะมีกฎหมายรองรับอยู่แล้ว ทั้งนี้เมื่อกรรมการมาแก้ไขแก้ไขว่า ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ดัดคำว่า จัดการปกครอง ออกไปเสีย มาเพิ่มว่าราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตรงนี้ก็เลยมีปัญหาว่า ในหมวด ๕ การปกครองส่วนท้องถิ่นถ้าแก้ไขอย่างนี้ ผมเองก็ไม่เข้าใจว่าจะต้องให้กรรมการได้ชี้แจงว่า จะผิดหลักการไปไหม เพราะถ้าแก้ไขแบบว่าให้ เป็นไปตามราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น นั่นหมายความว่าราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นของเรา มีอยู่ด้วยกัน ๓ ส่วนด้วยกัน คือบริหารส่วนกลาง บริหารส่วนภูมิภาคและบริหารส่วนท้องถิ่น เมื่อเป็นอย่างนี้มันก็มีปัญหาไปถึงที่กำลังจะพิจารณาในมาตรา ๑๕๘ และ มาตรา ๑๕๙ ว่า ความจริงมาตรา ๑๕๖ เป็นแม่บทของมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ นั่นก็คือว่า กฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่นที่ให้กำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งไปปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่ช่วยเหลือราชการในส่วนภูมิภาค เพราะฉะนั้นสภาตำบลก็ดี สุขาภิบาลก็ดี ก็อยู่ในการปกครองของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผมจึงมีปัญหาวงเวียนจะเรียนท่านกรรมการได้ชี้แจงให้แจ่มแจ้งว่า ในการที่จะแก้ไขจากปกครองท้องถิ่นมาเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น ท่านหมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด หมายถึง เมืองพัทยาหมายถึง กทม. หมายถึง เทศบาลหรือไม่ ตรงนี้ไปกระแทกถึงตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้าน เพราะฉะนั้นผมจึงมีความสงสัยอย่างยิ่ง ขอให้ท่านกรรมการได้ชี้แจงให้ชัดเจนด้วย ขอบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ดอกเตอร์ชวงค์ศรีรับ

นายชวงค์ ฉายะบุตร สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมนายชวงค์ ฉายะบุตร วุฒิสมาชิก ในฐานะสมาชิกของรัฐสภา ผมขอ
 กราบขอพระคุณครับ ท่านประธานที่กรุณาให้กระผมพูด ผมขอความกรุณาพูด
 อีกครั้งหนึ่งในมาตรา ๑๕๘ ด้วยกระผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า
 ในหมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นนั้น คือมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗
 มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ นั้นตามที่มีท่านผู้อภิปรายบางท่านได้กรุณาพูด
 ว่าการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เป็นอำนาจของอธิบดีกรมการปกครอง
 ไม่ใช่ครับ ผมขอกราบเรียนผมไม่มีส่วนในการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด
 อันที่ ๒ ผมคิดว่าในรัฐสภาแห่งนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการสร้างสามัคคี
 ให้เกิดขึ้นการอภิปรายด้วยเหตุด้วยผลเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่เป็นเรื่องของ
 สงครามแห่งอำนาจกระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนในมาตรา ๑๕๖ คือใน
 มาตรา ๑๕๖ เป็นเรื่องที่คณะกรรมการได้แก้ไขเปลี่ยนแปลง กระผมเพียง
 อยากจะกราบเรียนว่า ในมาตรา ๑๕๖ นั้น ข้อความที่ว่าให้มีคณะกรรมการ
 เพิ่มขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับด้านการเงิน และในด้านเกี่ยวกับการปกครองตนเอง
 นั้น เนื่องจากว่าอาจจะมีท่านผู้เข้าใจผิดว่า ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการ
 ที่ผ่านมาโดยหลักการนั้นเป็นเรื่องการกระจายอำนาจ ปกตินั้นการกระจาย
 อำนาจที่กระผมเข้าใจตามหลักวิชาการ คือตามมาตรา ๑๕๖ นั้นคณะ
 กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ซึ่งกระผมเห็นด้วยตามที่ท่านกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
 แต่เนื่องจากว่า มีข้อเท็จจริงที่จำเป็นจะต้องขอความกรุณาได้ชี้แจงก็คือว่า
 เนื่องจากมีผู้ของสวไร่ เรื่องการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมเพียง
 แต่อยากจะขอกราบเรียนว่า ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นตำแหน่งของ
 รัฐบาลกลาง ซึ่งรัฐบาลกลางได้แต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดไปตามจังหวัด
 ต่าง ๆ กินงบประมาณแผ่นดินของรัฐบาลกลาง เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของ

รัฐบาลกลาง ส่วนการที่มีผู้เสนอให้เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นหมายความว่า เพื่อเสนอให้เลือกตั้งผู้แทนของรัฐบาลกลาง ซึ่งน่าจะเป็นเรื่องของรัฐบาลกลาง ในระดับท้องถิ่นนั้นคำว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด น่าอจะเป็นคำที่สับสน ความจริงถ้าไม่ใช่คำว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วเช่นเป็นต้นว่าอาจจะใช้คำว่า นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด หรือว่าคำอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นคำเช่นเดียวกันแล้วละก็จะทำให้ความหมายไม่สับสน กระผมเห็นด้วยในการที่จะให้มีการเรียกผู้บริหารระดับท้องถิ่น ซึ่งในความหมายนั้นก็ควรจะเรียกนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด หรือจะเรียกชื่ออื่นใดก็ตามที ถ้าไม่ซ้ำกับคำว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมเคยกราบเรียนชี้แจงมาหลายหนแล้วคำว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด นั้นหมายถึง ผู้แทนของรัฐบาลกลาง รัฐบาลกลางอาจจะเลิกเมื่อไรก็ได้ผู้ว่าราชการจังหวัดถ้าไม่มีความจำเป็น เพราะฉะนั้นในความหมายเช่นนี้กระผมอยากขอความกรุณาที่น่าจะเข้าใจในลักษณะเช่นนี้ ในร่างของคณะกรรมการในมาตรา ๑๖๖ การปกครองตนเองทุกระดับนั้นย่อมหมายถึงกรุงเทพมหานคร พัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยในขณะนี้กระผมเพียงอยากจะกราบเรียนว่า ในปัจจุบันเนื่องจากมีกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นระยะเวลาปัจจุบันถึง ๓๕ ปี กฎหมายสุขาภิบาลใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ เป็นเวลาถึง ๔๒ ปี และนอกนั้นก็ยังมีกฎหมายพัทยา โดยเฉพาะที่มีผู้วิจารณ์มากคือกฎหมายสุขาภิบาลและกฎหมายองค์การบริหารส่วนจังหวัด กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าเป็นระยะเวลาถึงประมาณเกือบ ๕๐ ปีมาแล้วที่ประเทศไทยได้ใช้กฎหมาย ๒ ฉบับนี้ กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่กระผมเป็นข้าราชการของกรมการปกครองมาโดยตลอดด้วยกัน ขอกราบเรียนว่ามีหน้าที่ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ไม่ได้ไปดำเนินการอย่างอื่นนอกเหนือที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ สำหรับ

การออกระเบียบเช่นเป็นต้นว่าระเบียบว่าด้วยการสั่งซื้อ สั่งจ้าง ระเบียบพัสดุ ระเบียบที่ออกนั้นก็ออกโดยเขียนแบบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีทั้งสิ้น ส่วนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่แต่ละเรื่องนั้นเป็นอีกกรณีหนึ่ง กระทบเพียงอยากจะทราบเรียนให้ทราบตรงนี้ สำหรับเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๑๕๖ นั่นก็คือว่า ในมาตรา ๑๕๖ นี้ได้เพิ่มเติมถ้อยคำว่าด้วยเรื่องของความอิสระในทางการเงินว่าด้วยการปกครองโดยตนเอง กระทบเพียงอยากทราบเรียนท่านกรรมาธิการว่า ในมาตรา ๑๕๗ นั้นเรื่องการปกครองตนเองนั้น การบัญญัติไว้ข้อความคล้ายคลึงกันมาก คือในมาตรา ๑๕๖ บัญญัติให้มีการปกครองตนเอง และในมาตรา ๑๕๗ ให้มีสิทธิในการปกครองตนเองจะเข้ากันหรือไม่ ขออนุญาตทราบเรียนในชั้นนี้เพียงแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณนิพนธ์ บุญญามณี แล้วต่อด้วย คุณวิชชุรย์ นามบุตร

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :
ทราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระทบขอทราบเรียนท่านประธานว่า ได้พิจารณาในมาตรา ๑๕๖ แล้ว กระทบต้องขอขอบคุณท่านกรรมาธิการที่ได้เพิ่มเติมข้อความ ซึ่งผมคิดว่ายังเป็นคุณประโยชน์ต่อระบอบประชาธิปไตย ท่านประธาน ที่ผมได้กราบเรียนว่า จะเป็นประโยชน์ต่อระบอบประชาธิปไตยนั้น เพราะเราต้องยอมรับว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นหัวใจของระบอบประชาธิปไตย ทราบใดที่เรายังใช้ระบบรวมศูนย์ รวมอำนาจไว้จากส่วนกลางนั้น ระบอบประชาธิปไตยของเรานั้นก็ไม่น่ามีความมั่นคง วันไหนที่เรามีอุปสรรคหรือว่าไม่มีการให้มีการเลือกตั้ง วันนั้นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยก็สะดุดหยุดลง การที่กรรมาธิการได้เพิ่มข้อความในวรรคสองขึ้นนั้น ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อ

ระบอบประชาธิปไตย ต้องยอมรับกันว่าในอดีตที่ผ่านมา นั้น เราใช้ระบบรวมศูนย์อำนาจไว้ในส่วนกลาง ตรงนี้ละครับ ที่ผมถือว่าเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาชนบทเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่า การใช้ระบบรวมศูนย์หรือว่ารวมอำนาจไว้จากส่วนกลางนั้น เราถือว่าข้าราชการต้องเป็นแขนขาของรัฐเป็นส่วนใหญ่ เมื่อเราอาศัยกลไกของพี่น้องข้าราชการ เป็นแขนขานั้น ต้องยอมรับว่าความรับผิดชอบของข้าราชการต่อประชาชนนั้นมันมีน้อยเหลือเกิน หรือแทบจะพูดได้ว่ามันไม่มีเลย ความรับผิดชอบของข้าราชการที่ส่งไปอยู่ในส่วนภูมิภาคนั้น เป็นความรับผิดชอบต่อผู้บังคับบัญชาเสียมากกว่า เป็นความรับผิดชอบต่อส่วนกลางเสียมากกว่า เมื่อตอนเช้านี้ก็มีการพูดกันว่า ถ้าหากว่าผู้บังคับบัญชาลงไปตรวจพื้นที่หรือลงไปในพื้นที่นั้นแล้ว ราษฎรนั้นประทับใจไฟไหม้หรือน้ำท่วม ข้าราชการนั้นจะต้องมารับผู้บังคับบัญชาก่อน ก่อนที่จะไปดูแลพี่น้องประชาชน ตรงนี้มันสะท้อนชัดเจนว่า ความรับผิดชอบต่อพี่น้องประชาชนนั้นมันแทบจะไม่มีเลย เพราะฉะนั้นการที่กรมการได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น ตรงนี้ผมถือว่ามันเป็นหัวใจ เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้พี่น้องประชาชนในหมู่บ้านในชนบทจะได้รับการดูแลที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ผมได้มาดูข้อความด้วยค่า ในวรรคสอง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง นั้นมีอิสระ ในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่น และมีอิสระทางภาษีอากรและการเงินแห่งท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ตรงนี้เองที่เราเรียกกันว่าเป็นการกระจายอำนาจ ทั้งอำนาจทางการปกครอง อำนาจทางการบริหารและอำนาจทางการคลัง ตรงนี้เป็นสิ่งที่เราเรียกร้องกันมานาน เพราะสาเหตุที่ว่าเมื่อก่อนนั้นถ้าเราจะคิดกระจายนั้น เราคงจะกระจายเรื่องอำนาจถ้าเรากระจายอำนาจอย่างเดียว โดยที่ไม่กระจายอำนาจของเรื่องภาษีอากรหรือเรื่องการเงิน หรือเรื่องการคลังไปให้ด้วย ตรงนี้มันก็ยอมรับเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการปกครองท้องถิ่นอยู่ดี ที่น้องประชาชนนั้น

เรียกร้องกันมากที่จะให้เขามีส่วนร่วมในการกำหนดอำนาจส่วนท้องถิ่น อำนาจในทางภาษีอากรและอำนาจการเงินแห่งท้องถิ่น เขาเรียกร้องที่จะให้ไปสร้างโรงไอศกรีมแห่งขึ้นในหมู่บ้าน ในตำบล เขาสามารถที่จะกำหนดได้ชัดเจนว่าเขาจะเอางบประมาณส่วนนั้นไปใช้จ่ายในเรื่องอะไร ไม่ใช่งบประมาณที่เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นจากการกำหนดของผู้มีอำนาจข้างบน แล้วกำหนดว่าในท้องถิ่นนั้นในหมู่บ้านนั้น ในตำบลนั้นจะทำอะไรได้บ้าง โดยที่เขาไม่มีโอกาสเลือกการที่กำหนดจากข้างบนนั้น ก็อาจจะเป็นเจตนาดีของพี่น้องข้าราชการที่คิดว่าพี่น้องประชาชนในหมู่บ้าน ในตำบล คงคิดโครงการไม่ได้ คงกำหนดโครงการคงกำหนดสเปค (Spec) ไม่เป็น หรือคิดทำอะไรไม่เป็น ก็คิดไปให้เสร็จ เรียบร้อย ทำถนน ทำหนทาง กำหนดสเปคกันเรียบร้อย ตรงนี้เรามองว่าอาจจะ เป็นเจตนาดี แต่ในทางกลับกันนั้น นั่นคือการทำที่พี่น้องประชาชนในชนบทไม่รู้จักคิดที่จะดำเนินโครงการ หรือว่าดำเนินสิ่งที่เรียกว่าจะพัฒนาตำบลตรงนั้น ต้องรอกอย่ว่าข้างบนจะให้อะไรมาในปีงบประมาณต่อไป ตรงนี้แหละครับที่เรียกว่าเลี้ยงกันไม่รู้จักโค แขนที่จะเป็นคุณประโยชน์กลับเป็นโทษ ผมจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ทางกรมการ ได้กำหนดเรื่องการกระจายอำนาจความอิสระในเรื่องการภาษีอากร และการเงินแห่งท้องถิ่นขึ้น ซึ่งต่อไปนี้ ถ้าหากว่าเราได้กำหนดชัดเจนว่าภาษีอากรอย่างไร ชนิดใดที่ส่วนท้องถิ่นมีสิทธิที่จะจัดเก็บเองได้ บริหารเองได้ ไม่ต้องส่งเข้ามาส่วนกลาง ตรงนี้แหละครับจะสามารถเท่ากับว่าเราอมให้ตั้งโรงงานไอศกรีมแห่งขึ้นในส่วนท้องถิ่น ในหมู่บ้าน ในตำบล เราไม่ต้องบอกว่าจะจากส่วนกลางจะผลิตไอศกรีมแห่ง แล้วว่าจะถึงไปในหมู่บ้านในชนบทนั้นเหลือแต่ไม้ไอศกรีม ไอศกรีมนั้นละลายไปหมดแล้วตรงนี้ผมจึงคิดว่านี่คือเป็นคุณประโยชน์ที่ทางกรมการได้เห็นความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น เรากระจายอำนาจไปให้ เรากระจายอำนาจทางการคลังทางการเงินไปให้

ตรงนี้ผมคิดว่า เป็นหัวใจมาก เราจะได้สามารถกระจายความเป็นธรรมในเรื่องของงบประมาณลงไปสู่ในภูมิภาค เราจะจัดอุปสรรคในเรื่องการกระจายรายได้ ต้องยอมรับว่า เรื่องการรวมศูนย์อำนาจไว้ในส่วนกลางนั้น จะเป็นอุปสรรคต่อการกระจายรายได้ไปสู่ส่วนภูมิภาคไปสู่พ่อแม่พี่น้องประชาชน เราจะพัฒนาระบบเศรษฐกิจอย่างไรก็แล้วแต่ ถ้าหากว่าเรายังไม่ใช้ระบบกระจายอำนาจลงไปสู่หมู่บ้าน ลงไปสู่ตำบลนั้น เราต้องพัฒนาเศรษฐกิจเท่าไร เราจะต้องสร้างช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนมากขึ้นเท่านั้น เราประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ว่าส่วนเกินของการพัฒนานั้นจะไปตกอยู่กับคนส่วนน้อยของในสังคมนี้ จะไปตกอยู่กับคนรวยเท่านั้น ที่นั่งที่นั่งอยู่แล้วในชนบทก็จะยิ่งจนลงไป แต่ถ้าหากว่าเรานำระบบการกระจายอำนาจมาใช้ให้อย่างมีประสิทธิภาพ ผมคิดว่าปัญหาเรื่องการกระจายรายได้นั้นก็จะได้แก้ไขได้เป็นประการหนึ่ง ผมกราบเรียนมาตรงนี้ เพื่อที่จะได้กราบเรียนขอบพระคุณ ท่านกรรมาธิการที่ได้เห็นความสำคัญของเรื่องการกระจายอำนาจ ผมคงสนับสนุนความคิดเห็นของท่านกรรมาธิการ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณวิฑูรย์ วงษ์ไกร แล้วต่อด้วยคุณชัย นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ วงษ์ไกร กิจสังคม จากจังหวัดยโสธร สมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสกระผมได้ขึ้นมาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้บ้านเมืองกำลังเปลี่ยนแปลง เราต้องการเห็นอำนาจของประชาชนอย่างแท้จริง ๖๕ - ๖๖ จังหวัด เขาก็เป็นจังหวัดมีประชาชนมากมาย เจกเช่นเดียวกับกับกรุงเทพมหานคร ท่านไม่กรุงเทพมหานครจึงเลือกตั้งผู้ว่าฯ ได้และในท้องถิ่นต่าง ๆ ทำไมจะไม่เลือกตั้งไม่ได้ จังหวัดอื่น ๆ

ซึ่งกระผมได้เรียนไปแล้วว่า ๓๐ กว่าจังหวัด ซึ่งการที่มีการเลือกตั้ง ผมถือ
 ว่าเป็นการให้อำนาจประชาชนอย่างถูกต้อง กระผมขออนุญาตท่านประธาน
 ท่านมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๖ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นเป็น
 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปตามหลักการปกครองตนเอง ตาม
 เจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ องค์การบริหาร
 ส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของ
 ตนเอง ผมอ่านมาถึงตรงนี้ ผมอยากจะขอชี้แจงให้กับท่านประธานฝากไปถึง
 ผู้ซึ่งไม่เห็นด้วยกับการเลือกตั้งครั้งนี้ได้ทราบว่า การกำหนดโครงการหรือว่า
 การที่เขารับบริหารส่วนท้องถิ่นเขาเองนั้น เขาสามารถกำหนดโครงการความ
 ต้องการของเขาได้ ไม่ว่าจะเป็นโครงการเขาต้องการถนนหนทาง หรือจะ
 ต้องการสิ่งสำคัญในตำบลของเขาอื่น ๆ อย่างปัจจุบันที่ผ่านมานั้น บางตำบล
 บางหมู่บ้านเขาต้องการ สภาพตำบลผ่านมาแล้วอำเภอเห็นด้วยว่าต้องการถนน
 แต่มาถึงจังหวัด จังหวัดไม่เห็นด้วย นี่ก็แสดงว่าสิ่งที่การปกครองเก่า ๆ มา
 นั้นมันไม่ถูกต้อง ฉะนั้นผมพูดมาถึงตรงนี้ ผมขอขานต่อไปว่า การกำกับดูแล
 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของ
 ประชาชนในท้องถิ่น หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ท่านประธาน
 ครั้น ถึงตรงนี้แล้วผมบอกต่อไปว่าสิ่งที่พวกเราต้องการให้เลือกตั้งของ
 การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น เราต้องการเห็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่าง
 แท้จริง อย่างที่นโยบายของพรรคกิจสังคมที่เคยกล่าวไว้แล้วว่า การที่มี
 เงินผัน สร้างสรรค์สังคม ส่งเสริมสภาพตำบล คนจนรักษาฟรี นี่ถือเป็น
 นโยบายเป็นหลัก ๆ เท่านั้น หมายถึงว่าเราต้องการเห็นเห็นบ้านเมืองดีขึ้น
 เห็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น เห็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นนั้นเต็ม
 ภาคภูมิ ฉะนั้นผมจึงขอเรียนว่า มาตรา ๑๕๖ นี้เป็นการที่ทางกรมการทำให้
 ถูกต้องแล้ว เป็นการกระจายอำนาจ เป็นการกระจายสิ่งซึ่งความต้องการของ

ในห้องถึงเขาต้องรีบไปพิจารณาและดำเนินการต่อไป ถูกต้องที่สุดแล้วครับ
ท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชัย แล้วจะต่อด้วยท่านสวัสดิ์

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่าน
ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ อดีตกำนันตำบลอีสาน
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สมาชิกรัฐสภา พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ
ในหมวด ๕ การปกครองส่วนท้องถิ่น ในมาตรา ๑๕๖ ซึ่งกำลังอภิปรายอยู่
ในขณะนี้ ท่านประธานครับ ผมทักห้วงท่านประธานผ่านไปยังประธานคณะ
กรรมาธิการ และคณะกรรมการพิจารณาพระราชบัญญัติใหญ่ยิ่งของสภาใน
ขณะนี้ คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายเดิมเขาเขียนดี ๆ ไม่รู้เขาความคิด
ความอ่านจากไหนมาเขียนแก้ไขกฎหมายเดิมที่เรารับหลักการมา กฎหมาย
เดิมที่เรารับหลักการ เขียนดีที่สุดแล้วในการปกครองส่วนท้องถิ่น ในหมวด ๕
ท่านประธานดูให้ชัดสิว่ามาตรา ๑๕๖ การจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นต้อง
เป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในห้องถึง
ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สบายมาก แล้วแจ้งชัด เขียนดี ที่เรารับ
หลักการมา แต่อยู่ ๆ ท่านประธานกับคณะกรรมการไปคิดแปลง ขอบ
คิดแปลง รดเบ็นส์ดี ๆ จะไปดัดแปลงเป็นรตโตโยต้า มันเป็นไปได้อย่างไร
ครับท่านประธานใช้คำว่า ราชการ เอาราชการมาใช้อีกแล้ว โหนว่า
กระทรวงมหาดไทยโดโนเสาร์ ทำไมต้องเขียนคำว่า ราชการ ท่านประธาน
พิจารณาดูสิครับ กฎหมายเดิมเขาเขียนดี แต่กฎหมายใหม่ที่ท่านมาแก้นี้
เลอะเทอะ แล้วมันหนัก แล้วไปแก้ไขต้องตีความต้องอะไรร้อยแปด ถ้าใช้
หลักเดิมผมว่าสบาย ทั้งมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙
เอาตามเดิม ผมว่าสบายมาก บัดนี้ผ่านไปแล้ว ไม่ต้องอ้วงกันอย่างนี้ อย่างนั้น
ไม่ต้องมีหนังสือพิมพ์กระแหนะกระแหน ไม่ต้องอะไรทั้งสิ้น วันนี้ผ่านวิ้งฉลุย

ไปแล้ว บ้านเมืองไปไกลกว่านี้ จะไม่มีเหตุการณ์อะไรทั้งสิ้น ท่านประธานครับ กระผมขอยกตัวอย่างการปกครองท้องถิ่นตั้งแต่สมัยโบราณมา เรามีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่เริ่มต้นปลายสมัยรัชกาลที่ ๔ เรายกตัวอย่างโน้น ตั้งแต่สมัยบรมกษัตริย์ ตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ สมัยนั้นผมยังไม่เกิด แต่เขาเล่าว่า ประชาธิปไตยมันเกิดขึ้นตอนที่พระคชเสวตหลุดออกจากตุงที่ฝั่งธน หนีไปเกือบถึงจำปาศักดิ์

ประธานรัฐสภา : เอาไม่ต้องไกลขนาดนั้น เอาเรื่องรัฐธรรมนูญ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน อยากฟังประชาธิปไตยไหมครับ

ประธานรัฐสภา : มันยาวไป

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ถ้าอยากฟังประชาธิปไตยในการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องฟังผม ผมจะเล่าประเพณีโบราณว่าเป็นอย่างไร ท่านประธานไม่ชอบของโบราณ ชอบของใหม่ เคี้ยวผมจะพาไปอีก

ประธานรัฐสภา : พูดอย่างนี้มันเสียหาย

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ไม่เสียหาย ท่านประธาน ผมเคารพท่านประธาน ผมรักท่านประธาน ท่านประธานเหมือนที่บังเกิดผมคนหนึ่ง

ประธานรัฐสภา : ผมไม่เคยไปไหนกับคุณชัยเลย

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ผมทราบครับ ท่านประธาน ด้วยความเคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนการปกครองส่วนท้องถิ่นสมัยโบราณ พระคชเสวตหนีไปถึงจำปาศักดิ์ ท่านทองด้วง ท่านตามไปตามไปเรื่อย ๆ ผ่านบ้านเมืองถึง ผ่านบ้านจระพัดโน้นเลย

ศรีสะเกษเข้าไปเขตจำป่าสักคี ก็ไปพบพวกสวย สวยพวกนี้คล้องช้างตามป่า ก็ไปพบท้าวเชียงจันต์ เชียงปิ่น เชียงกุ่ม พวกเหล่านี้เขาปกครองตำบล หมูบ้าน ด้วยความเรียบร้อย ไปตัดหวาย ตัดอะไรมาทำอะไรต่าง ๆ ด้วย ความเรียบร้อย ปกครองแผ่นดินบ้านเมืองของเขาในสมัยนั้น ไม่มีความ ทุกข์ยาก ไม่มีโจรผู้ร้ายไปปล้นเล็กขโมยน้อย ขึ้นบ้านคนนั้นมันไม่มีเลย เขา ปกครองส่วนท้องถิ่นเขาอย่างดีเลยจนมีกำเนิดเกิดตั้งแต่สมัยนั้น เรื่อย ๆ มา ท่านประธานเห็นไหมสมัยก่อนนี้ตำรวจไม่มีพันเอกเป็นสารวัตรหรือเป็นผู้กำกับ อยู่ที่โรงพัก มีแค่ นายดาบเท่านั้นเอง ก็จะมีปลัดอำเภอ ปลัดซ้าย ปลัดขวา ปกครอง เขาอาศัยใคร อาศัยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เขาตั้งขึ้นมา ทำให้บ้านให้ ตำบลเขาอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข เช่นปู่ผมเป็นถึงขุน เป็นถึงหลวง เป็น กำนันสมัยนั้น ปู่ผมมีฉายาว่าหลวงต่างใจ ผมก็จึงได้เป็นกำนันจนมาเป็นผู้แทน- ราษฎร มีเชื้อครีบ เช่นท่านประธานเป็นต้น ท่านประธานไปที่ไหนก็เป็น ประธานตลอด ก็เลยได้เป็นประธาน เหมือนกับผมเป็นกำนัน อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นการปกครองโดยการแก้ไขกฎหมายให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่น ถูกครีบ เขาปกครองมานานแล้วส่วนท้องถิ่น ทำได้ดีด้วย ดีกว่าสมัยปัจจุบัน ท่าน ประธานเห็นไหม พอแยกเป็นเมืองพัทยา โกงกันแล้วที่เมืองพัทยา ถ้ามีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีการ โกงกัน เขาดูแลดีสิ่งเหล่านี้กระผมจึงต้องประธาน กราบเรียนท่านประธานว่า ที่คณะกรรมการแก้ไขด้วยที่ตี ๆ แก้เพิ่มเติม อะไรต่าง ๆ มา กระผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องทั้งสิ้น ควรยืนตามร่างเดิม ทั้งหมดจึงจะถูกต้อง ท่านประธานครับ กระผมประธานกราบเรียนด้วยความ เคารพ ซึ่งเราจะเห็นว่าเมื่อเราแยกแยะตอนนี้เป็นอย่างไร เราปกครอง ให้ดี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขาอยู่ ๖๐ ปีเคยมีคนตอนนั้น ไม่ค่อยมีเรื่อง พอตอนนี้ มันมี ๕ ปีเข้ามาอีกกันตาย ผู้ใหญ่บ้าน แต่ก่อนนี้ชาวบ้านเลือกด้วยความ บริสุทธิ์ใจ ไปเลือก ไปโหวด ไปเปิดเผยยกกันว่าให้คนนี้เป็นผู้ใหญ่บ้าน ให้

คนนั้นเป็นกำนัน ไม่มีเรื่องครับ เคี้ยวนี้เป็นอย่างไรท่านประธาน เคยได้ยินไหมครับ สดางค์ก็ออกมา ตายก็มาก เพราะการแตกแยกความสามัคคีเกิดขึ้น ท่านประธานครับ กระผมจึงต้องคัดค้านคำแก้ไขของคณะกรรมการ ผมอยากจะให้มาตรา ๑๕๖ ไปสู่ร่างเดิมนะครับ และผมก็ขอพูดรวมไปเลยทั้งมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ เพราะคงจะได้พูดอีกยาก อยากรจะให้เสร็จเร็ว ๆ ครับ ก็อยากให้อคณะกรรมการถอยถอยถอยถอย ถอนให้หมดทุกมาตราให้เป็นร่างเดิมทั้งหมด เพื่อไปสู่ความร่วมมือ เป็นสุขของพี่น้องประชาชนคนในประเทศ ไม่ต้องมีการพะวักพะวนที่จะพูดถึงประเด็นว่า เคี้ยวจะมีปัญหาอันนี้ เคี้ยวจะมีปัญหาอันนั้น ผมสงสาร ๗๗ นายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ท่านไม่ค่อยสบาย ทำปัญหาให้ท่านขึ้น มีปัญหา ร้อยแปด นอกจากนั้นปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากประชาธิปไตยมันมากเกินไป ฎเกิดก็เกิด จะเชิงเทราก็เกิด เกิดร้อยแปด ต่อไปก็ยิ่งเกิดมาสู่สถานะอีก กระผมจึงเห็นว่านี่ละครับคือการปกครองส่วนท้องถิ่น ในหมวด ๘ มันจะสร้างปัญหา ผมไม่อยากจะให้มีปัญหา ถ้าประธานคณะกรรมการเห็นดีเห็นงามตามผมไม่อยากจะให้มีปัญหา เพื่อให้พี่น้องชาวจังหวัดอุดรธานีได้รู้จักว่า ๗๗ ประจวบ ไชยสาส์น ที่เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างราชบัญญัติใหญ่ของแผ่นดิน นั่นคือกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ ท่านต้องแก้ไขนะครับ เข้าสู่ร่างเดิมเสีย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่รอฟังคำตัดสินใจของประธานคณะกรรมการ อยู่ที่จังหวัดอุดรตอนนี้กำลังเตรียมที่จะขึ้นรถมาประมาณในราว ๑๐ คัน ที่ผมทราบนะครับ ๑๐ คัน

ประธานรัฐสภา : เอาว่าตามร่างเดิมนะครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ครับ คือผมจะต้องพูดด้วยเหตุด้วยผลว่าทำไมจึงต้องเอาร่างเดิมครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : พูดไปตั้งเยอะแล้ว

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ยังไม่
 เยอะครับ นิดเดียวครับท่านประธาน เพิ่งได้ไม่ถึง ๕ นาทีครับท่านประธาน
 ด้วยความเคารพท่านประธาน กระผมจำเป็นที่จะต้องให้มาตรา ๑๘๖ ผู้
 ร่างเดิมก็เนื่องจากว่า การแก้ไขจะเป็นวรรคสองหรือวรรคสามก็ตาม เป็น
 เรื่องปลีกย่อยเอารายละเอียดซึ่งนักกฎหมายใหญ่ของสภาแห่งนี้คือ ท่านรอง
 ประธานรัฐสภา ท่านได้เคยพูดว่า คณะกรรมาธิการเขียนรายละเอียด
 เยอะแยะ แต่ปฏิบัติไม่ได้ ขาวเกินไป ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญต่างประเทศ
 เขาเขียนสั้น ๆ แต่ได้เนื้อหาสาระ อันนี้อะไรครับ เขียนมีวรรคหนึ่ง
 วรรคสองอะไร เอ็นเอียงมากครับ แล้วจะไปเอากฎหมายลูกอย่างไร เดียวนี้
 กฎหมายลูกของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ก็มันพันหลักกันอยู่ ถ้า
 ท่านเขียนตามกฎหมายเดิมคือไม่มีการแก้ไข เราก็ไม่จำเป็นต้องไปแก้ไข
 กฎหมายลูก ส่วนกฎหมายลูกที่ออกมานั้น ท่านประธานก็ทราบแล้วว่า เราก็
 อาศัยกฎหมายหลักเดิม คือกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิม ที่นี้ผมประท้วงกราบเรียน
 ด้วยความเคารพ เราเห็นใจครับ ความแตกแยกในชาติเกิดขึ้นแน่ ท่าน
 ประธานครับ ถ้ากฎหมายมาตรา ๑๘๖ มาตรา ๑๘๗ มาตรา ๑๘๘ มาตรา
 ๑๘๙ ออกไป รุ่นวายมหาศาลเลย ท่านประธาน ถ้ามีการเลือกตั้งทั้งหมด
 ภายในบทเฉพาะกาล ๔ ปี ยิ่งไปกว่านี้ใหญ่เลยครับท่านประธาน ขณะนี้มันก็ใหญ่
 อยู่แล้ว เล็กตั้ง ๕ ปีก็ใหญ่แล้ว พวกท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้าน แล้วมาให้เสีย ๒ ตัว
 อยู่ถ้าเดี๋ยวกัน โอ๊ย อยู่ไม่ได้หรอกครับท่านประธาน รุ่เนมหา รุ่เนเลยครับท่าน
 ประธาน ขนาดที่เลือกตั้งผู้แทนราษฎร คนที่เกยรัก คนชอบกัน อยู่ต่างพรรค
 เท่านั้น มองหน้ากันไม่คิดแล้ว เมื่อกับตัวนี้ครับท่านประธาน บางทีถึงทะเลาะ
 กัน สิ่งเหล่านี้ะครับ การปกครองคือเรามีประชาธิปไตยมันมีกฎเกณฑ์ในการ
 ที่จะต้องมีมาตรฐานว่า ประชาธิปไตยมันไปอย่างไรบ้าง คำว่า ประชาธิปไตย
 เดียวนี้ปล่อยละเทะหมดเลยครับ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกตามที่คณะ
 กรรมาธิการได้เขียนมา ผมว่าบ้านเมืองไม่ไหวหรอกครับ ท่านประธานครับ

ผมไม่รู้ไปไหนแล้ว ไม่เช่นนั้นจะฟังข่าวหรือ เดี่ยวตรงนี้มีปัญหาเดี๋ยวตรงนั้นมีปัญหา เดี่ยวยังกันตาย มีปัญหาร้อยแปดที่จะเกิดขึ้น กระทบจึงประทานคราบเรียนร้องขอต่อท่านประธาน ผ่านไปยังประธานคณะกรรมการในมาตรา ๑๕๖ ขอเข้าสู่ว่างเดิมเป็นสิ่งที่ถูกต้อง คือ ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือว่าผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเขาเลือกตั้งมาทั้งนั้น จะเป็นตั้งแต่ไหนแต่ไรมาก็เลือกตั้งทั้งนั้น ชาวบ้านเขาเลือกตั้งโดยเปิดเผยมาทั้งนั้นไม่ใช่เป็นการแต่งตั้ง ทีนี้พูดถึงว่า การดำเนินการในกรรมาธิการที่จะให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด มันยังไม่ถึงหรอก เมืองไทยมีสถาบันสูงสุดคือองค์ประชุมของชาติ คือองค์พระมหากษัตริย์ ถ้าเรามีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างเมืองนอกเขา อย่างพวกผิวขาว ดำน้ำข้าวอะไรต่าง ๆ เขาไม่มีสถาบันพระมหากษัตริย์ เขาทำอะไรก็ได้ ถ้าเรามีเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในขณะนี้ ผมว่าเสร็จอีกแล้ว ขนาดเลือกตั้งผู้แทน เลือกตั้ง ส.จ. เลือกตั้ง ส.ท. เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด รุ่นกันขนาดนี้ ถ้าไปเลือกผู้ว่าราชการจังหวัด โย้ย เลือกนองแผ่นดิน เลือกนองท้องช้างทันที ฉะนั้นกระทบคิดว่าบ้านเมืองของเราในประเทศนี้ต้องค่อยเป็นค่อยไป ค่อยแก้ไปทีละนิด ๆ เพราะว่าการกฎหมายที่เราได้ผ่านไป กฎหมายถูก คือ กฎหมายสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลก็ผ่านไป ก็ยังไม่ได้ประกาศใช้ กระทบว่าค่อยเป็นค่อยไป งานของเราถ้าเร็วเดี๋ยวกลายเป็นเหมือนต่างประเทศเขาเช่นประเทศข้าง ๆ เรา แต่ก่อนมีสถาบันกษัตริย์ พอสถาบันกษัตริย์ล้มเท่านั้น อยางจะเป็นประชาธิปไตย เป็นอย่างไร ๑๑ ปี รุ่นวาย เมืองไทยต้องเสียดุลตลอด และไปแล้วก็ยังคงกลับมาในขณะนี้ นี่แหละผมขอฝากคณะกรรมการ ขอฝากสภาแห่งนี้ว่าให้ดูตัวอย่างเอาไว้ หรือพูดง่าย ๆ อย่างรัสเซีย หมมใหญ่โตรโหฐาน เป็นอย่างไร เดี่ยวนี้กระจะออกนิดเดียว ฉะนั้นเมืองไทยเราจะใหญ่ไปต้องค่อยเป็นค่อยไป กระทบประทานคราบเรียนท่าน

ประชาชนอย่างนี้ การปกครองส่วนท้องถิ่นเราก็ปกครองมาตั้งแต่บรรพบุรุษเรามาจนถึงปัจจุบันแล้ว เราค่อยเป็นค่อยไปเถอะ ฉะนั้นขอให้ท่านประธานคณะกรรมการช่วยถอนเสียที่เขียนเพิ่มเติม ที่แปรรูปติดอนให้หมด แล้วเอาตามร่างเดิมตามมาตราเดิม ตั้งแต่มาตรา ๑๕๖ ถึงมาตรา ๑๕๘ กระทบก็จะชอบคุณ และขอให้ชาวอุดรธานีที่ฟังเสียงผมอยู่ขณะนี้ ท่านประจวบ ไชยสาส์น ท่านเป็นประธาน ประธานโทษที่เอ่ยนาม ถ้าท่านถอนก็ขอให้พี่น้องชาวจังหวัดอุดรธานีจงเลือกตั้งท่านเป็นผู้แทนตลอดกาล แต่ถ้าท่านไม่แก้ไข กระทบก็ขอให้พี่น้องจงดูเอาไว้ว่าท่านคือ ท่านไม่เอาตามผม และบ้านเมืองจะไม่สงบสุข ก็ขอฝากท่านประธานรัฐสภา โดยกระซิบบอกตรงนั้นก็ได้ว่า ให้ถอนถอนตามก้านั้นชัย บ้านเมืองจะอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข กราบขอบพระคุณ

ประธานรัฐสภา : เชิญประธานกรรมการชี้แจงก่อน

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน กระทบ ประจวบ ไชยสาส์น ประธานคณะกรรมการ ด้วยความเคารพท่านชัย ชิดชอบ ถ้อยคำที่ท่านกล่าวนั้น ผมขอความกรุณา เพราะกรรมการไม่ใช่นายประจวบ ไชยสาส์น คนเดียว มี ๔๕ ท่านและท่านหนึ่งนั้นเป็นลูกชายท่านด้วย ฉะนั้นถ้าท่านจะกล่าวอะไร กรุณา กระทบคนเดียวทำอะไร ไม่ได้หรอก

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : อันไหนไม่ถูกใจท่านก็ขอร้องด้วย

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานกรรมการ) : ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านสวัสดิ์ คำประจวบ

นายสวัสดิ์ คำประจวบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขณะนี้เรากำลังพิจารณา

มาตรา ๑๕๖ ยังไม่ถึง มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญ
 กระผมขอสิทธิที่จะอภิปรายในมาตรา ๑๕๘ ซึ่งถือว่าสำคัญที่สุดอีกครั้งหนึ่ง
 สำหรับในมาตรา ๑๕๖ ที่กรรมการได้แก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งกระผม
 และคณะได้เสนอต่อสภานี้ กรรมการได้แก้ไขออกไปมากมาย ทำให้กระผม
 มองเห็นว่า การแก้ไขของคณะกรรมการที่แก้ไขในมาตรา ๑๕๖ นั้น น่าจะ
 ยังไม่ถูกต้อง ขอประธานกราบเรียนท่านประธานว่า บรรดาสมาชิกสภาผู้แทน
 ในสภานี้ทุกพรรค กรรมการก็ดี รัฐบาลก็ดี ต่างก็มีเจตนาไขว่คว้าที่จะหา
 แสงสว่างมาให้แก่ชาติบ้านเมือง เสนอแนวความคิด เสนอกฎหมายต่าง ๆ
 ว่า ทางใดซึ่งจะสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ประชาชนและแก่ประเทศชาติ
 ทางใดซึ่งจะให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีการพัฒนาบ้านเมืองไปในทางที่เจริญขึ้น
 ทุกคนไขว่คว้าหาแสงสว่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ ความเจริญของ
 บ้านเมืองได้เจริญขึ้นมาเป็นลำดับ ๆ ไม่ว่าจะปกครองในระบอบใดในระบอบ
 นั้นก็มีการสร้างสรรค์ความเจริญให้เกิดขึ้นเป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไป ในสมัย
 ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ซึ่งองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีอำนาจ
 สิทธิขาด พระองค์ก็ได้สร้างสรรค์ความเจริญให้เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัยทุกรัชกาล
 เป็นลำดับมา จนกระทั่งประเทศไทยเป็นประเทศเอกราชไม่เคยตกเป็น
 เมืองขึ้นของใคร ก็ได้อาศัยในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ต่อมาในสมัยที่
 เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา เมื่อเปลี่ยนแปลงการ
 ปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยซึ่งไม่เต็มใบ มีผู้แทนราษฎรจากตัวแทนของ
 ประชาชนเข้ามา ๘๐ คน รัฐบาลตั้งประเภท ๒ เป็นผู้แทนราษฎรมีอำนาจ
 ทัดเทียมกับผู้แทนราษฎรที่ราษฎรเลือกตั้งเข้ามาอีก ๘๐ คน จำนวนเท่ากัน
 เรียกผู้แทนประเภท ๑ และผู้แทนประเภท ๒ ในยุคในสมัยนั้นบ้านเมืองก็
 เจริญขึ้นเป็นลำดับ ๆ มา ไม่ว่าประชาธิปไตยจะครั้งใดในยุคในสมัยนั้น
 กระผมก็ไม่เห็นว่าบ้านเมืองจะทรุดโทรมต่ำต้อยลงไปอย่างไร มีเหตุการณ์

ต่าง ๆ มีการพัฒนาบ้านเมืองเจริญขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้สมาชิก
 ประเภท ๒ หมคไปแล้วไม่มีสิทธิไม่มีอำนาจอีกต่อไป เหลือแล้วผู้สมาชิกมาทำ
 หน้าที่แทนผู้แทนประเภท ๒ ซึ่งวุฒิสมาชิกที่อยู่ในสภานี้ ท่านก็ไม่ได้มีอำนาจ
 ราชศักดิ์ที่จะออกกฎหมายที่จะทำอะไรมากมายไม่มีอำนาจ อำนาจเป็นของ
 ปวงชนชาวไทยทั้งประเทศ ตั้งตัวแทนมา ๓๖๐ คนบริหารประเทศในขณะนี้
 เป็นประชาธิปไตยเต็มใบสมบูรณ์ที่สุดบ้านเมืองก็เจริญขึ้นเป็นลำดับ กระผม
 มองเห็นว่าการปกครองทุกระดับสร้างสรรค์ความเจริญให้เกิดขึ้นทั้งสิ้น โดยมี
 บรรดาข้าราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคเป็นเครื่องมือของรัฐบาลกลางที่
 สร้างสรรค์ความเจริญให้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นจะไปอ้างว่าระบอบใด
 สร้างสรรค์ความเจริญให้เกิดขึ้นแต่ระบอบเดียวคงจะไม่ได้แต่เห็นที่ยอมรับกัน
 ว่า ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอย่างในปัจจุบันนี้
 น่าจะเป็นแนวทางที่สร้างสรรค์ความเจริญ ให้เกิดขึ้นแก่บ้านเมืองดีกว่าใน
 ระบอบอื่น จนกระทั่งในที่สุดสภานี้รัฐบาลนี้และกรมการนี้ได้แก้กฎหมาย
 รัฐธรรมนูญ ซึ่งกระผมและคณะได้เสนอไปในทางรูปแบบที่จะให้มีการเลือกตั้ง
 ทุกระดับเกิดขึ้น ปัญหาที่ว่า การเลือกตั้งที่กรมการต้องการให้มีการ
 เลือกตั้งทุกระดับนั้น เป็นแนวทางแสงสว่างที่จะให้เกิดความเจริญแก่บ้านเมือง
 จริงหรือไม่ ขอประทานกราบเรียนว่า ในระบอบประชาธิปไตยอันมี
 พระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับว่าให้มีการ
 เลือกตั้งผู้แทนราษฎร ให้ประชาชนทั้งประเทศตั้งตัวแทนมีอำนาจสูงสุดมา
 ปกครองชาติบ้านเมือง ขอให้ท่านจำหลักนี้ไว้ว่า ประชาธิปไตยนั้นอำนาจเป็น
 ของประชาชน โดยประชาชนตั้งผู้แทนเข้ามาสู่สภานี้ อำนาจสูงสุดเป็นของ
 ประชาชนแล้ว อำนาจสูงสุดคือผู้แทนราษฎรนั้นแทนประชาชนทั้งประเทศ ได้
 ตั้งรัฐบาลกลางขึ้นทุกยุคทุกสมัย ให้รัฐบาลนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารประเทศ
 โดยสภาผู้แทนราษฎรควบคุมรัฐบาลอีกต่อหนึ่ง ถ้ารัฐบาลใดบริหารราชการไม่

เหมาะสม ผู้แทนราษฎรย่อมมีสิทธิไม่ไว้วางใจให้รัฐบาลนั้นออกเสียได้ รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งบริหารราชการไม่เป็นที่ไว้วางใจ ไม่สามารถจะสร้างสรรค์ความเจริญให้เกิดขึ้นในหน้าที่ของตนได้ มีสิทธิที่จะไม่ไว้วางใจให้ออกไปเป็นรายบุคคลได้ ท่านประธานที่เคารพเห็นไหมครับว่า อำนาจประชาธิปไตยสูงสุดมีอยู่ตรงนี้ เมื่ออำนาจสูงสุดอยู่ตรงนี้ ประชาชนใช้อำนาจตรงนี้ อำนาจอันนี้ควบคุมรัฐบาล รัฐบาลแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด รัฐบาลแต่งตั้งนายอำเภอ เป็นประชาธิปไตยใหม่ครับเป็นแล้ว เป็นตรงที่ว่า ถ้านายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดคนใดบริหารราชการไม่ดี ไม่เหมาะสม เราเล่นงานรัฐมนตรีมหาดไทยว่าคนนั้นไม่เหมาะ คนนี้ไม่ดีคนนี้ใช้ไม่ได้ อย่างไร รัฐมนตรีมหาดไทยซึ่งอยู่ในอำนาจที่ผู้แทนราษฎรทั้งสภาจะเปลี่ยนได้นั้น ย่อมบริหาร ย่อมปกครอง ย่อมบังคับบัญชาเป็นไปตามลำดับชั้น ในกฎหมายมาตรา ๑๘๖ นี้มีแนวทางอยู่บ้าง ที่ต้องการจะให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในอนาคต มีการเลือกตั้งนายอำเภอในอนาคต ดูเหมือนว่าสภานี้จะโน้มเอียง จะเพื่อฝืนพ้องไปกับแนวความคิดว่าให้มีการเลือกตั้งทุกระดับผู้ว่าราชการก็เลือกตั้ง นายอำเภอก็เลือกตั้ง ผมอยากจะถามว่าถ้ามีการเลือกตั้งดีให้ประชาชนเลือกตั้งดี เป็นของดี เลือกตั้งทุกระดับกันใหม่ ละครับ สมภารวัดจะเอาใครขึ้นเป็นสมภารลงคะแนนเสียง ให้พระลูกวัดลงคะแนนเสียงเอาไหมครับ เพราะฉะนั้นจึงขอประทานกราบเรียนว่า การที่จะให้มีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตยนั้น ต้องดูให้เหมาะสมให้สมควรว่าประชาธิปไตยคืออะไร เราเรียกประชาธิปไตย แต่ขออย่าสักดิ์ประชาธิปไตยจนเกินขอบเขตบัดนี้ สภานี้ กรรมการการนี้ ผมอยากจะกล่าวว่าคุณท่านออกจะสักดิ์ประชาธิปไตยจนเกินไป ผมจะชี้ให้เห็นว่าแนวความคิดของกรรมการที่จะลดอำนาจ กำนันผู้ใหญ่ คณาบดีของสภาตำบลเป็นแนวความคิดที่แตกแยก เป็นแนวความคิดที่ใช้ไม่ได้ เป็นแนวความคิดที่ไม่ได้

สร้างสรรค์ความเจริญให้เกิดขึ้นในบ้านเมืองแต่ประการใด ผมจะชี้ให้เห็นต่อไปนี้ ท่านประธานที่เคารพ คนเรากว่าจะมาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ใช่ใคร ๆ ก็เป็นได้ ไม่เหมือนกับผู้แทนราษฎรเรา ใคร ๆ ก็สมัครได้ มีเงิน มีความรู้ มีความสามารถก็สมัครเป็นผู้แทนราษฎรได้ แต่คนซึ่งจะมาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นไม่ใช่ทุกคนจะเป็นได้ ไม่ใช่ทุกคนจะสมัครได้ กว่าจะได้เข้าจากปลัดอำเภอ มาเป็นปลัดอาวุโส ต้องสร้างคุณงามความดีแสดงความสามารถแค่ไหนเพียงไร จนกว่าจะได้เป็นปลัดอาวุโส เป็นปลัดอาวุโสแล้วต้องแสดงความสามารถให้เห็นเป็นที่ประจักษ์จึงจะสามารถเข้าโรงเรียนนายอำเภอได้ เมื่อเข้าโรงเรียนนายอำเภอแล้ว หากว่าจะได้บรรจุเป็นนายอำเภอเสียทีเดียวก็หาไม่ ต้องไปแสดงฝีมือในการบริหารในหน้าที่ของตนอีกกว่าจะได้เป็นนายอำเภอ ท่านประธานที่เคารพ คนเป็นนายอำเภอกว่าจะได้เข้าเป็นปลัดจังหวัดต้องสร้างความดีเท่าไร ต้องแสดงความสามารถเท่าไร ต้องฝึกฝนวิชาชีพเท่าไรกว่าจะได้เป็น นายอำเภอในประเทศไทยมีเป็นพันเป็นหมื่น เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดได้ประมาณ ๗๕ คนเท่านั้น เพราะฉะนั้นการเห็นของหน่วยราชการต่าง ๆ ในการปกครองส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคนั้นได้เห็นคนแล้ว และสภาพนี้ทำไมจึงมีแนวความคิดว่าทำไมจะเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดจากประชาชนให้เลือกตั้ง ท่านคิดว่าได้คนดีที่จะสามารถสร้างความผาสุกให้แก่ประชาชนในจังหวัดนั้นแล้วหรือครับ ขอประทานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า แนวความคิดที่จะตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดจากการเลือกตั้งนี้ไม่ใช่เกิดในสมัยนี้ทีเดียว ได้เกิดมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว ในสมัยนั้นได้เสนอเรื่องเข้า ครม. ผมอยู่ในคณะรัฐบาลสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม ผมได้คัดค้านผมไม่เห็นด้วย จนในที่สุดท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านเผ่า ศรียานนท์ ต้องถอนเรื่องออกไป ด้วยเหตุผลหลายประการว่าถ้ามีการเลือกตั้ง ผมยกตัวอย่างในที่

ประชุมให้เห็นอันเดียว จังหวัดสุพรรณบุรีถ้ามีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดจากประชาชนเลือกตั้ง ผมถามที่ประชุม ครม. ว่าใครได้ ไม่มีใครตอบ ผมบอกคนที่จะได้คือนายพีร์ บุญนาค กำลังตั้งที่สุดในจังหวัดสุพรรณบุรี ท่านจอมพล ป. บอกว่าถูกต้อง ถ้าคุณพีร์ได้เป็นผู้แทนเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเรารับไม่ได้ ท่านเป็นดาวไฮปราร์คท่านค่านายเผ่าลูกเดียวเลยได้เป็นผู้แทนราษฎรค่านายเผ่าอย่างเดียว ตำรวจยืนอยู่ ตำรวจคงไปบอกย้ายเผ่าดูคำมันคะแนนขึ้นอย่างนี้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเอาหรือครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมจึงหันกลับมาสู่ความถูกต้อง ว่าระบอบประชาธิปไตยอะไรคือความถูกต้อง ผมขอยกตัวอย่างขอชี้ว่า เมื่อผู้แทนราษฎรทั้งสภา ๓๖๐ คนเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศเป็นหลักของประชาธิปไตยแล้ว เราจะปล่อยย่อยยับลงไป เราจะทำให้ย่อย ๆ ลงไป ท่านกรรมาธิการมีอะไรจะท้วงผมไม่ใช่ผมครับ ถ้าไม่ท้วงผมว่าต่อผมจะพูดให้หมดเปลือก ผมไม่เห็นห้องด้วยกับใครหลายคนในที่นี้ ผมเห็นว่าแนวทางที่จะสร้างสรรค์ความเจริญบ้านเมืองไม่ใช่แนวทางปัจจุบัน แนวทางที่ท่านคิดนี้ผิดหมดต้องแก้ไขด้วยวิธีอื่นต้องสร้างสรรค์อย่างอื่น ประชาธิปไตยต้องมาอีกแบบหนึ่งต้องอย่างอื่น ท่านประธานที่เคารพ สมมติว่าเราเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย การเลือกตั้งให้ประชาชนทั้งจังหวัดเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เขาเลือกตั้งได้แล้ว อำนาจสูงสุดของประเทศคือเรามีอำนาจไปควบคุมเขาใหม่ ประชาชนทั้งประเทศเลือกตั้งผู้แทน ๓๖๐ คน เราคุมเขาไม่ได้ เขาจะมาจากกาเลือกตั้ง นายอำเภอมาจากการเลือกตั้ง เราควบคุมเขาได้ไหม ไม่ได้ เราควบคุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าเขาได้ไหม ไม่ได้เขามาจากการเลือกตั้ง รัฐมนตรีว่านายอำเภอได้ไหม ไม่ได้ เขามาจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นอำนาจสูงสุดของเรา ๓๖๐ คน ซึ่งคุมรัฐบาลนั้นมันอยู่ตรงไหน เราคุมใครได้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า การที่จะให้มีการเลือกตั้งย่อยไปทุกอย่างนั้นผิดหลักของการ

ประชาธิปไตยอย่างแน่นอน ไม่เป็นผลดีแก่ชาติบ้านเมืองอย่างแน่นอน ท่านประธานที่เคารพ พูดถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่กำลังพูดกันอยู่ นี้ ผมจะยังไม่พูดหรอก ผมจะเอาไปพูดในมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายซึ่งกระผมและคณะได้เสนอไปนั้น ได้เห็นความสำคัญของสภาตำบล เราปรารถนาเพียงแต่ว่าต้องการให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล ให้คงอำนาจอำนาจนั้น ผู้ใหญ่บ้านเข้าไว้ อำนาจอำนาจนั้น ผู้ใหญ่บ้านเป็นกฎหมายซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ ๕ ได้ประทานให้ เป็นสถาบันคงทน คู่บ้านคู่เมือง แต่ในที่สุดกรมการได้แก้กฎหมายของผมทำให้สถาบันอำนาจนั้น ผู้ใหญ่บ้านลดด้อยลงไปเป็นอันมาก ซึ่งอันนี้เราคงขอมไม่ได้ เราจะต้องไปพูดกันในมาตรา ๑๕๘ อย่างหนัก เพราะเหตุว่ามาตรา ๑๕๘ เป็นมาตราสำคัญที่สุด

ขอประทานกราบเรียนท่านประธานเป็นประการสุดท้ายว่า ผมได้พูดไว้แล้วว่า การมีสภาตำบลองค์กรหนึ่ง มีสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลองค์กรหนึ่ง อยู่ในตำบลเดียวกัน อยู่ติดกัน มี ๒ องค์กรขึ้นมา เมื่อตำบลใดยกฐานะสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว สภาตำบลนั้นหมดไป คงเหลืออำนาจ ผู้ใหญ่บ้านบริหารไป แบ่งหน้าที่กัน ความแตกแยกมันเกิดขึ้นในตำบล เดียวนี้กฎหมายยังไม่ประกาศใช้ก็เกิดการแตกแยกแบ่งพรรคแบ่งพวก ว่าอ้ายนี้จะไปอยู่องค์การ อ้ายนี้จะเข้าบ้าน ผู้ใหญ่บ้าน อำนาจ อำนาจผู้ใหญ่บ้านกับองค์การลูกบ้านของตัวจะมาใหญ่กว่า จะมาคบหน้ากู เกิดปัญหาไม่แต่เฉพาะ เกิดปัญหาในชนบทเท่านั้น การออกกฎหมายดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดการแตกแยกแม้แต่ในคณะรัฐบาลนี้ ใครจะปฏิเสธว่าขณะนี้ไม่มีการแตกแยกความคิดเห็น และการแตกแยกความคิดเห็นของคณะรัฐบาลนี้จะไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างไร ไม่มีใครคาดหมายถึง การลงคะแนนเสียงในวันนี้จะเป็นตัวชี้ชะตาของสภานี้ จะเป็นการชี้ชะตาของรัฐบาลนี้ จะเป็นการชี้ความ

ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า การแก้ไขของกรมการที่แก้ไขก่อให้เกิดความแตกแยกนี้ จึงถือว่าเป็นการแก้ไขที่ผิดพลาดอย่างที่สุด ผมไม่เห็นห้องด้วย ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต บุณนาท ประชานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายมิชัย กุญพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชินวรณ์

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกรัฐสภา พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช กระผมต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า วันนี้รู้สึกสบายใจที่ได้เห็นบรรดาเพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ถึงแม้ว่าจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันบ้างก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะความแตกต่างทางด้านความคิดคงไม่ได้หมายถึงความแตกแยกกระมังครับ คงหมายถึงการที่เราจะต้องมาหาข้อยุติที่ดีที่สุดในการจัดระบบโครงสร้างของการบริหารประเทศชาติบ้านเมือง ทั้งในปัจจุบันและนำไปสู่อนาคตที่สมบูรณ์ ที่ถูกต้องกว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นในมาตรา ๑๕๖ นี้ ผมถือว่าเป็นมาตราที่มีความสำคัญถึงที่จำเป็นจะต้องลุกขึ้นมาอภิปราย ทั้งนี้เพราะว่าเป็นมาตราที่คณะกรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่ามีบรรดาพี่น้องประชาชนได้ซักถามผมในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าทำไมในหมวด ๘ ในเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ หรือแม้กระทั่งมาตรา ๑๕๖ นี้ได้มีการพูดถึงกันมาก ผมกราบเรียนว่าที่มีการพูดถึงกันมากก็เพราะว่าเป็นเรื่องของโครงสร้างในการ

บริหารราชการแผ่นดินของประเทศ เราทราบดีว่า เรามีระบบโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินเป็นส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นแน่นอนที่สุด ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเอาไว้ เพราะโดยนัยแล้ว เมื่อเกิดรัฐที่ย่อมที่จะเกิดการบริหารราชการส่วนกลาง นั่นคือกระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ และเมื่อชุมชนมีความเจริญเติบโต ประชาชนดิ้นรนย้ายตัวทางด้านประชากร ก็จะได้มีการส่งตัวแทนของส่วนกลางออกไปสู่ส่วนภูมิภาคในการดูแลการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ให้เกิดความผูกพันพี่น้องประชาชน แต่แน่นอนที่สุดผมคิดว่า ในหมวดนี้คณะกรรมการเองก็ได้สังเกตเห็นความสำคัญ รัฐธรรมนูญหลายฉบับก็ได้มีหมวดในเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ในการที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในครั้งนี้ ทำให้มีประเด็นที่มีการพูดถึงกันมาก มีสมาชิกหลายคนได้ขอสงวนคำแปรญัตติ ได้มีความคิดเห็นเพิ่มเติม ในการเลือกตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้นมาอีกหลายระดับ แต่ที่กระผมจะต้องเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านกรรมการด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่งว่า การที่ท่านคณะกรรมการได้แก้ไขและมีการเพิ่มเติมนั้น ผมคิดว่าเจตนารมณ์ที่สำคัญก็คือว่า ต้องการที่จะรับรองสิทธิในการปกครองตนเองของพี่น้องประชาชนจริง ๆ แล้วผมคิดว่าเราน่าจะมีความเข้าใจตรงกันว่า ในการปกครองตนเองนั้นเป็นสิทธิของชุมชน เป็นสิทธิของประชาชน ไม่ใช่เป็นสิทธิที่เกิดจากตามรัฐธรรมนูญนี้ รัฐธรรมนูญนี้เพียงแต่รับรองว่าสิทธินั้นมีอยู่เป็นของประชาชน ผมจึงเข้าใจว่าเจตนารมณ์ของกรรมการที่ได้เพิ่มเติมลงไปในวรรคสองและวรรคสามนั้นก็เพื่อที่จะรับรองสิทธิดังกล่าวของประชาชนว่า ประชาชนในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น เขาย่อมมีสิทธิที่จะได้ปกครองตนเอง นั่นคือว่าเขาจะต้องมีส่วนร่วมในการบริหารส่วนท้องถิ่นของเขาว่า เขาควรจะมีอำนาจในการที่จะตัดสินใจอนาคตของเขาอย่างไร เพราะฉะนั้น

ผมคิดว่า ในพรรคสองก็เป็นการรับรองในเรื่องของความเป็นอิสระของการปกครองตนเองขึ้นมา และเป็นการรับรองในเรื่องของอำนาจในการปกครองตนเอง และประการสุดท้ายผมคิดว่าในมาตรา ๑๕๖ นั้นที่มีความสำคัญก็เพราะว่า เป็นบทบัญญัติที่รับรองว่ารัฐที่เข้ามามีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน จะต้องออกกฎหมายขึ้นมารองรับในการปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศเรานี้โดยรูปแบบและหลักการที่ดี ที่สมบูรณ์ ที่เกิดความผาสุกกับพี่น้องประชาชนนั้น ต้องเป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ ผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านคณะกรรมการแล้วก็ได้เพื่อสมาชิกรัฐสภาว่า คำว่า กฎหมายบัญญัติ นั้น ก็คือหมายความว่าอำนาจของประชาชนที่ให้สภาแห่งนี้เป็นคนตัดสินใจว่าจะเอาอย่างไร เพราะฉะนั้นวันนี้เราไม่เห็นมีความแตกแยกในสภาแห่งนี้ ผมยืนยันกับท่านประธานรัฐสภาว่า ไม่เป็นความแตกแยกในสภาแห่งนี้ ผมฟัง เพื่อนสมาชิกด้วยความเคารพว่าทุกคนเห็นด้วยในสิทธิขั้นพื้นฐานตรงนี้ว่าเป็นสิทธิของพี่น้องประชาชน ทุกคนเห็นด้วยว่าประเทศชาติบ้านเมืองของเรานั้นกำลังที่จะพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เรามีการส่งออกถึงล้านล้านบาท เรามีการกระจายความเจริญออกไปสู่ภูมิภาค เรามีการกระจายรายได้โดยการปรับโครงสร้างภาษีท้องถิ่นลงไปให้กับพี่น้องประชาชน ให้เขามีโอกาสได้รับผลสะท้อนย้อนกลับจากการที่เขาได้ส่งมอบภาษีให้กับรัฐในการที่รัฐไปเก็บภาษีจากพี่น้องประชาชน ให้กลับไปสู่พี่น้องประชาชนโดยตรงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่ต้องผ่านการบริหารของระบบราชการส่วนกลาง ท่านประธานที่เคารพ ที่พูดมาตรงนี้เพื่อที่จะยืนยันให้ เห็นอย่างชัดเจนว่า ในโครงสร้างของการบริหารราชการแผ่นดินนั้นระบบราชการส่วนกลางนั้นยังมีความสำคัญและมีความจำเป็น และการบริหารราชการส่วนกลางนั้นไม่ได้หมายถึงว่า เป็นการรวมอำนาจที่เกิดขึ้นจากการรวมอำนาจแบบเบ็ดเสร็จ แต่ราชการส่วนกลางของเรานั้นเกิดจากการได้รับ

สัญญาประชาคมจากพี่น้องประชาชน โดยการผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ไปเลือกรัฐบาล รัฐบาลนี้มาจากประชาชน รัฐบาลต่อไปก็ต้องมาจากประชาชน เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจน และที่น่าดีใจมากที่สุดก็คือว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญของเรายังกำหนดว่า นายกรัฐมนตรีนั้นก็ต้องมาจากการเลือกตั้ง นี่คือการสัมพันธ์ของอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน วันนี้ผมถึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ในพรรคสามที่ผมนอยากจะแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม คณะกรรมการก็ได้เพิ่มเติมในบทครั้งนี้ไว้ว่า การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม มีบรรดาเพื่อนสมาชิกกริ่งเกรงว่า ในจุดตรงนี้จะนำไปสู่การเข้าไปใช้อำนาจควบคุม แต่ผมนอยากจะเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันนี้ก็มีอยู่และ เกิดมานานแล้ว เหมือนท่านวุฒิสมาชิก ขอภัยต้องเอ่ยนามคือท่านซวงส์ ได้ยกขึ้นมาชี้แจงว่าสุขภาพมาเกิดมาตั้งแต่ปีเท่าไร เทศบาลตั้งแต่ผมยังไม่เกิด แล้วก็พญาหรืออะไรก็แล้วแต่นั้นคือการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เรามี เรายอมรับว่า ถ้าเมื่อไรชุมชนมีความเจริญและมีความพร้อมที่จะปกครองตนเองได้ รัฐบาลเห็นว่า การที่จะให้ชุมชนได้ปกครองตนเองนั้นเป็นการผ่องถ่ายอำนาจเป็นการที่จะมอบอำนาจให้เขาได้ใช้ทั้งอำนาจ ใช้จ่ายเงิน ใช้จ่ายภาษีของเขา ในการพัฒนานั้นก็จะตรงตามความต้องการมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญนั้นก็จะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาพื้นฐาน ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั่นคือ การส่งมอบอำนาจด้วยการเลือกตั้งแน่นอนที่สุดครับท่านประธาน หลายคนบอกว่าการเลือกตั้ง ไม่ใช่ประชาธิปไตย ผมก็ยอมรับว่าการเลือกตั้งไม่ใช่ประชาธิปไตย แต่การเลือกตั้ง เป็นกลไกที่จะเป็นการส่งมอบอำนาจระหว่างพี่น้องประชาชนกับผู้ใช้อำนาจ ในระดับ

ส่วนกลางก็เช่นเดียวกันส่งอำนาจผ่านมาทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระดับส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นสุขาภิบาล เทศบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือแม้ต่อไปจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล คนที่จะใช้อำนาจนั้นก็ย่อมได้รับมอบอำนาจ โดยวิธีการเลือกตั้ง เรายอมรับในขณะนั้นว่า ในระบบตัวแทนนั้น เป็นระบบที่เหมาะสมกับยุคประชาธิปไตยที่อยู่ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ เราไม่มีวิธีการอื่นที่ดีกว่านี้ ในปัจจุบันที่จะให้พี่น้องประชาชนได้ส่งมอบอำนาจให้กับปกครอง เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าในการเลือกตั้งนั้นเป็นกลไกอย่างหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นก็ยังมีอยู่ เพราะเราเป็นราชอาณาจักร การปกครองต้องมีเอกภาพรักษาไว้ซึ่งความเป็นชาติ เอกราชของเรา ราชการส่วนกลางย่อมมีอำนาจเด็ดขาด ที่จะต้องไปดำเนินการในการที่จะรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของประเทศชาติโดยส่วนรวม ในจุดตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผมจึงกราบเรียนว่า การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นในประเด็นตรงนี้ก็คือ หมายความว่า ให้ดำเนินการไปทั้งหมดเลย ยกเว้นในเรื่องของการป้องกันประเทศ ในเรื่องของการต่างประเทศ หรือในเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง ซึ่งรัฐบาลกลางก็จะต้องควบคุมดูแล การที่จะคิดว่าเกิดความแตกแยกนั้นย่อมที่จะเป็นไปได้ เพราะอำนาจในส่วนเหล่านี้ยังคงอยู่กับอำนาจของส่วนกลาง ในการพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นที่จะเป็นอำนาจให้กับส่วนท้องถิ่นเข้าไปดำเนินการ ผมอยากย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าวันนี้เป็นความคิดเห็นที่พวกเราได้แสดงออกมาด้วยความสุจริตใจ ที่ต้องการจะให้มีการกระจายอำนาจ เพื่อนำไปสู่การพัฒนารากฐานในระบอบประชาธิปไตยแต่การที่จะให้ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างไรมัน ผมคิดว่าเราก็ตกต่างกันในโอกาสต่อไป ซึ่งจะเป็นรายละเอียดที่สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ จะเป็นคนมองว่าในจุดตรงนี้ เราควรจะมีรูปแบบใด ความสำคัญระหว่างอำนาจในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น น่าจะ

มีส่วนใดบ้าง น่าจะมีส่วนไหนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องแก้ไขอย่างไร มันขึ้นอยู่กับพวกเราทั้งหลายที่อยู่ในสภาแห่งนี้ แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายหลักที่จะวางเอาไว้และเป็นกรอบที่จะใช้ในระบอบอันยาวนานในอนาคต ซึ่งเราทราบคืออยู่ว่าการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้น เป็นเรื่องที่กระทำได้ไม่มากนัก เพราะฉะนั้นวันนี้จึงเป็นวันที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่าผมรู้สึกดีใจที่ท่านประธานได้อนุญาตให้ผมได้ขึ้นอภิปราย ในหมวดของการปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะที่ผมเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากพี่น้องประชาชนขอยืนยันว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น จะต้องเคารพในสิทธิขั้นพื้นฐานของพี่น้องประชาชน โดยให้ทุกคนมีสิทธิที่จะปกครองตนเอง ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธาน ผมอยากจะขอกราบเรียนเสนอความเห็น ว่า ในมาตรา ๑๕๖ ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขมานาน เป็นเรื่องซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในรัฐสภานี้เราได้แก้ไขรัฐธรรมนูญในหมวดที่ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ โดยได้พูดถึงในมาตรา ๑๖ ที่บอก ว่า รัฐจะต้องดำเนินการและสนับสนุนให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่นให้เป็นไปโดยสุจริตและยุติธรรม มาตรา ๑๖ รัฐพึงส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจการคลังแก่ท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นมีความสามารถในการจัดเก็บรายได้ และการบริหารรายได้เพื่อประโยชน์การให้บริการที่ดีแก่ประชาชน เมื่อเรามองว่าการแก้ไขในมาตรา ๑๕๖ นั้น เป็นไปคามแนวนโยบายแห่งรัฐแล้ว ผมเองก็อยากจะมีส่วนที่จะให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้พิจารณาอยู่ ๒ ประเด็น ๓ ประเด็นว่าในการกำหนดข้อบังคับต่าง ๆ

ซึ่งเราวางเอาไว้ในมาตรา ๑๕๖ เป็นไปตามเจตนารมณ์อย่างแท้จริงด้วยหรือไม่ ท่านประธานครับ ในหมวด ๕ ที่ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น แท้ที่จริงผมเองเมื่อได้ขานในมาตรา ๑๕๖ ไปจนกระทั่งถึงมาตรา ๑๕๘ แล้วเห็นว่าข้อความที่ปรากฏเอาไว้ในร่างรัฐธรรมนูญนั้น เราไม่ได้พูดถึงการปกครองส่วนท้องถิ่น แต่เราพูดถึงการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพราะฉะนั้น คำว่า การปกครอง นั้นผมเห็นว่าน่าจะไม่ต้องกับเนื้อหาที่เราใส่เอาไว้ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเขียนว่าเป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นก็อาจจะมีความที่ชัดเจนขึ้น

ข้อสังเกตประการที่ ๒ ก็คือในการกำหนดหมวด ๕ ที่ว่าด้วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เราไม่ได้พูดถึงการบริหารราชการส่วนกลางและการบริหารราชการในส่วนภูมิภาค ซึ่งท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านก็ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ว่า เป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลกลางจะต้องดำเนินการ นั่นก็หมายความว่า ต้องผ่านกระบวนการของคณะรัฐมนตรีที่จะเสนอกฎหมาย หรือว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครอง อาจจะมีการเลิกการแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยให้อำนาจนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ามาทำหน้าที่แทนก็ได้ ซึ่งอันนี้ก็คงจะเป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลกลางนั้น คงจะต้องดำเนินการแล้วก็พิจารณาต่อไปว่า จะกระจายอำนาจไปสู่ในระดับใดคิของการบริหารราชการในส่วนท้องถิ่นนั้น

ท่านประธานครับ ในข้อสังเกตประการที่ ๓ ผมเห็นว่าในส่วนที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นในวรรคสองว่า องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอิสระในการกำหนดนโยบายในการปกครองท้องถิ่นของตน และมีอิสระในการภาษีอากรและการเงินแห่งท้องถิ่น ผมถือว่าในวรรคนี้เป็นหัวใจที่สำคัญของการแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๕๖ เราเองก็เคยพูดกันอยู่เสมอว่า คนที่บริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่ว่าจะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ

ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือคนที่เกี่ยวข้องใด ๆ ก็ตามไม่มีอำนาจเพียงพอที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาก็กับประชาชน เงินรายได้ ซึ่งจังหวัดต่าง ๆ สามารถจะหามาได้ สามารถจะเก็บมาได้ก็กลับถูกส่งเข้ามาในส่วนกลาง อย่างเช่น จังหวัดภูเก็ตซึ่งมีรายได้แต่ละปีนั้น เป็นเงินจำนวนมาก ทั้งจากการท่องเที่ยว และจากการประกอบกิจการทั้งหลาย แต่รายได้ส่วนใหญ่ก็ถูกส่งกลับเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นในประเด็นซึ่งเรากระจายอำนาจในการจัดเก็บทางด้านภาษีเงินได้ก็ดี ทางด้านการคลังก็ดี จะเป็นวิธีการในการกระจายอำนาจที่แท้จริง และที่สำคัญไปกว่านั้น ท่านประธานครับ เราเองก็จะได้มีโอกาสให้ผู้แทนประชาชนในส่วนท้องถิ่นนั้น ได้ทำหน้าที่ของเขาอย่างแท้จริง ในขณะที่มีประเด็นซึ่งหลายฝ่ายก็วิพากษ์วิจารณ์ว่า เราเองนั้นไปปล่อยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นทำหน้าที่ไม่ตรงกับหน้าที่ที่ได้มีการเลือกตั้งมา เพราะว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นน่าจะมีหน้าที่ในการพิจารณาออกกฎหมาย ในการดูแลกำกับการทำงานของรัฐบาล แต่ก็ปรากฏว่า ได้เข้าไปมีส่วนในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นด้วย เช่นมีการกำหนดงบประมาณให้ทำหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นไปจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างถนนหนทาง สร้างบ่อน้ำ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งหน้าที่เหล่านั้นน่าจะเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น แต่เนื่องจากเราละเลยความสำคัญขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ก็จึงทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นท่านจะต้องเข้ามารับภาระนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแก้ไขให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการแล้ว ผมเชื่อว่าประชาชนในท้องถิ่นนั้นจะสามารถดูแลแก้ไขปัญหาของตัวเองได้ สามารถจะมีแหล่งเงินได้ของตัวเอง และสามารถที่จะทำหน้าที่ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งตัวเองรับผิดชอบ และผมเชื่อว่าการแก้ไขให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการนั้น ไม่น่าจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง เกิดขึ้นในบ้านเมือง เพราะว่า เป็นเรื่อง

ของนโยบาย เป็นเรื่องของหลักการ และเป็นเรื่องซึ่งผมเชื่อว่าทุกคนที่อยู่ในระบอบประชาธิปไตยก็ต้องยอมรับว่า ความรับผิดชอบของประชาชนในท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหของตัวเองก็ดี ความจำเป็นในการกระจายอำนาจให้ประชาชนได้ตัดสินใจชีวิตและแนวทางของตัวเองก็ดี เป็นหลักการของประชาธิปไตย ผมจึงขอสนับสนุนร่างของคณะกรรมการที่แก้ไขมานี้ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณจิรมิตร

นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมจิรมิตร อุดมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา โกรธขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปยังกรรมการว่า ในหมวด ๘ เรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งกรรมการได้มีการแก้ไขในมาตรา ๑๕๖ นั้น กระผมจะขออนุญาตแยกแยะว่า ในเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นแยกอยู่ ๒ ส่วนว่า ส่วนหนึ่งคือราชการบริหารส่วนท้องถิ่น กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ท่านประธานรับในการที่กรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสองนั้น กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของตนเอง และมีอิสระในทางภาษีอากรและการเงินแห่งท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามวรรคสองนี้ กระผมเข้าใจและก็หมายถึงว่า สุขาภิบาลเทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดข้อบัญญัติต่าง ๆ และกฎ ระเบียบต่าง ๆ ในการจัดเก็บภาษีอากรทั้งทางตรงและทางอ้อมอยู่แล้ว ซึ่งในการที่กรรมการได้เพิ่มเติมในวรรคนี้ ผมว่าเป็นเรื่องที่เสริมให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีขอบอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ นั้นยิ่งมากขึ้น และ

ท้องถิ่นก็สามารถที่จะได้มีรายได้มาพัฒนาท้องถิ่นควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง ท่านประธานครับก่อนที่จะผมจะส่งไปถึงในวาระสามนั้น อยากรจะขอกราบเรียนว่าบ้านเมืองของเรานั้น รากฐานของแผ่นดินนั้นก็คือท้องถิ่น ท้องถิ่นผมได้กราบเรียนแล้วว่าเราแบ่งได้ ๒ ส่วนด้วยกัน ทีนี้ในส่วนขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นผมได้กราบเรียนไปแล้ว แต่รากฐานของแผ่นดินที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือหมู่บ้าน ตำบล ซึ่งประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อันนี้กระผมถือว่าเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับใด ๆ เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นกล่าวคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านปกครองท้องที่ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งถือว่าเป็นราชการส่วนท้องถิ่น สุขาภิบาลประกอบด้วยกรรมการสุขาภิบาล กำกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. สุขาภิบาล เทศบาลก็ดำเนินการปกครองตามพระราชบัญญัติเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดำเนินการตาม พ.ร.บ. สภาจังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะฉะนั้นในเรื่องส่วนของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะผู้ใหญ่บ้าน มีคณะกรรมการหมู่บ้านในการกำกับดูแลการดูแลการบริหารของผู้ใหญ่บ้าน ในส่วนของกำนันก็มีสภาตำบลกำกับการดูแลของกำนันใช้สภาตำบลกำกับการดูแลท้องถิ่น ท้องที่ภายในขอบเขตตำบลนั้น ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งแจ้งชัดอยู่แล้วนั้น และอีกประการหนึ่งท่านประธานครับ สภาแห่งนี้ซึ่งพวกเรานั้นมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน ที่พี่น้องประชาชนได้มอบหมายอำนาจให้พวกเรามาทำหน้าที่ในการออกกฎหมายในการกำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล รัฐสภาแห่งนี้ได้พิจารณาอนุมัติในการออกกฎหมายสภาตำบลต้องการให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล ต้องการให้สภาตำบลมีองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้พัฒนาตำบลเหล่านั้น สภาตำบลมีหน้าที่กำกับดูแลคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล ท่านประธานครับ ในหมวด ๕ นี้ยังส่งไปถึงมาตรา ๑๕๘ กี่ดี มาตรา ๑๕๘

กิติ ซึ่งกระแสการ เมืองในปัจจุบันได้มีการสร้างความไม่สงบเรียบร้อยเกิดขึ้นในบ้านเมืองของเราตามความรู้สึกของพี่น้องประชาชนนั้น แต่ข้อเท็จจริงแล้วไม่ได้เป็นไปตามนั้นท่านประธานครับในเรื่องของมาตรา ๑๕๘ กิติ มาตรา ๑๕๙ กิตินั้น ในส่วนของกระผมนั้นขออนุญาตส่งไปถึงว่า ถ้าสมาชิกและท่านกรรมการได้ฟังสิ่งซึ่งผมได้อภิปรายไปนั้นแล้ว มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ นั้น ไม่ควรที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขใด ๆ เลย ท่านประธานครับ ทีนี้ในส่วน ของพรรคสาม ผมจะกราบเรียนท่านประธานว่า การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมนั้น ผมเห็นด้วยจำเป็น อย่างยิ่งที่กรรมการชุดนี้ได้เพิ่มความในพรรคสาม และในพรรคสาม ขยายความทั้งเบ็ดเสร็จเสร็จสิ้นในหมวด ๕ เลยว่า กรรมการชุดนี้มีความ กล้าหาญชาญชัย มีความจริงใจอย่างยิ่งต่อชาติ ต่อแผ่นดินที่ได้เขียนในวรรคนี้ เกิดขึ้น ท่านประธานครับ การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ท้องถิ่นส่วนใหญ่แล้วยังขาดรายได้ ขาดเงินอุดหนุนที่จะพัฒนาไม่ว่าสุขาภิบาล ไม่ว่าเทศบาล ไม่ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในส่วนของผมท่านประธาน ครับ ที่บ้านผมกำลังจะมีการเลือกสุขาภิบาลสว่างแดนดิน ในวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้ เขามีความตื่นตัวเป็นอย่างยิ่งท่านประธานครับ เนื่องจากว่ากระทรวงมหาดไทย ซึ่งอนุมัติให้มีการเลือกประธานสุขาภิบาล เนื่องมาจากการ เลือกตั้ง เป็นครั้งแรก แต่สิ่งในอดีตที่ผ่านมาในท้องถิ่นส่วนใหญ่แล้ว พี่น้องประชาชนมีความน้อยเนื้อต่ำใจ เพราะเขาไม่มีรายได้ ขาดเงินอุดหนุน ทีนี้ สิ่งที่รัฐพึงจะต้องกระทำเป็นอย่างยิ่งก็คือ การให้เงินอุดหนุนลงไปท้องถิ่นในทุกระดับ ไม่ว่าหมู่บ้าน ตำบล สุขาภิบาล เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรวมถึงการที่จะกระจายอำนาจนั้น เราก็มีมัดแต่ลุ่มหลง พวกเรา อาจจะสำคัญประชาธิปไตยมากไปก็ได้ว่า ในการกระจายอำนาจนั้น ไม่ใช่

กระจายอำนาจลงไปถึงการเลือกตั้งทุกระดับ ทุกท้องถิ่น ทุกท้องที่ การกระจายอำนาจที่สำคัญที่สุดคือ การกระจายอำนาจในการใช้จ่ายเม็ดเงินในการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาประเทศของทุกระดับ ทบวง กรม และของท้องถิ่น เพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง แล้วก็ความมั่นคงของชาติ บ้านเมืองของเรา ผมเห็นถึงความจำเป็นอย่างยิ่งที่ในมาตรา ๑ นี้ กระจายอำนาจหลักแหลมเหลือเกินที่เขียนไว้ว่า การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็น ก็หมายถึงว่า การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นก็จะมีทั้งการแต่งตั้งและเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งกระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง ได้ดำเนินการกำกับดูแลท้องถิ่นอยู่นั้น เป็นสิ่งที่ชอบเป็น อย่างยิ่งแล้ว และกระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า การกระจายอำนาจ หรือการให้มีการเลือกตั้งทุกระดับในท้องถิ่นนั้น ตามที่รัฐบาลทุก รัฐบาลมีความปรารถนาและพี่น้องประชาชนก็มีความต้องการ เราต้องค่อย เป็นค่อยไป ในขณะที่สภาตำบลได้รับการแก้ไขให้เป็นนิติบุคคลแล้ว ค่อยไป ละกรับ องค์การบริหารส่วนจังหวัด และสภาจังหวัดนั้น เราจะได้มีการ ปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เรายังไม่คงไปพูดถึง เรื่องของการที่จะมีการ เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ว่าราชการจังหวัดก็คือ ราชการส่วนภูมิภาค ซึ่ง รัฐบาลกลางมอบหมายให้ไปกำกับดูแลนั้น ถือว่าเป็นราชการ มันไม่ใช่การ ปกครองท้องถิ่นอย่างที่พวกเราทุกคนกำลังหลงทาง และเข้าใจกัน ท่าน ประธานครับ ที่ผมกราบเรียนเช่นนี้ ผมก็อยากจะขอกราบเรียนให้พวกเราได นี้ก็คือว่า ชาติบ้านเมืองของเรานั้น มีองค์ประกอบอะไร เรามีสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์การปกครองของเราไม่เหมือนชาติใด ๆ ในโลก แล้วเราก็จะพยายามที่จะเอาแนวทางการบริหารบ้านเมือง การ ปกครองตนเอง และท้องถิ่นจากชาติตะวันตก พยายามใส่เข้ามาในประเทศ ของเรา เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้พวกเราทุกท่าน ได้คำนึงและพิจารณา

ถึงตัวเราเองว่า เราอยู่ในผืนแผ่นดินไทย เรามีการปกครองอย่างไร ชาวบ้านเมืองของเรามีสถาบันใดเป็นองค์ประกอบ เพราะฉะนั้นที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานและสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้นานนี้ กระผมจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่กรมการได้แก้ไขทั้ง ๓ มาตรานี้ และกระผมขอล่วงไปถึงในมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ นั้นมันไม่มีความเกี่ยวข้องกับใด ๆ ก็เรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือสภาตำบล เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าการกรรมาธิการน่าจะมีการพิจารณาว่าไม่ควรมีการแก้ไข และใช้ตามร่างเดิมเพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและการบริหารราชการแผ่นดิน และการปกครองประเทศนั้น สามารถดำเนินการไปได้โดยปกติ และท้ายที่สุดนี้หากมีในมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ นี้แล้ว ผมอยากจะทำให้อ่านประธานและสมาชิกได้ย้อนหลังไปถึงว่าบ้านเมืองของเรานั้น ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ที่สุด และก็ยังมีความหลากหลาย กลุ่มบุคคลนี้ ซึ่งไม่หวังดีต่อประเทศบ้านเมืองของเรานั้น ต้องการแยกให้ภาคอีสานเป็นรัฐอิสระ ต้องการให้แยกภาคใต้เป็นประเทศอิสระ หรือรัฐอิสระ แม้แต่จังหวัดสกลนครของผม ผมไม่อยากจะให้มีการที่จะต้องเสียเลือดเนื้อเหมือนอย่างในอดีตที่ผ่านมา ที่จะต้องมีการปลดปล่อยจังหวัดนั้นเป็นอิสระ ภาคนั้นมีอิสระ และต่อไปประเทศไทยของเราจะถูกแบ่งแยกเป็นอีกกี่ประเทศเพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๕๖ ผมขอแสดงความคิดเห็น และเห็นชอบด้วยตามกรรมาธิการ แต่ข้าพเจ้าขอฝากไว้ในมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ขอให้กลับไปใช้ร่างเดิมก่อนครับ เมื่อถึงเวลาอันควรแล้ว รัฐสภาแห่งนี้ในอนาคตข้างหน้าก็จะต้องมีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป และท้ายที่สุด ผมอยากจะทำฝากท่านประธานรัฐสภาว่า ในการที่เราจะปรับปรุงแก้ไขในการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ว่าสภาตำบล ไม่ว่าเทศบาล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และรวมถึงการที่จะมุ่งมาด

ปรารณาพิจารณาเลือกผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ นั้นขอวกจะขอให้พวกเรา
คำนึงถึงพี่น้องประชาชนว่า ต้องถามพี่น้องประชาชนเขาเสียก่อนว่า เขามี
ความคิดอ่านในเรื่องนี้อย่างไร และต้องการอย่างไรไม่ใช่พวกเราเพียง
๓๖๐ คน แล้วมาตัดสินใจกันตรงนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการ

นายอัญญาณ์ ปาณิกบุตร (กรรมการ) : เรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม นายอัญญาณ์ ปาณิกบุตร กรรมการ ต้องขอกราบขอบพระคุณ
ที่ท่านสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ได้ให้ความสนใจในหมวดการปกครองท้องถิ่นเป็น
อันมาก ขอเรียนว่าในความเป็นจริงแล้ว ประเด็นในเรื่องการแก้ไข ใน
เรื่องนี้มันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่เป็นเรื่องใหญ่โตเลย เป็นการเปลี่ยนแปลง
ของสังคมในระดับหนึ่ง เพราะว่างจริง ๆ แล้ว ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น
ของเรานั้น มีแต่รูปแบบ ไม่มีเนื้อหาประชาชนนั้นไม่มีอำนาจอย่างแท้จริงใน
การที่จะพิจารณาตนเอง การปกครองท้องถิ่นหรือการกระจายอำนาจ การ
กระจายอำนาจนั้น มิใช่หมายความว่าเฉพาะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ
ปกครองตนเองเท่านั้น การกระจายอำนาจนั้นรวมถึงการที่ให้ประชาชนใน
ท้องถิ่นนั้นสามารถดำเนินชีวิต สามารถลิขิตชีวิตตัวเองได้ในเรื่องแหล่งน้ำ
ในเรื่องที่ดิน ในเรื่องสิ่งแวดล้อม ในเรื่องการพัฒนาตนเอง ผมเคยถาม
เพื่อน ๆ ผม ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ประมาณ ๑๕ คน ว่าให้กลับไป
ขณะนี้เป็นผู้ว่าฯ ให้กลับไปดูตำบลตัวเองที่ตัวเองเป็นปลัดอำเภอ นั้น มีอะไร
เปลี่ยนแปลงบ้าง นอกจากวัดบุญ รามฎรยังเดือดร้อนเหมือนเดิม ยังไม่มีน้ำ
ยังไม่มีการพัฒนา ข้ารัยรามฎรยังอพยพออกไปอีก เหลือแต่คนแก่และ เด็ก
แรงงานหายไป ถามว่าการพัฒนาอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ใน
ฐานะที่เป็นกรรมการท่านหนึ่ง ผมคิดว่าเป็นกรรมการคนหนึ่ง ผมอยาก
จะกราบเรียนว่าการปกครองท้องถิ่นของเรานั้น เป็นการเปิดโอกาสให้

ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นนั้นได้รู้จักและใช้สิทธิในการปกครองตนเอง คุณผลการจัดสรรทรัพยากร ในท้องถิ่นของตน เป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุด เป็นการสร้างระบอบประชาธิปไตยในระดับพื้นฐาน ซึ่งจะทำให้ประชาธิปไตยในระดับชาตินั้นเข้มแข็งถาวร และเป็นการแบ่งเบาภาระการทำงานของรัฐบาลกลาง ผมคงจะเรียนให้ทราบว่า ผมจะพูดเฉพาะในมาตรา ๑๕๖ เสียก่อน ส่วนในมาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ นั้นจะชี้แจงในเรื่องของท่านก้านัน ผู้ใหญ่บ้านในภายหลังว่า ไม่ได้มีผลกระทบอะไรเลยผมขอเรียนต่อไปว่า ในการพิจารณามาตราทั้ง ๔ มาตราในหมวดนี้ คณะกรรมาธิการทุกท่านได้ใช้เวลาในการพิจารณายาวนานถึง ๓ รอบด้วยกัน โดยความรอบคอบเริ่มตั้งแต่ในรอบแรกนั้น พิจารณากันในความเห็นทั่ว ๆ ไป ในรอบ ๒ มาลงในรายละเอียด ในรอบ ๓ มีการมาดูแลอีกครั้งหนึ่งว่า มันเหมาะสม ทำได้ไหม เป็นอย่างไร กระทั่งกับอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นที่หลายท่านได้กล่าวถึงคณะกรรมการไม่ได้ดูแลอะไรนั้น ขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า คณะกรรมาธิการชุดนี้มองเห็นความสำคัญทุกประการ คู่อ่างละเอียดรอบคอบ และเชื่อว่าสามารถตอบให้ท่านผู้ทรงเกียรติได้ในทุกประเด็น เพราะเราคิดว่า ถ้าร่างของเราได้รับการยอมรับและผ่านไป จะเป็นนิมิตหมายอันดีและยิ่งใหญ่ในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของเรา เป็นความก้าวหน้าจุดหนึ่ง ท่านสมาชิกหลายท่านคงเป็นสมาชิก ณ ที่นี้ ในปี ๒๕๑๗ คงจะจำได้ว่า สิ่งที่เราเอามานั้นเป็นรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๑๗ ซึ่งจริง ๆ แล้วในขณะนั้นก็มีการเห็นชอบ ผมขอเรียนตอบปัญหาสมาชิกบางท่านที่ท่านเป็นห่วงว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดไปไหนอะไรต่ออะไร ขอเรียนว่า เรื่องขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เป็นท้องถิ่นหรือไม่นั้น มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินปี ๒๕๓๔ ในมาตรา ๖๕ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๑ ซึ่งผมได้เรียนในรายละเอียดให้ท่านผู้ข้องใจได้รับทราบไปแล้ว

ผมคิดว่าในสิ่งต่าง ๆ ที่คณะกรรมการได้พยายามที่จะร่างให้ออกมาดีที่สุด
 นั้น ไม่ว่าในวรรคสองและวรรคสาม หลายท่านได้พิจารณาไปแล้วว่า ใน
 วรรคสองนั้น เราได้ให้หลักประกันในเรื่องรายได้ ในเรื่องการจัดเก็บ
 ภาษีอากรให้มีอิสระ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาพัฒนและองค์การ
 บริหารส่วนตำบลที่ออกไป ในขณะที่เดียวกันในวรรคสามต้องมีความจำเป็นใน
 เรื่องของรัฐบาลกลาง รัฐบาลกลางนั้นจำเป็นต้องดูแลควบคุมกำกับ เรา
 ไม่ใช่คำว่า ควบคุม เราใช้คำว่า ดูแลและกำกับ เนื่องจากว่ารัฐบาลกลาง
 นั้นเป็นผู้ดูแลคนทั้งประเทศ ในต่างประเทศหลายประเทศนั้น บางครั้งเขาให้
 อำนาจรัฐบาลท้องถิ่นมากเกินไปเป็นปัญหา ขณะนี้ถ้าท่านสนใจจะเห็นว่า รัฐ
 คิวเบค ซึ่งมีชาวฝรั่งเศสเยอะแยกตัวจากประเทศแคนาดาเป็นอิสระแล้ว
 พูดฝรั่งเศสด้วยเป็นภาษาราชการ รองจากภาษาอังกฤษ อย่างนี้เราให้
 อำนาจมากเกินไป แต่ถ้าวัดให้น้อยไปการปกครองท้องถิ่นจะล้มเหลว เพราะว่า
 คุมเสียทุกอย่างเหมือนอย่างในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญที่สุดก็คือว่า มี
 ความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลต้องรู้ตัวเองว่า จะให้อำนาจรัฐบาลท้องถิ่น
 เพียงใด ในการปกครองท้องถิ่นมีหลักอยู่ว่า อำนาจต่าง ๆ นั้นหรือหน้าที่หรือ
 บทบาทต่าง ๆ นั้นจะแยกจากกันโดยกิจกรรม คงไม่ต้องหวังว่าใครจะหมด
 อำนาจไปแค่นั้น เป็นการช่วยกันทำงาน พูดง่าย ๆ ว่า ในอนาคตนี้ทาง
 กระทรวงมหาดไทยก็มีนโยบายในการขยายตัวลงไป ที่ สก. ตำบล ซึ่ง
 ตรงนั้นก็กระทบกับหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เช่นเดียวกันในเรื่องการดูแล
 รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามกฎหมายที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้
 เฉพาะมาตรานี้ผมขอเรียนด้วยความเคารพว่า ทางคณะกรรมการนั้นได้
 พิจารณาอย่างรอบคอบและคิดว่าเป็นมาตราที่มีความก้าวหน้ากว่ารัฐธรรมนูญที่
 ผ่านมา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ เราได้

อภิปรายเรื่องนี้มาตั้งแต่เช้า เท่าที่ฟังดูก็รู้สึกว่า ประเด็นซักจะเริ่มซ้ำ ๆ กัน
แล้ว ผมจะขอหารื้อจากที่ประชุมว่า จะสมควรปิดอภิปรายหรือยังครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปราย
แล้ว กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิด
อภิปรายต่อไป กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ โดยที่มาตรานี้มี
การแก้ไขของคณะกรรมการ และมีสมาชิกสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา
๑๕๖ ทวิ เพื่อความสะดวกของท่านสมาชิก ผมจะขอลงมติเฉพาะมาตรา ๑๕๖
ก่อน แล้วจึงจะไปลงมติของมาตรา ๑๕๖ ทวิ ในมาตรา ๑๕๖ จะถามว่า
จะเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมหรือเป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข แล้วเมื่อไป
ถึงมาตรา ๑๕๖ ทวิ จะได้อาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณมานะ มีอะไรครับ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ปรึกษาท่านประธานครับ ท่านบอกว่ามีมาตรา ๑๕๖ ทวิด้วย ของผมไม่มี มี
แต่มาตรา ๑๕๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คือมาตรา ๑๕๖ ทวิ มี
สมาชิกขอแปรญัตติเพิ่มเติมข้อความไว้ เป็นคณะของคุณอุทัย พิมพ์ใจชน ขอ

เพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖ ทวิ ว่า การจัดการปกครองในเขตจังหวัดให้ถือเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากการเลือกตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งเจ้าของยังไม่ได้อนุญาต

นายมานะ กุสฤต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมขอทำความเข้าใจอีกครั้งว่าจะถามแต่เฉพาะมาตรา ๑๕๖ ก่อนว่าจะให้เป็นที่ปรึกษาที่กรรมการแก้ไขหรือให้คงไว้ตามร่างเดิม ส่วนมาตรา ๑๕๖ ทวิ จะถามอีกครั้งหนึ่งในภายหลัง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นที่ปรึกษาที่กรรมการแก้ไข กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปจะถามถึงมาตรา ๑๕๖ ทวิ ว่าท่านผู้ใดจะเห็นด้วยกับท่านผู้สงวนคำแปรญัตติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติโดยให้เพิ่มมาตรา ๑๕๖ ทวิ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มี ๔ ท่าน ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เสียงข้างมากนะครับ
ขอบคุณครับ เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕๗ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขงสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัด
เชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เนื่องจากการพิจารณาในมาตราก่อนนั้น
กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานไปแล้วว่า กระผมจะไม่อภิปรายแล้ว
เนื่องจากว่าทางคณะกรรมการได้เอาความที่กระผมแก้ไขในมาตรานี้ไปใส่
ไว้ในมาตราที่สภาลงมติไปเมื่อสักครู่นี้แล้วกระผมก็พอใจแล้ว กระผมจึงไม่ขอ
อภิปราย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบพระคุณครับ มีผู้แปรญัตติ
สงวนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเข้าใจว่าในนี้คงจะพิมพ์ผิด เพราะผู้แปรญัตติคือของ
คุณถวิล ไพรสณฑ์ กับคณะนั้นได้แปรญัตติขอตัดวรรคสองของมาตรา ๘๖ ออก
และในนี้บอกว่คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติจึงสงวน แต่จริง ๆ
คณะกรรมการได้เห็นด้วยได้ตัดวรรคสองออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็คงจะ
ไม่มีปัญหาอะไรครับ ผู้แปรญัตติคงจะพอใจแล้ว ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายก็เป็นอัน
ผ่านไป ต่อไปครับ

นายहित อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขา-
ธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘๘ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติของสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คณะผู้แปรญัตติที่สงวนไว้
ยังคิดใจใหม่ครับ ถ้าไม่คิดใจจะได้ให้ผู้อื่นอภิปราย ไม่คิดใจนะครับ ถ้า
อย่างนั้น เชิญคุณเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
กระผมต้องกล่าวคำว่า ขอสนับสนุนร่างของคณะกรรมการ ด้วยเหตุผล
๒ ประการด้วยกัน

ประการแรก กระผมเห็นว่า ร่างที่ท่านคณะกรรมการฯ ได้เสนอ มานั้นเป็นร่างที่แสดงถึงเจตนารมณ์ที่ก้าวหน้า ซึ่งไม่ได้ก้าวไปทีไหน แต่ก็ยัง ดีกว่าที่จะไม่ได้ก้าวไปทีไหนเลย เพราะท่านไปเอาร่างปีพุทธศักราช ๒๕๑๑ มาบัญญัติไว้ ซึ่งกระผมคิดว่าตรงนั้นเป็นจุดของความเปลี่ยนแปลงในระบอบ ประชาธิปไตย กระผมเคยได้อินท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่ง กระผมชื่นชม เคารพ โดยส่วนตัว ได้พูดถึงว่า ท่านได้ค้ำน้ำหนักไปในคลองลึก แล้วหยิบเอาร่างที่ก้าวหน้าที่สุดขึ้นมา แล้วเดินห่างคลองออกไป เป็นระยะ ทางอันยาวไกลเป็นคำพูดเปรียบเปรยที่สวยงาม แล้วเป็นเรื่องที่สร้าง จินตนาการ ให้เห็นถึงความก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ ท่านประธาน กระผมได้อ่านนโยบายของรัฐบาล ซึ่งกระผมสนับสนุนอยู่ในขณะนี้ นโยบายข้อ ๑.๑๐ รัฐบาลเขียนไว้ชัดเจนว่า รัฐบาลนี้จะกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยจัดให้มีการเลือกตั้ง ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ในฐานะที่กระผมได้ประกาศสนับสนุนรัฐบาลนี้ มาแต่ต้น จึงไม่อาจที่จะปฏิเสธร่างซึ่งคณะกรรมการฯ ได้นำเสนอได้ กระผม ขอทำความเข้าใจกับท่านประธานอย่างนี้ว่า ในขณะที่เรากำลังพูดถึงการ ปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องเจตนาล้วน ๆ เป็นเจตนารมณ์ของประชาชน ซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ ไม่ได้เกี่ยวกับคนกลุ่มใดโดยเฉพาะ กระผมไม่ได้ พูดถึงบทบาทของบรรดาท่านกำนัน ท่านผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งไม่ได้เป็นราชการส่วน ท้องถิ่นเพราะท่านประธานถ่อมทราบดีนครีว่า เรามีพระราชบัญญัติลักษณะ ปกครองท้องที่ซึ่งแก้ไขล่าสุดเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้เขียนไว้ชัดเจนใน มาตรา ๑๒ (๘) บอกว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ใช่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นวันนี้กระผมขอทำความเข้าใจว่า กระผมไม่ได้กำลังพูดถึงบรรดา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่กำลังพูดถึงการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นรูปแบบที่ถ้า เกิดขึ้นจะต้องเป็นอย่างไรที่กรรมการกำหนด ส่วนรัฐบาลจะกำหนดให้เกิดขึ้น

หรือไม่ จะให้เป็นรูปแบบใด กระผมคิดว่า เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ไม่ใช่เฉพาะ รัฐบาลนี้ แต่หมายถึงทุกรัฐบาลในอนาคตว่า ถ้ามองเห็นว่าการให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับหนึ่งระดับใด จะกระทบกระเทือนต่อปัญหาทาง ความมั่นคง ความปลอดภัยจะกระทบกระเทือนต่อกลุ่มบุคคล รัฐบาลนั้นก็ชอบที่จะพยายามดำเนินการไม่ให้เกิดเหตุการณ์อย่างนั้นขึ้น นั่นก็คือไม่จำเป็นที่จะ ต้องให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะการปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ เจตนารมณ์ของประชาชนคือ เขาจะต้องเป็นคนเลือกผู้ที่จะมาบริหารท้องถิ่น ของเขาโดยตรง ท่านประธานที่เคารพ ในระยะ ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมา เราได้พบกับการถกเถียง การวิพากษ์วิจารณ์ การให้ข้อมูล ต่อเนื่องยาวนาน ที่สุดในชีวิต ซึ่งกระผมผ่านมา ๓๐ กว่าปี กระผมไม่เคยเห็นสมัยไหนยุคไหนที่ จะมีการโต้เถียงในอุดมคติขวใน เรื่องเดียว ยาวนานต่อเนื่อง ผ่านสื่อมวลชน ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ เป็นที่ครึกโครม เป็นการให้ความรู้กับประชาชนผมคิดว่า ๒๐๐ กว่ามาตราที่คณะกรรมการไปร่างมา ไม่มีมาตราใดเลยที่จะเรียกเรื่องจุดสนใจของประชาชนในวงกว้างเท่ากับมาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๘ ผมว่า นี่คือการจุดประกายความคิดที่ทำให้สังคมของเราได้เริ่มมาเห็นว่่าสิ่งที่เกิดขึ้น และกำลังจะเกิดขึ้นนั่นคืออะไร ท่านประธานที่เคารพ มีเสียงกล่าวขวัญว่า ถ้าท่านกรรมาธิการเขียนไว้แบบนี้ จะเป็นการทำลายสถาบันกษัตริย์และ ผู้ใหญ่บ้าน กระผมได้ชี้ชัดเงินไว้แต่ต้นว่า ไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะตรงนี้ เราไม่ได้พูดถึงท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเลย เพราะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น ท่าน เป็นข้าราชการส่วนภูมิภาค ท่านอยู่ในลักษณะปกครองท้องถิ่น ท่านทำหน้าที่เป็น ข้าราชการซึ่งกำลังถูกทอดทิ้ง กระผมจะเรียนท่านต่อไปว่าถูกทอดทิ้งอย่างไร และที่สำคัญรับท่านประธาน ถ้าท่านติดตามดูการให้ข่าวสารตลอดมาในระยะ ๒ - ๓ เดือน เราจะเห็นว่ามีการบอกในลักษณะที่คลุมเครือไม่ชัดเจน แม้กระทั่งว่าถ้าจำเป็นจะต้องใช้กฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งขณะนี้

กำลังจะประกาศใช้ แต่ก็ยังได้ภูมิคุ้มกันจากบทเฉพาะกาลที่กรมการให้ไว้ ๕ ปี ซึ่งรัฐบาลสามารถไปแก้ไขตรงนั้น ไม่ให้กระทบกระเทือนผู้ใหญ่ม้าน กำนันก็ได้ แต่ถ้าไม่ทำตรงนั้น ถ้าจะชี้แจงตรง ๆ ว่า จริง ๆ แล้วในประเทศไทย ขณะนี้มีตำบลทั้งหมด ๗,๑๕๗ ตำบล แต่ถ้าว่าตามเนื้อหาของกฎหมายฉบับใหม่ที่กำลังจะออกมาใช้นั้น จะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้เพียง ๕๑๓ แห่งเท่านั้นที่ภาคอีสานของกรรมนั้น นับได้ทั้งหมด ๓๑ แห่งครับ ท่านประธาน มีจังหวัดที่จะเป็นได้เพียง ๕ จังหวัด อุบลราชธานีใหญ่ที่สุดมีเพียง ๑ ตำบลเท่านั้น ขอนแก่นสูงสุด ๖ ตำบล ส่วนที่ศรีสะเกษของกรรมนั้นไม่มีแม้แต่ตำบลเดียวที่จะอยู่ในฐานะ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล นั่นคือข้อเท็จจริงเชิงสถิติ ซึ่งกรรมกราบเรียนยืนยันว่า ถึงแม้เราอาจจะต้องใช้ร่างตรงนี้ ก็ไม่ได้มีผลกระทบในวงกว้างแต่อย่างใด ท่านประธานที่เคารพ กรรมแปลกใจมากที่ได้มีเอกสารชี้แจงในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เอกสารที่เขียนไว้บอกว่าในกรุงเทพมหานครในรอบนอกนั้น ยังมีกำนันผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน จำนวน ๒,๔๔๕ คน ใช้ค่าตอบแทน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท แต่บอกว่าไม่มีงานทำ เขาบอกว่าผู้บริหาร กทม. ไม่ยอมยกเลิก กรรมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันครับท่านประธาน ว่าการที่เรามีการปกครองส่วนท้องถิ่นในกรุงเทพมหานคร และพื้นที่รอบนอกยังมีผู้ใหญ่บ้านกำนันของเขา แต่เอกสารจากกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงบอกว่าไม่ได้ทำงานไม่มีงานทำ แต่รัฐบาลต้องใช้เงินถึง ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ไปจ้างเขากรรมไม่เข้าใจว่าตรงนี้ข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างไร ผมไม่อยากจะบอกว่าท่านผู้ใหญ่บ้าน กำนันที่อยู่ในกรุงเทพฯ ไม่มีงานทำ แต่ผมบอกว่าท่านทำในฐานะที่เป็นข้าราชการส่วนภูมิภาค ท่านไม่ได้มาบริหารกรุงเทพมหานคร เพราะท่านมีหน้าที่ที่จะรับคำสั่งจากกระทรวงมหาดไทย จากเขต จากอะไรก็ตามไปประสานงานกับประชาชนในหน่วย

เลือกตั้งของท่านในพื้นที่ของท่าน ท่านประธานที่เคารพ ได้มีการพูดกันว่า ถ้า
 เชื่อว่ามีกรมขึ้นตามร่างเดิมที่เสนอต่อสภา จะทำให้ท่านผู้ใหญ่น้ำ กำนัน ได้
 เข้ามาสู่องค์การบริหารส่วนตำบล กระผมขอลามท่านผู้ใหญ่น้ำ กำนันที่อาจ
 จะพึงอยู่ตรงนี้ให้ท่านคิดไปด้วยนะครับ ว่ามีเอกสารชี้แจงของกระทรวง
 มหาดไทยเหมือนกัน บอกว่าถ้าใช้มาตราที่ท่านเสนอนี้ เราจะต้องใช้
 งบประมาณจำนวนมาก สิ่งที่เห็นชัดเจนก็คือว่า ในขณะที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
 นั้นไปควมตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับเงินเดือนพิเศษจาก
 องค์การ ๕,๐๐๐ บาท นายอำเภอไปควมตำแหน่งประธานสภาภิบาลได้รับ
 เงินเดือนพิเศษ ๒,๖๐๐ กว่าบาท แต่เขาบอกว่า ถ้าเชื่อว่ามีการใช้บทบัญญัติ
 ที่ท่านประจวบฯ เสนอในตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นมา มีผู้ใหญ่น้ำ
 กำนันไปสวมหมวก ๒ ใบเหมือนผู้ว่าฯ สวมอยู่ในขณะนี้ เขาบอกว่าจะทำให้
 ประหยัดงบประมาณ ประหยัดอย่างไร ท่านประธาน เพราะเขาบอกว่าไม่
 ต้องเสียเงินเพิ่ม เนื่องจากว่าผู้ใหญ่น้ำ กำนันได้เงินอยู่แล้ว เป็นค่า
 คอบแทนจากกระทรวงมหาดไทย นี่เป็นเอกสารชี้แจงจากกระทรวงมหาดไทย
 ท่านประธานครับ เขาบอกว่าไม่ให้ผู้ใหญ่น้ำ กำนัน กรณีที่ไปสวมหมวก
 ๒ ใบคือเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาค กับข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 ให้รับตำแหน่งเดียว คือรับจากกระทรวงมหาดไทยทางเดียว แต่จากที่เรามี
 กฎหมายอยู่ในปัจจุบันนี้ ท่านผู้ว่าฯ ท่านนายอำเภอรับ ๒ ทาง ตรงนี้ก็
 เป็นข้อมูลหนึ่ง ควรจะได้พูดให้ชัดเจนว่า ท่านกำนัน ผู้ใหญ่น้ำ ถ้าจำเป็นจะต้อง
 เข้าไปอยู่ใน อบต. นั้นผมคิดว่าท่านจะได้ไป เพราะฟังดูเสียงของสภาใน
 วันนี้แล้วผมเข้าใจค่อนข้างชัดเจนว่า เราจะไปใช้ร่างเดิม ซึ่งเป็นร่างที่ไม่มี
 การแก้ไขทั้งสิ้น จะทำให้ผู้ใหญ่น้ำ กำนัน ได้เข้าไปสวมหมวกอีกใบหนึ่ง
 ในองค์การบริหารส่วนตำบล และผมขอร้องเรียน ขอร้องทุกข์แทนผู้ใหญ่น้ำ
 กำนันเลยว่า ท่านจะต้องได้รับเงิน ๒ ทาง ท่านอย่าไปปฏิเสธเป็นอันขาด

ท่านจะต้องเรียกร้องเหมือนกับที่ท่านมา ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองหนึ่ง ที่ไม่ได้ประกาศตัวชัดเจนหรือกว่า เราเลือกตั้ง เราพยายามอยากจะทำให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด นั่นเป็นนโยบายขั้นต้นที่เราพยายามผลักดันแต่เมื่อเรารุกในเรื่องนั้น ข้าราชการกระทรวงมหาดไทย ท่านก็ให้ข้อมูลกับเราซึ่งเป็น เรื่องที่ดี เราพูดกันด้วยเหตุผล ท่านบอกว่าอีก ๑๐๐ ปีก็เลือกไม่ได้ เพราะว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นข้าราชการส่วนภูมิภาค ผมได้ยินคำนี้ ผมคาบว้างแล้วผมยอมรับเลยว่าแน่นอน ถูกต้อง พรรคเราจะต้องมีลักษณะเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงนี้ เราจะไม่ผลักดันต่อไปอีกแล้ว ในเรื่องการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะข้าราชการส่วนภูมิภาค แต่เราจะมาส่งเสริมให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งพรรคเอกภาพได้เสนอไว้ชัดเจน เมื่อเช้าว่า ถ้าเราเอาการปกครองส่วนท้องถิ่นไปใช้ในจังหวัดใดในระดับจังหวัดแล้ว จังหวัดนั้นก็จะเป็นแบบกรุงเทพมหานคร ผมคิดว่าตรงนั้นเป็นเรื่องที่เรามีเหตุผลอธิบายกัน ผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า กระผมได้ไปอภิปรายที่จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมา ในหัวข้อนี้ แล้ววันรุ่งขึ้นก็อภิปรายที่ศรีสะเกษในหัวข้อนี้มีท่านผู้ใหญ่บ้าน กำนันมาฟังกัน ที่จังหวัดนครสวรรค์นั้น สภาพนายความเขาเป็นคนจัด จัดโต๊ะไว้ที่โรงแรมแห่งหนึ่งเป็น ๑,๐๐๐ คนแต่มีคนมาไม่ถึง ๑๐๐ คน ไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น ผมไม่อยากจะมาบอกว่าทำไมคนไม่มา แต่เมื่อมีคนมาตรงนั้น มีท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านลูกขึ้นถามคำถาม เป็นคำถามเดียวที่ตรงกับที่จังหวัดศรีสะเกษ ห่างกันหลายร้อยกิโลเมตร แต่คำถามตรงเหมือนกันเลยครับ ผมไม่อยากจะถามนั่นคืออะไร แต่มีการยกอุทาหรณ์ขึ้นมาตรงกันเลย บอกว่าทำไมจะต้องมาผลักดันให้มีการเลือกตั้งโดยตรง ทำไมถ้าพรรคการเมืองอย่างหลังธรรม ถ้าว่าแท้จริงทำไม่ต้องเอาคนนอกมาเป็นรัฐมนตรี ซึ่งไม่ใช่ประเด็นเดียวกัน แต่ผมเรียนให้ท่านประธานได้ทราบก็คือ

ว่า มันเป็นเรื่องที่มีการหาเหตุผลมาอธิบายในการเคลื่อนไหวอยู่เหมือนกัน แต่ไม่รู้ว่ามันเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ข้าราชการส่วนภูมิภาคอย่างท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในปัจจุบันนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ดูแลท่านดีแล้วหรือยัง กระผมเป็นกรรมาธิการพิจารณาเงินเดือน ซึ่งผ่านไปเมื่อวานนี้ มีมาตรา ๓ ครบท่านประธาน เขียนความหมายของกำลังพลภาครัฐ หมายความว่าข้าราชการ ทหารกองประจำการ นักเรียนในสังกัด กระทรวงกลาโหม และลูกจ้างของส่วนราชการ ผมอ่านแล้ว ผมฉกคิด ผมตามกรรมาธิการว่า แล้วข้าราชการอย่างผู้ใหญ่บ้าน กำนันไปไหน เงินเดือนของเขายู่ไหน เขาตอบไม่ได้ ผมก็เลยบอกว่า ถ้าอย่างนั้นต้องลงนิยามความหมายนี้ออก ในที่สุดเราลอบออกไม่ปรากฏ เพราะว่าก่อนที่ผมจะไปประชุมตรงนั้น ท่านผู้ใหญ่บ้าน กำนันที่จังหวัดศรีสะเกษมาร้องเรียนว่าขอให้ไปต่อสู้ ให้ค่าตอบแทนผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ให้สูงขึ้นอย่างน้อยเท่าค่าแรงขั้นต่ำก็ยังดี เพราะผู้ใหญ่บ้าน กำนันนั้น ในฐานะข้าราชการส่วนภูมิภาค หมายถึงว่า ข้าราชการในระบบบุคลากรของรัฐ แต่ในปัจจุบันรับเงินเดือนเท่าไร เราไม่รู้ กระทรวงมหาดไทยได้แถลง บอกว่าเงินเดือนล่าสุดที่ปรับขึ้นแล้ว กำนัน ๓,๒๐๐ บาท ผู้ใหญ่บ้าน ๒,๑๐๐ บาท นี่กรณีที่รับตำแหน่งอยู่นานแล้ว ท่านประธานคิดดูครับ ๑๔ กระทรวงที่เขาแม่กริบอยู่ในฐานะข้าราชการส่วนภูมิภาคเงินเดือนแค่ ๓,๒๐๐ บาท อย่างนี้แล้วเราจะบอกว่าเราดูแลผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อย่างที่สุดแล้วได้อย่างไร ผมจึงกำลังจะกราบเรียนว่า ถ้าท่านผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ท่านรู้ว่าตัวเองท่านไม่ได้รับความเป็นธรรม ผมอยากจะให้ข้อมูลตรงนี้ว่า ในฐานะท่านเป็นข้าราชการผู้มีศักดิ์ศรี ผู้รับใช้ประชาชนชาติบ้านเมือง เหมือนทุกคำพูดที่นักการเมืองบางท่านได้เอามาไปพูดในการชุมนุมผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ที่ผ่านมา ผมก็อยากจะถามว่า สวัสดิการที่ท่านได้ในปัจจุบันนี้พอเพียงแล้วหรือ ท่านทำไหมไม่เรียกร้องตรงนี้บ้าง ท่านประธาน ผม

กำลังจะจบ ผมเกรงใจท่านประชาชนมากเพราะผมเข้าใจว่าท่านประชาชนเป็น
คนใจกว้างเหลือเกิน สมาชิกจะพูดอย่างไรท่านนั่งฟังตลอด เพราะท่านรู้ว่า
นี่คือรัฐธรรมนูญ นี่คือเจตนารมณ์ของประชาชนเราคงจะไม่มีการทำแบบสุก
เอาเผากินแน่นอน ท่านประชาชนที่เคารพ กระผมเน้นอาจจะ เป็นหนึ่งใน ส.ส.
หน้าใจก็ได้ เพราะในครั้งหนึ่งพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์บอกว่าก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน
สื่อคำ ส.ส. หน้าใจ มท. ๑ ไม่กล้าแตะ ท่านประชาชนนี่คือสิ่งที่กระผมกำลัง
มาบอกท่านประชาชน ผมอาจจะหน้าใจไปเพียงเพราะผมไม่ได้ไปนำท่าน
ผู้ใหญ่บ้าน ก้านันมาที่กระทรวงมหาดไทยหรือเปล่าผมไม่รู้แน่ครับ แต่ผมขอ
ชี้แจงในฐานะของคนใจนิดหนึ่งว่า เรื่องที่เราพูดกันนี้ เราพูดถึงก้านัน
ผู้ใหญ่บ้านหรือเปล่า ไม่ใช่ เราพูดถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในมือของ
ผมคือสถิติตัวเลขก้านันทั่วประเทศในขณะนี้ ๑,๐๕๑ คน ผู้ใหญ่บ้าน ๕๕,๐๑๑
คน ท่านประชาชนในจำนวนนี้จะอยู่ในวาระ ๕ ปีนั้น ๕,๖๑๕ คน จะเกษียณ
๖๐ ปี ๕๖,๔๕๓ คน ใน ๔ ปีข้างหน้าวันที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะบังคับใช้เต็มรูป
เกี่ยวกับเรื่องนี้ หลังจากผ่านพ้นบทเฉพาะกาล ใน ๔ ปีข้างหน้า ผู้ใหญ่บ้าน
ก้านัน ที่อยู่ในวาระ ๕ ปีเหลือ ๑๘,๐๐๐ คน คือเพิ่มขึ้นจาก ๕,๐๐๐ คนใน
วันนี้เป็น ๑๘,๐๐๐ คน ผู้ใหญ่บ้านก้านัน ที่เกษียณ ๖๐ ปีนั้นลดลงมาเหลือ
๑๘,๔๕๓ คน ท่านประชาชนคิดดูสิครับว่าวันนี้เรากำลังพูดถึงผลประโยชน์ของ
กลุ่มคน ๑๘,๕๐๐ คน เรากำลังเอาเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูมาต่อรองกับ
ผลประโยชน์ของคนเพียงกลุ่มหนึ่ง ๓๐,๐๐๐ กว่าคน แล้วประชาชนหลายสิบ
หลายพันล้านคนที่มีสิทธิเลือกตั้งที่ต้องการออกบัตรเลือกตั้ง เลือกผู้แทนของเขา
เลือกผู้ปกครองของเขา เลือกคนที่เขาชอบที่สุด แล้วเขาจะต้องมาเสีย
โอกาสตรงนี้เพียงเพราะคน ๑๘,๐๐๐ คนเท่านั้นหรือครับท่านประชาชนผมขอ
กราบเรียนขอความเป็นธรรมให้กับพี่น้องประชาชนผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินผู้มีสิทธิ
เลือกตั้ง ผู้เป็นชนส่วนใหญ่ของประเทศอย่างแท้จริง ขกกราบขอบคุณท่าน
ประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : แก้วไขต์ เลขนิคนะกรับ
หลายสิบแต่ไม่ถึงหลายพันด้านคน คุณเกษม

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคความหวังใหม่
จากจังหวัดสุรินทร์ ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานว่า ตลอดระยะเวลา
ประมาณเดือนกว่า ซึ่งพรรคความหวังใหม่ได้รับการโจมตีจากกระแสต่าง ๆ
โจมตีแม้กระทั่งหัวหน้าพรรคผม ซึ่งค่อนข้างจะยืนยันได้ว่าเป็นคำพูดที่ผมคิดว่า
ไม่ถูกต้อง แล้วก็บิดเบือนไป เช่น คำว่า หัวหน้าพรรคผมเป็นหมาหัวเน่า
หัวหน้าพรรคผมเป็นโดโนเสอา เป็นฟอสซิล (Fossil) ทางการเมือง ผม
เรียนครับว่า บุคคลอย่างนี้ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ กนจึงเคยใช้นโยบาย
๖๖/๒๐๓ คนซึ่งเคยรับราชการเป็นถึงผู้บัญชาการทหารบก รักษาการ
ผู้บัญชาการทหารสูงสุด แล้วลาออกมาเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง คนอย่างนี้
หรือครับเป็นโดโนเสอาทางการเมือง คนอย่างนี้หรือครับเป็นฟอสซิลทาง
การเมือง ผมว่าไม่ใช่ ผมถึงบอกว่า เราต้องมาดูกันว่าแล้วพรรค
ความหวังใหม่ที่คิดค้านเราคัดค้านอะไร ผมเรียนครับท่านประธาน ใน
ศตวรรษที่ ๒๕๕ ไม่มีใครหยุดยั้งเรื่องการกระจายอำนาจหรือครับ ไม่มีใคร
หยุดยั้ง แล้วใครก็หยุดยั้งไม่ได้ ผมบอกกว่า ที่เราคัดค้านคือเราคัดค้านการ
แก้ไขการเขียนร่างรัฐธรรมนูญของกรรมาธิการ ผมบอกว่าเขียนอย่างนี้เขียน
ไม่ถูก เขียนไม่ถูกอย่างไรครับ เพราะจริง ๆ ท่านประธานเรามาดูนะว่า
ร่างเก่าเขาเขียนค่อนข้างจะชัดเจนว่า สมาชิกท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้ง
เป็นหลัก ถ้าจำเป็นจะต้องมีการแต่งตั้งก็สามารถทำได้ตามความจำเป็น นั้น
มันคือการเปิดกว้างของกฎหมายเก่า แต่กฎหมายใหม่ซึ่งคณะกรรมการ
เขียนออกมาร่างนี้ ที่เราคัดค้าน เราคัดค้านการเขียนกฎหมายของท่าน เรา
ไม่เห็นชอบกับการเขียนกฎหมายในมาตรา ๑๕๕ คือท่านเขียนบอกว่า ให้

องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ในทุกจังหวัดรวมทั้งนครหลวง มีสภาท้องถิ่น มีหัวหน้าฝ่ายบริหารท้องถิ่นหรือมีคณะผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นและต้องมาจากการเลือกตั้งตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด นั่นคือเราไม่เห็นด้วยตรงไหนครับ เราเห็นว่าการเขียนกฎหมายอย่างนี้ มันจะบ่งบอกถึงว่า ๑. การปกครองในท้องถิ่นของเราต่อไปจะต้องมีรูปแบบเดียว นั่นคือรูปแบบ ซึ่งมีฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภา ซึ่งเราไม่เห็นชอบด้วย เรามองเห็นว่า รูปแบบการปกครองพิเศษในท้องถิ่น มันจำเป็นต้องมี เราไม่ใช่ว่าพิชิตยอมรับแบบแต่เราผู้ใหม่ว่า ต่อไปถ้าเกิดญัตติเจริญขึ้นมา เชียงใหม่เจริญขึ้นมา เราถามเดอะครับว่า จำเป็นจะต้องมีกฎหมายพิเศษในการปกครองท้องถิ่นหรือครับ เราทำได้ไหม เราทำไม่ได้ เพราะอะไรครับ เพราะเรากำหนดโดยกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ท่านเขียนมาอย่างนี้ ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องการเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญต้องเขียนเปิดกว้าง ให้พวกผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติเขามีโอกาสที่จะทำได้ ไม่ใช่เขียนฟิกซ์ (Fix) มาเลย ผมยกตัวอย่างให้ท่านดูว่า ถ้าเกิดเราใช้ร่างเก่ามาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ เก่า ถามว่าเราจะเลือกตั้งทุกระดับ เลือกตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ ทำได้ไหม ตอบว่าทำได้เพราะร่างเก่าเขาให้ยึดถือคนที่มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก ถ้าจำเป็นถึงจะต้องใช้การเลือกตั้ง ถึงจะต้องใช้การแต่งตั้ง นั่นหมายความว่า ถ้าวันนี้ ถ้าพรุ่งนี้ รัฐบาลอยากจะได้การเลือกตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ ก็ทำได้ ไม่มีอะไรซิคกันเลย รัฐธรรมนูญเก่าเขียนเปิดกว้างไว้ให้ทำแล้ว ให้ทำได้อยู่แล้ว ผมจึงบอกครับท่านประธาน ผมอาจจะพูดอย่างนี้ไม่ชัดเจน ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นว่าเป็นอย่างไรรึครับ เราสมมุติว่ามีคน ๑๐๐ คน จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เรื่องกว้างๆนี้ เราจะมาเปรียบเทียบ ๒ มาตรา คือร่างเก่ากับร่างที่กรมการแก้ไข ถ้าเลือกกรมการแก้ไขก็จะเป็นอย่างนี้ เถอะคน ๑๐๐ คนลงในสระเล็กแล้วบอกว่า

อีก ๔ เดือน มึงต้องว่ายน้ำให้เป็นเมื่อว่ายน้ำไม่เป็นครบ ๔ เดือน แล้วก็พาออกสระใหญ่ ผมถามเถอะครับว่า ๔ เดือน คน ๑๐๐ คน มันว่ายน้ำเป็นหมดไหม มันไม่หมดหรือครบท่านประธาน มันอาจจะตาย ๑๐ คน ตาย ๒๐ คนก็ได้ และถ้าร่างเก่าเป็นอย่างไรครับ ร่างเก่าเขาบอกว่า คนทุกคนไปลง ๑๐๐ คน ไปลงในสระน้ำคนไหนมีแอคชั่น (Action) คนไหนพอจะว่ายน้ำเป็นแล้วก็ออก หยิบเขาไปลงในสระใหญ่ครบ ๔ เดือน ถามว่า ๘๐ เปอร์เซนต์ไปว่ายน้ำในสระใหญ่ได้ไหม ได้อีก ๒๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งว่ายยังไม่เป็นให้มันอยู่สระเล็ก ให้มันอยู่ตรงนั้นก่อนให้ได้เรียนรู้ก่อน เมื่อมีโอกาสที่จะว่ายน้ำเป็นก็หยิบออกไปว่าย ผมถามว่า ๒ สิ่งนี้ อย่างไหนดีกว่า อย่างไหนดีกว่าท่านกรรมการ ท่านไปพิทักษ์ได้อย่างไรว่า ๔ ทีจะให้ทั้งหมด ผมไม่เห็นชอบ ผมถึงบอกว่าพรรคความหวังใหม่ไม่ได้คัดค้านเรื่องการกระจายอำนาจ แต่สิ่งที่เราคัดค้าน คือการเขียนกฎหมายของท่าน ท่านเขียนกฎหมายลักษณะนี้ มันไม่เปิดกว้างให้เราทำงานต่อไป ก็คือ

๑. ท่านพิทักษ์เลยที่ว่า รูปแบบการปกครองท้องถิ่น ต่อไปจะต้องมีรูปแบบคือต้องมีสภากับฝ่ายบริหาร รูปแบบการปกครองพิเศษอย่างอื่น มีไม่ได้

๒. ท่านก็พิทักษ์เลยบอกว่า โอ.เค. นะ ต่อไปนี้จะต้องมีการอย่างนี้ ๔ ปี ต้องเป็นหมด ซึ่งเรายอมรับไม่ได้ ผมบอกว่า การกระจายอำนาจที่ผมบอก มันจะต้องกระจายอำนาจให้มันตกแก่ประชาชน เหมือนผมยกตัวอย่างตัวคน ๒๐ คน ซึ่งเรากำหนดว่า ๔ เดือนให้ว่ายน้ำเป็นออกไปแล้วจมน้ำตายการตายทางการเมืองของเขาคือ การกระจายอำนาจแล้วอำนาจมันตกมันไม่ได้ตกอยู่ในมือของประชาชน มันตกอยู่ในมือของผู้มีอิทธิพล มันตกอยู่ในมือของเจ้าพ่อ แล้วตรงนั้นแหละการใช้อำนาจ มันจะทำให้ท้องถิ่นเสียหายผมยกตัวอย่างให้ท่านเห็นชัดเจนว่า การปกครองท้องถิ่นนั้นคือรูปแบบตำบลรูปแบบสภาจังหวัด รูปแบบสุขา รูปแบบเทศบาล รูปแบบหนึ่งซึ่งเรา

ล้มเหลวมา เราก็เคยเห็นว่า ไม่ใช่ถึงกับการล้มเหลวนะครับ แต่เป็นการแสดงออกให้เห็นว่ามันมีความบกพร่อง เช่นรูปแบบพืชยา เราก็เห็นว่าในอดีตซึ่งมีเรื่องการจัดซื้อที่ทั้งขยะ เรื่องอะไรต่าง ๆ นั่นก็คืออันหนึ่งที่เรากระจายอำนาจแล้วอำนาจมันไม่ตกแก่มือประชาชน ผมถึงฝากว่า ตรงจุดนี้เราน่าจะมาคิดว่าการกระจายอำนาจในศตวรรษข้างหน้า ไม่มีใครหยุดยั้งได้ แต่อำนาจตรงนั้นต้องกระจายแล้วให้ตกแก่มือประชาชน แต่สิ่งที่พรรคความหวังใหม่คัดค้านคือ เราคัดค้านการร่างรัฐธรรมนูญของกรรมาธิการตรงนี้ต้องฝากท่านประธานนิกหนึ่ง ผมเรียนว่า หลายสิ่งหลายครั้ง ซึ่งเราเคยทำกัน เรามักจะทำตามกระแส เช่นปัจจุบันนี้กระแสเลือกตั้งนิยมสูง เราก็จะเขียนเรื่องการเลือกตั้งไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะเราต้องการอย่างนั้น แต่ผมเรียนว่าถ้าเราย้อนดูในอดีตเราจะเห็นว่าหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งเราทำตามกระแสแล้วเราล้มเหลวเราผิดพลาด เช่นอะไรที่ท่านประธาน เช่นเมื่อก่อนเราต้องการให้พรรคการเมืองเล็กหมดไป เราต้องการให้มีแต่พรรคการเมืองใหญ่ เราก็เขียนกฎหมายว่าให้พรรคการเมืองต้องส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างน้อยครั้งหนึ่ง ต้องให้พรรคการเมืองทำอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วเป็นอย่างไร มันก็ส่งไม่ได้ มันก็ทำตามกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้ แล้วก็ไปจ้างบุคคลต่าง ๆ เข้ามาสมัคร ก็ทำให้ภาพพรรคการเมืองเสียหาย ครั้งหนึ่งเราเคยต่อต้านการใช้เงินในการเลือกตั้งเราก็เขียนกฎหมายว่า การเลือกตั้งต้องใช้เงินไม่เกิน ๑ ล้านบาท ก็ถามว่าเป็นอย่างไรทุกวันนี้ ท่านประธาน สมาชิกที่เข้ามาส่วนมากจะใช้เกินแล้วก็ต้องไปแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน บอกว่าตัวเองใช้จ่ายประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท ๕๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้สถาบันผู้แทนราษฎรเราเป็นอย่างไร สถาบันสภาเราเป็นอย่างไร ผมบอกว่าหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งเราเคยทำตามกระแสการเลือกตั้ง เราเคยทำตามกระแส เราเห็นความผิดพลาด ทำไมเราไม่คิดละครับ ปัจจุบันใช่ ผม

ยอมรับว่ากระแสเลือกตั้งนิยมมันสูง แต่เราต้องยอมรับว่าการเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างนี้มันใช้ไม่ได้ มันจะก่อให้เกิดความเสียหายในอนาคตต่อไป คืออย่างนี้อีกอย่างหนึ่งที่ผมจะต้องเรียนกันตรงนี้อาจจริง ๆ แล้วที่ผมพูดตอนเบื้องต้นว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ ถ้าเปิดช่องให้เรา มีโอกาสที่จะให้มีการเลือกตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ คือเลือกตั้งทั้งหมดเลย ถามว่าทำได้ไหม ก็ต้องบอกว่าทำได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้ากรรมาธิการร่างอย่างนี้แล้วสมาชิกพรรคร่วมรัฐบาลก็มาถกเถียงกันมาทะเลาะเบาะแว้งกัน ผมถามจริง ๆ ว่า คนซึ่งเป็นสมาชิกพรรคร่วมรัฐบาล ท่านมีเหตุผลอะไรที่จะไปสนับสนุนร่างมาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ ที่กรรมาธิการแก้ไข ก็ร่างเก่าถ้ารัฐบาลจะทำได้ทำได้พุ่งนี้มะริ่นนี้ เหตุผลอย่างเดียวกับที่เราไปสนับสนุนก็คือเราไม่ไว้วางใจรัฐบาล เราไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะกระจายอำนาจจริง เราถึงต้องเขียนอย่างนี้ผมเรียนท่านประธานว่าผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชาวริน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานว่า นับตั้งแต่มีการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๒ ผ่านมาเป็นเวลาแรมเดือนนั้น ผมได้ถูกขึ้นแสดงความคิดเห็นในมาตรา ๘๕ เพียงมาตราเดียว แล้วผมก็ไม่ได้แสดงความคิดเห็นในมาตราอื่น ๆ จนกระทั่งมาถึงหมวด ๘ ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่ยกข้ออ้างจะมีความร้อนแรงพอสมควร ตามปกติการพิจารณาแก้บทกฎหมายในสภาผู้แทนราษฎร หลังจากมอบให้คณะกรรมการวิสามัญไปดำเนินการแล้ว หรือแม้แต่ในรัฐสภาทั่วไปก็ตามเถอะ

ครึบ มันจะเป็นเรื่องระหว่างกรมการกับสมาชิก แต่ปรากฏว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ ถูกพัฒนาไปจนกลายเป็นความขัดแย้งของพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลซึ่งผมเองไม่สบายใจ แม้จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรคฝ่ายค้านพวกผมเอาใจช่วย นิ่งสั้นอยากจะให้รัฐบาลชุดนี้อยู่ไปอย่างราบรื่น อย่างน้อยที่สุดเพื่อได้มีโอกาสเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครองราชย์ ๕๐ ปี ได้จัดงานอย่างสมพระเกียรติยศ ให้สมกับเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกของประเทศไทย ที่อยู่ในศิริราชสมบัติเจริญไพบูลย์มาถึง ๕๐ ปี แต่แล้วปัญหาเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ก่อให้เกิดความสั่นคลอนต่อเสถียรภาพของรัฐบาลอย่างรุนแรง ตลอดระยะเวลาแรมเดือนที่ผ่านมา นั้น มีการวิพากษ์วิจารณ์การแสดงความคิดเห็นจากนักการเมืองในพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล จนพัฒนาไปสู่ความแตกแยก เวลาที่ชาวบ้านฝากผมมาถาม ไม่ว่าจะจะเป็นพ่อค้าวานิช ชาวบ้านร้านตลาด เขาฝากบอกคุณเขาวรินช่วยไปถามรัฐบาลที่วามิ่งกำลัง เล่นอะไรกันอยู่ที่นี่ เวลาที่เศรษฐกิจปั่นป่วนไปหมด หันตกระเนระนาดผู้คนที่จะทำมาหากินก็ไม่มีสมองไม่มีความคิดที่จะไปทำมาหากิน มานั่งเฝ้าดูว่ารัฐบาลจะทำอะไรกัน ผมอยากจะกราบเรียนว่า รัฐธรรมนูญของประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแล้วเป็นประชาธิปไตยอย่างยาวนานนับร้อย ๆ ปี ไม่มีแม้แต่มาตราเดียวคือประเทศอังกฤษ ซึ่งเราถือกันว่าเป็นแม่บทของการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่ของเราไปลอกเลียนแบบมาบางอย่างก็เอาของอังกฤษมาอย่าง เป็นต้นว่าระบบ ๒ สภา แล้วบางอย่างก็ไปเอาของฝรั่งเศส ของเยอรมัน ก็เพราะพวกนักวิชาการหลาย ๆ สำนักที่ไปเรียนมาแล้วก็เอาจับแพะชนแกะลอกกันให้มั่วไปหมด มันเกิดขึ้นมาจากนักวิชาการร้อนวิชา ท่านประธานครับ จะต้องเอาอย่างนั้นเอาอย่างนี้ ทำไมไม่มองย้อนหลังตั้งแต่พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ตั้งกรุงสุโขทัยเป็น

ราชธานีเมื่อปี ๑๘๐๐ เราก็ได้พัฒนารูปแบบการปกครองบ้านเมืองของเรา
 มาเรื่อย ๆ จนเป็นปึกเป็นแผ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาถึงสมัยรัชกาลที่ ๕
 ท่านประธานก็คงจะระลึกได้ว่า ฝรั่งเศสตีมหาอำนาจในยุโรปนั้นเขาออกมาล่า
 อาณานิคม ดูทางตะวันตกของประเทศเราไล่เลียงตั้งแคอินเดียนไป ฆ่าตมก
 เป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ มาเอเชียเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ สิงคโปร์เป็น
 เมืองขึ้นของอังกฤษ ได้ไปกว่านั้นอินโดนีเซีย เป็นเมืองขึ้นของฮอลันดาหรือ
 เนเธอร์แลนด์ ถัดไปอีกทางตะวันออกของเราไม่ว่าจะเป็นลาว เขมร
 เวียดนามเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส มีประเทศไทยเพียงประเทศเดียวที่
 คำนินกุศโลบายโดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สามารถ
 รักษาบ้านเมืองให้รอดปากเหยี่ยวปากกามาได้ถึงทุกวันนี้ พระปรีชาสามารถ
 ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นเหนือพรการ เมืองทุกพรรค
 ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะไปแตะต้อง ในสิ่งที่พระองค์ท่านสถาปนาไว้ ผมอยากจะ
 ขออนุญาตท่านประธานพูดรวมตั้งแต่มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗
 ให้จบเสียทีเดียวแล้วผมจะไม่พูดอีกแล้ว ผมกำลังจะพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นใน
 ขณะนี้ก็คือ เรื่องของการแก้ไขมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ซึ่งแม้ว่าเราจะยัง
 พิจารณาไม่ถึงแต่ก็พันกันอยู่ ท่านประธานครับ การแก้ไขหมวดนี้ว่าด้วยการ
 ปกครองท้องถิ่นก่อให้เกิดความแตกแยกอย่างรุนแรงในทางความคิด จน
 แม้กระทั่งขณะนี้รัฐบาลเองก็หนาว ๆ ร้อน ๆ หลายคนก็มองว่าผมจะใส่สุทมา
 หรือยัง ผมยืนยันว่าผมคิดว่าผมจะแต่งเครื่องแบบได้อีกหลายคราว ท่าน
 ประธานครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้จะมีผล มีผลทำให้สถาบันกษัตริย์
 ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสถาปนาขึ้น เป็น
 การทดลองครั้งแรกที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หลังจากนั้น
 มาเป็นเวลาหลายสิบปีก็ได้พัฒนากันไปเรื่อย ๆ จนเวลานี้มีกษัตริย์ ผู้ใหญ่บ้าน
 ทั่วทั้งประเทศทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล ถามว่ากษัตริย์ ผู้ใหญ่บ้าน มาจากการ

เลือกตั้งหรือเปล่า เจตนารมณ์ในการที่จะแก้รัฐธรรมนูญครั้งนี้ต้องการกระจายอำนาจ ถามว่าบ้านเมืองของเรามีการกระจายอำนาจหรือเปล่า คำตอบก็มีอย่างชัดเจน กระทรวงมหาดไทยเขาทำมาโดยตลอด หมู่บ้านไหน ตำบลไหน ถ้ามีความเจริญถึงขีดแล้ว เขาก็ยกขึ้นเป็นสุขาภิบาล จากสุขาภิบาล มีความเจริญเพียงพอเขาก็ยกขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จากเทศบาลตำบลเป็นเทศบาลเมือง จากเทศบาลเมืองเป็นเทศบาลนคร กระทรวงมหาดไทยเขาก็ทำมาโดยตลอด แล้วทำไมกรรมการชุดนี้ถึงต้องไปแก่งก้อนให้เกิดความปั่นป่วนไปเสียหมดสิ้น ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมการชุดนี้อ่าจะต้อง เลยกครับ ท่านถามตัวเองว่าท่านยังรักเคารพพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านยังรักและเคารพพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขอได้โปรดอย่ากระทำการใด ๆ ที่เป็น การกระทบต่อพระปณิธานของพระองค์ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันกษัตริย์ ผู้ใหญ่บ้าน ที่ท่านตั้งขึ้นมาอย่าไปแตะต้อง ผมอยากจะกราบเรียนว่าเมืองไทย ยังมีความจำเป็นที่จะต้องให้บทบาทและให้ความสำคัญแก่กษัตริย์ ผู้ใหญ่บ้าน โดยการคงรัฐธรรมนูญตามร่างเดิมก่อนการแก้ไข ท่านประธานครับ ถ้าผมจะยกเหตุการณ์เมื่อสมัยที่ ร. ๕ ตั้งกษัตริย์ ผู้ใหญ่บ้าน ดูจะไกลเกินฝันไป ไกลเกินกว่าคนรุ่นใหม่บางคนจะรับรู้ เอากันเป็นว่าเหตุการณ์ใกล้ ๆ กันนี้ใน สมัยรัชกาลที่ ๘ ของเรานี้ท่านประธานครับ สมัยปี ๒๔๑๕ ถึง ปี ๒๔๑๘ บ้านเมืองของเราถูกภัยคอมมิวนิสต์คุกคาม . หลายคนมองกันว่าหลังจาก เวียดนามเปลี่ยนเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว ลาวแล้วเขมรแล้ว หลายคนมองว่า ประเทศไทยเป็นประเทศต่อไป อย่างที่ฝรั่งเขียนว่า จะต้องเป็นไปตามแบบ ทฤษฎีโดมิโน (Domino) ว่าเมืองไทยต้องเปลี่ยน มาเลเซียเองก็คอกอก ตกใจว่า ถ้าไทยเปลี่ยนมาเลเซียก็ต้องได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของ คอมมิวนิสต์ แต่เพราะพระปรีชาสามารถของพระมหากษัตริย์ไทยของเรา คือ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน พระองค์ท่านได้นำกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน มาเป็นหน้าด่าน จัดการสถาปนาลูกเสือชาวบ้านขึ้นมา เอาคนที่
 เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่นชุดแรกเข้ามาอบรมลูกเสือชาวบ้าน ปลูกฝัง
 อุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้แก่บรรดากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 เสร็จแล้วก็ไปขยายความคิดไปยังราษฎรลูกบ้านทุกหมู่บ้านทุกตำบล จนกระทั่ง
 ทั่วประเทศไทยเรามีลูกเสือชาวบ้าน ๕ - ๖ ล้านคน แล้วในที่สุดเราก็รักษา
 บ้านเมืองมาได้ถึงทุกวันนี้ โดยไม่ต้องไปเป็นคอมมิวนิสต์เหมือนอย่างประเทศ
 เพื่อนบ้านที่เปลี่ยนแปลงเมื่อปี ๒๕๑๘ ตรงนี้ก็ยืนยันได้ว่าสถาบันกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนั้นมีประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นเหตุผลอะไรคณะ
 กรรมการชุดนี้ถึงต้องไปแก้งจนเกิดความปั่นป่วนหมด ตั้งที่ความเห็นของ
 พรรคความหวังใหม่ได้แสดงออกมานั้น ผมยืนยันว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แล้วก็
 อาจจะย้อนถามกลับไปยังพรรคร่วมรัฐบาลอีก ๔ พรรค ว่าท่านกำลังคิด
 อะไร ท่านกำลังคิดที่จะล้มล้างพระราชพิธีของรัชกาลที่ ๕ พระบาท
 สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวอย่างนั้นหรือ กระผมอยากจะกราบเรียน
 ด้วยความเชื่อมั่นว่า ตราบไคที่คนไทยยังแขวนเหรียญ ร. ๕ อยู่บนคอ ผม
 มั่นใจว่าสถาบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะยังมีประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองของเรา
 เพราะฉะนั้นก็ฝากให้คณะกรรมการผู้หลงผิดทั้งหลายได้เปลี่ยนใจเสีย อย่า
 ดันทุรังเลย ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณองคมนตรีรับ

นายองคมนตรี พลบุตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่าน
 ประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม องคมนตรี พลบุตร สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตย ในฐานะ
 กรรมการและสมาชิกรัฐสภา โคร้ขอแสดงความคิดเห็นในมาตรา ๑๕๘
 มาตรา ๑๕๙ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีการพูดถกเถียงกันเป็นเวลากว่า ๒ เดือน

ที่ผ่านมาก่อนให้เกิดความสับสนแม้แต่ในสภาแห่งนี้ก็ตาม ท่านประธานครับ ในร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่รัฐสภาได้ร่วมกันพิจารณามานั้น จะมีบทบัญญัติที่สำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของการปกครองท้องถิ่น ซึ่งได้กำหนดไว้ในหมวด ๘ และใน ๒ มาตราดังกล่าวนั้นก็เป็นมาตราที่กำหนดกฎเกณฑ์ไว้ ๓ ประการด้วยกัน ประการที่ ๑ ก็คือในเรื่องของโครงสร้างของคณะผู้บริหารหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นจะต้องมาจากการเลือกตั้ง และการเลือกตั้งดังกล่าวนั้นจะต้องมีกำหนดเวลา หลายคนถามบอกว่าถ้ามัน ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวข้องอย่างไร หลายคนบอกว่า สภาตำบลนั้นจะต้องถูกลดบทบาทไปหลายคนบอกว่าถ้ามัน ผู้ใหญ่บ้านจะถูกลดบทบาทไม่มีส่วนในการบริหารสภาตำบลหลายคนเข้าใจผิดคิดว่าร่างแก้ไขดังกล่าวนี้ จะส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศเป็นหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาครับท่านประธาน และเป็นหน้าที่ของกรมการที่จะต้องชี้แจงแสดงเหตุผลถึงหลักการและข้อเท็จจริง ว่าสิ่งที่ได้มีการพูดกันในบ้านนี้เมืองนี้ก่อให้เกิดความสับสนดังกล่าวนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องปราศจากความจริง ทั้งสิ้นการปกครองท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเรามีการปกครองส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น บทบัญญัติในมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ นั้น เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องโดยตรงเฉพาะการปกครองท้องถิ่นซึ่งมีอยู่ด้วยกัน ๖ รูปแบบนั้นก็คือกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และสุขาภิบาล รวมถึงองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเพิ่งผ่านเป็นพระราชบัญญัติไป โดยสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภาแห่งนี้ ใน ๖ รูปแบบดังกล่าวนี้ จะเห็นว่ามีความพยายามที่จะก่อให้เกิดความสับสนในระดับที่อยู่ล่างสุด นั่นก็คือในระดับของการบริหารส่วนตำบล ต้องประธานกราบเรียนว่า ทั่วประเทศเรามีอยู่ ๖๕,๒๐๖ หมู่บ้าน เรามีอยู่ด้วยกัน ๘,๐๐๐ กว่าตำบล ในจำนวนนี้นั้นเรามีรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เรียกว่า สภาตำบล ภายใต้ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖/๒๕๑๕ ให้สภาตำบลนั้นเป็น

หน่วยการปกครองท้องถิ่นดูแลการบริหารในระดับตำบล มีกำนันเป็นประธาน มีผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่เป็นกรรมการ และเมื่อมีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลได้ผ่านสภาแห่งนี้ไปแล้ว ก็มีได้เป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด ที่จะมาเข้าสู่กฎเกณฑ์มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ ยังเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองส่วนภูมิภาค เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ก็จะมีเพียง ๕๑๓ สภาตำบล ที่จะยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล อีก ๖,๐๐๐ กว่าสภาตำบลนั้นยังเป็นเหมือนเดิมทุกประการ ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ยังคงดำรงสถานะการเป็นผู้บริหาร และเป็นสมาชิกเหมือนเดิมทุกประการ และนอกจากนี้แล้วยังได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคลในการที่จะดำเนินการบริหารงบประมาณโครงการได้ด้วยตัวเอง นั่นคือสิ่งที่เป็นความก้าวหน้าสืบหน้า แต่ในสัดส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งนี้ ซึ่งเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้ามาเกี่ยวพันในมาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ นั้น ท่านสมาชิกที่เพิ่งอภิปรายเสร็จสิ้นลงไปนั้น ท่านได้ชี้ช่องอยู่แล้วว่าท่านเข้าใจดี เพราะเหตุว่าชุมชนใดก็ตามที่มีความเจริญ ชุมชนใดก็ตามที่มีรายได้พอเลี้ยงตัวเองได้ ชุมชนใดก็ตามที่มีประชากรหนาแน่นเพียงพอ ชุมชนใดก็ตามที่ได้รับการจัดสรรอุดหนุนงบประมาณจากรัฐบาลกลางลงไปพอเพียง ก็ให้ยกฐานะชุมชนดังกล่าวนั้นปกครองตนเอง ตามหลักการของมาตรา ๑๘๖ ไปลงจนถึงมาตรา ๑๘๘ เพราะฉะนั้นที่มีการยกฐานะของสภาภิบาลใดก็ตามให้ขึ้นเป็นเทศบาลนั้น ซึ่งท่านสมาชิกได้อภิปรายไปสักครู่นี้ นั่นคือลักษณะของการพัฒนาการปกครองของเราโดยใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กระผมได้กราบเรียน เพราะฉะนั้นแน่นอนที่สุดว่าในจำนวน ๘,๐๐๐ กว่าตำบลทั่วประเทศนั้น จะมีอยู่ประมาณ ๕๑๓ ตำบล ที่จะมียาวยได้อยู่ในระดับที่เข้าเกณฑ์ นั่นก็คือมียาวยได้ ๕๕๐,๐๐๐ บาท โดยเฉลี่ย ๑ ปีติดต่อกันไม่รวมเงินอุดหนุนของรัฐบาล เป็นรายได้ของตัวเอง จากภาษีอากร จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าปรับต่าง ๆ นั่นคือเกณฑ์ที่เรา

กำหนดไว้ เมื่อมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อกลางปีที่ผ่านมา ในขั้นนั้นยังไม่มีการพิจารณาในชั้นของคณะกรรมการสภาแก้ไขรัฐธรรมนูญ และในครั้งกระนั้นเองร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นก็ผ่านการพิจารณาของกระทรวงมหาดไทย ของคณะรัฐมนตรีของสภาผู้แทนราษฎรและของวุฒิสภา จนกระทั่งมีผลเป็นกฎหมาย และจะใช้นับถัดไปอีก ๘๐ กว่าวันข้างหน้านี้ ผมต้องการที่จะแยกแยะให้เห็นบางประการว่า ทำไมจึงมีการแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นของกรรมการและมีความแตกต่างอย่างไรต่อร่างเดิม สิ่งที่เราจะต้องตระหนักกันก็คือว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือการยกร่างรัฐธรรมนูญก็ดี หรือบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญก็ตาม โดยเฉพาะในส่วนว่าด้วยการปกครองนั้น ต้องการที่จะนำเสนอโครงสร้างระบบว่าด้วยดุลยภาพอำนาจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอำนาจของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นนั้นให้เกิดความสมดุลเกิดขึ้น ขณะเดียวกันก็เคารพสิทธิในการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น พร้อมกันนั้นก็คำนึงถึงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ตลอดจนการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน นั่นคือสิ่งที่ทุกคนจะต้องคำนึงรวมทั้งความมั่นคงและความเป็นเอกภาพของชาติด้วย เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าการพัฒนารูปแบบการปกครองท้องถิ่นนั้นมิได้เกิดขึ้นเพียงวันสองวัน แต่ขณะเดียวกันมันได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว เกิดมาตั้งแต่เรามีรูปแบบเทศบาล เรามีรูปแบบสุขาภิบาล มีรูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีรูปแบบเมืองพัทยา มีรูปแบบกรุงเทพมหานคร และขณะนี้ก็ไปสู่รูปแบบอีกรูปแบบหนึ่งก็คือองค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา ๑๕๘ นั้นเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไร เข้าไปเกี่ยวข้องในส่วนที่กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่าผู้บริหารหรือคณะผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องมาจากกาเลือกตั้ง ตามบอกว่า การเลือกตั้งดังกล่าวนี้เป็นประชาธิปไตยหรือไม่

บ่งบอกถึงความเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ อาจจะตอบไม่ได้ว่า เฉพาะการเลือกตั้งนั้นแสดงออกถึงความเป็นประชาธิปไตย แต่การเลือกตั้งเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะเชื่อมโยงความเป็นประชาธิปไตยให้เห็นเด่นชัด นั่นก็คืออำนาจเป็นของประชาชน ประชาชนเลือกตัวแทนขึ้นมาทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารส่วนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นส่วนหนึ่งตรงนี้เองที่เป็นหลักการที่สำคัญ และความแตกต่างนั้นจะแตกต่างจากร่างเดิมตรงที่ว่า ตามร่างเดิมนั้นกำหนดไว้ว่า สมาชิกสภาท้องถิ่นก็ดี หรือผู้บริหารท้องถิ่นก็ดีนั้นจะมาจากการเลือกตั้งก็ได้ มาจากการแต่งตั้งก็ได้ บทบัญญัติดังกล่าวนั้น ปรากฏในรัฐธรรมนูญเกือบจะทุกฉบับ ยกเว้นฉบับปี ๒๕๑๑ และในร่างแก้ไขของคณะกรรมการถาวร ถามบอกว่า ไปร่างเดิมแล้วเสียหายอย่างไร และถ้ารับหลักการตามร่างที่กรรมการได้แก้ไขนั้นจะเสียหายอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้ต้องก่อให้เกิดความชัดเจน เพราะเหตุว่าพยานหลักฐานที่ชัดเจนนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว ท่านก้านัน ผู้ใหญ่บ้านจำนวนไม่น้อยเกิดความสับสนสอบถามมา จำเป็นจะต้องชี้แจง จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจในหน่วยการปกครองทุกหน่วย ร่างเดิมนั้นแน่นอนที่สุดว่า ฝ่ายการเมืองก็คือสมาชิกรัฐสภา เราได้ให้โอกาสฝ่ายปฏิบัติงาน ในการที่จะทำหน้าที่ดำเนินการพัฒนารูปแบบการปกครองท้องถิ่นมาเป็นเวลายาวนาน หลายพระราชบัญญัติไม่เคยมีการปรับปรุงเป็นเวลา ๑๐ ปี หลายพระราชบัญญัตินั้นไม่เคยได้รับการเอาใจใส่ แต่ขณะนี้หลายคนถามบอกว่า ถ้าหากว่าไม่มีกรแก้ไข รัฐบาลก็ทำได้ กระผมใคร่ขอแสดงความเห็นในประเด็นนี้ว่า โดยกระทรวงมหาดไทย โดยคณะรัฐมนตรี ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดรออยู่แล้วในระดับของชั้นที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรี พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นผ่านสภาไปเรียบร้อยแล้ว และยังมีพระราชบัญญัติที่เป็นร่างปรากฏดำเนินการเรียบร้อย รอที่จะเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร นั้นแสดงให้เห็นว่า

ถึงแม้ไม่มีรัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้ บังคับอย่างนี้ โดยนโยบายของรัฐบาลที่ประกาศแถลงไว้ชัดเจน เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ ว่ารัฐบาลจะกระจ่ายอำนาจผู้ท้องถิ่นโดยให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นในทุกระดับนั้น เป็นพันธกรณี เป็นสัญญาประชาคมของทาง รัฐบาลที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ได้สัญญาไว้คือตัวแทนของปวงชนชาวไทยก็คือรัฐสภา ถึงไม่มีรัฐธรรมนูญก็ควรดำเนินการและได้ดำเนินการแล้ว แต่ขณะเดียวกันเมื่อคณะกรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งประกอบไปด้วยทั้งสิ้น ๔๕ ท่าน มีทั้งวุฒิสมาชิก มีทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากทุกพรรคการเมือง และในมาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ นั้นไม่มีสมาชิกพรรคการเมืองใดสงวนความเห็นแตกต่างไปจากความเห็นส่วนใหญ่ของกรรมาธิการ สมาชิกทางส่วนของวุฒิสภาที่เช่นกัน ไม่ได้มีการสงวนความเห็นในลักษณะเช่นนี้ ท่านประธานครีบกแล้วถามบอกว่า เมื่อกรรมาธิการเสียงข้างมากแก้ไขรัฐธรรมนูญออกมามีลักษณะเช่นนี้ ไม่ขัดต่อหลักการประชาธิปไตย และขณะเดียวกันสอดคล้องต่อแนวนโยบายของรัฐบาล ถามว่า พรรคร่วมรัฐบาลมีทางเลือกเป็นอย่างอื่นหรือที่จะปฏิเสธนโยบายของตัวเอง แต่แน่นอนที่สุดต้องยอมรับว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของรัฐสภา แต่การแสดงจุดยืนของพรรคการเมืองแต่ละพรรคการเมืองนั้นต้องมี โดยเฉพาะในส่วนของความเป็นฝ่ายบริหาร แต่ประเด็นตรงนี้นั้นจะต้องทำความเข้าใจว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของรัฐสภา รัฐบาลนั้นมี ๑๕๔ เสียง จากจำนวนสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ๖๓๐ เสียง แน่แน่นอนที่สุดไม่สามารถไปกำหนดกฎเกณฑ์อะไรได้ แม้แต่การจะขอให้กรรมาธิการเสียงข้างมากนั้นได้แก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตราหนึ่งมาตราใดก็ไม่สามารถที่จะมีความเห็นไปบังคับห้ามติของรัฐบาล ๖๓๐ คนนั้น เป็นไปตามที่รัฐบาลต้องการ แต่การแสดงท่าทีจุดยืนเพื่อให้เกิดความสอดคล้องต้องกันในท่าที่ร่วมกันนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น แต่มิได้ผูกมัดเหมือนหลายมาตราที่มีการ

พิจารณามาแล้ว หลายพรรคการเมืองในซีกของรัฐบาลก็ไม่ได้ยกมือสอดคล้อง
 ต้องกัน เพราะเรื่องนี้โดยแก่นแท้แล้วเป็นเรื่องของรัฐสภา ซึ่งเป็นที่ขัดแย้ง
 และเห็นจริงมาในการดำเนินการพิจารณา จนกระทั่งมาถึงในช่วงสุดท้ายก็คือ
 มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ท่านประธานที่เคารพ การปกครองท้องถิ่นนั้นเห็น
 ได้ชัดเจนที่มีความแตกต่างจากการปกครองท้องถิ่น การปกครองส่วนภูมิภาค ท่าน
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สภาตำบลไม่เกี่ยวข้อง ผมไม่สบายใจในฐานะเป็น
 กรรมการท่านหนึ่ง ที่ท่านประธานกรรมการ ขออภัยที่ต้องเอ่ยนาม ท่าน
 ประจวบ ไชยสาส์น ถูกสมาชิกบางท่านพยายามบงชี้ในทำนองว่าท่านจะต้อง
 รับผิดชอบต่อร่างที่ปรากฏ ตรงนี้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะ
 กรรมการทุกคนทุกพรรคการเมือง และสมาชิกวุฒิสภา ไม่ใช่ของท่าน
 ประธานคนเดียว เมื่อกรรมการเสียงข้างมากเห็นเป็นอย่างนี้ สมาชิก
 รัฐสภาทุกคนมีโอกาที่จะอภิปราย เช่นที่ผมกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ตรงนี้ อภิปราย
 ว่าท่านเห็นอย่างไร จะเห็นกับร่างเดิมหรือร่างที่กรรมการแก้ไข หรือว่า
 ท่านมีความเห็นจะขอแก้ไขเพิ่มเติมเป็นประการใดก็อภิปราย เพื่อให้
 กรรมการได้ใช้ดุลพินิจว่าจะขึ้นตามความเห็นส่วนใหญ่ของคณะกรรมการ
 หรือว่าเห็นตามที่สมาชิกรัฐสภาได้แสดงความเห็น และข้อเท็จจริงจนเป็นที่
 ประจักษ์และกรรมการเสียงข้างมากเห็นสอดคล้อง นั่นคือวิถีทางในการ
 ปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาของเรา ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นนี้เป็นประเด็น
 ที่ไม่ควรที่จะก่อให้เกิดความสับสนในบ้านเมือง ไม่ควรที่จะก่อให้เกิดความ
 เดือดเนื้อร้อนใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งตั้งมา ๑๐๒ ปีแล้ว ตั้งมาตาม
 พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๔๐ แล้วก็แก้ไขเป็น
 พ.ศ. ๒๔๕๖) และแก้ไขอีกหลายครั้งหลายครา เพราะฉะนั้นประเด็นนี้
 เรื่องที่ต้องสร้างความชัดเจน การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเป็นความพยายาม
 ทุกฝ่ายที่จะต้องการสร้างสรรค์ระบอบประชาธิปไตย พัฒนาการเมือง

ไปข้างหน้า ไม่ใช่สร้างความแตกแยก สร้างความสับสน ประเด็นนี้เอง
 สิ่งทีกระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนท่านประธานไปถึงคณะกรรมการ
 ดยหลักการนั้น เป็นสิ่งที่ชอบ สอดคล้องกับการพัฒนาประชาธิปไตย แต่
 ประเด็นที่สามารถจะรับฟังความเห็นของสมาชิกรัฐสภา เพื่อก่อให้เกิด
 ผลในการที่จะพัฒนารูปแบบการปกครองบางรูปแบบให้เป็นไปตามข้อเท็จจริง
 สังคมนั้นควรที่จะรับฟัง ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม
 อยู่บำรุง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคกิจสังคม เบื้องต้น
 ของขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า การอภิปรายของกระผมวันนี้จำเป็น
 ต้องเปรียบเทียบกับกฎหมายหลายฉบับที่ผ่านมา อ้างอิงตัวเลข ซึ่งตัวเลข
 ของสถาบันของหน่วยราชการค่อนข้างจะไม่ตรงกัน ถ้าหากการอ้างอิง
 ดังหรือพาดพิงถึงเพื่อนสมาชิกคนหนึ่งคนใด ผมขอเรียนท่านประธานว่า
 ผมไม่มีเจตนาที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ใดทั้งสิ้น และผมมี
 มุมมองของผมโดยสุจริตใจว่า ในความคิดเห็นทางการเมือง แม้ใครจะ
 ไม่ตรงกัน นั้นไม่ได้แปลว่าคนนั้นผิด ผมอาจจะเห็นของผมอย่างนี้ แต่อีก
 คนหนึ่งจะเห็นอย่างนั้น ไม่ได้แปลว่าคนนั้นเป็นเผด็จการ กระผมเป็นสมาชิก
 ผู้แทนราษฎรของกรุงเทพมหานคร มีผู้คนหลายคนอยากจะให้อธิบายความ
 เห็นแก่ที่แม้กระทั่งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผมบอกว่าเรื่องนี้อธิบายความสั้น ๆ ไม่ได้
 เรื่องลำดับให้ให้เห็นข้อเท็จจริงและความเป็นมา บทบัญญัติของ
 กฎหมายและการเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญ มีเพื่อนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านของผมใน
 กรุงเทพมหานครได้มาขึ้นยันว่า คุณเฉลิมอย่าอภิปรายเลย เพราะถ้าคุณเฉลิม
 อภิปรายจะเสียหายวัดทางการเมือง ผมบอกคนเป็นนักการเมืองต้องกล้า

คัดสินใจ ณ สถานการณ์หนึ่ง อย่าทำตัวเป็นนัง เรือเหินออกสิ้นมันไม่ได้ จะ
 ทำตัวเป็นเข้าคิดเข้ามสันทีไม่มีดี มีความจริงมีเหตุมีผลต้องแสดงความ
 คิดเห็นกันตรงนี้ ท่านประธานต้องมั่นใจสิ่งที่กระผมจะพูดต่อไปว่าท่านประธาน
 คณะกรรมการคนนี้ คือ คุณประจวบ ไชยสาส์น กับผมก็เพื่อนรักกัน เราทำ
 หน้าทีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน เราเป็นด้วยกันเมื่อครั้งเป็นรัฐบาล
 เป็นรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลด้วยกัน เคยแสดงความเห็นทางการเมืองกันมาตลอด
 ใต้วันนี้ท่านประจวบไปเป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ มี ๔๕ คน
 วุฒิสมาชิกมา ผู้แทนราษฎรมา ท่านไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขร่างเดิมที่สภารับ
 หลักการในวาระ ๑ ไม่ได้แปลว่าท่านทำผิด ไม่ได้แปลว่าท่านอยากเด่น
 อยากดัง นั้นเป็นความคิดเห็นของท่าน ผมจึงได้อภิปรายตรงนี้ นี่เป็นความ
 คิดเห็นของผม ท่านประธานครับ ท่านประธานย้อนหลังไปนิดหนึ่งเหตุการณ์
 ทั้งหมดเรื่องรัฐธรรมนูญมันก่อให้เกิดปัญหาแม้กระทั่งมีการชุมนุมเรียกร้องแล้ว
 ก็มีการนำไปหาเสียง พรรคร่วมรัฐบาลทั้งหมดในขณะนี้ เป็นพรรคการเมืองที่
 หาเสียงโดยการบอกว่าจะแก้รัฐธรรมนูญ ขอประธานโหมต้องเอ่ยนามหลาย
 ท่าน นายชวน หลีกภัย ปราศรัยทุกที่ว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๖๔ นั้นเป็นเผด็จการ
 กากเคม รสช. พลเอก ชวลิต ก็ปราศรัยทุกที่ว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็น
 ประชาธิปไตย พลตรี จำลอง ศรีเมือง ก็เอาทับเขาด้วย คุณอุทัย ดอกเตอร์
 อาทิตย์ เช่นเดียวกับ พรรคร่วมฝ่ายค้านไม่มีใครเลยที่ไปบอกว่าจะแก้
 รัฐธรรมนูญ พรรคฝ่ายค้านบอกถ้าเข้ามาในสภาจะแก้ปัญหาบ้านเมือง ทำ
 หน้าทีฝ่ายค้าน จะควบคุมการทำงานของรัฐบาล ถ้าเป็นรัฐบาลจะบริหาร
 ราชการ ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อแผ่นดิน แปลว่า
 ประชาชน ประเทศชาติได้รับประโยชน์ที่น้องประชาชนไม่ เชื่อพรรคฝ่ายค้าน
 เชื้อระดบหนึ่ง เชื่อพรรคร่วมรัฐบาล ในขณะที่พวกนี้ปะหน้าผากด้วย
 ประชาธิปไตย เลือกมาเสียงข้างมากจัดตั้งรัฐบาล รัฐบาลชุดนี้จัดตั้งกันตาม

สถานีโทรทัศน์ช่อง ๘ มีอาจารย์ ๑ คน สื่อมวลชน ๑ คน ตามทางเมือง
 นนทบุรีที่ เมืองครั้งที่ ตามกรุงเทพฯ หน้อยปีบ ๆ จัดตั้งรัฐบาล ก็เอาเอะ
 ก็เป็นรัฐบาลไป ท่านประธาน นายชวน หลีกภัย นายกษ กนปัจจุบันในฐานะ
 หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้จัดตั้งรัฐบาล เราเป็นนักการเมืองมาจากการ
 เลือกตั้งก็แอบชื่นชมยินดี ผมเป็นคนอภิปรายนโยบายรัฐบาลครั้งนี้ชั่วโมง
 เศษ ๆ ผมขอพรให้คุณชวนบริหารราชการบ้านเมืองให้ครบ ๔ ปี ให้เป็น
 แบบเชียงใหม่อย่าง ว่านักการเมืองมาจากการเลือกตั้ง นายกษ มาจากการ
 เลือกตั้ง เป็นรัฐบาลครบ ๔ ปี นายชวนก็ฝั่งผาย สง่างาม ใช้ได้ เราก็แอบ
 ภูมิใจ ได้แถลงนโยบายไว้ข้อหนึ่งข้อที่สนับสนุนการดำเนินการเพื่อแก้ไข
 เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้เป็นประชาธิปไตย นั่นเป็นสิ่งที่
 นายชวนได้ดำเนินการ ผมเฝ้าตามดู ทำไหมครบ ทำ ทำเมื่อไรครบ เมื่อ
 วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๕ สภาอันทรกเกียรติแห่งนี้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา
 ชุดหนึ่งศึกษาโครงสร้างรัฐธรรมนูญทั้งหมด ท่านประธานครับ สภาทำไม่ได้
 แปลว่านายชวนทำแปลว่าพี่น้องที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนทั้งหมด ๓๖๐
 คน ทุกพรรคการเมืองมีความรู้สึกร่วมกันตั้งกรรมการมาศึกษารัฐธรรมนูญ
 ท่านชุมพล ศิลปอาชา เป็นประธานในตอนนั้น ในนโยบายของรัฐบาล กระผม
 จะเรียงต่อมาให้ท่านประธานได้แลเห็น นอกจากนี้ นายชวน หลีกภัย นายก-
 รัฐมนตรีคนนี้ได้แถลงนโยบายว่าจะกระจายอำนาจปกครองสู่ท้องถิ่น โดย
 จัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับ นั้นเป็นนโยบายของรัฐบาล คณะ
 กรรมการแก้ไขพิจารณาว่าจะแก้กันอย่างไรรู้ ศึกษามาเปิดเสรีไอซ์ระยะ
 เวลายาวนาน บอกมีอยู่ ๒๕ ประเด็นที่ควรแก้การแก้ไข ฝ่ายค้านทั้งหมดสับ
 สวิตซ์รับทวะ เห็นด้วย ว่าควรแก้ไข ๒๕ ประเด็น ท่านประธาน ไปอ่าน
 หนังสือพิมพ์เถอะครับ ไปดูเพป วิดีโอ ทางสถานีโทรทัศน์ ฝ่ายที่อยู่ในรัฐบาล
 ก็บอกว่า ฝ่ายค้านชุดนี้เข้าเล่น ฝ่ายค้านชุดนี้ไม่มีความจริงใจจะแก้ไข

รัฐธรรมนูญ ปีที่ฝ่ายประชาธิปไตยพวกผมที่อยู่ข้างนอก เชื่อพวกพูดเพราะ
 เชื่อกันว่าฝ่ายค้านชุดนี้ไม่เข้าท่า มันไม่แท้จริง มันจะเอา ๕๕ ประเด็น
 รัฐบาลอินันทั้งหมด ๘ ประเด็น ท่านประธานให้เลขาฯไปเอา
 รายละเอียดสักรับ ว่า ๘ ประเด็นที่รัฐบาลเสนอพร้อมกันกับฝ่ายค้าน เมื่อ
 วันที่ ๓๑ มีนาคมที่ผ่านมา มันมีประเด็นไหนบ้าง ท่านประธาน ที่บอกว่าจะให้
 มีการเลือกตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่นทุกระดับ แต่ว่าวันนี้มาเห็นห้องต้องกันกับ
 กรรมการที่เข้าไปทำงานมา ผมก็บอกย้ายพวกนี้ว่า ย้ายพวกแอบจกเลิกง่า
 ไม่ได้เคยคิด คิดไม่ถึง สถิติปัญหามีแก่น้ำค่อนแก้ว ไม่รู้ ไม่ได้เคยทำ เพราะ
 ๘ ประเด็นที่รัฐบาลเสนอนั้น ไม่มี การเลือกตั้งส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ท่าน
 ประธานที่เคารพ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กำมัน ผู้ใหญ่บ้านมาหาผมเยอะ บอก
 คุณเฉลิมต้องอภิปรายหน่อย ผมบอกจะอภิปรายให้ถึงแม้จะกระทบกับคน
 กรุงเทพฯ ก็ไม่เป็นไร แต่ผมเชื่อว่าคนกรุงเทพฯ ฟังจะเข้าใจ ว่าข้อเท็จจริง
 เรื่องนี้มีมันไม่ว่าจะมีเรื่องราวใหญ่โตก่ายกองขนาดนี้ เพราะว่าคนไม่จริงใจที่
 จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองด้วยความบริสุทธิ์ใจ ออกมาก่อนให้เกิดความ
 สับสน ผมอภิปรายตรงนี้ ผมไม่ได้มีเจตนาจะให้รัฐบาลทะเลาะกัน เพราะ
 ท่านไม่ได้สามัคคีกันอยู่แล้ว แต่ผมจะพูดด้วยเหตุด้วยผล ท่านประธานครับ
 ท่านประธานเองเป็นนักกฎหมายเป็นคนที่ใคร ๆ ก็เรียกอาจารย์ ท่าน
 ประธานคงจำได้รัฐธรรมนูญที่เราขึ้นชอน คือรัฐธรรมนูญพุทธศักราช ๒๕๑๑
 ในมาตรา ๒๑๖ บอกว่า การปกครองท้องถิ่นทุกระดับในทุกจังหวัดรวมทั้ง
 นครหลวง ให้มีสภาท้องถิ่นและหัวหน้าฝ่ายบริการท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหาร
 ท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นและต้องมีการเลือกตั้งตาม
 ระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย มาตรา ๒๑๖ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๑๑ และ
 บทเฉพาะกาลในมาตรา ๒๓๗ บอกให้ดำเนินการภายใน ๒ ปี หลังจากใช้
 รัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๑ พรรคประชาธิปัตย์ได้ ๑๑๔ ที่นั่ง พรรคประชาธิปัตย์ก็

ทำตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ กระผมไม่ขัดข้อง นั่นเป็นเรื่องทำได้ เพราะรัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่าให้เลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็เกิดการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พรรคประชาธิปัตย์จาก ๑๑๔ ที่นั่งก็กลับมาใหม่มี ๗๒ ที่นั่ง นั่นก็เรื่องของพรรคประชาธิปัตย์ แต่ที่กระผมต้องโยนไปตรงนี้กระผมไม่อยากจะให้มอง เพื่อคณะกรรมการของผมว่า เป็นคนสร้างความอุ่นใจให้กับบ้านเมือง เรื่องอย่างนี้เคยมีมาแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ แต่เมื่อยึดอำนาจ บทเฉพาะกาลยังไม่ใช้บังคับก็จึงไม่มีการเลือกตั้ง ท่านประธานตามผมมาอีก สักนิดสิครับ รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นรัฐธรรมนูญที่ใช้านที่สุด บ้านเรามีรัฐธรรมนูญทั้งหมด ๑๕ ฉบับแล้ว ท่านประธานครับมีรัฐธรรมนูญที่ใช้านที่สุดคือรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ก็มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ในระหว่างใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ พรรคประชาธิปัตย์ร่วมรัฐบาลทั้งหมด ๑๓ ปีครึ่ง อยู่ ๑๓ ปีครึ่ง เป็นฝ่ายบริหารชาวเอเชียตลอดมาเลย ไม่ได้ไปไหนเลยค้ำ ก็ไม่มี รัฐบาลทั้งนั้น ๑๓ ปีครึ่ง รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ในมาตรา ๑๘๒ เขียนไว้ว่าอย่างไรที่ผมนั่งโน้มน้าว ผมรู้ว่าท่านทั้งหลายมีความเข้าใจ บางคนเก่งกว่าผมอีก แต่ผมนั่งเขียนเปรียบเทียบเพื่อให้เพื่อนสมาชิกในสภา เห็นด้วยกับคำอภิปรายของผม แล้วก็ลงคะแนนสนับสนุนแนวทางของผม แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนสนับสนุนผมแล้ว ท่านคณะกรรมการหรือ ๔ พรรคร่วมรัฐบาลทั้งหมดจะผิด ไม่ใช่ทางการเมืองไม่มีผิดมีถูก แต่ว่าใครมีพฤติกรรมอย่างไร ต้องบอกท่านประธาน วันนี้มีการถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ คนเขาดูเขาฟัง เขาจะได้อยู่ที่พูดกันมาใครโกหก ใครพูดจริง ท่านประธาน มาตรา ๑๘๒ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ บอกไว้ว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก การแต่งตั้งสมาชิกจะกระทำได้เฉพาะในกรณีที่ทำเป็นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตรงนี้เมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๒ ของ พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่กระผมเขียนเมื่อสักครู่นี้ พรรคประชาธิปัตย์ร่วมรัฐบาล ๓ ปีครึ่ง ปี ๒๕๒๘

พรรคประชาธิปัตย์ได้ ๑๐๐ เศษ ถ้าพรรคประชาธิปัตย์ยอมจะแก้รัฐธรรมนูญ เหมือนกับที่กรรมการกำลังทำ พรรคประชาธิปัตย์ยอมทำได้สำเร็จ แต่ว่า ไม่มี ผมเองก็อยู่ประชาธิปัตย์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ผมมีสิ่งหนึ่งและสำคัญ สมควรที่จะแจ้งให้ท่านประธานทราบก็คือว่า ผมกับนายถวิล ไพรสณฑ์ วันนี้อยู่ พรรคพลังธรรม ผมอยู่พรรคประชาธิปัตย์ ผมอาศัยที่ห้องประชาชนคนกรุงเทพฯ ว่า ถ้าเลือกพรรคประชาธิปัตย์เข้ามาในสภาจะจัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหาร กรุงเทพฯ แปลว่าเลือกผู้ว่าฯ เพราะขณะนั้นพรรคประชาธิปัตย์ได้คนเดียว เท่านั้น ไปที่ไหนก็แพ้หมด ผมกับคุณพิชัย รัตตกุล ต้องเขย่นามท่านหัวหน้า พรรคในขณะนั้น ไปเชิญชวนคนลงสมัครเข้าข้างหน้าหนีออกหลังบ้าน พอเรา ไปเข้าหลังบ้านหนีออกหน้าบ้าน เพราะว่าพรรคตกต่ำ ต้องหนีบประเด็นให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ นายถวิลก็เป็นคนจิตใจเย็น ผมก็ร่วมกับ นายถวิล ท่านประธานครับ พอร่างกฎหมายเลือกตั้งผู้บริหารกรุงเทพฯ ร่าง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพฯ เสร็จเรียบร้อย เอาเข้าสู่ที่ ประชุมพรรคประชาธิปัตย์ พวกนั่งหน้าสโตนนี่ละครับ ผมไม่อยากจะเขย่นาม คัดค้านผมในที่ประชุมพรรคประชาธิปัตย์ มีนายโสภณ เพชรสว่าง ส.ส. พรรค ชาติพัฒนาในขณะนี้อยู่พรรคประชาธิปัตย์ ทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ กฤษ กงเพชร ท่านอาจารย์ดำรง ลัทธพิพัฒน์ อัจฉิเล็ก นานา หนูนผม ผมแพ้โหวตในพรรค ประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์บอกไม่ได้ ให้ร่างกฎหมายเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ เข้าสู่สภา ประชาธิปัตย์กับประชากรไทยจะจัดแย้งใน การหาเสียงเลือกผู้ว่าฯ นั้นละครับ เป็นเหตุให้ผม ดินออกจากพรรค ประชาธิปัตย์มาถึงวันนี้ผมต้องบอกท่านประธานตรงนี้ เพื่อจะได้บอกเพื่อน สมาชิกใหม่ ๆ ว่าที่บอกประชาธิปัตย์จะประชาธิปไตยแค่ไหน จะกระจาย อำนาจ จะกระจายกันแค่ไหน และพฤติกรรมทั้งหลายที่ท่านได้เคยทำมา เป็น นักประชาธิปัตย์หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ผัดกัน ต้องอาศัย

พลตำรวจเอก ประมวล อติเรกสาร พรรคชาติไทยซึ่งเป็นฝ่ายค้านในขณะนั้น
อาศัยท่านอาจารย์ช็อคเกอร์เกษม สิริสัมพันธ์ เลขานุการพรรคกิจสังคมหรือ
รองหัวหน้าพรรค กระผมจำไม่ได้ร่วมกับพรรคประชาธิปัตย์เพื่อกดดัน
ประชาธิปัตย์ให้อินยอม ในที่สุดร่างกฎหมายเข้าสู่สภา ผมกับนายถวิลเป็นคณะ
กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายให้เลือกผู้ว่าราชการกรุง เทพมหานคร
ครั้งนี้ท่านประธานที่เคารพ ผมถึงอยากจะเรียนท่านประธานว่าการอภิปราย
วันนี้ถ้าไม่พาดพิงไม่รู้ ไม่ดูไม่เห็นจะอ้างประชาธิปไตยกันแต่ปาก เอากัน
จริง ๆ สิ ว่าจริง ๆ มีที่มาที่ไปอย่างไร ท่านประธานจะได้แลเห็นว่า
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ บอกให้เลือกตั้งเป็นหลัก ส่วนจะแต่งตั้งบ้างก็ได้ ใช้
๑๑ ปีครั้ง ท่านประธานตามผมมาสิครับ ท่านประธานก็เป็นประธานร่างเอง
ไม่ใช่หรือครับ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๕๘ สมาชิกสภาท้องถิ่นให้
มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก การแต่งตั้งสมาชิกจะกระทำได้เฉพาะในกรณี
จำเป็น ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่คณะ รสช. ร่าง
ขึ้นมา เป็นรัฐธรรมนูญที่ท่านประธานเองเป็นประธาน แล้วก็ใช้มาตั้งแต่นั้น
วันนั้นถึงวันนี้ ครั้นพรรคร่วมฝ่ายค้านเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเรามี
ความจำเป็นต้องทำ เราไม่อยากจะเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันว่า นี่ก็
ภาคเอน รสช. นั่นก็เป็นอย่างนี้ นี่ก็เป็นอย่างนั้น เอากันสักทีเถอะ ก็เลยขอ
ความร่วมมือจากวุฒิสมาชิก วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๓ พรรคร่วมฝ่ายค้านไม่ได้
อับอายใคร มีผม มีนายพินิจ จันทรสุนทร มีนายกร หัพพะรังสี มีเลขาฯ
เสนาะ เทียนทอง ได้เข้ามาขึ้นต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร อาจารย์
มาพูด อาจารย์ไม่อยู่ ก็ให้ธัญชิวินอร์ ในฐานะรองประธานมารับร่าง
รัฐธรรมนูญจากพวกผม ท่านประธานครับ เราไม่อายใคร ร่างอยู่ในมือผมนี้
ผมบอกว่ามี ๒๑๑ มาตราโครงสร้างเดิมมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ แต่ว่ามีการ
ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบ้าง พอท่านประธานบรรจุเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม มีการ

อภิปราย ผมก็อภิปราย ท่านประธานครับ ฝ่ายรัฐบาลทั้งหมดไม่รับร่าง ฝ่ายค้านกับวุฒิสมาชิก บอกนี้เกิดกบฏสภา ผมเอชื่อนามท่านนิดเถอะคงไม่ เป็นไรหรอก เพราะท่านก็พูด พลตรี จำลอง ศรีเมือง ให้สัมภาษณ์ว่าสภาถูก ยึดไปแล้ว นักข่าวมาจากผม ผมบอกใครฮีด เขาบอกวุฒิสบับฝ่ายค้าน ผมบอก ไม่ใช่ สภานี้ไม่ใช่ของรัฐบาล แต่รัฐบาลเสียงข้างมากก็ได้เปรียบ โหวต พัวะชนะสืบ โหวตสืบชนะพัวะ แต่ฝ่ายค้านโหวตที่ไรก็แพ้ทุกที เวลาวุฒิสมาชิก ลงคะแนนในรัฐบาลหัวเราะคือกระซิกขึ้นชมยินดี วุฒิสบับประชาธิปไตยเพราะ หนูนรัฐบาล พออยู่มาวันหนึ่ง ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๗ พอวุฒิสบับสนุนร่างฝ่ายค้าน หนังสือพิมพ์พวกเราก็อีกกันก็เอาเก็บเขาด้วย พาดหัวเต็มหมด ฝ่ายค้านกบฏ สภา ฝ่ายค้านจับมือวุฒิสบับแก้รัฐธรรมนูญดอยหลังเข้าคลอง นายประจวบ ไชยสาส์น ก็ชมชื่นในฐานะประธานกรรมาธิการ ประจวบบอกให้รอดูตอนจบสิ ให้รอดูดี ๆ นายชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ให้สัมภาษณ์ชัดเจนน รัฐธรรมนูญไม่ใช่ เรื่องของรัฐบาล เป็นเรื่องของรัฐสภา รัฐบาลเอาเฉพาะ ๘ ร่าง ประจวบเพื่อนรักของผมก็ชมชื่น เจอหน้าก็ปรารถก็ปรับทุกซ์ว่าใคร ๆ ก็ดูหมิ่นดูแคลนแต่เขาก็มั่นใจ ท่านประธานครับ ผมมั่นใจในตัวนายประจวบ เพราะนายประจวบจบรัฐศาสตร์บัณฑิต รัฐศาสตรมหาบัณฑิต เขามีความ เข้าใจทางการเมือง เขาปากกับใจตรงกัน ใหม่ ๆ พูดไม่เพราะ คนก็ไม่ ชอบไม่เหมือนพวกพูดเพราะ ใจลึกอย่าง ปากพูดอย่าง ชาวบ้านชอบ ปัญหา มันก็เกิดความสับสน คนก็บอกฝ่ายค้านมันเลว วุฒิสบับแย้ง วุฒิสบับอำนาจควมมัน ฝ่ายค้านก็เฮงชวย นี้ พลเอก ชวลิต เอาคำผมไปพูด ไม่ใช่ผมเอาคำท่านมา พูด ผมใช้คำพูดหลายครั้ง คนด่าว่าฝ่ายค้าน ท่านประธานครับ ความชมชื่นได้ คลี่คลายมาตามลำดับ คณะกรรมาธิการมีคณอย่างคอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต มีหลายผู้คนที่มีความรู้ความสามารถ การแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ออกมาดูดี เริ่มต้น ก็บอกว่าวุฒิสบับนี่ (Lobby) ฝ่ายค้าน เอาไปเอามาบอกฝ่ายค้านไปลื้อบนี้ วุฒิสบับ ผมเรียนท่านประธานว่าพวกวุฒิสบับนี้ลื้อบนี้ไม่ได้ พวกที่นั่งทางซ้ายมือคือ

นักเรียนเรียนเก่งของห้องทั้งนั้น พวกเขาไปเข้าโรงเรียนทหาร เรียนหมอ เป็น ปลัดกระทรวง พวกนี้เรียนเก่ง พวกมาเป็นผู้แทนอย่างผมนี่แค่สอบผ่าน แต่ว่า มาเล่นการเมืองก็มาอยู่สถานะตรงนี้ ผมอยากจะเรียนท่านประธานนิดหนึ่งว่า ผมจะต้องขึ้นขมขินดี พลเอก ชวลิต วินนี่ ตั้งแต่รู้จักกันมาเพิ่งมีครั้งแรกในชีวิตที่ผมรู้จักท่านว่า ไม่มีเปลี่ยนแปลง ซึ่งฝรั่งเรียกว่า สแตนดี พอยท์ (Stand point) มีจุดยืนแน่นอนก็ครั้งนี้ ท่านประธานครับ ผมพูดอย่างนี้เพื่อ เอาใจ พลเอก ชวลิต หรือไม่ ไม่ใช่ครับ ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ที่ห้องประชาชนคนทั่วประเทศ แม้กระทั่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องให้ความเป็น ธรรมกับ พลเอก ชวลิต ผมมีสิทธิพูด แต่ผมตัดสินใจไม่ได้ว่าสิ่งที่ผมคิดจะเป็นสิ่งที่ ท่านยอมรับหรือไม่ พอนั้นที่รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ๒๑ - ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๕ หลังจากนั้นแล้ว ๒๕ วัน พลเอก ชวลิต ขงใจยุทธ ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาร่างกฎหมายสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล หลังจากนั้น ๒๕ วัน พลเอก ชวลิต ขงใจยุทธ หัวหน้าพรรคความหวังใหม่เป็นคนดำเนินการ ร่างบทบัญญัติกฎหมายสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลเสนอให้รัฐบาล พิจารณา ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๕ นี้ ผมอยากจะ เรียนท่านประธานว่าไม่ได้มีบทบัญญัติตรงไหนเลยที่บอกว่ให้เลือกตั้งผู้บริหาร ตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลทุกระดับไม่ได้ห้ามไม่ได้มีตรงไหนเลยบอกว่ ให้เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่มีครับ ไม่ได้มีตรงไหนเลย บอกว่เธอจะเอานายอำเภอออกจากประชาชนสุขาฯ ไปเมื่อไรเอาไปได้ ทั้งนั้น ก็ทำไม ๕ พรรคร่วมรัฐบาลไม่ทำอะไรครับ รัฐธรรมนูญเขาบอกให้ เลือกตั้งเป็นหลัก ก็แปลว่าจะแต่งตั้งก็ได้ ไม่แต่งตั้งก็ได้ จะเลือกตั้งก็เลือกสิ ตามว่าทำไมไม่ทำอะไรครับ อยู่มา ๒ ปีเศษ ๆ ผมเอาของดี ๆ ผู้สภาก็ ปฏิเสธว่าใช้ไม่ได้ พยเจองของดีกระแสนประชาชนรองรับ เอาขอรับผิดชอบกับ เขาด้วย ก็นี่มันเรื่องอะไร ท่านประธานครับ พลเอก ชวลิต เสนอกฎหมาย

สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลผู้การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและต่อมา ก็มีการดำเนินการ มีการดำเนินการอย่างไรครับ ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะ หัวหน้าฝ่ายบริหารได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหาร ส่วนตำบลในนามของรัฐบาล รัฐบาลไทยโดยนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีมีเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๕๘ กับมาตรา ๑๕๕ ตรงไหน มีเกี่ยวข้องกับโดยตรง นายชวน หลีกภัย และพลพรรคทั้งหมดที่ร่วมรัฐบาลและ พลเอก ชวลิต ด้วยบอกว่า กฎหมายสภาตำบลนั้นหากตำบลใดมีรายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ๓ ปีติดต่อกันก็ให้ยกเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วก็ร่าง โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นมาโดยให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็น กรรมการ โดยตำแหน่ง ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานอีกครั้งว่า กฎหมายที่นายชวน หลีกภัย กับพวก บริหารราชการบ้านเมือง ๔๘ รัฐมนตรี รวมนายกฯ ๔๕ เสนอสู่สภานั้นเรียกว่ากฎหมายสภาตำบลและกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล ความเห็นตรงนั้นก็ถือว่าอนุญาตให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และมีรายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อตำบล ๓ ปีติดต่อกันพัฒนาเป็นองค์การบริหาร ส่วนตำบลและให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นกรรมการได้ ก็ตอนนั้นคิดทำไมไม่คิด บ้างว่าเป็นเผด็จการก็ยื่นผ่านมามากก็เห็นด้วย เพราะพรรคกิจสังคมนั้นมี นโยบายเงินผันประกันราคาพืชผล ส่งเสริมสภาตำบล คนจนรักษาฟรี เมื่อนำ เข้าสู่สภาเราก็สนับสนุนสื่อมวลชนก็ขานรับ นักวิชาการก็หัวเราะดีเหลือเกิน ว่าสภาสนับสนุนการบริหารส่วนท้องถิ่น การบริหารราชการของเรามีส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคส่วนท้องถิ่น ส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร ท่าน ประธานครับ มี ๑,๐๐๐ กว่าตำบล ตัวเลขกระผมไม่อยากจะเน้นว่า ๑,๐๐๐ - ๑,๐๕๑ ตำบล ระดับที่จะพัฒนาจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหาร ส่วนตำบลจะมีรายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ๓ ปีติดต่อกันนั้น ท่านประธานครับ

ก็มีประมาณ ๕๑๓ ตำบล กฎหมายของรัฐบาลผ่านเรียกหรือประกาศใช้หรือยัง
 กระผมไม่ทราบเพราะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ใหญ่บ้านเขาเป็น
 กรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทั่วประเทศก็ชอบใจ
 ว่ารัฐบาลทำดี ผมก็ชื่นชมว่าทำได้ พลเอก ชวลิต เป็นคนทำเรื่องนี้ ท่าน
 ประธานครับ การจะออกกฎหมายใด ๆ ก็ตามอย่าไปมองถึงรัฐธรรมนูญใน
 อนาคต ออกกฎหมายอะไร ในขณะที่ต้องมองรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่
 ประกาศใช้จะมีมาถึงกับกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำลังพิจารณาไปได้อย่างไร ใครจะ
 รู้จะครับว่าการแก้ไขฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ กฎหมายสภาตำบลและองค์การ
 บริหารส่วนตำบลผ่านไปเรียกหรือกำลังจะประกาศใช้ คณะกรรมการเขา
 หัวก้าวหน้าไกลอย่างไร กระผมไม่อยากจะพูดตรงนี้ เพราะเขาเจตนาดีต่อ
 บ้านเมือง แต่ที่กระผมเห็นไม่ตรงกับเขาเพราะผมเป็นคนอนุรักษ์ร่างเดิม
 แต่ครั้นมาถึงวันนี้ ท่านประธานครับ พรรคร่วมรัฐบาลทะเลาะกัน ถามว่า
 ทะเลาะกันทำไม ก็ทะเลาะกันตรงประเด็นเดียวละครับว่า ๔ พรรคร่วม
 รัฐบาลนำโดยนายชวน หลีกภัย บอกว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นกรรมการ
 องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ ให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ส่วน พลเอก
 ชวลิต ยงใจยุทธ ท่านบอกว่าท่านเห็นด้วยไม่ได้ ท่านก็บอกว่าขอให้กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านได้เป็นกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเถอะ เพราะท่านมีจุดยืน
 ของท่าน ที่นี้เวลาท่านพูด ท่านพูดฟังไม่ค่อยเข้าใจ พูดอย่างไรก็ไม่รู้ฟังไม่
 เข้าใจคนก็เลยไปบอกว่า พลเอก ชวลิต ปดุงระดม พลเอก ชวลิต เป็น
 เผด็จการ ไม่ละครับ แนวคิด พลเอก ชวลิต วันนี้เหมือนกับแนวคิดพรรค
 กิจสังคม ๑๐๐ เปอร์เซนต์บวก เราให้คะแนนท่าน คนบอกว่า พลเอก ชวลิต
 เป็นเผด็จการ ทำไมละครับ ผมไม่เห็นด้วยอย่างนี้ แปลว่าผมเป็นเผด็จการ
 หรือ ไม่ใช่ พลเอก ชวลิต เป็นคนร่างนโยบาย ๖๖/๒๕๓๓ เป็นคนสมาน
 ความรู้สึก ความสามัคคี ที่ทะเลาะกันกลับมาดีเถอะ ก็มานั่งหน้าวันวดตั้ง

หลายคนในสภาแห่งนี้ก็เพราะ พลเอก ชวลิต เขาเป็นคนคิดอย่างนี้ แต่ครั้น พลเอก ชวลิต บอกต้องยื่นถามจุดเดิม ก็จุดที่นายชวน หลีกภัย เคยยื่นละครับ ท่านประธาน กลายเป็น พลเอก ชวลิต เป็นคนผิด ผมไม่ต้องการซ้ำเติม สร้างความแตกแยกให้สภาเสียหาย ให้รัฐบาลอยู่ไม่ได้ นายชวนละดอไปตั้งหลัก ไปอ่านบันทึกการประชุมใหม่ทั้งหมด และตั้งข้อมติใหม่ว่าฟรีโหวต แล้วฝ่ายรัฐบาลก็งดออกเสียงเสียเพราะท่าน เคนทางคิด คนบางคนออกมาให้สัมภาษณ์ ประการแรกเห็นจะต้องเรียน ประการที่ ๒ ประการที่ ๓ ประการสุดท้าย ฟังก็ไม่เข้าใจโทรทัศน์ก็ชอบออกบ่อย ให้คนอย่างผมออกบ้างสิครับ ถ้าผมได้อธิบายความขงละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ท่านประธานครับ ผู้ใหญ่บ้านกำนัน ก็จะไม่มา ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าการกระจายอำนาจนี้มีมันกระจายอย่างไร การกระจายอำนาจนั้นต้อง เป็นการกระจายภารกิจหน้าที่ กระจายความรับผิดชอบให้เขาสิครับ มีสตาลค์ใหม่ ท่านประธาน ท่านประธาน เป็นรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลสมัยความร่วมมือร่วมรัฐบาล พลเอกชาติชาย ผมกุมสำนึกงบประมาณ กฎหมายงบประมาณตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ๗๒ ปี ไม่เคยแก้ไข ผมนี้ละครับไปขยายหน่วยงานงบประมาณเพิ่มอีก ๕ กอง ๖ กอง ทอกให้มี กองงบประมาณส่วนภูมิภาค ให้สมาชิกสภาจังหวัดเขาได้มีโอกาสพิจารณา เม็ดเงิน เก็บภาษีอากรจากพี่น้องประชาชนเข้าสู่กรุงเทพ ผู้อำนวยการสำนักงานไม่ใช้ทศกัณฐ์ลงมาเกิด คนเป็นนายกรัฐมนตรี คนเป็นรัฐมนตรีไม่ใช่รู้หมด บอกให้สมาชิกสภาจังหวัดเขามีโอกาสพิจารณาว่าเขาต้องการอะไรและไม่ต้องการอะไร นั่นละครับก็ถึงว่าจะเป็นการกระจายอำนาจ นี่มีใหม่ครับ ไม่มี ไฮไฮ หัวเราะต่อกระซิก ถ้ารัฐธรรมนูญออกมาให้เลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกไปแล้วละก็จะแปลว่าเป็นนักประชาธิปไตยของผู้ยิ่งใหญ่ โทหกครั้งเดียวคนจับไม่ได้แต่โทกบ่อย ๆ ตัวเองก็ไม่กล้าพูดเพราะไม่รู้ที่พูดไปเลยโทกใครไว้บ้าง ผมเรียน

ถามท่านประธานว่าตั้งแต่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมา บ้านเมืองมันเสียหายตรงไหน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาจากการเลือกตั้ง เมื่อก่อนพอเป็นแล้วก็ เป็นกันจนตามมีการแก้ไขให้เป็นจนกระทั่งอายุ ๖๐ ปี สมัยท่านประธานร่วมรัฐบาลกับคณะ รสช. ตั้งรัฐมนตรีมีการแก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เลือกตั้งใหม่อยู่ในตำแหน่ง ๕ ปี แปลว่า เธอมาจากคนนอก เธอเลือกตั้งเสร็จเธออยู่ ๕ ปี แต่ถ้าใครที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่แล้ว สมมุติว่าเป็นผู้ใหญ่บ้านอยู่ก่อนกฎหมายปี ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และไปลงสมัคร เป็นกำนันแปลว่าเธออยู่ได้อายุ ๖๐ ปี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มาจากการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ก็มาจากการเลือกตั้งก็ให้เขา ไปร่วมด้วย บ้านเมืองมันจะทรุดโทรมตรงไหน อ่างกันนัก เลียนแบบประเทศ อังกฤษ ประชาธิปไตยมาจากประเทศอังกฤษ ท่านประธานครับ ผมมันเป็น ผลิตผลของคนไทยไม่ใช่นักเรียนนอก แต่สิ่งหนึ่งที่จะบอกรับกับท่านประธานก็คือว่าในประ เทศอังกฤษนั้นเขาไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษร เขามี รัฐธรรมนูญจารีตประเพณี บ้านเรารัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษร พวกนักเรียน นอกก็จะบอกว่าพูดให้จบสิวะ มีครับ เขาเรียก แมกนาคาร์ต้า (Magnacarta) ที่สมัย วุฒิสมาชิกกับพระเจ้าจอห์นที่ ๒ มีปัญหาถึงลงนามกันไว้ซึ่งยังไม่ถือว่าเป็น รัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านประธานครับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่รักษาความสงบ เรียบร้อย ทำงานทั้งหมด ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง ผมเป็นนายตำรวจ กองปราบไปจับโจรสลัดร้าย ไปถึงต้องบอกว่าพ่อกำนัน อ้ายคนร้ายแถวนี้มีไหม กำนันก็ต้องรับผิดชอบ ท่านसारวัตรจะ ไปนอนที่ไหน นอกไม่มีหรอกในป่า เข้า พักบ้านผมสิ นั่นในป่าในเขา ไปทางเรือหางแพ็กหาเรือให้มัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่อยู่ เมื่อผู้ใหญ่บ้านช่วยเหลือ พ่อแม่ผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน บ้านเมืองเสียหายตรงไหน แต่เราก็พัฒนาแล้วให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาจากการ เลือกตั้ง เพราะฉะนั้นพรรคกิจสังคมได้มอบหมายให้กระผมทำหน้าที่อภิปราย

ในมาตรานี้ยื่นยันกับท่านประธานและพี่น้องท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ว่าพรรคกิจสังคม
 สนับสนุนให้ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน มาจากการเลือกตั้งนั้นให้เป็นกรรมการองค์การ
 บริหารส่วนตำบลได้ เพราะเราเองรู้ เราไม่ใช่แบบประเภทมาเข้าของ
 ไม่ใช่ทุ่มหนึ่งก้อนแล้วตีห้าครึ่ง แล้วเที่ยวไปคุยว่าตื่นเช้า ไม่ใช่ ผมอยาก
 จะบอกท่านประธานว่าเรารู้สึกรับว่าเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท องค์การบริหาร
 ส่วนตำบลทำอะไรไม่ได้ จ้างเจ้าหน้าที่คนระดับปริญญาตรีถ้าต่ำกว่า ๙,๐๐๐
 บาท ก็ผิดกฎหมายแรงงาน ปวช. ปวส. ก็ ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป เดือนละ
 ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโตะ ค่าแก๊สแล้ว ๒ คนพอไหมครับ
 ไม่พอ ผมถามท่านประธานว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาทไม่พอ แล้วองค์การบริหารส่วน
 ตำบลที่ขึ้นชมจนกระทั่งจะฆ่ากันเป็นฆ่ากันตายเอาศตางค์ที่ไหนมาใช้ ก็จะต้อง
 เสนอของงบประมาณ ตรงกับนายกฯ ได้ไหม ตรงมาทำเนียบได้ไหม ตอบว่า
 ไม่ได้ ๕๐๐ กว่าตำบล นายกฯ ไม่มีเวลาดู ก็ต้องผ่านกระบวนการ
 นายอำเภอ ต้องผ่านมาจังหวัดแล้วก็เข้าสู่ส่วนกลาง กระทรวง ทบวง กรม
 ท่านอย่าไปเลียนแบบอเมริกาสิครับ หรือว่าเที่ยวไปเอาของอังกฤษมา
 หน่อยหนึ่ง เอาอเมริกันดหนึ่ง ต่างประเทศเขามาจากการเลือกตั้ง ผมไป
 ลี้ภัยในประเทศเคนมาร์ก ประเทศเขาไม่มีถนนลูกรังเลยทั่วประเทศ นี้
 กรุงเทพมหานครแท้ ๆ กรุงเทพมหานครยังมีถนนลูกรังมากมายยกอง นี้
 ความเจริญไปไม่ถึง หากให้เลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วให้ท่าน
 ผู้ใหญ่บ้านไม่ร่วมกัน ผมยื่นยันว่าการเปลี่ยนแปลงระบบต้องเอาของเก่ากับ
 ของใหม่มาผสมผสาน เอาแบงก์ ๕๐๐ บาทมาจุดหาเหรียญสิบลบาทเป็นไป
 ไม่ได้ หรือนึกจะเอาพระอาทิตย์มาขัดใส่ขวดไม่มีวันสำเร็จ แล้วเลือกตั้ง
 องค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอเราเลือกไหมครับ ไม่มี เลือกผู้ว่าฯ
 ได้ไหมครับ ไม่ได้ ถามว่าตำรวจท้องถิ่นมีเลือกไหม ไม่มี ถามว่าผู้พิพากษา
 เราเลือกแบบลูกขุนของอเมริกาไหม ไม่ใช่ แล้วทำไมละครับ ทำไมต้องมา

เน้นกันตรงนี้ เลื่อนนั้นผมไม่ขัดข้อง แต่ต้องเอาของใหม่ผสมกับของเก่าผม
 อยากรจะเรียนท่านประธานว่า เราเองไม่ใช่ว่าจะต้องมาตามของ
 กรรมาธิการหรือขัดแย้งกรรมาธิการ หรือเราจะตั้งมาขัดแย้งความคิดของ
 พรรคร่วมรัฐบาลนำโดยนายชวน หลีกภัย แต่พรรคกิจสังคมที่เสนอกฎหมาย
 สภาตำบลเข้าสู่สภา เมื่อมีแนวทางคล้ายคลึงกันส่งเสริมสภาตำบล เราก็ให้
 ร่วมแล้วก็พิจารณาแล้วก็ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก ผมอยากเรียนท่าน
 ประธานต่อไปอีกสักนิดว่า การที่เราจะปฏิรูประกอบ ผู้ใหญ่บ้าน นั้นมันยากต่อ
 การปฏิบัติ คนประเทศไทยมีประมาณ ๖๐ ล้านคน เป็นสังคมชนบททั้งหมด
 ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ มี ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่ไม่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 เขามีความผูกพัน เขาอนุรักษ เขาเป็นมัคนายกวัด เขาเป็นผู้เฒ่าผู้แก่ที่คน
 ชื่นชมยินดี และอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นประการสุดท้าย ผมจะเรียนท่านประธาน
 ก็คือว่าหากให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ผู้ว่าราชการ
 กรุงเทพฯ ตัวก่อให้เกิดปัญหา ถ้ามว่าเกิดอย่างไร ครั้งหนึ่งจำได้ไหมครับ
 ท่านประธาน เลือกตั้งผู้ว่าฯ แล้วก็เลือกรองผู้ว่าฯ ตอนลงสมัครก็รักใคร่กันดี
 จีจู้ ออกหาเสียงแจกการ์ดข้าวเบอร์ ได้รับเลือกตั้งผู้ว่าฯ แล้วก็ได้รับเลือกทั้ง
 รองผู้ว่าฯ ทีนี้พอทำงานไปนิดหนึ่งเกิดขัดใจกัน ผู้ว่าฯ ก็จะปลดรองผู้ว่าฯ ก็
 ไม่ได้เพราะมาจากกาเลือกตั้งเหมือนกัน ครั้นไม่ปลดก็อยู่ด้วยกันไม่ได้ก็ใช้
 วิธีการไม่ให้งานทำ ก็เกิดปัญหากันไปว่าวัน สิ่งทีกระผมเรียนท่านประธาน
 นั้นไม่ใช่หมายความว่ากระผมจะปฏิเสธแนวความคิดของท่านประธานประจวบ
 และเพื่อนสมาชิกที่เป็นคณะกรรมาธิการ ท่านเป็นคนมีความคิดก้าวไกลก็
 เอาเถอะ แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ต้องตั้งหลักกันให้ดี ๆ ต้องค่อย ๆ เป็น
 ค่อย ๆ ไป ท่านประธานครับ สิ่งหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกควรจะต้องพิจารณาก็คือ
 พฤติกรรมของคนในอดีต ใครกันแน่ที่เป็นนักประชาธิปไตย ผมไม่ต้องการมา
 แบ่งแยก ไม่ต้องการมาเหินแสม แต่อยากจะยืนยันว่าพรรคกิจสังคมแล้ว

พรรคฝ่ายค้านอีกหลายพรรค . . . ซึ่งแต่ละพรรคก็จะแสดงความคิดเห็นกับท่าน ประธานสนับสนุนร่าง เดิมและร่างของกรรมาธิการไว้ได้ แต่ขอให้เก็บไว้ก่อน และหมุนเรื่อง พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และการเมือง ถ้าเราบอกว่าเรา เลียนแบบประเทศอังกฤษจริงละก็ หากครั้งนี้ พลเอก ชวลิต จะยกมือให้กับ ฝ่ายค้านไม่คิดหรือครับ เพราะจอห์น เมเยอร์ ขึ้นดอกเบี้ย เห็นไหมครับ พรรคร่วมรัฐบาลยังยกมือให้กับฝ่ายค้าน กว่าคะแนนเสียงของนายกรัฐมนตรี อังกฤษ เพราะฉะนั้นกระผมหวังใจว่าเพื่อนสมาชิก ท่านวุฒิสมาชิก ซึ่งท่านได้ ทำงานเรื่องนี้มากับพวกกระผมมัน ท่านตั้งหลักให้ดี ๆ ว่าท่านเสนอมาของ ท่านตั้งแต่ต้น ท่านทะนุถนอมแล้วเราก็ถูกกล่าวหาว่าเป็นกบฏสภา เป็นพวก เผด็จการจริง ๆ เมื่อยถึงวันนี้ตัวแทนของพวกเราไปทำงานมานั้นทั้งหมด ก็เห็น ไม่ตรงกันครั้งนี้คิดหนึ่ง ก็หวังใจว่าท่านคงจะยืนยันร่าง เดิม สนับสนุนให้ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านที่มาจากการ เลือกตั้งอยู่ในสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป และหวังใจว่าพลเอก ชวลิต คงไม่เปลี่ยนใจจะครับ เพราะเราเองเห็นตรงกัน ยกมือสนับสนุนร่าง เดิมของรัฐธรรมบัญญัติฉบับนี้ในมาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๑๕๕ ขอขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต มุนาภา ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นมาตรา ๑๕๔ หรือที่เราที่พูดกันมาแล้วได้ยืนยันมา จนกระทั่งเหมือนลักษณะคล้ายจะไขว่คว้าในมาตรา ๑๕๔ และ มาตรา ๑๕๕ ที่ได้ฟังกันมาตลอด ๓ - ๔ สัปดาห์นั้น ผมคิดว่ายังมี เรื่องอีก

หลายเรื่องหลังจากที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ผมคงใช้เวลาของสภาไม่มาก เพราะผมจะไม่เอาเรื่องเก่า ๆ ที่ได้เคยพูดคุยกันในอดีตมาแล้วย้อนให้กันฟัง แต่อยากจะเรียนถึงมาตรา ๑๕๘ ครึ่งนี้ ในฐานะของหนึ่งในกรรมาธิการ และเป็นผู้ที่นำเสนอเรื่องนี้ด้วยคนหนึ่ง ในคณะกรรมการคงจะต้องขอเรียนผ่านท่านประธานถึงท่านสมาชิกทุกท่าน แล้วในวันที่ได้มีการถ่ายทอดนั้นก็คงจะต้องพูดคุยกันว่า ในการทำงานของคณะกรรมการ และขั้นตอนที่คณะกรรมการได้แก้ไข และแนวทาง และเจตนารมณ์นั้นเป็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าในเรื่องของหมวด ๘ เรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เราก็อภิปรายกันมาตั้งแต่เข้าในมาตรา ๑๕๖ ก็จะได้เห็นได้ชัดว่า เจตนารมณ์ของคณะกรรมการนั้นต้องการจะแก้ไขทั้ง ๔ มาตรา ก็คือมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน มาตรา ๑๕๖ นั้นจะเขียนไว้ชัดเจน เรื่องของการบริหารส่วนท้องถิ่นที่เป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะต้องเป็นไปตามหลักการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งโดยเนื้อหาของครึ่งนี้แล้วท่านประธานที่เคารพ นี้คือเจตนาเบื้องต้นที่จะบอกว่าประชาชนต้องเป็นคนกำหนด เรื่องที่ ๒ ก็คือเมื่อเราพูดถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องมิอิสระในการดำเนินการนโยบาย การปกครองในท้องถิ่น และมีอิสระในทางภาษีอากร และการเงินแห่งท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพ ทำไมผมถึงต้องอ้างถึงมาตรา ๑๕๖ อีกครั้งในการอภิปรายในมาตรา ๑๕๘ ครึ่งนี้ เพราะว่าในขณะที่มีสมาชิกหลายท่านที่ได้เรียกร้องผ่านท่านประธานให้คณะกรรมการถอนร่างของตัวเองก็ดี ให้ท่านสมาชิกที่ยังไม่ได้ตัดสินใจลงคะแนนสนับสนุนร่างเดิมก็ดี ผมคงต้องชี้กันครั้งนี้ว่า เหตุที่เกิดขึ้นมาในพระราชบัญญัติสภาตำบลนั้นก็ เป็นไปอย่างที่ท่านสมาชิกหลายคนได้อภิปราย ว่าพระราชบัญญัติสภา

ตำบลในขณะนั้นก็เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญของปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งใน มาตรา ๑๕๘ ตอนนั้นได้เปิดช่องเอาไว้ว่า ให้ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นมีส่วน เข้ามาร่วมเป็นสมาชิกในสภาตำบล แต่เมื่อมีการแก้ไขในมาตรา ๑๕๖ ที่เรารับหลักการกันไปแล้วตรงนี้ด้วยในเบื้องต้นที่ประชุมของคณะกรรมการ ได้มองกันว่า ถ้าเผื่อจะให้การบริหารเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการกระจาย อำนาจจริง ๆ การกระจายอำนาจนั้นต้องมีการกระจายรายได้ และการ จัดสรรรายได้ตามเจตนารมณ์ของประชาชนอย่างที่ผมได้กล่าวแล้ว เราสอง มาดูงบประมาณที่เกิดขึ้นตอนนี้ หลายท่านอ้างถึงพระราชบัญญัติสภาตำบลเดิมที่มี มาตั้งแต่ปี ๒๔๘๘ ถามว่าสภาตำบลในขณะนี้ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีส่วน เข้าไปร่วมนั้น ในการจัดสรรงบประมาณไม่ว่าจะเป็นงบประมาณที่ผ่านสภา ตรงนี้ ที่เราเรียกกันว่า กชขพ. หรืองบพัฒนาจังหวัด สภาตำบลได้มีอำนาจ และหน้าที่ในการเสนอโครงการของสภาตำบลมากน้อยเพียงไร อำนาจ ทั้งหมดที่ตัดสินใจอยู่ตรงไหน การแก้ไขของกรมการฯ ท่านประธาน ที่เคารพ ผมอ้างว่าเราเริ่มต้นแก้ไขกันที่จุดนี้เป็นหลักกว่า ถ้าเผื่อเป็นความ ต้องการของส่วนท้องถิ่น เป็นความต้องการของสภาตำบลนั้น ใครบ้างที่น่าจะมี สิทธิที่จะต้องตัดสินใจ เราต้องมาดูกันว่าท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าเผื่อท่าน ประชุมร่วมกับสภาตำบลแล้วเสนอโครงการมา เรายอมรับกันใหม่ว่าในอดีต ที่ผ่านมา หรือในปัจจุบันขณะนี้คิด งบประมาณนั้นจะถูกตัดสินใจจะเป็นท่าน นายอำเภอก็ดี และผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหลัก ท่านประธานที่เคารพ หลายท่านได้พบกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในช่วงของ ๑ - ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา ใน ขณะที่มี เรื่องของการโต้แย้งกันในประเด็นมาตรา ๑๕๘ แต่ประเด็นที่ผมจะพูด ก็มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอีกหลายส่วนเหมือนกันที่ได้เข้ามาพบผม ซึ่งได้เล่าให้ฟัง กันว่า จริง ๆ แล้วในการปกครองถ้าเผื่อสมมุติว่ามีการเปลี่ยนแปลงใน ลักษณะนี้ คงจะต้องพูดกันให้ชัดในการแบ่งแยกกระหว่างการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมิถุนหมายรองรับ และการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงไป

ถ้า เมื่อตามที่กรรมการเสนอ ก็จะมีการเลือกตั้งในทุกระดับ แต่ทั้งหมดและ
ทั้งสิ้นแล้วถ้าเมื่อไปดูจากข่าวสารก็ดี หรือดูของการพูดคุยในพรรคร่วมรัฐบาล
ที่มีอยู่ เรายังยืนยันว่าจะให้ความสำคัญกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถึงเวลาแล้วเรา
ก็ต้องให้ความสำคัญกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่ว่าในหน้าที่ที่ท่านจะเข้ามานั้นจะ
เป็นหน้าที่ในแบบใด หรือในรูปของการปกครองในลักษณะใด ผมขอออกตัวอย่าง
ให้ฟัง ท่านสมาชิกที่ท่านเพิ่งอภิปรายจบไปท่านคืออยู่ในกรุงเทพมหานคร เขตที่มี
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเช่นเดียวกัน ในส่วนของตรงนี้เองกำนัน ผู้ใหญ่บ้านใน
กรุงเทพมหานครก็มาในฐานะของกฎหมายปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับท่านที่ยัง
มีอยู่ในกรุงเทพมหานคร ในส่วนที่ยังมีอยู่ ท่านเป็นได้เพียงที่ปรึกษาของ
สมาชิกสภาเขตก็ดี ของการประชุมผู้ช่วยการเขต หรือสำนักงานเขต ใน
ส่วนของการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมา ไม่ว่าจะจากการผลักดัน
ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือการจัดสรรจากส่วนกลางที่ผ่านเขต
ลงไป ยอมรับกันใหม่ว่าจริง ๆ แล้วโดยหน้าที่ที่ตรง ๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่
ได้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่ท่านอยู่ในลักษณะของการเป็นที่ปรึกษา ใน
ลักษณะที่ว่าถ้าเมื่อมีอะไรที่จะทำ ในเขตพื้นที่ของท่าน ท่านยังมีปากมีเสียง
ตรงนี้คงจะต้องเป็นจุดที่จะต้องชี้แจงชี้กันว่า การทำงานร่วมกันที่หลายท่านบอกว่า
เสีย ๒ ตัวอยู่ในถ้ำเดียวกันลำบาก ผมเชื่อว่าการกระทำนั้นเป็นไปได้ นั่น
เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ หลายคนพูดถึงกันว่า ในการกระจายอำนาจ หรือ
การแบ่งอย่างนี้ ถ้าเมื่อสภาตำบลมีสิทธิตัดสินใจในเรื่องของโครงการของ
ตัวเอง ในเรื่องของการทำงานของตัวเอง โดยที่ไม่ต้องไปผ่านหน่วยงาน
หรือว่ามีคนที่อยู่เบื้องสูงจากส่วนกลาง เป็นคนคอยจัดสรรให้ ในงบประมาณ
ทั้งหมดนั้น น่าจะเป็นผลประโยชน์ที่ดีต่อท้องถิ่นโดยรวม เรายอมรับกันใหม่
ท่านประธาน ในอดีตที่ผ่านมาหลายครั้งหลายหนที่พูดกัน . ในสภานี้ ไม่ว่าจะ

เป็นฝ่ายรัฐบาลเอง หรือฝ่ายค้านเองก็ดี ในการอภิปรายเรื่องของงบประมาณ เราพูดกันถึงเรื่องของไอศกรีมที่ออกไปจาก กรุงเทพมหานคร แล้วไปถึงประชาชนเหลือแต่ไม้ เมื่อเข้าเพื่อนสมาชิก ของพรรคประชาธิปัตย์ของผม คุณนิพนธ์ บุญญามณี ขอภัยต้องเอ่ยนาม ท่านก็ได้พูดถึงเรื่องนี้ แต่เรายอมรับไหมว่าตรงนี้นั่นที่จะได้ทานไอศกรีม ในส่วนสุดท้ายเรามีสิทธิเลือกในเรื่องของโครงการของเขานั้นมากนักยอ เพียงใด ผมมองตรงนี้เพราะว่าเราร่างรัฐธรรมนูญ ผมยืนยันในเจตนารมณ์ของคณะกรรมการได้ หลายสิ่งหลายอย่างที่ทำางานร่วมกันมา กับ กรรมการ เราอาจจะไม่ได้เห็นตรงกันทั้งหมด หลายครั้งผมเป็นเสียงข้างมาก มีกรรมการเป็นเสียงข้างน้อย สงวนคำแปรญัตติ เราไม่เห็นตรงกันก็มี หลายครั้งที่ท่านเป็นกรรมการเสียงข้างมาก ผมเป็นกรรมการเสียงข้างน้อย ผมก็ใช้สิทธิลงมามันก็จะพูดจากับท่านข้างล่างตรงนี้ แต่ทุกครั้งที่เรามีการอภิปรายกันไม่ว่าจะเป็นในมาตราใด ๆ ก็ตาม เราใช้เหตุใช้ผล แล้วเราพยายามมองไปข้างหน้า การร่างรัฐธรรมนูญนั้น จริง ๆ แล้วถ้าเหลือพูดกันถึงการร่างรัฐธรรมนูญก็ทำได้หลายรูปแบบในหลายประเทศ ผมคงจะไม่ยกตัวว่าใครเป็นนักเรียนนอกนักเรียนใน หรือนักเรียนข้าง ๆ คู ๆ ที่ไหน แต่ผมอยากจะบอกด้วยโดยส่วนของตรงนี้แล้ว เจตนารมณ์ของการร่างรัฐธรรมนูญในทุกส่วนในทุกมาตรานั้นจะต้องมีการพูดคุยกันถึงผลกระทบ ในเรื่องนี้เราคุยกันแล้ว เราคุยกันแล้วในส่วนของการแปรญัตติ ในตรงนี้เราใช้เวลาคุยกันอยู่หลายวัน มากพอสมควร แต่ผมก็อยากจะเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านว่าในที่ประชุมแห่งนั้น ในช่วงของการพิจารณาตรงนี้ไม่มีใครมีความเห็นคัดค้าน แต่การตั้งประเด็นที่เป็นข้อสงสัย ที่มีข้อร้องมาจากกระทรวงมหาดไทยนั้นมีเพียงประเด็นเดียวเท่านั้นเองคือเรื่องของเงื่อนไขระยะเวลา ตอนแรกเราก็ตกลงกันว่า ถ้าอย่างนั้นก็มีทเฉพาะกาลที่เป็นการกำหนดให้มีแนวทางการกระจาย

อำนาจในลักษณะนี้ให้เป็น ๒ ปีได้หรือไม่ หลายคนก็บอกว่า ๒ ปี จะไม่ทัน
 ถ้าวางนั้นคงต้องเป็น ๔ ปี หลังจาก ๔ ปีไปแล้วเมื่อมีการประกาศออกมา
 ผมเองก็ทำหน้าที่แถลงข่าวตรงนี้อยู่ ก็ไม่ได้มีกระแสไม่ได้มีการคัดค้าน ไม่
 เคยมีการไปหอบขกเรื่องเก่า ๆ ขึ้นมาพูด จนกระทั่งเมื่อ ๔ สัปดาห์ที่ผ่านมา
 เท่านั้นเอง ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมพูดนี้เป็นความจริงที่พิสูจน์ได้ทุก
 ประการ แต่ในส่วนของกรกระทำของกรรมาธิการ ผมต้องยืนยันใน
 เจตนารมณ์ หลายท่านเมื่อเข้านี้อภิปรายในลักษณะที่ว่ากรรมาธิการจะเอา
 กำมัน ผู้ใหญ่บ้านไปไว้ที่ไหน ไปเกลียดชังกำมัน ผู้ใหญ่บ้านหรืออย่างไร
 ผมขอเรียนว่าไม่ใช่หรอกครับ แต่ว่าจริง ๆ แล้วเรามองกันว่า ถ้าการ
 บริหารประเทศในอนาคตนั้น แนวทางที่จะก้าวไปข้างหน้าจะอยู่ในส่วนไหน
 ถ้าเพื่อท่านกำมัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นมาจากการเลือกตั้งอยู่แล้ว แล้วท่านเห็นว่
 การบริหารในลักษณะนี้น่าจะคู่ควรกับการทำงานของท่าน ก็ไม่ได้มีอะไรไปห้าม
 ที่ท่านจะมาลงรับสมัครเลือกตั้งภายหลังจากระยะเวลาที่ท่านสมัครรับเลือกตั้ง
 ในขณะนั้นหมดหรือในขณะเดียวกันท่านกำมัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่เป็นกำมัน ผู้ใหญ่บ้าน
 อาวุโส ผมก็เชื่อว่าการแก้ไขกฎหมายรอง ทางรัฐบาลก็พูดชัดเจนว่าการ
 แก้ไขกฎหมายรองครั้งนี้ ถ้าจะนั่งอยู่ในฐานะที่ปรึกษา หรือมาทำงานร่วมกัน
 เพื่อผลักดันให้แนวคิดตรงนี้เกิดขึ้น ย่อมเป็นไปได้โดยที่ไม่ได้ขัดกับแนวทาง
 ของรัฐธรรมนูญที่กรรมาธิการพยายามแก้ไข ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผม
 พยายามอยากจะชี้ในมาตรา ๑๕๘ ตรงนี้ โดยไม่อยากจะใช้เวลาออกไป
 กว่านี้ก็ถือว่า การที่มีการมาผลักดันแก้ไขเราก็คงต้องดูว่าเจตนารมณ์ของการ
 ผลักดันนั้นเป็นอย่างไร หลายท่านมีเจตนารมณ์วิสุทธ์ แต่เวลาท่านอภิปราย
 หรือท่านอธิบายนั้นท่านอาจจะอธิบายไม่หมด จริง ๆ แล้วผมก็อยากจะเรี
 กับท่านกำมัน ผู้ใหญ่บ้านผ่านท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วผู้ที่เสียผลประโยชน์
 มากที่สุดในการแก้ไขมาตรา ๑๕๘ ตรงนี้ผมคิดว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทน-

ราษฎรทุกท่านที่นั่งอยู่ในที่นั่งนี้จะเข้าใจดีว่าใคร เป็นผู้เสียผลประโยชน์มากที่สุด ถ้าเพื่อมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เขียนในลักษณะนี้ผมก็คงต้องตอบ และก็คงต้องพูดตรง ๆ ในสภาตรงนี้ว่า ผู้ที่จะเสียอำนาจมากที่สุดก็คือนายอำเภอเกือบผู้ว่าราชการจังหวัด และส่วนหนึ่งของอำนาจหน้าที่ที่อยู่ในกรมการปกครอง ผมควรจะต้องพูดอย่างนี้และพูดตรง ๆ เพราะว่าถ้าเมื่อกฎหมายออกมาในลักษณะนี้ ท่านที่ใส่หมวกอยู่ ๒ ใบ ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะที่ท่านเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลกลางก็ดี แล้วไปใส่หมวกอีกใบหนึ่งในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี รับผิดชอบที่ท่านใช้อยู่หลายคน หลายคนที่เป็นรองขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านนายอำเภอที่นั่งอยู่ในฐานะของสมาชิกสภาที่ดี ที่จัดสรรงบประมาณกันอยู่ เป็นผู้จัดสรร และชี้นำสภาตำบลอยู่ทั้งหมดไป ตรงนี้แหละครับท่านประธานที่ผมอยากจะชี้ให้ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเห็นด้วยว่าจริง ๆ แล้วเราก็ต้องยอมรับว่าถ้าเพื่อมีการพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงไป จุดที่ท่านยืนอยู่นั้นอาจจะต้องเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่เราไม่เคยคิดว่าจะทอดทิ้งหรือว่าท่านจะ ไม่มีความสำคัญ แต่ในขณะเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้เป็นจุดที่ผมต้องการจะชี้ชัด ตรงนี้เป็นสิ่งที่กรมการเข้ามา ตรงนี้เป็นสิ่งที่เรามองว่าเป็นความก้าวหน้าตามระบอบประชาธิปไตย และสำหรับท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผมถือว่าในมาตรานี้เป็น การปลดแอกจากอำนาจของส่วนกลาง จากในอดีตที่ผ่านมา ขอกราบ

ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านกรมการสักเที่ยวหนึ่งก่อน

เชิญครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาที่ทรงเกียรติ กระผม ธนนิติ เศรษฐบุตร ในฐานะกรมการ เป็นครั้งแรกที่กระผมขออภิปรายชี้แจงใน

ฐานะกรรมาธิการ เนื่องจากว่าในการพิจารณาเรื่องการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นนั้น จริง ๆ ไม่ได้มีการพูดเฉพาะเมื่อเราพูดถึงหมวดนี้เท่านั้น ได้มีการพูดโดยท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติเอง ได้พูดถึงความจำเป็น เห็นถึงความสำคัญในการที่จะกระจายไป แต่เมื่อมาถึงในหมวดนี้ได้มีการพูดที่กระผมในฐานะกรรมาธิการอยากทราบเรียนผ่านท่านประธานรัฐสภาว่า มีบางอย่างที่อาจจะก่อให้เกิดการเข้าใจผิด ดังนั้นกระผมขอชี้แจงเพียง ๒ ประเด็น

ในประเด็นที่ ๑ ทำไมจึงต้องการให้การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมาจากการเลือกตั้ง โดยไม่ยอมเปิดช่องให้มีความพยายามในการแต่งตั้งอีกต่อไป ทั้งนี้เพราะร่างเดิมนั้นเปิดช่อง เขาเขียนว่าให้เลือกตั้งเป็นหลักของใหม่เน้นที่การเลือกตั้งทั้งหมด ทำไมต้องทำอย่างนี้ กระผมขอความกรุณาถ้าไปดูในเอกสารต่าง ๆ ที่ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งดูพระราชบัญญัติสภาเทศบาล ปี ๒๕๕๕ จะเห็นว่า พระราชบัญญัตินี้ใช้มาเป็นเวลาเกินกว่า ๔๐ ปีแล้ว มีการแก้ไขมากกว่า ๑ ครั้ง แต่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการเลือกตั้งได้มากพอ ดู พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ปี ๒๕๕๘ ใช้มาเกือบ ๔๐ ปีแล้วมีการแก้ไขรวมกันมาหลายครั้ง แต่ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างว่าด้วยการเลือกตั้งให้ชัดเจน เพราะฉะนั้นอันนี้เองที่กระผมอยากเห็นว่า ทำไมคณะกรรมการจึงเห็นถึงความจำเป็นว่า ควรจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มีการพูดกันมากกว่าการเขียนรัฐธรรมนูญไม่ควรเขียนในเรื่องรายละเอียด แต่จริง ๆ เข้าวิธีแบบไทยลองดูรัฐธรรมนูญทั้งหลาย ตั้งแต่ร่างมาฉบับแรก ปี ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบันก็มีความจำเป็นในหลายเรื่องต้องเขียนในรายละเอียด เพื่อต้องการว่าถ้ามีเจตจำนงแน่วแน่ชัดว่าต้องการให้เดินไปในทางนั้นน่าจะเขียนไว้ นั่นก็เป็นเหตุที่จำเป็นที่จะต้องเขียน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะต้องทำทันทีเพราะในบทเฉพาะกาลของร่างแก้ไขนั้นก็เขียนให้เวลาไว้ ๔ ปี การแก้ไขเรื่อง

๔ ปีนี้ที่จริงนั้น ในต้นร่างเดิมเขียนไว้เพียง ๒ ปีเท่านั้น และถ้าหากเห็นว่า ๔ ปีไม่เป็นที่เพียงพอ น่าจะพิจารณาตรงประเด็นของอายุของการที่จะแก้ไขได้ทัน เพราะถ้าเห็นว่าหลักการในเรื่องการเลือกตั้งดี เป็นการกระจายอำนาจ เหตุที่กระผมเห็นด้วยในประเด็นนี้เพราะเหตุว่า ได้มีการพูดกันมาก ถ้าไม่เขียนไว้ให้ชัดและมีการพูดก่อให้เกิดความสับสน การเขียนในประเด็นนี้เน้นเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับการปกครองส่วนภูมิภาค ถึงแม้ว่าการแก้ข้อนี้จะกระทบถึงท่านนายอำเภอ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็จริง แต่เป็นการแก้ที่เข้าด้วยหลักการ เพราะทั้งนี้การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ที่ท่านนายอำเภอไปเป็นที่ดี ที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดไปเป็นที่ดีนั้น เป็นการชั่วคราว ไปเป็นที่เล็ง กระผมอยากเรียนว่ากรมการปกครองคิดแล้วว่าการเป็นที่เล็งเป็นมาที่ปีแล้ว ถ้าดูพระราชบัญญัติสุขภาพบาล ปี ๒๕๕๕ เป็นที่เล็งมาเกินกว่า ๔๐ ปี ดูพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ปี ๒๕๕๘ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นที่เล็งมาที่ปีแล้ว กระผมยังเชื่อว่าท่านนายอำเภออีกมากต่อมาก ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดอีกหลายจังหวัดไม่อยากจะไป เพราะผมเชื่อว่า งานของท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมีเยอะ ไม่จำเป็นต้องไปเป็นผู้บริหารส่วนท้องถิ่นเทียม นั้นเป็นความจำเป็นที่น่าจะเขียนเอาไว้ แล้วจะได้ไม่เกิดความสับสนที่มีเสียงเรียกร้องให้เลือกตั้งนายอำเภอ ให้เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมอยากเรียนท่านว่า ตัวกระผมเองไม่ได้มีความปรารถนาร้ายต่อท่านนายอำเภอ และท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเลย แต่เห็นว่าบทบาทจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ดีขึ้น แล้วท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี นายอำเภอเองมีงานอื่นที่จะทำ ที่แสดงความสามารถแล้วยังมีความสำคัญอยู่ในการปกครองในประเทศไทย ในฐานะท่านนายอำเภอ ในฐานะผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองที่เรียกกันว่า การปกครองส่วนภูมิภาค นั้นเป็นประเด็นที่ ๑ ที่กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา

ประเด็นที่ ๒ กระผมขอกราบเรียนว่า ไม่มีใครในคณะกรรมการต้องการคิดล้มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือไม่เห็นความสำคัญของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เราพิจารณากฎหมาย เข้าใจที่ใส่ไว้ในนี้เน้นในประเด็นที่ต่างกัน ระหว่างการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ได้เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะว่าถ้าคิดอย่างนั้นแล้วขอให้ดูพระราชบัญญัติเทศบาล ปี ๒๕๕๖ มาตรา ๔ เขตโดยยกเป็นเทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็มีไม่ได้ ทำไมไม่มีใครบอกว่า คนร่างพระราชบัญญัติ ปี ๒๕๕๖ คิดล้มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทำไมพอกรรมการชุดนี้ซึ่งกระผมเป็นแล้วต้องคิดล้มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กระผมขอให้พิจารณา สิ่งที่จะต้องเป็นนั่นก็คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ไม่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั่งอยู่ในนั้นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงอยากกราบเรียนไม่ได้มีเจตนา ถ้าถามว่ากระทบใหม่ต้องขอกราบเรียนตามความเป็นจริงว่า กระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลที่เราทำออกไป แต่เมื่อกระทบแล้วจะแก้ไขอย่างไร ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็คงจะได้พิจารณา เพราะเป็นผู้มีอำนาจทางนิติบัญญัติที่จะแก้ไขได้สภาตำบลกระทบใหม่ ไม่กระทบ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากสรุปว่า พวกกรรมการหลายคนมิได้มีเจตนาร้ายเจตนาไม่ดีต่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแต่อย่างใด เพราะว่าเมื่อตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ท่านเองเป็นผู้มีส่วนท้องถิ่น ไม่มีใครสามารถไปแข่งขันกับท่านในท้องถิ่นได้ ในการที่จะเป็นกรรมการขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่านอาจจะต้องเปลี่ยนชื่อจาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นสมาชิกสภาขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่นั่นเป็นประเด็นที่แล้วแต่ท่านจะพิจารณา กระผมเพียงอยากชี้แจงว่ามีใครมีเจตนาที่จะล้มกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีการกล่าวหา ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอยากให้พิจารณาว่าคณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วยบุคคล ๔๕ คน มีคนในวงการ เช่นเดียวกับกระผมอยู่เพียง ๓ คนที่มีอาชีพทางสอนหนังสือ ให้รวมด้วยกันอย่างไรก็ไม่เคยเป็นเสียงข้างมากในฐานะนักวิชาการ เพราะฉะนั้นความ

คิดเห็นใด ๆ ต้องมาจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้ง และรู้จักท่าน ผู้ใหญ่บ้านดีกว่ากระผม ต้องมาจากท่านวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ซึ่งอยู่ในสภาทำหน้าที่มานานแล้วรู้เรื่องต่าง ๆ พวกกระผมเป็นเพียง ๓ คน ใน ๔๕ คนเท่านั้น กระผมจึงอยากกราบเรียนให้ทราบ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพโรจน์ สุวรรณฉวี

ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นครราชสีมา) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ในนาม สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ในการที่ได้มีการพิจารณาแก้ไขร่าง รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๓๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดของการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น ซึ่งนับว่าเป็นการบริหารราชการส่วนหนึ่งที่สำคัญของการบริหาร ราชการแผ่นดิน ๓ ส่วน ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วน ท้องถิ่น ในห้วงเวลาที่มีการพิจารณาในวาระ ๒ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก่อนที่ จะมาถึงการพิจารณาในวันนี้ ในระยะ ๒ เดือนที่ผ่านมาได้มีการวิพากษ์ วิจารณ์ มีการออกมาให้สัมภาษณ์ของพรรคการเมืองต่าง ๆ กับบรรดา สื่อมวลชน ซึ่งจริง ๆ แล้วเราดูจากร่างของคณะกรรมการวิสามัญซึ่งร่าง มาแล้ว โดยวัตถุประสงค์ โดยประเด็นที่แท้จริงก็คงจะไม่มีประเด็นใด แดกต่างกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับเดิม โดยหลักการใหญ่ ๆ แล้วถามว่า ที่มีการ ออกมาหาเสียงของพรรคการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคการเมืองซึ่ง รัฐบาลหลาย ๆ พรรคที่ออกมาแล้วบอกว่า ร่างของกรรมาธิการวิสามัญนั้น จำเป็นที่จะต้องผ่านการพิจารณา และพรรคฝ่ายค้านนั้นต้องร่วมกับริบ พรรค ร่วมรัฐบาลนั้นก็เห็นด้วยจะต้องยกมือสนับสนุนร่างนี้ นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ใ้มีมติ ครม. ซึ่งไม่เคยมีปรากฏการณ์มาก่อนว่า การร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งรัฐบาลบอกนักบอกหนว่าร่าง

รัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องของรัฐสภา...รัฐบาลไม่เกี่ยว เสนอมา ๘ ร่างก็ตก
 ฆ่าตายไปแล้ว ร่างนี้ก็ เป็นร่างของฝ่ายค้านซึ่งร่วมมือกับวุฒิสมาชิกที่จะล้ม
 รัฐบาลเป็นต้น แต่พอมาถึงร่างที่มีรัฐบาลได้บอกชัดเจนว่าเป็นร่างที่ตรงกับ
 นโยบายของรัฐบาล ผมใคร่ขออนุญาตมานโยบายรัฐบาลเมื่อวันที่ ๒๑ ข้อ
 ๑.๑๐ มาขยายผลอีกครั้งหนึ่งว่า รัฐบาลได้กำหนดนโยบาย เกี่ยวกับการ
 ปกครองท้องถิ่นไว้ ใน ข้อ ๑.๑๐ กระจายอำนาจการปกครองผู้ท้องถิ่น โดย
 จัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับ ตลอดจนเพิ่มบทบาทและอำนาจ
 ในการตัดสินใจขององค์กรปกครองท้องถิ่น ให้อำนาจในการกำหนดนโยบาย
 การพัฒนา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และกำรวางผังเมือง
 เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย นี่เป็น
 วรรคแรก ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานไปถึงตัว
 ๗๗ นายกรัฐมนตรีผู้เป็นเจ้าของนโยบายอยากจะถามว่า รัฐธรรมนูญ
 มาตรานี้ในเรื่องเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๕ ไป
 จัดอะไรกับนโยบายรัฐบาลข้อนี้ ผมถามว่าถ้ารัฐบาลเขียนว่า การกระจาย
 อำนาจไปสู่ท้องถิ่นออกวิทย์ ออก ทวี ไปตรงไหนก็พูดเสมอ จะกระจาย
 อำนาจไปสู่ท้องถิ่น จะกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค จะให้เสมอภาคภายใต้
 ความจนเดียวกัน ๒ ปีผ่านมาแล้วท่านประธานผมอยากจะถามรัฐบาลชุดนี้
 ตามว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่พูดกันนักพูดกันหนาว่า ท่านผู้ว่าราชการ
 จังหวัดท่านหวังอำนาจ ท่านหวังอย่างไร ตามว่านายอำเภอหวังอำนาจ ถ้า
 ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านสภาจะหวังอำนาจแล้วจะเสียอำนาจอย่างไร ผม
 ถามว่าพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้ารัฐบาลไม่ปากว่าตาขีบ
 องค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าต้องการให้หน่วยองค์การมาจากเลือกตั้งของ
 ที่้องประชาชน ทำไมไม่เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามา แก่สภารับ ๓ วาระ
 รวด พุ่งนี้เสนอเข้ามาก็ผ่านแล้ว แต่นี้ ๒ ปีกว่าแล้วหมดเวลาเสนอแล้วควร

ซึ่งเขียนนโยบายไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ออกพระราชกฤษฎีกาขก
 สุขาภิบาลทุกแห่ง เป็นเทศบาลตำบลเสีย จะมีสภามาจากการเลือกตั้ง จะมี
 ผู้บริหารคณะผู้บริหารคือคณะเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้ง กำนันในเขต
 สุขาภิบาล ผู้ใหญ่บ้านในเขตสุขาภิบาลหมดไปตามนั้นไม่มีปัญหาอะไรเลย
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่เคยแตะต้อง ที่มาแตะต้องเพราะอะไรท่านประธานทราบ
 ไหม เพราะพรรคต่อไปของนโยบายของรัฐบาลข้อ ๑.๑๐ จะส่งเสริมให้
 องค์การปกครองท้องถิ่นในระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัว ร่วม
 แก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบล นโยบายรัฐบาลท่านประธานเขียนไว้
 ชัดเจนด้วยบรรจงเต็มบรรทัดเขียนว่า สนับสนุนให้ระดับตำบลนั้นเป็นนิติบุคคล
 จะได้ถ่ายโอนอำนาจจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งคนเดียว มีกษัตริย์บรมวงษา
 หลายหัวดีกว่าหัวเดียว ก็อยากจะให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล จะได้วางแผน
 พัฒนาตำบลเอง วางแผนแก้ไขปัญหาคอนกรีตเอง รู้จักรักษาทรัพยากร
 ท้องถิ่นเอง เก็บเงินเอง พัฒนาเอง ตั้งกรรมการตรวจการจ้าง ตรวจจ
 รับจ้างกันเอง ควบคุมดูแลกันเอง ตรวจสอบกันเอง รัฐบาลเขียนไว้ชัดเจน
 แล้วร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลนั้นรัฐบาลก็เป็นผู้เสนอเข้ามา ร่างพระราช
 บัญญัติสภาตำบลที่เพิ่งสิ้นสุดการดำเนินงานในรัฐสภาออกไปนั้นรัฐบาลเสนอร่าง
 เข้ามา ถ้าเป็นร่างของฝ่ายค้านเข้าไม่ได้เพราะเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการ
 เงิน นายกรัฐมนตรีก็ให้การรับรองรัฐบาลก็ผ่านมติ ครม. เสนอเข้ามา
 แต่เมื่อพอผ่านมาเป็นกฎหมาย รัฐบาลก็ออกไม่ได้หรอก ต้องเอารัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๕๘ ซึ่งกรมการร่างซึ่งจะมีผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้าไปร่วมไม่ได้ ผมถามว่าสิ่งเหล่านี้มันเหตุเกิดจากใคร
 ถ้าไม่เกิดจากรัฐบาลนั้นบิดพลิ้ว ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก เขียนไว้แล้ว
 เขียนนโยบายไว้เรียบร้อยแล้ว เสร็จแล้วไม่ดำเนินการตามนโยบาย พอท่าน
 กรมการวิสามัญร่างรัฐธรรมนูญท่านร่างขึ้นมา เพื่อที่จะปิดช่องว่างอย่างที

ท่านกรรมการได้อธิบายชี้แจง เมื่อที่นี้ว่า จะปิดช่องว่างไม่ให้ต้องมีมาจาก
 การแต่งตั้งเลข รัฐบาลก็ออกมาป่าว ๆ อันนี้เป็นนโยบายรัฐบาลโดยไม่ได้
 อ่างกฎหมาย ไม่ได้กลับไปส่งกระทรวงของตัวเอง ดูความคิดพลาดของตัวเอง
 อย่างไร หลายท่านออกมาอภิปราย ออกมาชี้แจงต่อหน้าสื่อมวลชน ท่าน
 ประธานว่าอย่างไร ว่าต้องทำอย่างไร ต้องเอาตามนี้ ท่าน ผู้ใหญ่บ้านหมด
 ไปจากองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ หมดไปจากพื้นที่ก็ได้ เพราะว่าองค์การ
 บริหารส่วนตำบลต่อไปนั้นอีก ๓ ปี เมื่อปรับปรุงระบบการเงินการคลังแล้ว
 ภายใน ๓ ปี น่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่น
 ก็บอกออกมาเพราะว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้านโคง ผมยังจำได้ เทปก็มี มีแกนนำ
 พรรครัฐบาลหลายท่าน ท่าน ผู้ใหญ่บ้านใช้ไม่ได้โคง ท่านหัวหน้าพรรคบาง
 พรรคบอกว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้าน มาตรานี้ไม่ผ่านต้องออกไป ผมก็จะรออยู่
 ท่าน เป็นวีรบุรุษประชาธิปไตยหรือเป็นอย่างที่คนเขาว่ากัน มีคนเขากล่าวหา
 ว่า บางคนก็เป็นวีรบุรุษประชาธิปไตย นักการเมืองบางคนก็เป็นบุคคลลักเพศ
 ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะถามว่ามีนักการเมืองซึ่งรัฐบาลบอกว่าเรื่อง
 เหล่านี้มหาดไทยหวงอำนาจ ผมอยากจะถามว่ากระทรวงมหาดไทยไม่ได้ได้อยู่
 ในคณะรัฐมนตรีหรือ รัฐบาลรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐมนตรีภายใต้การนำ
 ของนายกรัฐมนตรีไม่มีกระทรวงมหาดไทยหรืออย่างไร ผมถามว่าผู้ว่าราชการ
 จังหวัด นายอำเภอที่ดี ท่าน ผู้ใหญ่บ้านที่ดี ผมถามว่าตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ มาขณะ
 ที่เรามีปัญหาในพื้นที่เกี่ยวกับความมั่นคง เราคิดถึงผู้ว่าราชการจังหวัด
 เชียงราย เสียชีวิตในการปฏิบัติงานในหน้าที่รักษาความมั่นคง เรามี
 นายอำเภอหลายอำเภอหลังเลือกตั้งแล้วเลือกหาแผ่นดิน เสียชีวิตในการรักษาพื้นแผ่นดินนี้
 ไว้ ผมเป็นนายอำเภอมา ๑๒ ปี ที่อำเภอที่บ้าน ๔ ห้องนอน ๕ วันโดลง
 หน้าบ้านมีบังเกอร์ (Bunker) หน้าอำเภอมีบังเกอร์ ผมเป็นนายอำเภอที่ให้
 รือบังเกอร์ออกจากหน้าอำเภอ ผมนอนกลางดินกินกลางทรายอยู่กับท่าน

ผู้ใหญ่บ้าน ครอบเอาเลือดทาแผ่นดินตรงนี้ไว้ ป้องกันเอกราชของประเทศ
 ป้องกันคืนแผ่นดินไว้ และผมถามว่าผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ท่าน
 ผู้ใหญ่บ้านเหล่านั้น ที่เขาป้องกันแผ่นดินไว้ ป้องกันไว้ให้เด็กยังไม่สิ้นกลิ่น
 น้่านมออกมาว่า เขาอยู่วันนี้ เขาไม่มีกฎประ โยชนกับประเทศชาติบ้านเมืองมา
 เลยหรือครับ สิ้นน้ำฆ่าโคถึก สิ้นศึกฆ่าขุนพล ทออยู่สุขสบายก็ค้ำมัน เจดหัวมัน
 แล้วบ้านเมืองจะมีความมั่นคงจะมีความปลอดภัยอยู่ได้อย่างไร ท่านประธาน
 ผมอยากจะถามต่อไปว่า ผมถามว่าทุกกระทรวง ทบวง กรม ใช้กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านใหม่ ผมถามว่าทุกกระทรวง ทบวง กรม มีกระทรวงไหน กรมไหน
 มีข้าราชการที่จบปริญญาเอก ปริญญาโทมากเท่ากระทรวงมหาดไทย ผมถาม
 มานานนักวิชาการในมหาวิทยาลัยทั้งหลาย ทำไมที่ออกมาตั้ง ๑ อยู่หน้าทีวี
 วิทยุเยอะแยะ เขียนความจ้งานขอโอนมาเป็นข้าราชการกระทรวงมหาดไทย
 เยอะแยะ มาโคโนเสาร์เต่าล้านปีแล้วโอนมาทำไมท่านประธาน ในเรื่องนี้
 แม้ว่าจะเป็นผู้ปรับกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ผมต้องให้
 เครียดท่าน ที่ท่านมีจุดยืนที่มั่นคง เราาร่วมกันต่อสู้ในนโยบาย ๖๖/๒๓๓ มาถึง
 เพื่อนข้าราชการทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน เราทำกันมาตลอดในสิ่งเหล่านี้ แล้วมาถึง ณ วันนี้ เอากระแส
 เอาความเป็นประชาธิปไตย เอาลัทธิเอาอย่างมาชี้ว่าการปกครองระบอบ
 ประชาธิปไตยนั้นต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมดอย่างเดียว ก็ถ้าจะมาจาก
 การเลือกตั้งทั้งหมดอย่างเดียว ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้เขียนนโยบายไว้
 ทำไมไม่กระทำ และวันนี้ก็เที่ยวมาออกมาแสดงว่าจาสามหาว ออกมาลูกับ
 อำนาจ เลขาธิการบางพรรคออกมาจะปลดปลัดกระทรวงมหาดไทยบ้าง จะ
 ปลดอธิบดีกรมการปกครองบ้างละ เพราะคำพูดแบบนี้ที่ออกไปใช้ว่าจา
 สามหาว ทำให้เห็นแตก เป็นคำพูดที่ทำให้เกิดการแยกแผ่นดินท่านประธาน
 เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมนำมาอภิปราย ในเรื่องรัฐธรรมนูญ ผมอยากจะทำให้พี่น้อง

ประชาชน บรรดาท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่กำลังฟังวันนี้อยู่ว่า ท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่รักษาผืนแผ่นดิน รักษาบ้าน รักษาเมืองมาตรงนี้ เพราะฉะนั้นอย่ายอมให้พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง หรือหลายพรรคเอามาเล่นกระแสเอากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เอากะทรวงมหาดไทย มาดูถูกเหยียดหยามเพียงเพื่อที่จะได้เสียง เพียงเพื่อจะได้คำนิยามว่า ชำนี้แหละเสรีชนคนรุ่นใหม่ เป็นนักประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะได้เรียนว่าในร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล เป็นสิ่งที่ได้กำหนดไว้ ๒ ส่วน ส่วนแรกเป็นนิติบุคคลอันนั้น ตามนโยบายรัฐบาล และเป็นส่วนที่รัฐบาลร่าง อีกส่วนหนึ่งเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งจริง ๆ แล้วสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบลนั้น ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นในปี พ.ศ. นี้ แต่องค์กรบริหารส่วนตำบล และสภาตำบลได้เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๔๕๕ สมัยที่ท่าน จอมพล ป. พิบูลสงคราม ไปดูงานต่างประเทศ แล้วก็มีความคิดว่าหลายหัวดีกว่าหัวเดียว กลับมาจึงให้กระทรวงมหาดไทยนั้นตั้งสภาตำบลเพื่อที่จะเป็นที่ปรึกษา แล้วก็ตั้งให้มีองค์กรบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นมาแล้วเราเคยตั้งมาแล้ว ๑๐๑ ตำบล และก็ล้มเหลวไปที่สุด ท่านประธาน ต่อมาเราก็มีการพยายามพัฒนามาจนในที่สุดในปีนี้ ในรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตย เราได้ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว แล้วเราก็ส่งร่าง ขณะนี้กำลังดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ถ้ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญท่านได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมนั้นจริง ๆ แล้วหลักการเหตุผลไม่ต่างกัน แล้วจริง ๆ แล้วก็ทราบดีว่าเจตนารมณ์ของกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้นั้นต้องการที่จะคดหน้ารัฐบาล คบหน้ารัฐบาลอย่างไรเขียนนโยบายกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นมา ๒ ปี ๒ เดือนแล้ว ไม่ทำให้เป็นรูปธรรมเสียทีหนึ่ง แต่พอพระราชบัญญัติตำบลออกมาองค์กรบริหารส่วนตำบลออกมา กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะได้ฝึกบริหาร จะได้

ผู้จัดการทำงานเป็นทีม จะได้มีการถ่ายโอนจากการปกครองตามลักษณะ
 ปกครองท้องถิ่น ไปสู่ลักษณะการปกครองท้องถิ่น เพื่อที่จะฝึกในการดำเนินงาน
 ในการบริหารส่วนท้องถิ่น เอาอีกแล้วออกมาหาเสียงกันมาตรา ๑๕๘
 มาตรา ๑๕๙ หาเสียงจนพาบ้านเมืองเข้าไปสู่จุดกลับ หันก็ตกอะไรก็ตก เหตุ
 เกิดขึ้นเหล่านี้ ท่านประธาน ไปจับกระแสดู ๒ เดือนที่ผ่านมา เป็นความ
 ผิดพลาดของพรรครัฐบาลที่ออกมาหาเสียง ออกมาพูดจ้อ ๆ กลาง ทิว ทั้งสิ้น
 ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องนี้การปกครองท้องถิ่น ผมอยากจะเรียนให้ท่าน
 ประธานทราบ ลักษณะของการปกครองท้องถิ่น ของการปกครองตนเองตาม
 มาตรา ๑๕๘ นั้น เขาบอกว่า การปกครองท้องถิ่นนั้นต้องได้ด้วยการต่อสู้
 ไม่ใช่การหยิบยื่นยกให้ ท่านประธานจะเอารูปแบบการปกครองท้องถิ่น แล้ว
 ออกไปใช้ทั่วประเทศในสังคมชนบท เข้าหลักการปกครองท้องถิ่นใหม่ครับ
 ผมอยากถามไปยังท่านนักวิชาการที่เป็นกรมการวิสามัญ การปกครอง
 ท้องถิ่น หลักการปกครองท้องถิ่นนั้นเราต้องการมาแบ่งเบาภาระของรัฐบาล
 กลาง เราต้องการให้ชุมชนที่ค่อนข้างที่จะเริ่มเป็นสังคมเมือง ชุมชนที่เริ่มมี
 ปัญหาการเก็บขยะ ปัญหาแสงสว่างปัญหาการรักษาความสะอาด ปัญหาถนน
 หนทาง ได้เริ่มเข้ามาดำเนินการด้วยตนเองเป็นการลดภาระของรัฐบาล
 ชุมชนนั้น ควรจะเป็นชุมชนที่มีรายได้ของตนเองชุมชนนั้นควรจะมีประชากร
 หนาแน่นพอสมควร ชุมชนนั้นควรจะมีพี่น้องประชาชนที่มีการศึกษา มีโรงเรียน
 ที่จะศึกษา เข้าใจปัญหาบ้าน ปัญหาเมืองพอสมควรแต่ชุมชนในชนบทของ
 ประเทศไทย ผมถามท่านประธาน ถ้าสภาตำบล ๒ ตำบลไม่มีกำนันอยู่ใน
 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลสมิหน้ำที่ดูแลทางน้ำ การไป
 มาหาสู่ทางน้ำ และน้ำเพื่อการเกษตร ผมถามว่าถ้าสภาตำบลหนึ่งสภา
 ตำบล ก อยู่เหนือน้ำ สภาตำบล ข อยู่ใต้น้ำ ปิดน้ำทั้งหมดเลย เพราะ
 ปริมาณน้ำฝนที่มานั้นตำบล ก ยังไม่พอที่จะทำนา ไม่ปล่อยน้ำมาตำบล ข เป็น

อย่างไรท่านประธาน คนไม่เคยอยู่ในพื้นที่ไม่รู้หรอกครับ ถ้าเรื่องอย่างนี้
 ฆ่ากันตายหมดยกตำบลฆ่ากันตายหมด ใครจะเป็นผู้ดูแล ใครจะเป็น
 ผู้ตรวจสอบ ใครจะเป็นตัวกลางในการดำเนินการแก้ไขตรงนี้ ท่านประธาน
 ที่เคารพ ผมถามว่าถ้าเราจะผ่านรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๘ นี้ไป ผมถามว่า
 สภาตำบลแม่สะรง ผมยกตัวอย่างกิ่งแม่ฟ้าหลวงสภาตำบลแม่สะรงนั่น เพิ่ง
 ได้รับอนุญาตให้พี่น้องประชาชนที่อพยพมาอยู่ฝั่งพระบรมโพธิสมภารพระองค์ท่าน
 นั้น เป็นชาวฮ่อเกือบหมด พูดภาษาจีนพูดภาษาไทยยังไม่ชัด กระทรวง
 มหาดไทยเพิ่งอนุมัติสัญชาติ ถ้าให้ปกครองตนเอง เกิดมติดสภาตำบลออกมา
 แล้วไปรวมชนกลุ่มน้อย สนับสนุนกอบกู้เอกราชในประเทศพม่าแล้วจะทำ
 อย่างไร สภาตำบลขุนยวมมีแต่แม่วคอสันคอยาว ท่านประธาน เขียนหนังสือ
 ยังไม่ออก ยังไม่รู้มือซ้ายมือขวาอย่างไรท่านประธาน ถ้าปกครองตนเอง
 ปัญหาจะเกิดอย่างไร เพราะการที่หยิบยื่นยกให้เป็นการปกครองท้องถิ่นทั่ว
 ประเทศโดยไม่คำนึงถึงหลักความเหมาะสมไม่คำนึงถึงหลักรัฐศาสตร์ ไม่
 คำนึงถึงทฤษฎีการเมืองแล้วออกมา เพื่อที่จะสร้างกระแสทั่วประเทศไทย
 นั้นต้องเลือกตั้งทุกระดับ อะไรจะเกิดขึ้นท่านประธาน กรณีพรรคการเมือง
 บางพรรคก็เหมือนกันออกมา ต้องเลือกตั้งผู้ว่าฯ ต้องเลือกตั้งนายอำเภอ ผม
 เห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมก็อยากเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากการ
 เลือกตั้งเหมือนกัน แต่เมื่อมองไปให้ลึกซึ้งแล้ว ท่านประธาน ถ้าจังหวัดใน
 ขนบที่มีปัญหาความมั่นคง เราจะทำอย่างไร ถ้าผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
 โคราช พรรครัฐบาลเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ผมบอกว่าในนามของ
 ประชาชนจังหวัดโคราช รถทุกคันที่ผ่านจังหวัดโคราชไม่ให้ผ่าน ท่านประธาน
 อะไรจะเกิดขึ้น ผมบอกว่า เชื้อจนทำให้โคราช ทำเขื่อนมูลบนที่โคราช เชื้อ
 ล้าแระที่โคราช แต่น้ำอามิสงส์ไปใช้บุรีรัมย์ ผมบอกไม่เอาไม่ให้ใช้ อะไรจะ
 เกิดขึ้น ผมเป็นพรรคฝ่ายค้านนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมโคราช ผมส่งภารโรง

ไปปรับ ไปปรับทราบนโยบายแล้วอะไรจะเกิดขึ้น สภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาประชุมผมบอกผมส่ง ซี. ๒ ไปประชุม นโยบายสภาพพัฒนาเศรษฐกิจไม่เอา โคราชไม่ได้ประโยชน์ผมไม่เอา เพราะอานิสงส์ไปตบบุรีรัมย์ สุรินทร์ อะไรจะเกิดขึ้นกับบ้านนี้เมืองนี้ คิดกันบ้างหรือเปล่านักประชาธิปไตยที่เคารพรักทั้งหลาย ท่านประธาน สิ่งเหล่านี้ก็ย้อนกลับมาถึงมาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙ ด้วยความเคารพกรรมาธิการวิสามัญ ผมเชื่อมั่นว่าคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทุกท่านนั้นมีความปรารถนาดี ในนามพรรคฝ่ายค้านขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการวิสามัญทุกคน ในมาตรานี้ที่จะตบหน้ารัฐบาลแทนฝ่ายค้าน ที่รัฐบาลนั้นเขียนนโยบายไว้แล้วไม่ฟังกระทำ ไม่ฟังปฏิบัติ

(นายสุวโรช พะลัง ไล่ฮิ้นและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : คือคุณไพโรจน์ คงจะถูกประท้วงว่าไม่เกี่ยวกับรัฐบาล เรื่องรัฐธรรมนูญ จะประท้วงอย่างนั้นใช่ไหม เชิญคุณสุวโรชที่จะจบอยู่แล้ว

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกรัฐสภาจากพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธาน เพราะวันนี้เป็นการอภิปรายในวาระ ๒ ระหว่างสมาชิกรัฐสภากับทางกรรมาธิการเท่านั้น แต่ขอประทานโทษ ท่านประธาน ไม่ทราบว่าอาศัยข้อบังคับอะไร ปลดปล่อยให้ทางสมาชิกผู้ทรงเกียรติอภิปรายเหมือนกับไม่ไว้วางใจรัฐบาล

ประธานรัฐสภา : ผมเข้าใจครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :
โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผู้อาวุโส ผมเคารพเป็นการส่วนตัว

นั่นก็คือท่านไพโรจน์ สุวรรณฉวี ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ก็ที่ท่านอภิปรายเหน็ดเหนื่อยและเสียดสีทางฝ่ายรัฐบาลตลอดมา ซึ่งความจริงวันนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องการอภิปรายไม่ไว้วางใจแต่ประการใด และมีการพูดอภิปรายพาดพิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทบกระทั่งว่า เด็กที่มีปัญหา ซึ่งผมก็ไม่ทราบว่าเป็นใคร เพราะฉะนั้นเรื่องดังกล่าวเหล่านี้ ผมคิดว่าถ้าหากท่านประธานได้ใช้ข้อบังคับการประชุมอย่างเข้มงวดเคร่งครัดกว่านี้ เหตุการณ์เหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นขอประหว่งท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ผมเข้าใจครับ อันนี้ก็ได้อภิปรายกันต่อเนื่องผมขึ้นมาหลังจากที่อภิปรายไปตั้งเยอะแยะแล้ว ผมเข้าใจและก็ต้องพยายามคุณไพโรจน์เอากันพอสมควร เจริญ

ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นกรราชสีมา) : ขอบคุณท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ผมก็คงจะต้องขอบพระคุณในเจตนารมณ์ของท่านกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนให้พี่น้องประชาชน ให้ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และให้บรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ณ ที่นี้ได้ตระหนักไว้ว่า ถ้าท่านอ่านรัฐธรรมนูญทั้งฉบับเดิม ๒๕๐๑ และรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยคณะกรรมการวิสามัญ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ แล้ว ท่านจะเห็นว่าเจตนารมณ์หลักการ เหตุผล ของการที่จะให้บ้านเรานั้นมีราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารและสภาท้องถิ่นนั้นมาจากกาเลือกตั้ง แต่ในกรณีของรัฐธรรมนูญฉบับร่างเดิมนั้น ผมอยากจะเรียนว่าเป็นช่องออกเพื่อให้นโยบายรัฐบาลนั้นได้สัมฤทธิ์ผล เป็นทางออกให้กับรัฐบาลได้นำหลักวิชาการเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นมาดูเป็นเฉพาะราย ๆ ไป เพราะในบ้านในเมืองเรานั้น ความเจริญ การกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคก็ดี ความเจริญในสังคมเมืองก็ดี ยังมีความแตกต่างกันอยู่มาก ไม่ว่าจะเป็นความเจริญทางด้านวัตถุ ไม่ว่าจะเป็น

ความเจริญทางภูมิภาคทางร่างกายและจิตใจของพี่น้องประชาชนไม่ว่าจะเป็น การกระจายรายได้ ท่านประธานทราบดีว่ารายได้ของพี่น้องประชาชนในเมืองกับรายได้ที่พี่น้องประชาชนในชนบทห่างไกลกัน ๑๐๐ เท่า เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะออกมาเป็นนโยบายในการปกครองท้องถิ่นนั้น แม้แต่รูปแบบเรายังมีขณะนี้ถึง ๕ รูปแบบ ซึ่งไม่สามารถที่จัดให้เป็นรูปแบบเดียวกันได้ ก็เพราะขีดค้นของความเจริญด้วยสติปัญญาของคน ด้วยปัญหาของชนบทซึ่งยังประสบปัญหาความโง่ ความไม่รู้ ความยากจน ความเจ็บไข้ได้ป่วย ความยังไม่เจริญในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน ในการที่จะให้เขาก้าวไปสู่ความมีภูมิภาคะในการที่จะปกครองตนเอง เพราะฉะนั้นสภาตำบลนั้นก็เป็นการกระทำที่สำคัญ เป็นแนวทางที่ดีที่เราจะมา ๒๐ ปี เป็นแนวทางที่เราเห็นร่วมกันทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลที่จะส่งเสริมความเจริญในชนบท เรามีความมั่นใจว่ายุทธศาสตร์การแตกหักในการพัฒนาชนบทนั้นอยู่ในพื้นที่อยู่ในตำบล อยู่ในหมู่บ้าน แม้ที่สำคัญของเราในตำบลและหมู่บ้านก็คือ กำนันคือผู้ใหญ่บ้าน เราต้องการถ่ายโอนจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ทำงานคนเดียวมาโดยตลอดให้มาทำงานเป็นคณะบุคคล นั่นคือสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์สิ่งเหล่านี้เรายังไม่ได้ทดลองใช้ เรายังไม่ได้ทดลองทำ ถ้าเราทดลองใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลซึ่งเพิ่งผ่านสภาในปี ๒๕๓๓ นี้ แล้วได้ดูไปสัก ๕ ปี ว่าผลจากการที่เราคาดหวังว่าเมื่อสภาตำบลเป็นนิติบุคคลแล้วเมื่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาร่วมกับคณะบุคคลที่มาจากการเลือกตั้งในพื้นที่แล้วเข้ามาทำงานในการพัฒนาชนบทแล้วข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะเกิดกับบ้านกับเมืองนั้นจะเป็นอย่างไร เราจะได้มาวิจัย มาประเมินผล มาติดตามผล เพื่อที่จะปรับปรุงสภาตำบลเหล่านั้นเป็นรูปการปกครองท้องถิ่นที่เต็มรูป ไม่จำเป็นต้องเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ครบท่านประธาน ถ้าถึง ณ วันนั้นแล้ว เราสามารถที่จะเอาสภาตำบลที่เจริญแล้วยกระดับขึ้นเป็น

เทศบาลตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านตรงนั้นก็หมดไป ผู้บริหารท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นสภาหรือคณะผู้บริหารก็จะมาจากการเลือกตั้งสมวิญญูประสงค์สมเจตนารมณ์ล้มหลักการประชาธิปไตยที่เราต้องการ ผมขึ้นมาอภิปรายวันนี้ไม่ได้มาคัดค้านในสิ่งที่ท่านกรรมาธิการวิสามัญได้พยายามที่จะร่าง ให้ดีที่สุดให้เป็นประชาธิปไตยที่สุด ให้รัฐบาลได้พยายามฟังกระทำสังวร ในนโยบายการปกครองท้องถิ่นด้วย และสิ่งที่ผมตระหนักวันนี้ก็คือว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นยังเป็นฐานรากยังเป็นรากแก้วของระบบการปกครองของบ้านของเมือง ยังเป็นรากแก้วของความมั่นคงของชาติบ้านเมืองเรา เพราะฉะนั้นผมขอวิงวอนขอขอบคุณไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ที่ยื่นหัตถ์ขอให้กำลังใจกับผู้ที่ราชการจังหวัด นายอำเภอทั่วประเทศที่ยอมอดทนโดนคนรุ่นใหม่ไม่ได้กระหน่ำ ทั้งที่ท่านนั้นได้รักษามันรักษาเมืองไว้ขอให้ท่านรักษาเนื้อรักษาตัว รักษาบ้านรักษาเมืองต่อไป ผมขอวิงวอนสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติโปรดให้การสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : คุณเสกสรรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ความจริงนั้นกระผมไม่เคยรบกวนท่านประธานเลย เพราะว่าผมเองอยากให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านเร็ว ๆ จะได้มีผลบังคับใช้ ท่านประธานครับ กระผมต้องใคร่ขออนุญาตท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่ากระผมได้มีบัญชาจากท่านสมาชิกรัฐสภาให้กระผมมา เสนอญัตติว่าขอปิดอภิปรายของผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองครบนะครับ มีท่านผู้ใดจะเสนอเปิดใหม่ครับ เชิญครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
 ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม ก็เกษม รุ่งชนเกียรติ พรรคความหวังใหม่
 จากจังหวัดสุรินทร์ ผมเรียนอย่างนี้ว่าทางหัวหน้าพรรคความหวังใหม่ก็อยาก
 จะอภิปราย เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อนสมาชิกให้ปิดตอนนี้ ผมขออนุญาตเปิดการ
 อภิปรายต่อครับ

ประธานรัฐสภา : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ผู้รับรองครบนะครับ ก็มีประเด็นว่าจะเปิด
 หรือจะปิดนะครับ เชิญครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
 ท่านประธานครับ เมื่อที่ผมเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายต่อ ผมขออนุญาตถอนครับ
 ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : มีผู้ใดจะขอเปิดใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอเปิดอภิปราย)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีก็เป็นอันปิดอภิปรายนะครับ ถ้าปิด
 ประเด็นก็มีอยู่เพียงว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมหรือตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติม
 ผู้ใดเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการเพิ่มเติม กรุณายกมือขึ้นครับ ผมขอนับใหม่
 ดีกว่า ท่านสมาชิกเชิญเข้าห้องครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ผมขอทบทวนอีกครั้งนะครับ ประเด็นมีว่า
 จะให้คงตามร่างเดิม หรือจะเป็นไปตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติม ผู้ใด
 เห็นควรตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติม ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๘ คน)

ประธานรัฐสภา : ผู้ใดเห็นคงตามร่างเดิม ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑๐ คน)

ประธานรัฐสภา : เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการเพิ่มเติม ๑๕๘ เสียง เห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม ๓๑๐ เสียง เป็นอันว่าคงไปตามร่างเดิมต่อไป มาตรา ๑๕๕

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕๕ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ผมขอเสนอปิดการอภิปราย ขอผู้รับรอง

ประธานรัฐสภา : ก็ไม่ต้อง ไม่มี ผมดูก่อนถ้าไม่มีผู้อภิปราย

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : พุฒกันตั้งแต่เช้าจนถึงเย็นแล้ว

ประธานรัฐสภา : โจ้เย็น ๆ คุณชัย เดี่ยวก่อนคนเขาแปรญัตติไว้ยังไม่ทันอภิปรายจะปิดได้อย่างไร นอกจากไม่มีใครพูดจริง ๆ โจ้เย็น ๆ หน่อยครับ มาตรา ๑๕๕ มีผู้อภิปรายไหมครับ

นายปัญญา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญญา เกสรทอง กระผมคิดว่ามาตรา ๑๕๕ มันพันกับมาตรา ๑๕๔ คงไม่มีผู้ประสงค์อภิปรายหรอกครับ

ประธานรัฐสภา : ก็ผมเข้าใจท่านอดีตประธาน แต่ที่ผมต้องมองให้ทั่วเสียก่อน ไม่มีแน่ก็ต้องโหวดไม่เป็นอะไรหรอก ประเด็นเหมือนกันว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมหรือตามที่คณะกรรมการขอแก้ไข

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ผู้ใดเห็นด้วยที่คณะกรรมการขอแก้ไขเพิ่มเติม ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๗ คน)

ประธานรัฐสภา : ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามร่างเดิม ยกมือขึ้น
ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑๕ คน)

ประธานรัฐสภา : ผลเห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๑๕๓ เสียง
เป็นไปตามร่างเดิม ๓๑๕ เสียง ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างเดิม ต่อไป
หมวด ๑๐ ตุลาการรัฐธรรมนูญ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร):
หมวด ๑๐ ตุลาการรัฐธรรมนูญ กรรมการแก้ไขชื่อ

ประธานรัฐสภา : มีผู้แปรญัตติไว้ คุณอรรถพลคิดใจใหม่ครับ
เชิญคุณอลงกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
กราบเรียนท่านประธาน กระผม อลงกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
เพชรบุรี สังกัดพรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผม
ได้สงวนความเห็น ขอเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๕ วรคสี่ จึงขอให้ท่านประธานได้
กรุณาโปรดอนุญาตให้ได้เสนอในมาตราดังกล่าวด้วยท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ก็เมื่อก็ผ่านไปแล้ว ตอนถามว่า ใครจะ
อภิปรายเรื่องนี้หรือไม่อภิปรายก็ผ่านไปแล้ว เมื่อก็ผมถามแล้ว ขอโทษด้วยมัน
ผ่านไปแล้ว

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
ท่านประธานถามมาตรา ๑๕๕ เดิมนะครับ แต่ว่าในส่วนที่ขอเพิ่มเติมที่ท่าน
ประธานยังมีคำถาม

ประธานรัฐสภา : ก็ด้วยกันครับ ตรงนี้มีผู้แปรญัตติ ไม่ได้ครับ
อยู่ในมาตรา ๑๕๕ คือถ้าสมาชิกจะเพิ่มเติม

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :

ท่านประธานครับ ในการพิจารณาในการที่จะถามมติที่ประชุม จะมีการพิจารณาว่ามาตรา ๑๕๕ เดิม แล้วก็หลังจากนั้นจะต้องถามว่าในส่วนที่เพิ่มเติมมีผู้ขอสงวนความเห็นหรือว่าขอคำแปรญัตติ

ประธานรัฐสภา : ก็มีแล้วแต่ไม่พูด ไม่ได้ครับ เป็นอันผ่านไปไม่ได้จริง ๆ เพราะว่าผ่านไปแล้ว เมื่อก็ผมถามแล้ว ท่านปัญจะยังท้วงผมว่าไม่มีใครพูดแล้ว ผมถามว่าไม่มีใครพูดแน่ะ อยู่ในมาตรา ๑๕๕ ถึงแม้ว่าจะขอเพิ่มเติมเป็นทวิอะไรก็ตามก็อยู่ในมาตรา ๑๕๕ คุณต้องอภิปราย เมื่อไม่อภิปรายผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ผมจะกลับไปเพิ่มเติมไม่ได้แล้ว ขอโทษด้วย

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
ไม่ได้ครับ เพราะว่าพิจารณาทุกครั้งที่นั้น ถ้าหากว่ามีกรขอเพิ่มเติมเป็นทวิหรือเป็นเพิ่มเติมพรรคขึ้นมานั้น จะต้องแยกออกเป็น ๒ ครั้ง

ประธานรัฐสภา : ไม่แยกครับ อธิบายให้ฟัง ที่แยกได้ถ้าหากว่าเป็นคณะกรรมการการขอเป็นทวิ ขอเป็นตรี ถึงจะแยก แต่ถ้าหากสมาชิกขอเพิ่มเติมเองก็อภิปรายรวมในมาตราต้นเลย ได้ปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมาผมไม่ผิดหรอกครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
หมายความว่าในส่วนที่ขอเพิ่มเติมนั้นท่านประธานยังไม่ได้ถาม เพราะว่าทุกครั้งเวลาที่พิจารณา

ประธานรัฐสภา : ก็ถามแล้วว่าไม่มีใครอภิปรายใหม่มาตรา ๑๕๕

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
จะมีการพิจารณาในมาตราเดิมก่อน ท่านประธานจะถามอย่างนี้ก่อน แล้วก็ถ้าหากว่ามีกรขอเพิ่มเติมทวิ หรือว่าพรรคต่อมานั้น ท่านประธานจะถามเป็นครั้งที่ ๒ แต่ครั้งนี้กระผมเข้าใจว่าท่านประธานถามเฉพาะในมาตรา ๑๕๕ เดิม ส่วนที่ขอเพิ่มเติมหรือว่าเป็นทวิท่านประธานยังไม่ได้ถามครับ

ประธานรัฐสภา : ก็คงไม่ได้ครับ คือสมาชิกแปรญัตติที่ตั้งอยู่
ในมาตรานี้ เปิดดูตั้งต้นเลย ที่สมาชิกขอเป็นทวี หรือเป็นตรีแบบคุณสุวโรช
ขอเป็นดับเลข หลว่ยมาตรามาแล้ว ขอเพิ่มเติมตั้ง ๑๐ พรรค แล้วอภิปราย
คนเดียว แล้วก็โหวตกันไป ทีนี้เมื่อไม่ขออภิปรายก็ถือว่าไม่ตั้งใจ ผมก็ถาม
แล้วว่าผู้ใดจะอภิปรายใหม่ คือถามแล้วว่าจะอภิปรายใหม่ เมื่อไม่มีผู้อภิปราย
ก็ถือว่าไม่ตั้งใจ ก็โหวตกันไปก็ขอผ่านไป ขอโทษด้วยนะครับ ตุลาการ
รัฐธรรมนูญครับ คุณอรุณผล ขอเปลี่ยนชื่อเอาไว้

นายอรุณผล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรุณผล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะ
กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ แล้วในมาตรา ๒๐๐
หรือว่าในหมวด ๑๐ ซึ่งเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น กระผมเองนั้นได้ขอ
แปรญัตติโดยขอให้คงตามร่างเดิม ก็คือให้เป็นศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมดตั้งแต่
มาตรา ๒๐๐ เป็นต้นไป แล้วก็ยกเหนือไปจากนั้น มาตราที่มีการคาบเกี่ยวที่
จะเกี่ยวข้องกับตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น ก็ขอให้กลับไปเป็น เรื่องของศาล
รัฐธรรมนูญตามร่างเดิมที่ได้มีการเสนอกันไป ท่านประธานที่เคารพ ผมเอง
ณ จุด ๆ นี้ก็คงจะไม่มีอะไรที่จะตั้งใจมากไปกว่าที่อยากจะเรียนผ่านท่าน
ประธานถึงสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ถึงแนวความคิดในเรื่องของการจัดตั้งศาล
รัฐธรรมนูญ ซึ่งจริง ๆ โดยพื้นฐานนั้นก็เป็นการทำงานร่วมกันของคณะ
กรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้มีมติกันทั้งหมด แล้วก็ เป็นของ
พรรคการเมืองทั้ง ๑๐ พรรคที่ได้มีการเห็นด้วยใน ๕๒ ร่าง ๒๕ ประเด็น
ซึ่งหนึ่งในประเด็นใหญ่ในนั้นก็คือ เรื่องของศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมคงขอใช้เวลาเพียงไม่มาก เพื่อจะเรียนว่าที่มาของศาล
รัฐธรรมนูญนั้น จริง ๆ แล้วก็คือการเริ่มต้นที่มีข้อขัดแย้งในเรื่องกรณีของ

รัฐธรรมนูญ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมานั้นศาลสถิตยุติธรรมนั้นไม่สามารถจะพิพากษาเรื่องของความขัดแย้งทางรัฐธรรมนูญได้ หลายคนอาจจะเถียงว่าจริง ๆ แล้วเราก็มีตุลาการรัฐธรรมนูญที่จะตีความอยู่ตรงนี้ แต่ว่าในอดีตที่ผ่านมา เช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ เราคงต้องยอมรับว่า เรื่องของการตีความรัฐธรรมนูญทั้งในฉบับเก่าและฉบับใหม่ ที่เราพยายามเขียนให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นนั้นนับวันจะมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นไปทุกที และในเรื่องของการตีความในรัฐธรรมนูญนั้น ในบทบัญญัตินี้ก็ว่าเอาไว้ว่า จริง ๆ แล้วผู้ที่จะเสนอตีความรัฐธรรมนูญได้ก็คือสมาชิกวุฒิสภาหรือคณะรัฐมนตรีเท่านั้น แต่ในแนวคิดของคณะกรรมการวิสามัญที่ได้ศึกษาและในแนวความคิดของตัวกระผมเองที่นำเสนอต่อสภานี้ รวมถึงทั้งร่างเดิมที่ได้มีการเสนอและรับหลักการร่วมกันในระหว่างสมาชิกพรรคฝ่ายค้านกับท่านสมาชิกวุฒิสภาเสียส่วนใหญ่ที่จะรับร่างหลักการของพระราชบัญญัติที่จะแก้ไขทั้งฉบับ ตรงนี้เองทุกท่านได้รับหลักการของศาลรัฐธรรมนูญ โดยถ้าเมื่อผมจำไม่ผิดการอภิปรายคัดค้านนั้นมีเพียงประปราย และก็พาดพิงถึงในประเด็นนี้น้อยมาก ท่านประธานที่เคารพ ตัวกระผมเองนั้นยังคิดว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีประโยชน์ เพราะว่าในหมวดที่ ๖๖ ด้วยศาลรัฐธรรมนูญนั้น ถ้าเมื่อในข้อกำหนดที่มีการเขียนเอาไว้ในอดีตที่ผ่านมาก่อนจะมีการแก้ไขกลับไปเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น ก็คือหนึ่งในประชาธิปไตยโดยก้าวหน้าที่เราร้องเรียกหาขึ้นมาในอดีตที่ผ่านมา เราอยากที่จะให้มีการเรียกร้องให้มีการตีความรัฐธรรมนูญ ในกรณีประชาชนนั้นถูกละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องที่ว่าด้วยหมวดสิทธิและเสรีภาพก็ดี หรือว่าเป็นหมวดอื่น ๆ ก็ดี ถ้าเมื่อท่านคิดว่าได้รับการล่วงละเมิดในเรื่องของข้อกำหนดรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดที่จะประกันความเป็นคนไทยของท่านในประเทศไทยแล้วท่านน่าจะจะมีที่ที่จะร้องเรียนได้ นี่ก็คือนแนวความคิดทั้งหมดของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ ในแนวคิดที่มีอยู่นั้นก็จะต้องเป็นผู้พิพากษาอิสระ ซึ่งไม่ขึ้นตรงกับ

หน่วยงานใด ๆ ทั้งสิ้น แนวความคิดตรงนี้ผมขอเรียนท่านประธานว่า ณ จุดนี้
ก็คงที่จะตกลงไป แต่ก็อยากให้ท่านคณะกรรมการชี้แจง มากกว่าที่ท่าน
กรรมการ เคยชี้แจงกับผมเมื่อตอนที่ เราเป็นกรรมการร่วมกัน ในตอนนั้น
ก็ถือบอกว่าจริง ๆ แล้วหมวดนี้ถ้า เพื่อมา เขียนในลักษณะนี้จะเป็นการตั้ง
ศาลใหม่ขึ้นมาเพิ่มเติมจากศาลเดิม แล้วก็ไม่ได้อยู่ในหมวดของศาลสถิต
ยุติธรรม ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าในการพูดวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมคงไม่
ติดใจ แต่ว่าก็อยากให้ท่านกรรมการอธิบายความว่าการกลับมาเป็น
ตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นมีเหตุผลอย่างไร และในที่สุดผมก็คงจะขออภิปรายกับ
ท่านประธานท่านนี้ เพื่อเป็นหลักฐานแล้วก็หวังว่าในอนาคตนั้น เรื่องของศาล
รัฐธรรมนูญนั้นก็จะเกิดขึ้นได้ในประเทศไทย แต่ผมคิดว่าท่านประธานคงจะ
ไม่ต้องเรียกลงคะแนนในหมวดนี้ ผมคงไม่ได้ติดใจอะไรมากไปกว่านี้
นอกจากพูดไว้เป็นหลักฐาน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : กรรมการชี้แจงใหม่ เชิญครับ

นายจำลอง คุรุชุนทด (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม จำลอง คุรุชุนทด กรรมการ ขอรายเรียนชี้แจงท่านกรรมการ
เสียงข้างน้อย ที่ได้ขอแปรญัตติไปสู่ร่างที่กรรมการวิสามัญได้เคยศึกษาไว้
จริง ๆ แล้ว ประเด็นแรกที่กรรมการเห็นว่าควรจะคงไว้ใน เรื่องของการ
แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๑๐ การแก้ไขเพิ่มเติมหมวดที่ ๖ ด้วยตุลาการ
รัฐธรรมนูญนั้น เพราะเห็นว่าร่างที่มีอยู่ฉบับปัจจุบันและอำนาจหน้าที่ที่ยังมีอยู่
นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการ
วินิจฉัย เกี่ยวกับกฎหมายหรือบทบัญญัติใดที่มีข้อขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็น
หลักทั่วไปซึ่ง เคยใช้มานานแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื่องจากคำว่า
ตุลาการรัฐธรรมนูญ นั้นในหมวดแรกที่เรา ยังไม่ได้แก้ไขและไม่ได้รับหลักการ
มานั้นยังมีคำว่า ตุลาการรัฐธรรมนูญ อยู่ เพราะฉะนั้นหากจะแก้ไขศาล
รัฐธรรมนูญก็จะต้องไปแก้ไขบทบัญญัตินั้นด้วย นั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งก็คือว่า ในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เท่าที่แก้ไข มาทั้งหมดนั้น อำนาจหน้าที่ส่วนใหญ่ที่กำหนดไว้ในรายงานการศึกษาของคณะ สภารัฐธรรมนูญนั้นได้มีบทบัญญัติเพิ่มเติมว่าด้วยศาลปกครอง ซึ่งจะมีหน้าที่ใน การวินิจฉัยในบางส่วน ในกรณีที่ราษฎรถูกละเมิดโดยอำนาจแห่งรัฐนั้น ซึ่ง กำหนดเอาไว้ในรายงานการศึกษานั้น จึงไม่ได้เอามาไว้ในหมวดนี้ และเห็น ว่าอำนาจหน้าที่องค์ประกอบก็คล้ายคลึงกัน แต่อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ที่ กำหนดไว้ในปัจจุบันนี้ เห็นว่าสมควรและก็มีความเหมาะสมดีแล้วครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสมบูรณ์มีอะไรครับ เชิญ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิก รัฐสภา พลังธรรม ยโสธร ท่านประธาน เพื่อเป็นการให้กฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นไปโดยเรียบร้อยและรวดเร็วด้วย กระผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ

ประธานรัฐสภา : คือไม่ต้องปิด คุณอรุณพลพูดแล้ว ไม่มีใครพูด อะไรก็จะผ่านไปเอง

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ก็เห็นมีข้อมือหลายท่าน ผมกลัวเสียเวลาท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ผมว่าไม่ต้องมีใครพูด ผมถามคุณแล้ว ไม่มี เป็นไร

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ผ่านนะครับ มาตรา ๒๐๐ ต่อไป

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐๐ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ

ประธานรัฐสภา : ผู้แปรญัตติไม่อยู่ ผ่านไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษย์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๐๑ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ประธานรัฐสภา : ไม่อยู่ครับ ผ่าน

ศาสตราจารย์ไพศิษย์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๐๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๓ มีการแก้ไข

ประธานรัฐสภา : ผ่านครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษย์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๐๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๖ มีการ
แก้ไข

ประธานรัฐสภา : ผ่านครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษย์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๐๗ มีการแก้ไข

ประธานรัฐสภา : คุณมานะ เชิญครับ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ จากร่างเดิมของมาตรา ๒๐๗ เป็นศาล
รัฐธรรมนูญ มีในวรรคสองที่เขียนไว้ว่า ในกรณีบุคคลหนึ่งบุคคลใดเห็นว่าสิทธิ
ของคนถูกละเมิดสิทธิโดยรัฐและมีปัญหาที่จะต้องติดตามรัฐธรรมนูญ ท่าน
จะเห็นว่าในวันนั้นที่เราพูดกัน เรื่องศาลปกครอง ยังไม่รู้เลยว่าข้อความอันใด
ที่จะนำขึ้นศาลปกครองหรือขึ้นศาลธรรมดา เพราะฉะนั้นตรงนี้มีผมอยากขอให้
กรมการได้ใส่ไว้เหมือนเดิมให้เป็นสิทธิเฉพาะตัวบุคคล เพื่อให้ประชาชน
ได้มีโอกาสที่จะได้ต่อสู้ของเขาเอง ในกรณีที่จะต้องมาตีความหรืออะไรใน
กรณีถ้าไปฟ้องศาลจะทำให้เกิดปัญหา ผมอยากให้กรมการได้ใคร่ครวญ
ในวรรคนี้ ท่านอาจจะตัดศาลรัฐธรรมนูญออกไปได้ แต่ว่าขอให้คงไว้ซึ่งสิทธิ
ของประชาชนที่จะให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญตีความว่า ข้อความที่เขาจะ
ฟ้องร้องต่อศาลนั้นไปขึ้นศาลปกครอง หรือว่าขึ้นศาลธรรมดา ขอบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอให้คงวรรคสี่ ไว้ใหม่ครับ
 นายมานะ กุสกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
 วรรคสองครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญกรรมาธิการ
 นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ สำหรับกรณีวรรคสามที่กรรมาธิการตัดออกเพราะเห็นว่าปัญหาที่ท่าน
 สมาชิกกังวลเกี่ยวกับเรื่องการวินิจฉัยว่า คดีประเภทใดควรจะขึ้นศาลไคนั้น
 กรรมาธิการได้เพิ่มเติมในมาตรา ๑๕๕ เบื้อง เขาไว้แล้วว่า อำนาจหน้าที่
 ที่จะวินิจฉัยว่า คดีใดขึ้นศาลปกครองหรือขึ้นศาลอื่นนั้นเป็นอำนาจของตุลาการ
 รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๕๕ เบื้อง กรณีจึงไม่ได้บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ส่วนใน
 กรณีที่ประชาชนคนใดคนหนึ่งถูกละเมิด ก็คงไปว่ากันในศาลปกครอง ขอบคุณ
 ครับ

ประธานรัฐสภา : คุณมานะดีใจใหม่ครับ ผ่านนะครับ เชิญ
 ต่อไป มาตรา ๒๐๘

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร):
 มาตรา ๒๐๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๐ มีการ
 แก้ไข

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านอดีตร
 นายอดีตร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) :
 ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม อดีตร เพียงเกษ ส.ส. ขอนแก่น สมาชิก
 รัฐสภา ผมขออนุญาตถามท่านกรรมาธิการนิดหนึ่งว่า ที่ตัดวรรคสองออกและ
 มาเติมใส่มาตรา ๑๒ เกี่ยวกับให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญที่ดำรงตำแหน่งอยู่
 ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่ง
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าจะใส่ไว้เหมือนเดิมอยู่ในหมวดหมู่เดียวกันใหม่ครับ

เพราะอยู่ ๆ ก็มาบัญญัติไว้ในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเลข ซึ่งเรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวตุลาการรัฐธรรมนูญ ถ้าบัญญัติตรงนั้นจะเหมาะสมกว่าไหมครับ เพราะอยู่ ๆ มาโผล่เป็นมาตรา ๑๒ ครั้งนี้ ผมคิดว่า เป็นนักกฎหมายแล้วอ่านมันคนละเรื่องเดียวกัน

ประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ตัดในมาตรา ๒๑๐ วรรคสองออก และก็บัญญัติขึ้นใหม่ในมาตรา ๑๒ นั้น ก็ด้วยเหตุที่ว่า การกำหนดการคงสภาพของบุคคลหรือสถาบันหรือสถานะของบุคคลทุกเรื่อง เรากำหนดเอาไว้เป็นบทเฉพาะกาลในหลาย ๆ มาตรา ไม่ว่าจะ เป็นคณะรัฐมนตรี ไม่ว่าจะ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะ สมาชิกวุฒิสภา หรือองค์กรอื่น ๆ นั้น เราก็กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลในมาตราอื่น ๆ เช่นเดียวกันแต่อยู่ในหมวดเกี่ยวกับบทเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้ขัดแย้ง หรือว่าไม่ผิดแปลกแตกต่างอะไรไป

ประธานรัฐสภา : ขอฟ่านเลขนะครับ เชิญต่อไป

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๑๐ ทวิ ผู้ตรวจการรัฐสภา เป็นเรื่องของทางสมาชิกขอแปรญัตติเพิ่ม

ประธานรัฐสภา : ผู้แปรญัตติไม่อยู่ เชิญคุณมานะ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : เมื่อสักครู่มีท่านประธานให้ท่านเลขฯ อ่านถึงมาตรา ๒๑๐

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๒๑๑

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ผม ก็รออภิปรายอยู่นะครับ เพราะผมแปรญัตติไว้

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๒๑๐ ขอโทษครับ เชิญครับ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม มานะ อุสกุล พรรคชาติพัฒนา จาก
จังหวัดนครพนม ในมาตรา ๒๑๑ ผมขอให้เพิ่มข้อความ

ประธานรัฐสภา : ยังไม่ถึงครับ เพิ่งมาตรา ๒๑๐

นายมานะ อุสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :

มาตรา ๒๑๐ หรือมาตรา ๒๑๑

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๒๑๐ ครับ มีผู้อภิปรายใหม่ครับ

(ไม่มีผู้อภิปราย)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มี ต่อไปครับท่านเลขาฯ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒๑๐ ทวิ มีผู้ขอแปรญัตติเพิ่ม

ประธานรัฐสภา : ไม่มี

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ผ่านไปแล้วครับ มาตรา ๒๑๐ ทวิ เช่นเดียวกัน

ประธานรัฐสภา : ต่อไปครับ ผ่านไป ๒๑๑

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

หมวด ๑๑ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ มีการแก้ไข

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณมานะ

นายมานะ อุสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม มานะ อุสกุล พรรคชาติพัฒนา
จังหวัดนครพนม ก่อนที่ผมจะอภิปรายเรื่องนี้ ผมอยากขอทำความเข้าใจกับ
พี่น้องประชาชน ในกรณีเรื่องกรรมาธิการ ในฐานะที่ประธานกรรมาธิการ
แก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เป็นเลขาธิการของพรรคชาติพัฒนา ได้ถูกกล่าวหาคดี
และโจมตีจากบุคคลหลายฝ่าย โดยไปสร้างความเข้าใจผิดให้ท่าน
ผู้ใหญ่ว่า เป็นเพราะประธานคณะกรรมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ไม่อยาก

จะแก้ไขหรือไม่อยากจะเพิ่มเติม หรือว่าอยากจะทำความชัดเจน ตรงนี้ผมขอ
 ทำความเข้าใจว่า คณะกรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นทำหน้าที่พร้อมกันหมด
 ทุกคน ทุกพรรค และในความคิดเห็นจะเห็นว่าจากการพิจารณาที่ผ่านมา
 ในการแปรญัตติในมาตราต่าง ๆ ตั้งแต่หมวดการปกครองท้องถิ่นนั้นไม่มีใคร
 ขอแปรญัตติเกี่ยวกับความไม่เห็นชอบตามที่กรรมการแก้ไข หลังจากการ
 ลงมติเมื่อคืนก็ภาพก็จะจับไปที่คณะกรรมการ ซึ่งข้างบนนั้นก็มีความคิด
 นั่งอยู่ ๒ ท่าน ก็คือท่านประธานและท่านเลขาธิการ ของคณะกรรมการ ท่านก็
 ต้องยกมือขึ้นตามร่าง อาจจะเป็นข้อความที่ทำให้บุคคลบางคนเข้าใจผิด
 และไปกล่าวหาโจมตีพรรคชาติพัฒนาว่า ไม่เอาด้วยกับร่างเดิมซึ่งรับหลักการ
 จะเห็นว่าสมาชิกพรรคชาติพัฒนาทั้ง ๖๐ ท่าน ไม่มีท่านใดขอแก้ไขร่าง
 พระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในหมวดว่าด้วยราชการส่วนท้องถิ่นนี้ เพราะ
 ทุกคนเห็นด้วยตามร่างที่รับหลักการมาตั้งแต่วาระ ๑ เพราะฉะนั้นถึงไม่มีการ
 แก้ไขของสมาชิกพรรคชาติพัฒนาเลย เพราะเราก็ทราบดี เราเป็นพรรค
 การเมืองที่มาจากชนบท แม้กระทั่งหัวหน้าพรรคก็ยังเป็น ส.ส. จากจังหวัด
 นครราชสีมา และ ส.ส. พรรคชาติพัฒนาส่วนใหญ่จะมาจากต่างจังหวัดทั้งนั้น
 เราอยู่กับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เราอยู่กับพี่น้องประชาชนมาตลอด เพราะฉะนั้น
 เราเข้าใจกำนัน ผู้ใหญ่บ้านดีว่าอำนาจหน้าที่ว่าความรับผิดชอบของกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนั้นทำอะไรบ้าง เกิดความสร้างสรรค์เพื่อประชาชนอะไรบ้าง
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านตายไปไม่รู้กี่คนในการปะทะกันกับผู้ก่อการร้าย และเขาได้
 ค่าตอบแทนอะไร เมื่อก่อนนี้ ๘๐๐ บาทแต่นั้น เรารู้ เราเห็น เราเข้าใจ
 เพราะฉะนั้นเราต้องการทำความเข้าใจตรงนี้ ในการลงมติเมื่อคืนนั้นพรรค
 ชาติพัฒนา ๕๘ เสียง ยกมือให้คงตามร่างเดิมเพื่อให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังอยู่
 ในองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ด้วยภาระหน้าที่จะมีสมาชิกพรรคชาติพัฒนา
 ๒ ท่าน ในฐานะกรรมการจำเป็นต้องยกมือรับในส่วนที่ตัวเองได้แก้ไขมา
 อันนี้ขอทำความเข้าใจ

ในมาตรา ๒๑๑ ผมได้ขอแก้ไขไว้ ๒ ส่วน แต่ในส่วนแรก ผมไม่
 คิดใจเพราะทางกรรมาธิการได้แก้ไขตามที่ผมขอแปรญัตติไว้ ในมาตรา ๒๑๑
 นั้น ผมขอให้เพิ่มข้อความเป็น (๘) ดังนี้

ในการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ตาม (๖) นั้น ถ้ามี
 คะแนนเสียงเห็นชอบด้วย ในการที่จะให้ออกใช้ เป็นรัฐธรรมนูญมีน้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา แต่มีคะแนนเสียง
 เห็นชอบด้วยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้นำร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนั้นไป
 ให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกเสียงเป็นประชามติ
 เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วย ในการที่จะให้ออกใช้รัฐธรรมนูญ ภายในหกสิบวัน
 นับแต่วันที่มีการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ขั้นสุดท้าย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์
 และวิธีการออกเสียงเป็นประชามติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการให้ประชาชนออกเสียงเป็นประชามติดังกล่าว ถ้ามี
 เสียงข้างมากเป็นประชามติเห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าร่าง
 รัฐธรรมนูญนั้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว และให้นำบทบัญญัติ ตาม
 มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ มาบังคับใช้โดยอนุโลม ถ้ามีประชามติไม่
 เห็นชอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญ ร่างนั้นตกไป

ผมขอกราบเรียนว่า โดยระบบการเลือกตั้งของประเทศไทยเรา
 นั้น มีการเลือกตั้ง ประกาศถือคะแนนเสียงข้างมาก ท่านประธานต้องยอมรับ
 สมาชิกสภาผู้แทนในเขตเลือกตั้งแต่ละเขตนั่น เมื่อมีการนับคะแนนประกาศว่า
 ใครได้รับเลือกตั้ง ใครไม่ได้รับเลือกตั้ง บางครั้งคะแนนชนะกัน ๔๐๐ - ๕๐๐
 คะแนน บางครั้งชนะกัน ๑,๐๐๐ คะแนน ในการเลือกตั้งที่ผ่านมามีคะแนนจะ
 อยู่ระดับนี้ตลอด จะเห็นว่าประชาชนส่วนหนึ่งได้สนับสนุนสมาชิกซึ่งตัวเองชอบ
 เห็นว่าเป็นคนที่เหมาะสมที่จะเป็นตัวแทนของตัวเองในสภา แต่ว่าเนื่องจาก

การลงคะแนนเสียงนั้นแพ้ เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้ ก็น่าจะมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่จะให้ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ซึ่งเป็นกฎหมายปกครองสูงสุดของประเทศนั้น และให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์รัฐธรรมนูญในวาระ ๓ ไม่ผ่านสภา ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ตรงนี้มันเป็นการเปิดเผย จริงอยู่ครับเราพูดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๖๐ คนในสภานี้ ถือว่าเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ วุฒิสภาในสภานี้ก็ถือว่าเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ แต่ว่าในระบอบการปกครองประชาธิปไตยนั้น เราถือเสียงส่วนใหญ่เป็นสำคัญ แต่ทั้งนี้เราก็ต้องเคารพในเสียงส่วนน้อย ก็คือบุคคลซึ่งไม่ได้เลือกตั้งตัวผู้แทนราษฎรเข้ามา คือเขาเลือกมาคนอีกกลุ่มหนึ่ง แต่ไม่ได้มาเป็นนั้่นน่าจะทำให้เขามีสิทธิมีเสียงในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมถึงขอเสนอให้เพิ่ม (๗) ในมาตรา ๓๑๑ นี้แล้วผมคิดว่า การแสดงออกอย่างนี้ ถ้าคณะกรรมการและรัฐสภาแห่งนี้ยอมรับในการแปรญัตติของผมนั้น จะได้รับการแซ่ซ้องสรรเสริญจากประชาชนส่วนใหญ่ แล้วเป็นนิมิตหมายอันดีว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยของเรานั้น ได้ก้าวขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง อาจจะไม่ก้าวหน้าเหมือนที่กรรมการได้แก้ไขมาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ แต่ได้ก้าวหน้าขึ้นมาอีกขั้นหนึ่งว่า ให้ประชาชนเขามีส่วนร่วม ทุกวันมีบุคคลหลายฝ่ายได้กล่าวโจมตีนักการเมืองไม่ว่าระดับท้องถิ่นไม่ว่าระดับชาติ คือ ส.ส. ส.จ. แม้กระทั่งกำนันผู้ใหญ่บ้านว่ามาจากการเลือกตั้งโดยมีอำมิสสินจ้าง ตรงนี้ละครับคือความขมขื่นของนักการเมือง ตรงนี้คือความขมขื่นของประชาชน แม้กระทั่งกระทรวงมหาดไทยเอง ออกไปประกาศบอกประชาชนขายสิทธิขายเสียงท่านประธานครับ เป็นการดูถูกคนไทยเกือบ ๖๐ ล้านคนหาว่าเขาขายสิทธิขายเสียง หาว่ามีการซื้อสิทธิซื้อเสียง ผมถามว่าถ้าเป็นบุคคลซึ่งไม่เป็นที่นับถือ ไม่เป็นที่นิยมของประชาชนในพื้นที่นั้น เอาเงินไปแจกเขา เขาไม่

ขายหรือก่อกวน เขาไม่เลือกหรือก่อกวน เพราะฉะนั้นในการร่างรัฐธรรมนูญนี้
 ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งกันระหว่างสภาผู้แทนกับวุฒิสภาว่า ถ้าบางครั้งการ
 แก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นถ้าวุฒิสภาไม่มีส่วนร่วมสนับสนุน การแก้ไขก็ลำบาก
 เพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นการย้อนกลับไปสู่ประชาชน ให้ประชาชนเป็น
 ผู้ตัดสินใจ ผมถึงได้ขอเพิ่มใน (๘) นี้ขึ้นมาเพื่อให้ทางรัฐสภานี้ได้พิจารณา
 เพื่อให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศได้มีส่วนร่วมในการพิจารณารัฐธรรมนูญ
 ซึ่งเป็นกฎหมายการปกครองสูงสุดของประเทศ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ไม่มีผู้ใดอภิปรายนะครับ คุณวีระกร โทษครับ
 ผมมองไม่เห็น

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
 ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนครสวรรค์ พรรคชาติไทย สมาชิกรัฐสภา ท่าน
 ประธานครับ ณ บัดนี้ ก็มาตรงมาตรงท้าย น่าจะเรียกได้ว่าไม่ใช่แก้ไข
 รัฐธรรมนูญ เป็นการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งนับเป็นครั้งแรกใน
 ประวัติศาสตร์ของชาติปไตยประเทศไทยกว่า ๖๐ ปี ที่สภาผู้แทนราษฎร
 จึงมาจากการเลือกตั้ง แล้ววุฒิสมาชิกซึ่งมาจากการแต่งตั้ง ซึ่งถือว่าทั้ง
 ๒ สภา หรือรัฐสภาของเรานี้เป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ได้มีโอกาสร่าง
 รัฐธรรมนูญขึ้นมาด้วยน้ำพักน้ำแรงของพวกเราเอง ด้วยความรู้สึกรักของพี่น้อง
 ประชาชน ได้สอดใส่วิญญาณของความเป็นชาติปไตยจากการที่ได้รับ
 มอบหมายจากพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศเข้ามาในวันนี้ กระผมคิดว่าคงจะ
 เป็นสักราชใหม่ แล้วก็มั่นใจเหลือเกินว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้คงจะยั่งยืนสถาพร
 สืบไป ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๒๑๑ ที่ท่านกรรมาธิการได้มีการ
 เพิ่มเติมแก้ไขนี้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนถามเพื่อเป็นความรู้ เนื่องจากใน
 หลักการเดิมซึ่งเราได้รับหลักการในวาระที่ ๑ นั้น ใน (๑) การขอแก้ไข

ต้องมาจากคณะรัฐมนตรีและจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการให้อำนาจกับทางวุฒิสมาชิกหรือสมาชิกวุฒิสภา ที่จะขอเสนอแก้ไข แต่ในการแก้ไขของคณะกรรมการได้มีการเพิ่มเติมข้อความว่า หรือจากสมาชิกวุฒิสภาและจากสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้จะร่วมเสนอญัตตินั้น ต้องได้รับอนุมัติจากพรรคก่อน นั่นก็แปลว่าในการแก้ไขของกรรมวิธีการนั้น ได้เพิ่มเติมอำนาจให้วุฒิสมาชิกสามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญได้โดยร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้นผมอยากจะเรียนถามว่า เหตุผลของการเพิ่มเติมไขว่ห้างที่ผมได้เรียนถามในขณะนี้ จะเป็นการหักท้วงสิทธิเพิ่มเติมของวุฒิสมาชิกก็หาไม่ แต่เพียงต้องการถามเพราะ เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการเพิ่มเติมหลักการเข้าไป เข้าใจว่าอาจจะ เป็นเพราะท่านกรรมาธิการเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ นับเป็นรัฐธรรมนูญที่น่าจะเรียกได้ว่าหน้าที่สุดของตั้งแต่เราได้มีการร่างกันมาไม่รู้กี่ฉบับ ๖๐ กว่าปีมานี้ ฉบับนี้นับได้ว่าเป็นฉบับที่มีเนื้อหาสาระดูขบขัน ขบขันไปหมดมีรายละเอียดมากมายเหลือเกิน นั่นแปลว่าถ้ารัฐธรรมนูญมีรายละเอียดมากอย่างนี้ โอกาสที่จะต้องแก้ไขในอนาคตจะต้องมีมาก ต้องมีบ่อย เพราะจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาก เนื่องจากเป็นรัฐธรรมนูญที่ลงในรายละเอียดมากที่สุดตั้งแต่เรามีรัฐธรรมนูญขึ้นมาตลอดกว่า ๖๐ ปี เมื่อมีรายละเอียดมาก แน่นนอนก็ต้องแก้ไขมาก เป็นดังนี้หรือไม่ครับจึงได้ให้สิทธิให้อำนาจกับทางวุฒิสภาด้วยที่จะเสนอขอแก้ไขได้ นั่นแปลว่าการแก้ไขก็สามารถทำได้ง่ายขึ้น จึงขอทราบเรียนถามทางกรรมาธิการว่าสาเหตุที่เพิ่มเติมหลักการข้อนี้เข้าไปมีเหตุผลประการใด ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม ไทสาล กุมารย์วิสัย
 รองประธานคณะกรรมการ กระผมขออนุญาตกราบเรียนข้อสังเกตหรือ
 ข้อสงสัยของท่านสมาชิกที่ได้กรุณาถามถึงว่า ในมาตรา ๒๑๑ (๑) ที่มีข้อความ
 ว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมด้วยในการเสนอแก้ไข
 รัฐธรรมนูญนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ความข้อนี้ก็เป็นเรื่องที่ย้อนไป
 ถึงหลักการที่เราได้รับกันมาในตอนต้นว่า ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ
 วุฒิสภา ซิกนั้น เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย เพราะฉะนั้นในการปฏิบัติหน้าที่ของ
 ทางวุฒิสภาซิกนั้นก็มิใช่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน
 และมีหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้ผ่านการพิจารณาของท่านในมาตราต้น ๆ มาแล้ว
 เพราะฉะนั้นในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ
 เกี่ยวกับชาติบ้านเมือง ก็สมควรที่จะให้ทางสมาชิกวุฒิสภาได้มีส่วนร่วม
 พิจารณาด้วย และกระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า การพิจารณาแก้ไข
 รัฐธรรมนูญในคราวนี้เอง จะเห็นว่าบทบาทของท่านวุฒิสภาซิกนั้นมีส่วนร่วม
 ทำให้การพิจารณาได้ดำเนินไปด้วยดีและด้วยความเรียบร้อย ตรงตาม
 เจตนารมณ์ของประชาชน ผมคิดว่าในลักษณะดังนี้ ผลงานของท่านวุฒิสภาซิก
 คงจะเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองอยู่เป็นอันมาก กรรมการจึงเห็นว่าการ
 เติมบทบาทของวุฒิสภาซิกเข้าไปในร่างเดิม ซึ่งรับมาในตอนต้นนั้นเป็น
 เรื่องที่สมควรจะได้กระทำ และในหลักการครั้งนี้เองก็ได้มีมาโดยตลอดตาม
 ธรรมเนียมการปกครองประเทศของเรา ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับใด
 กระผมจะขอกราบเรียนว่านี่คือเหตุผลของคณะกรรมการ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม วีระกร คำประกอบ ผมขอกราบเรียนว่าก็
 เป็นไปดั่งที่ท่านรองประธานได้พูดแล้ว และรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ นั้นให้

อำนาจ ให้สิทธิกับวุฒิสมาชิกมาโดยตลอด แต่ว่าเมื่อเรารับหลักการในวาระที่ ๑ นั้นไม่ได้มีการใส่อำนาจวุฒิสมาชิกในมาตรานี้เข้าไป มีการเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เข้าไป กระผมเห็นด้วยและไม่ขัดข้องนะครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ผ่านครับ ท่านเลขานุการ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร):

มาตรา ๔ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานรัฐสภา : ผ่านครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร):

มาตรา ๕ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานรัฐสภา : ผ่านครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร):

มาตรา ๖ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานรัฐสภา : อาจารย์วิมลเชิญครับ

นายวิมล เครื่องงาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม วิมล เครื่องงาม ในนามของกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการได้พิจารณา
มาตรา ๖ ซึ่งเป็นเสมือนหนึ่งบทเฉพาะกาลของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ได้
พิจารณากันอีกครั้งหนึ่งก็มีความเห็นว่า ถ้อยคำที่ได้กำหนดไว้ นั้น อาจจะทำให้
เกิดปัญหาความเข้าใจผิดในการใช้และในการตีความ เพราะเหตุว่าอาจจะ
ก่อให้เกิดปัญหาขึ้น ๓ ประการ หลักการที่เขียนไว้ในมาตรา ๖ นั้น ได้
กำหนดไว้ว่า ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็น
เวลาที่รัฐธรรมนูญฉบับเดิมใช้บังคับอยู่ ยังคงเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ต่อไปได้ซึ่งความหมายก็คือ ให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๖๐ คน เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ไม่ใช่ว่าสลายตัวหรือสิ้นสุดลงไป ถ้าไม่เขียน

ในมาตรา ๖ ใว้ นั้นคงจะต้องสลายตัวหรือสิ้นสุดลง เพราะเหตุว่าบทบัญญัติ อันเป็นที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกยกเลิกไปแล้ว เมื่อมาตรา ๖ รองรับไว้ เช่นนี้จึงสามารถที่จะดำรงตำแหน่งต่อไปได้ตามปกติ แต่แม้กระนั้นก็ ทำให้เกิดปัญหาขึ้น ๓ ประการ ดังที่ผมได้กราบเรียนในตอนต้น

ประการที่ ๑ เนื่องจากรัฐสภาแห่งนี้ ได้แก้ไขวิธีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้แก้ไขหลักเกณฑ์ในการเลือกตั้ง จึงเป็นเหตุ ให้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเคยกำหนดไว้ตายตัวว่ามี ๓๖๐ คน จะ ต้องผันแปรไปตามจำนวนประชากรในจังหวัดเสียแล้ว กล่าวคือ จังหวัดใด พื้นที่ใดมีราษฎรอยู่ ๑๕๐,๐๐๐ คน จะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๑ คน ผลจากการนี้ก็คือเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่แก้ไขกันนี้ใช้บังคับ สถิติล่าสุดของ กระทรวงมหาดไทยก็คือ จะทำให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยอัตราส่วน ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทน ๑ คน เพิ่มขึ้นได้ เป็นจำนวนทั้งหมด ๓๘๘ คน นั้น แปลว่าจะต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกิดขึ้นใหม่อีก ๒๘ คน ใน ๒๘ จังหวัด ซึ่งก็จะมีปัญหาขึ้นมาทันทีว่า ที่ประชุมแห่งนี้ประสงค์จะให้ เป็นเช่นนั้นหรือไม่ นั้นเป็นประการที่ ๑ ที่คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วว่าอาจจะเกิดปัญหา จากการตีความขึ้นว่า จะต้องเลือกตั้งขึ้นใหม่ให้ครบ ๓๘๘ คนหรือไม่

ประการที่ ๒ ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ผู้มีสิทธิ ออกเสียงเลือกตั้งมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป ซึ่งก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นว่า ถ้าสมมุติ ในเวลาข้างหน้าหลังจากที่รัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไขนี้ใช้บังคับแล้ว หากมีความ จำเป็นต้องเลือกตั้งซ่อมจะให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเวลาเลือกตั้งซ่อมนั้น ได้แก่ผู้มีอายุ ๒๐ ปี บริบูรณ์ขึ้นไปหรือ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป นั้นเป็นปัญหา ประการที่ ๒

ปัญหาประการที่ ๓ ก็คือวิธีการเลือกตั้งนั้น ต่อไปจะเลือกกัน อย่างไม่รู้ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาและเห็นว่า วิธีการปรับปรุงแก้ไข

รัฐธรรมนูญในเวลาที่ผ่านมา นั้น ถ้าเป็นการปรับปรุงเรื่องใดที่กระทบต่อโครงสร้าง สถานะใด เป็นการใหญ่ก็สมควรที่จะรอไว้ในกาเลือกตั้งทั่วไป จึงจะเป็นการเริ่มต้นที่พร้อมเพรียงกัน และสมควรดังที่เคยกระทำมาแล้วในคราวแก้รัฐธรรมนูญ เมื่อปี ๒๕๒๘ ซึ่งปรับปรุงวิธีการเลือกตั้ง

ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจึงเห็นว่า เพื่อขจัดปัญหาในการตีความและปัญหา ๓ ประการ ดังที่ระดมได้กราบเรียนจึงน่าจะเพิ่มเติมความเป็นวรรคสอง และวรรคสามของมาตรา ๖ ใหม่ กล่าวคือมาตรา ๖ ใหม่ นั้น ก็ จะปรากฏความ ๓ วรรค วรรคหนึ่งก็จะปรากฏตามร่างที่ปรากฏอยู่ในมือของท่านสมาชิกขณะนี้ แต่ขณะเดียวกันก็ควรจะเพิ่มเติมความเป็นวรรคสองว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๐๘ (๒) ให้ใช้บังคับกับการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกที่จะพึงมีขึ้นภายหลังวันใช้รัฐธรรมนูญนี้ มาตรา ๑๐๕ เป็นเรื่องวิธีการเลือกตั้ง มาตรา ๑๐๖ เป็นเรื่องอัตราส่วน ๑๕๐,๐๐๐ คน ต่อผู้แทน ๑ คน และมาตรา ๑๐๘ (๒) เป็นเรื่องอายุผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ถ้าปรับปรุงตามที่กรรมการเสนอใหม่นี้ก็จะมีความหมายว่า เรื่องอายุ ๑๘ ปีก็ คือ เรื่องที่จะมีการแบ่งเขต เรื่องที่ ๑๕๐,๐๐๐ ต่อ ผู้แทน ๑ คน ก็คือ จะต้องเอาไว้ว่ากันสำหรับการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้นครั้งแรกในอนาคตเท่านั้น การเลือกตั้งซ่อมหรือการเลือกตั้งใด ๆ ที่เกิดขึ้นถัดจากนี้ไป จะต้องดำเนินการตามวิธีการในรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๓๔ ไปก่อน ขณะเดียวกันเพื่อขจัดปัญหาที่ขอเพิ่มความอีกวรรคหนึ่งเป็นวรรคสามว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อแทนตำแหน่งที่ว่างก่อนการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกตามวรรคสอง ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ คณะกรรมการเชื่อว่า เมื่อเพิ่มความขึ้นใหม่ ๒ วรรค ดังนี้ก็จะขจัดปัญหา ๓ ประการที่ได้กราบเรียนในตอนต้นจึงขอประทานเสนอเพิ่มเข้ามา ในขณะนี้ครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกะจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกะจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดอนแรกผมได้ฟัง
ท่านกรรมาธิการชี้แจง ผมเองก็กังวลใจ เพราะว่าท่านได้ปูพื้นด้วยปัญหาที่
อาจจะเกิดขึ้น ผมยังนึกถึงว่า ถ้าท่านมีปัญหาก็จะต้องเสนอวิธีแก้มา
ด้วย แล้วฟังมาถึงช่วงท้ายท่านก็ได้เสนอวิธีแก้ ซึ่งกระผมคิดว่ามีเหตุผล
เพราะฉะนั้นกระผมยินดีรับในส่วนที่ท่านเสนอแก้ไขเข้ามา และคิดว่าจะ เป็น
ทางออกที่ดีสำหรับสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ผมจึงเห็นด้วย ขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ที่ท่านกรรมาธิการเสนอเพิ่มมาเป็น ๓ วรรค ดังที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจง
ต่อรัฐสภานี้ กระผมเห็นพ้องด้วย แล้วขอสนับสนุนและขอให้วามตราอื่นต่อไป
เถอะครับจะได้เสร็จ

ประธานรัฐสภา : คือถ้าท่านสวัสดิ์ไม่ลุกขึ้นมา ผมก็จะถามอยู่
แล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้านใช่ไหมครับ ก็เป็นอันว่าเห็นด้วย เชิญมาตราต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๗ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานรัฐสภา : ผ่านครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๘ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๘ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้น
ใหม่ มาตรา ๑๐ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านวิญญ์ครับ

นายวิญญ์ เครื่องงาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมวิญญ์ เครื่องงาม สมาชิกรัฐสภา ในฐานะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการ

ได้มอบหมายให้คณะกรรมการเรียนเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการได้พิจารณาว่า
 ได้มีองค์กร ได้มีสถาบันเป็นจำนวนมากเกิดขึ้นตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ
 พ.ศ. ๒๕๓๔ เมื่อมีการยกเลิกบทบัญญัติมาตราเหล่านั้นแล้วก็จะเกิดปัญหาว่า
 องค์กรสถาบันเหล่านั้นจะคงอยู่หรือไม่ประการใด ด้วยเหตุนี้จึงได้มาบัญญัติ
 บทเฉพาะกาลรองรับเอาไว้ ดังจะเห็นว่าได้เรียงมาเป็นลำดับ ในอันดับแรก
 ก็ให้สมาชิกวุฒิสภาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในเวลานี้ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไป
 อันดับที่ ๒ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดำรงตำแหน่งอยู่เวลานี้ ยังคงดำรง
 ตำแหน่งต่อไป อันดับที่ ๓ ก็ได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทน
 ราษฎร อันดับที่ ๔ ก็ได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องของตำแหน่งของประธานวุฒิสภา
 ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานทั้ง ๒ สภา ที่ดำรงตำแหน่งอยู่
 เวลานี้ให้ดำรงตำแหน่งได้ต่อไป และจะเห็นต่อไปว่า ได้รองรับให้ตุลาการ
 รัฐธรรมนูญดำรงตำแหน่งได้ต่อไปด้วย ปัญหาที่มากเกิดขึ้น โดยคณะกรรมการ
 คิดในชั้นแรกว่าคงจะไม่ใช่ปัญหา แต่เกรงว่าต่อไปจะมีการตีความเกิดขึ้น ก็
 จะเกิดปัญหาขึ้น นั่นก็คือยังมีองค์กร มีสถาบันอยู่อีก ๒ สถาบัน ซึ่งเกิดขึ้นตาม
 รัฐธรรมนูญฉบับเดิม กล่าวคือ คณะกรรมการทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นกรรมการ
 สามัญหรือกรรมการวิสามัญคดี ซึ่งมีอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรและในวุฒิสภา
 ที่สำคัญคือมีคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งมีบุคคลภายนอกเข้ามาร่วมอยู่ด้วย
 และเชื่อว่า เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับกรรมการเหล่านั้นยังคงทำงานอยู่
 ปัญหาที่เกิดขึ้นว่าคณะกรรมการทั้งหลายนั้นเกิดขึ้นตามมาตรา ๑๕๖ ใน
 รัฐธรรมนูญฉบับเดิม แล้วเมื่อยกเลิกมาตรา ๑๕๖ สร้างมาตรา ๑๕๖ ขึ้นใหม่
 กรรมการนั้นจะยังอยู่หรือไม่ และยังมีต่อไปว่า ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
 และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้ตราขึ้นตามมาตรา ๑๕๗ เดิม
 เมื่อมาตรา ๑๕๗ ถูกยกเลิกแล้ว เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ใช้บังคับ ข้อบังคับ
 การประชุมทั้งสองสภาจะยังใช้ได้ต่อไปหรือไม่ ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้เกิด

การตีความขึ้น เพราะฉะนั้น เพื่อขจัดปัญหาที่สมควรที่จะเพิ่มข้อความรับรอง เป็นบทเฉพาะกาลให้คณะกรรมการทั้งหลาย และให้ข้อบังคับการประชุม ทั้งสองสภายังมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไปได้ ปัญหาที่มีว่า ที่ที่จะลงนั้นควรจะเป็น ครองไหนคณะกรรมการ ได้ใคร่ครวญแล้วคิดว่าคงจะต้องสร้างมาตรา ๘ ทวิ แทรกตรงนี้ ซึ่งดูในครั้งแรกอาจจะรู้สึกประดักประเดิด แต่ถ้ามองแล้วจะ เห็นว่า โครงสร้างบทเฉพาะกาลนั้นจะเรียงตามลำดับในบทหลัก บทหลัก กล่าวถึงวุฒิสภาก่อน บทเฉพาะกาลก็สร้างเรื่องวุฒิสภาขึ้นในบทเฉพาะกาล ก่อน บทหลักกล่าวถึงผู้นำฝ่ายค้าน ก็มาสร้างเรื่องผู้นำฝ่ายค้านในที่เดียวกัน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะไปขึ้นมาตรา ๑๐ ซึ่งเป็นการสร้างบทเฉพาะกาลรองรับ คณะรัฐมนตรีตรงนี้จะต้องมีบทเฉพาะกาลรองรับคณะกรรมการ และ ข้อบังคับการประชุมสภาคณะกรรมการจึงขอประทานเสนอมาตรา ๘ ทวิ มี ข้อความว่า ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๑๕๖ และข้อบังคับการประชุม วุฒิสภา และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๑๕๗ คง เป็น คณะกรรมการ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาและข้อบังคับการประชุมสภา ผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้คณะกรรมการเชื่อว่าถ้าแก้ไขเพิ่ม ความใหม่ดังนี้แล้ว ก็จะขจัดปัญหาเรื่องการที่จะต่ออายุ หรือคงอายุของ กรรมการ และข้อบังคับไปได้

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต มุนาภ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายมิชัย ฤชุพันธุ์ รองประธาน รัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนรองประธานรัฐสภา : กรรมการเสนอให้ เพิ่มเป็นมาตรา ๘ ทวิ ตามความข้างที่ได้แถลงไป เชิญคุณฤชุ

ร้อยโท ฤทธิ ไสกระช่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกะจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่กระผม ฟังไม่ชัดเจนว่า ที่ท่านอ้างถึงมาตรา แล้วไม่ได้บอกว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับไหน อย่างไร กระผมไม่แน่ใจ เพราะท่านอ้างเฉพาะมาตรา แล้วไม่ได้ อ้างว่าอยู่ในฉบับไหน จะมีปัญหาไหมครับอย่างนี้ เข้าใจว่าในครั้งที่ท่านเพิ่ม ครั้งก่อน ก็ดูจะเป็นแบบเดียวกันเพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ท่านได้ดูให้ รอบคอบตรงนี้ เมื่ออ้างมาตราแล้ว ควรจะต้องอ้างฉบับด้วยหรือเปล่า ผมขอ ตั้งข้อสังเกตครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมการการลงอ่านซ้ำ ๆ อีกครั้ง

นายจำลอง กรุฑขุนทด (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง กรุฑขุนทด กรรมการ ขออ่านข้อความที่ท่านประธานได้ กรุณามาตรา ๘ ทวิ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๑๕๖ และข้อบังคับการประชุมตามมาตรา ๑๕๗ คงเป็นกรรมการ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ขาดตัวรัฐธรรมนูญที่อ้าง

นายจำลอง กรุฑขุนทด (กรรมการ) : ครับ กรรมการ เห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ทักท้วงเมื่อสักครู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นลงอ่านที่เดิม แล้ว ดอกระวีชัย

นายวีชัย เครืองาม (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตปรับปรุงเพิ่มขึ้นอีก เพราะพบว่ายังมีกรรมการร่วมที่อาจจะทำงานค้างอยู่อีก ซึ่งเป็นกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง เพราะฉะนั้น

ข้อความนี้จะต้องเป็นใหม่ว่า ให้คณะกรรมการติดตามมาตรา ๑๔๒ และ
 มาตรา ๑๕๖ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และข้อบังคับการประชุมสภา
 ผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๑๕๗ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 พุทธศักราช ๒๕๓๔ เป็นคณะกรรมการและข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และ
 ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราช
 อาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดยังติดใจใหม่ครับ
 (ไม่มีสมาชิกติดใจ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องที่
 กรรมการขอเพิ่มเติม ผ่านไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล เลขานุการรัฐสภา : มาตรา ๑๐
 คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์):
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ คำประกอบ พรรคชาติไทย จาก
 นครสวรรค์ ผมขออนุญาตในมาตรา ๑๐ ที่กรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นมา เหตุผล
 ที่ข้องใจก็เพราะว่ากรรมการได้เพิ่มเติมว่า ให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการ
 แผ่นดินอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นคณะรัฐมนตรีหรือตาม
 บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไข
 เพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ผมมีความข้องใจว่าทำไมเราต้องไปเติม
 มาตรา ๑๐ ขึ้น เป็นการผูกมัดรัฐมนตรีคณะปัจจุบันนี้ว่า อย่าลาออกนะ ออก
 ไม่ได้ ต้องคงอยู่ถึงแม้ว่าพรรคความหวังใหม่เขาจะถอนตัว รัฐบาลนี้ก็ตั้งอยู่
 ดอนดามไม่ได้ มันจะหมายความว่าอย่างไรใหม่ครับ ขอประทานกราบเรียนว่า
 เมื่อประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ถ้า ไม่มีมาตรา ๑๐ อยู่ที่เพิ่มเติมมานี้

หมายความว่าคณะรัฐบาลชุดนี้ต้องพ้นจากตำแหน่งกระนั้นหรือ มีบทบัญญัติ
 ตรงไหนครับว่าถ้าประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว คณะรัฐบาลคณะนี้ต้องพ้น
 จากตำแหน่ง ถ้าไม่มีบทบัญญัติตรงไหนชี้ให้ชัดว่าเมื่อใช้บทบัญญัติกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว คณะรัฐบาลชุดนี้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อไม่มีกฎหมายชี้ให้
 ชัดก็ต้องออกจากตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่ง เราก็ไม่จำเป็นต้องเพิ่ม
 มาตรา ๑๐ เข้าไปแต่อย่างใด การเพิ่มมาตรา ๑๐ นี้ เป็นการแสดงให้เห็น
 ว่าถ้าใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ประกาศใช้เมื่อใด ใช้บังคับเมื่อใด
 วันใด คณะรัฐมนตรีปัจจุบันซึ่งมีท่านนายกฯ ชวน เป็นหัวหน้าเป็นนายก
 รัฐมนตรีนั้นต้องพ้นจากตำแหน่งจึงได้บัญญัติมาตรา ๑๐ ว่า ให้คงเป็นคณะ
 รัฐมนตรีต่อไป อันนี้ผมเกรงว่าการเพิ่มเติมนี้จะขัดกับรัฐธรรมนูญ เพราะว่า
 รัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีถือว่า คณะรัฐมนตรียังคงสภาพเป็นคณะ
 รัฐมนตรีอยู่ เมื่อยังคงสภาพเป็นคณะรัฐมนตรีอยู่อย่างเดิมไม่ได้ออก ทำไม
 เราต้องไปอ้างว่ายังคงเป็นอยู่ เป็นการยอมรับว่าคณะรัฐมนตรีนี้พ้นจากสภาพ
 ความเป็นคณะรัฐมนตรีหรืออย่างไร แล้วก็อีกประการหนึ่งครับ คืออยากจะ
 เรียนถามว่าถ้าไปเขียนอย่างนี้แล้ว ถ้าคณะรัฐมนตรีคณะนี้อาจจะออก อยาก
 จะพ้นจากตำแหน่ง จะออกด้วยโดยวิธีไหน กฎหมายรัฐธรรมนูญออกต้องเป็น
 ต่อไปอยู่นี้ ขออธิบายนิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการ

นายวิญญู เครื่องงาม (กรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภา
 ที่เคารพ กระผม วิญญู เครื่องงาม กรรมการ ท่านคณะกรรมการได้
 มอบหมายให้กระผมเรียนท่านสมาชิกอาวุโสว่า เหตุที่จำเป็นต้องสร้าง
 มาตรา ๑๐ ขึ้นรองรับให้คณะรัฐมนตรีอยู่ต่อไปนั้น เหตุผล

ประการที่ ๑ ก็คือได้มีการสร้างมาตราขึ้นรองรับองค์การ สถาบัน
 ตามรัฐธรรมนูญเก่าทุกองค์การทุกสถาบันแล้ว จะเว้นคณะรัฐมนตรีเสียก็จะ

ทำให้เกิดปัญหาว่า จงใจให้มีความแตกต่างจากอย่างอื่นหรืออย่างไร ถึงได้
เว้นเสีย ในเมื่อจะเขียนก็เขียนได้

ประการที่ ๒ ความจำเป็นที่ต้องสร้างมาตรา ๑๐ ขึ้นรองรับ
ตรงนี้ก็เพราะเหตุว่า มันชวนให้เกิดปัญหาการตีความได้จริง ๆ ว่า ถ้าไม่
สร้างมาตรา ๑๐ ขึ้นรองรับตรงนี้ คณะรัฐมนตรี ๔๘ คนจะต้องพ้นจาก
ตำแหน่งทันทีในวันที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีใช้บังคับ เนื่องจากว่าบทบัญญัติอันที่
มาแห่งการแต่งตั้งได้เคลื่อนไปจากเดิมแล้ว คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันนี้ได้เข้า
มาหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๑๕๕ แต่ในรัฐธรรมนูญฉบับที่
เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ คณะรัฐมนตรีจะเข้าบริหารราชการแผ่นดินตาม
มาตรา ๑๖๓ นอกจากคุณสมบัติของรัฐมนตรีก็มีความแตกต่างไปจากคุณสมบัติ
เดิมของรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๐๔ ซึ่งที่ประชุมนี้ตั้งใจให้เปลี่ยนแปลง
ออกไป เพราะฉะนั้นเพื่อตัดปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องสร้างมาตราขึ้น
รองรับให้คณะรัฐมนตรีอยู่ต่อไปได้ ปัญหาเหล่านี้ได้เคยมีการถกเถียง
วิพากษ์วิจารณ์กันครั้งหนึ่งเป็นการใหญ่ เมื่อมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในปี
พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งตรงนั้นก็เกิดปัญหา ในที่สุดก็มีมติของที่ประชุมรัฐสภาในเวลา
นั้น อันที่จริงก็ไม่ได้ผูกมัดรัฐสภาแน่ แต่มันก็กลายเป็นแนวทางขึ้นมาว่า ใน
ครั้งนั้นได้มีการตีความในปี ๒๔๘๘ ว่าถ้าไม่สร้างมาตราขึ้นรองรับองค์กรและ
สถาบันขององค์กรและสถาบัน ซึ่งเกิดขึ้นตามบทบัญญัติเก่านั้นเป็นอันสิ้นสุดไป
กระผมขอกราบเรียน เพื่อความสบายใจของท่านสมาชิกรัฐสภาต่อไปว่า
บทเฉพาะกาลนี้มีความหมายเพียงให้องค์กร และสถาบันเดิมได้ทำหน้าที่ต่อไป
แต่ไม่ได้หมายความว่าจะอยู่ต่อไป จนกระทั่งไม่อาจคายดับคายสูญหรือออก
หรือพ้นตำแหน่งไปได้ ความหมายคือเมื่อได้อยู่ต่อมาแล้ว หากไม่ประสงค์จะ
อยู่การที่รัฐมนตรีจะพ้นจากตำแหน่งไป ก็สามารถจะพ้นไปได้ตามบทบัญญัติใน
รัฐธรรมนูญ โดยการตาย ลาออก ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออก หรือ

โดยเหตุอย่างอื่น ฉะนั้นการที่จะออกนั้น เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับที่จะใช้ บังคับใหม่นี้ แต่ทำอย่างไรที่จะให้คนเดิมเข้ามาเพื่อจะทำหน้าที่ต่อไปได้ไม่ให้เกิดการขาดช่วงเท่านั้น จึงได้ขอกราบเรียนความในใจของคณะกรรมการ ว่าคิดอย่างไรที่ได้สร้างขึ้น ท่านประธานที่เคารพกระผมขออนุญาตอีกสัก ๒ - ๓ วินาทีตรงนี้นะครับ เมื่อสักครู่มาตราที่เป็นปัญหาที่สร้างขึ้นใหม่คือ มาตรา ๕ ทวิ นั้น เนื่องจากกระผมได้บอกว่ามันมีคณะกรรมการร่วมกันอยู่ ซึ่งจำเป็นต้องรองรับ เพราะพบว่าเวลานี้กรรมการร่วมกันก็มีทำหน้าที่อยู่ อย่างน้อยก็ในกฎหมายหลายฉบับ และผมได้อ้างไปถึงว่ากรรมการร่วมกัน นั้นมีอยู่ตามมาตรา ๑๔๒ เมื่อตรวจสอบแล้วจริง ๆ เป็นกรรมการร่วมกัน ตามมาตรา ๑๔๑ เพราะฉะนั้นขออนุญาตแก้ความในร่างมาตรา ๕ ทวิ ที่ เสนอตอนที่โยงไปถึงมาตรา ๑๔๒ เป็นว่า คณะกรรมการตามมาตรา ๑๔๑ นอกนั้นก็ เป็นไปตามความที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณมานะ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่าน ประธานที่เคารพ ผม มานะ อุตกุล ชาติดัตตนา จากจังหวัดนครพนม ได้เห็น มาตรา ๑๐ ซึ่งทางกรรมการขอแก้ไขนี้ ผมความรู้อาจจะน้อยกว่าถ้า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้แล้วจะให้ถือคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๔ หรือฉบับแก้ไข ผมมีความสงสัยตรงนี้คุณสมบัติของรัฐมนตรีว่าจะใช้ ๒๕๓๔ หรือจะใช้ตามที่แก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการ ฟังคำถาม ชัดไหม

นายวิญญู เกรืองาม (กรรมการ) : ใช้ที่แก้ไขแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เมื่อกี้ที่ขอเดิมทาง กรรมการขอเดิมมาตรา ๑๔๑ หรือว่าเปลี่ยนมาตรา ๑๔๒ เป็นมาตรา ๑๔๑ หรือว่าเปลี่ยนมาตรา ๑๔๒ เป็นมาตรา ๑๔๑

นายวิษณุ เครืองาม (กรรมการ) : เปลี่ยนเป็นมาตรา ๑๔๑ รับผิดชอบเหตุผลว่า คณะกรรมการร่วมกันนั้นเกิดขึ้นตามมาตรา ๑๔๑ แล้ว ทำหน้าที่ไปตามมาตรา ๑๔๒ คณะกรรมการคิดว่าคงจะต้องโยงไปถึงตอนที่ มันเกิดกรรมการขึ้นมากกว่า จึงขออนุญาตเปลี่ยนจากมาตรา ๑๔๒ เป็น มาตรา ๑๔๑ ซึ่งขอประธานอนุญาตอ่านความซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๕๖ และข้อบังคับการประชุม วุฒิสภา และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๕๗ ตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ คงเป็นคณะกรรมการ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มันขาดคณะกรรมการที่ตั้ง โดยรัฐสภาตามมาตรา ๑๕๗ ไปด้วยหรือเปล่า แล้วก็อีกอันหนึ่งคือข้อบังคับ ของที่ประชุมร่วม ซึ่งอาจจะผ่านก่อนรัฐธรรมนูญนี้ เพราะฉะนั้น เขียนเมื่อไร สักหน่อยดีไหม เต็มใจขออนุญาตต่อสภาว่า ให้กรรมการใช้เวลาคิดนิดหนึ่ง ก่อนนี้ขอพิจารณาตราอื่นผ่านไปก่อนถ้าไม่ติดใจ คุณสวัสดิ์ยังติดใจอยู่ใช่ไหม ครับ เชิญ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ คำประกอบ ก็ให้เกิดความสงสัยท่าน กรรมการท่านหนึ่งขอเอ่ยนาม ท่านจำลอง ครุฑขุนทด บอกว่าเมื่อประกาศ ใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมคือฉบับที่กำลังถืออยู่นี้คือฉบับใหม่นี้ ว่า คุณสมบัติของผู้ที่จะ เป็นรัฐมนตรีจะต้องมีคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่แก้ไข นี้ ถ้าปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันท่านหนึ่งท่านใดมีคุณสมบัติไม่ต้องด้วย บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับที่ประกาศใช้ใหม่นี้ความเป็นรัฐมนตรีก็ถือว่า ขาด คุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญใหม่นี้ ท่านกรรมการบอกว่าคุณสมบัติของรัฐมนตรี

ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ถ้าปรากฏรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งมีคุณสมบัติไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่จะใช้ใหม่นี้จะพ้นจากตำแหน่งไหม แต่ว่าเมื่ออ่านในมาตรา ๑๐ แล้ว มาตรา ๑๐ ที่กรมการได้เพิ่มขึ้นได้บอกชัดเจนว่า คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ คงเป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนี้สืบต่อไป หมายความว่าคณะรัฐมนตรีที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ต้องเป็นคณะรัฐมนตรีสืบต่อไปตาม มาตรา ๑๐ ทั้ง ๆ ที่คุณสมบัติของรัฐมนตรีบางท่านอาจจะขาดคุณสมบัติตามกฎหมายฉบับใหม่ มันก็จะเกิดความสับสนและขัดกัน จะต้องไปตีความกันอีก เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้กรมการช่วยพิจารณาเสียให้ชัดเจนดังกล่าวนี้นี้ จะทำอย่างไร ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเทพครับ

ร้อยโท เทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กรณีที่ท่านประธานจะให้พิจารณามาตราอื่นนั้น ด้วยความเคารพเนื่องจากข้อบังคับวาระ ๒ เราน่าจะไปทีละมาตรา แต่อย่างไรก็ตามในมาตรา ๑๐ นี้ ในความรู้สึกรับของผมแล้วท่านพูดถึงคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นสถาบัน เพราะฉะนั้นการที่ท่านพูดถึงสถาบันนี้ ถ้ารัฐมนตรีในขณะนั้นพ้นไปคนเดียวสถาบันก็ยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าชัดเจนอยู่แล้ว แต่ในประเด็นที่จะไปมาตราอื่นแล้วกลับมา กระผมเกรงว่าน่าจะทำได้เพราะเราอาศัยข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ข้อบังคับบอกว่า เว้นแต่สภาจะเห็นเป็นอย่างอื่น ผมจึงได้ถามสภาว่าจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหม ถ้าไม่เห็นเป็นอย่างอื่นก็แล้วไป เชิญอาจารย์วิชญ์

นายวิชญ์ เครืองาม (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ

คณะกรรมการให้การให้ทราบเรียนว่าได้ปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๘ ทวิ ตามที่ท่านประธานได้กรุณาแนะนำเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อตัดปัญหาในการดำเนินการจึงขออนุญาตเสนอถ้อยคำและข้อความใหม่ดังนี้ มาตรา ๘ ทวิ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๕๖ และมาตรา ๑๕๘ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาตามมาตรา ๑๕๗ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๔ คงเป็นคณะกรรมการและข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ตรงมาตรา ๑๕๗ น่าจะเป็นมาตรา ๑๕๓ และมาตรา ๑๕๗ เพราะมาตรา ๑๕๓ ของทั้งสองสภา
นายวิมล เครื่องงาม (กรรมการ) : มาตรา ๑๔๑
มาตรา ๑๕๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๕๖ ก่อนมาตรา ๑๕๘ แล้วข้อบังคับถึงจะมาตรา ๑๕๓ และมาตรา ๑๕๗ ที่เขียนมานั้นถูกแล้ว แต่ตรงมาตรา ๑๕๗ ที่อ้างข้างหลังนั้นเป็นมาตรา ๑๕๓ กับมาตรา ๑๕๗ ตกลงตามนั้นะครับ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ เชิญคุณมานะเออมาตรา ๘ ทวิ นี้ก่อน ถ้าไม่มีใครขัดข้องก็จะได้ผ่านมาตรา ๘ ทวิ ตามที่ขอแก้ไขครั้งใหม่ี่ คุณมานะยังคิดใจมาตรา ๑๐ เชิญ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ อุตกุล ชาตพัฒนา จากจังหวัดนครพนม ผมยังคิดใจในมาตรา ๑๐ นี้เพราะว่าในการที่ให้คณะรัฐมนตรียังคงตำแหน่งอยู่ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๔ และตรงนี้ก็ถ้าหากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้ ผม

ว่าทางกรรมาธิการน่าจะเขียนให้ชัดเจน คงตำแหน่งอยู่ ผมหมายถึงคุณสมบัติด้วย หรือว่าเฉพาะคณะรัฐมนตรี ผมว่าอย่าเอาไปตีความกันอีกเลยครับ พูดกันให้ชัดเจนตอนนี้เลย มีทางออกอย่างไรที่ร่วมกันไปว่าจะเอาคุณสมบัติของรัฐธรรมนูญที่แก้ไข หรือเอาคุณสมบัติของรัฐธรรมนูญเดิม เพราะว่าท่านแก้ไขไว้มาก ฉะนั้นเดี๋ยวเอาไปแล้วจะต้องไปตีความกันอีก ตีความกันแล้วมันจะวนวายไปทั้งบ้านทั้งเมืองอีก เพราะการตีความเรื่องคุณสมบัติรัฐมนตรีนี้ ผมว่าชาวบ้านผู้ที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่ได้เป็นตำแหน่งรัฐมนตรีด้วย ก็เดือดร้อนกันอีก เพราะฉะนั้นเอากันให้จบวันนี้เลย ท่านจะแก้ไขหรือว่าจะเพิ่มเติมกันอย่างไร จะลือลืออย่างไร แก้ให้มันถูกมันต้องเสียครับเพราะท่านที่นั่งอยู่ข้างบนนั้นก็เต็มไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งนั้น เอาให้มันจบในวันนี้เลย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมาธิการจะชี้แจงตามของคุณสวัสดิ์ด้วยไหม

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติ กระผม ไพศาล กุศลชัยวิสัย รองประธานคณะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนว่าในมาตรา ๑๐ นี้ ตั้งที่ท่านขออนุญาตเอย่ยนาม ท่านเทพ เทพโสภณ ที่ท่านได้พูดถึงว่าเราพูดถึงสถาบันคือทางคณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้คงเป็นคณะรัฐมนตรีต่อไป บริหารประเทศต่อไป หมายถึงคณะ ส่วนแต่ละรัฐมนตรีหากจะมีการขาดคุณสมบัติก็ต้องเป็นไปเช่นนั้น เพราะว่าไม่มีบทเฉพาะกาลให้ความคุ้มครองเอาไว้ หรือรองรับเอาไว้ อันนี้ชัดเจน

ส่วนปัญหาที่ท่าน ขออนุญาตเอย่ยนาม ท่านสวัสดิ์ที่ได้กล่าวถามพันไปถึงมาตรา ๕ นั้น คำตอบก็คงเป็นอย่างเดียวกัน มาตรา ๕ นั้นเป็นการบัญญัติเกี่ยวกับตัวท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และท่านสมาชิกวุฒิสภา และ

ไม่ได้เอ่ยถึงท่านรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองในมาตรานั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ความเห็นของคณะกรรมการนั้นได้พิจารณาเรื่องนั้น ชัดเจน และได้มีการพิจารณาว่าเหตุผลนั้น สำหรับท่านรัฐมนตรีต้องมีความ เกรงครัดเป็นพิเศษ สำหรับท่านสมาชิกรัฐสภานั้นก็มีความ เข้มงวดลงไป หย่อนลงไป ส่วนผู้ที่ได้รับการสมัครรับเลือกตั้งนั้น ก็มีความเคร่งครัดมากขึ้น อย่างนั้น ฉะนั้นขั้นตอนเป็นอย่างนี้ ส่วนรัฐมนตรีนั้นมีความเคร่งครัดอย่างที่ ได้กราบเรียนไว้ในตอนที่อภิปรายในมาตราต่าง ๆ ในตอนต้น เพราะฉะนั้น มาตราเหล่านี้ทางคณะกรรมการได้เห็นชัดเจนแล้ว และคงขอกราบเรียน อื่นตามร่างที่เสนอมา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสวัสดิ์ศรี

นายสวัสดิ์ ศรีประจวบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

เพื่อเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของรัฐสภานี้ ผมขอทบทวนเจตนารมณ์ของสภานี้ ได้หรือไม่ว่า ผมเกรงว่าประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ก็อาจจะมาเรื่องกันว่า รัฐมนตรีคนนั้นขาดคุณสมบัติ รัฐมนตรีคนนี้ขาดคุณสมบัติ รัฐมนตรีก็บอกว่าถึง จะขาดแต่ฉันก็ซื้อขายมาตรา ๑๐ ฉันทอยู่ได้ ปัญหามันจะเกิดขึ้น แต่มาฟัง กรรมการชี้แจงแล้วกระผมก็เห็นพ้องด้วย ว่าคุณสมบัติเป็นของแต่ละบุคคล เมื่อใครขาดคุณสมบัติ แม้จะมีมาตรา ๑๐ ให้คณะนี้ยังอยู่ แต่คนคนนั้นเมื่อขาด คุณสมบัติแล้วต้องพ้นจากตำแหน่งไป แต่คณะนี้ยังอยู่ เจตนารมณ์เป็นอย่างนี้ ขอให้เจ้าหน้าที่บันทึกไว้ เวลามีการร้องเรียนอะไรขึ้นมาจะบอกว่าเป็นเจตนารมณ์ของสภา แต่ถ้าสภาไม่มีเจตนารมณ์อย่างนี้ ก็ขอให้คัดค้านเสีย ในขณะนี้ ถ้าไม่มีใครคัดค้านถือว่าเป็นเจตนารมณ์ของรัฐสภาอย่างนี้ ขอขอบคุณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เป็นอันผ่านมาตรา ๑๐ ไป

เชิญต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษย์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๑๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ
นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม จำลอง ครุฑขุนทด เลขานุการคณะกรรมาธิการ เนื่องจากสภาแห่งนี้
ได้มีมติให้ร่างร่างเดิม ในมาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๘๙ เพราะฉะนั้นความ
จำเป็นที่มีมาตรานี้อยู่ต่อไปจึงไม่มี มาตรา ๑๘๘ กรรมาธิการจึงขอคัดออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอดิศร
นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อดิศร เพียงเกษ สมาชิกรัฐสภาท่าน
กรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงว่าจะตัดมาตรา ๑๑ ออกไปทั้งหมด กระผมขอ
อนุญาตถามขอความรู้หน่อยว่า สภาแห่งนี้ได้ผ่านร่างมาตรา ๑๘๖ ไปมาตรานี้
ไม่ได้ตัด แต่ในข้อความที่มาตรา ๑๑ ได้มีมาตรา ๑๘๖ ด้วย ผมเกรงว่าหาก
จะตัดตรงนั้นแล้ว บทเฉพาะกาลตรงนี้ที่จะไปใช้กับมาตรา ๑๘๖ ซึ่งว่าด้วย
ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเราได้ตกลงกันมีเหตุมีผล และสมาชิก
รัฐสภาได้อนุมัติไป จะตัดออกไปก็ขอให้ตัดเฉพาะมาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๘๙
ได้หรือเปล่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเจริญ
นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ จรรย์โกมล จากชัยภูมิ พรรคชาติไทย
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมมีความเห็นเช่นเดียวกับท่านอดิศร เพียงเกษ
ว่าสภาเรารับผ่านในมาตรา ๑๘๖ แต่มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๘๙ นั้น
เราขอขึ้นตามร่างเดิม ฉะนั้นเพื่อความชัดเจนและก็เพื่อความรอบคอบ และก็
เพื่อให้ถูกต้องตามบทบัญญัติ ซึ่งเราได้พิจารณาถกกันมานั้น ผมอยากให้ทางคณะ

กรรมาธิการได้พิจารณาบททวนถ้อยคำในมาตรา ๑๑ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะ
เพิ่มหรือตัดมาตราอะไรหรือรายละเอียดในมาตรา ๑๑ นี้ให้ชัดเจน และก็
ขอให้แสดงต่อที่ประชุมรัฐสภา นี้ เพื่อเราจะได้พิจารณาอนุมัติต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ทำความเข้าใจกับ
กรรมาธิการนิดหนึ่งว่า บทเฉพาะกาลมาตรา ๑๑ เขียนขึ้นไว้เพื่อประโยชน์
ในการใช้มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ เมื่อมาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙
กลับไปให้เดิม ความจำเป็นที่จะเขียนบทเฉพาะกาลเพื่อ ๒ มาตรานั้นก็ไม่มีแต่
ถ้าดูมาตรา ๑๕๖ ก็จะเห็นว่าต้องมีบทบัญญัติใหม่ ที่บังคับในเรื่องการควบคุมดูแล
และความอิสระในการภาษีอกร เพราะฉะนั้นก็ต้องมีบทเฉพาะกาลเพื่อให้
ฝ่ายบริหารไปแก้กฎหมายให้มันทันภายในระยะเวลาเท่านั้นเท่านี้เพราะฉะนั้น
วิธีเขียนมาตรา ๑๑ อาจจะคิดเขียนอีกวิธีหนึ่ง เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจะ
ขอเวลาไปสัก ๕ นาที ๑๐ นาที ไปเขียน ทางสภาคงจะไม่ขัดข้อง เชิญ
คุณฉวี

นายฉวี ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ฉวี ไพรสณฑ์ สมาชิกรัฐสภา พรรคพลังธรรม
กทม. ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องใส่ก็ได้ในมาตรา ๑๕๖ เพราะว่าในมาตรา ๑๕๖
นั้นไม่ใช่บทบังคับ เป็นเพียงพึง ไม่ใช่บทบังคับ ไม่จำเป็นต้องไปไว้ใน
มาตรา ๑๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณมานะ

นายมานะ อูสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผมว่ายังต้องคงมาตรา ๑๕๖ ไว้ใน
มาตรา ๑๑ นี้เพราะเห็นว่า ถ้ามาดูในวรรคสองและวรรคสาม เกี่ยวกับ
เรื่องการให้อำนาจองค์การส่วนท้องถิ่นกับการควบคุมดูแล เราพิจารณากัน
ง่าย ๆ ว่า พ.ร.บ. สภาตำบลซึ่งผ่านสภาไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ สภาผู้แทนราษฎร

ได้ให้อำนาจนายอำเภอว่า ในการที่จะพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณของสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เพียงแต่ให้นายอำเภอให้ความเห็นชอบ แต่เมื่อผ่านรัฐสภาเมื่อผ่านวุฒิสภาออกมากลายเป็นจะต้องให้นายอำเภออนุมัติ นี้ผม kuj เจนนารมณณ์แล้วว่า มันเป็นการลิดรอนความเป็นอิสระในการพิจารณาความพรรคสองและพรรคสามของมาตรา ๑๕๖ เพราะฉะนั้นน่าจะคงมาตรา ๑๕๖ ไว้ในมาตรา ๑๑ ถ้าจะตัดออกก็มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ แต่มาตรา ๑๕๖ นี้จะต้องคงไว้ เพื่อที่จะบังคับให้รัฐบาลได้แก่กฎหมาย ไม่ว่าลักษณะปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นอื่น สุขาภิบาล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด แม้กระทั่ง พ.ร.บ. สภาตำบลที่ผมได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ ผมว่าน่าจะกำหนดเวลาไว้ด้วยว่า จะต้องปฏิบัติให้เสร็จภายในกี่ปี อาจจะ ๔ ปี ๒ ปี แล้วแต่ท่าน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวินัย

นายวินัย เกรืองาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการได้พิจารณากันแล้วอีกครั้งหนึ่ง มีความเห็นว่าจะต้องอาศัยเหตุผลอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายมา เพราะวามตรา ๑๕๖ นั้นเป็นมาตราที่ต้องใช้บังคับทันทีทั้ง ๓ พรรค และมาตรานี้อาจจะมีปัญหาการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็อยู่ในพรรคสองซึ่งให้องค์การปกครองท้องถิ่นมีอิสระในทางการเงิน การคลัง อันจะต้องปฏิบัติทันที และถ้าหากว่ารัฐบาลไม่สามารถดำเนินการให้ปฏิบัติทันทีได้ รัฐบาลก็จะได้ชื่อว่าทำผิดบทบัญญัติมาตรา ๑๖๕ ที่ว่าจะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเพื่ออนุเคราะห์ให้ทุกฝ่ายสามารถดำเนินการไปได้ตามมาตรา ๑๖๕ เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องคงมาตรา ๑๕๖ ไว้ครั้งนี้ ข้อความของมาตรา ๑๑ จึงต้องปรากฏดังนี้ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมาย เพื่อให้้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นไปตาม

บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ให้ใช้กฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นที่ใช้บังคับในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะมีกฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ต้องไม่เกินสี่ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอลงกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
 ท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในมาตรา ๑๑ ซึ่งทางคณะกรรมการได้ขอเปลี่ยนแปลงข้อความซึ่งได้เพิ่มเติมมาจากเดิม ประเด็นนี้นั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่หมอยากจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเงื่อนไขที่ได้มีการกำหนดไว้ เพราะเหตุว่าในมาตรา ๑๕๖ นั้น เสียงส่วนใหญ่ของรัฐสภาได้เห็นชอบกับการแก้ไขของคณะกรรมการ ซึ่งในมาตรา ๑๕๖ เป็นมาตราหลักของพื้นฐานในเรื่องของการปกครองท้องถิ่น และมีวรรคสอง และวรรคสามที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์การปกครองท้องถิ่น นั่นก็คือในเรื่องของความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย หรือตลอดจนในเรื่องของการบริหารและการเงิน ซึ่งจะอนุวัติตามที่กฎหมายบัญญัติ กับในวรรคสามก็คือ การจำกัดอำนาจของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเข้าไปกำกับดูแลการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องต่อความเป็นอิสระตามวรรคสอง และวรรคหนึ่ง ประเด็นนี้คณะกรรมการได้ขอแก้ไขโดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่เกิน ๔ ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ กระผมอยากจะขอท้วงติงว่า โดยแท้ที่จริงแล้วในเรื่องของการปกครองท้องถิ่นนั้นโดยพื้นฐานของกฎหมายที่มีอยู่ปัจจุบัน ก็

ค่อนข้างจะสอดคล้องกับผู้พอสมควรแล้ว และความพยายามของรัฐบาลในการ
เสนอกฎหมาย ในการแก้ไขกฎหมายโดยผ่านกระทรวงมหาดไทยก็ดี โดย
กระทรวงการคลังก็ดี ขณะนี้อยู่ในขั้นของการที่จะเข้าคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่ง
หากว่าจะได้มีการลงเงื่อนไขดังกล่าวเหลือ ๒ ปีเพื่อที่จะดำเนินการในการ
ให้องค์กรการปกครองท้องถิ่นนั้น ได้มีโอกาสที่จะเป็นไปตามบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๕๖ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนโดยส่วนรวม
ต่อพื้นที่ที่เป็นพื้นที่การปกครองท้องถิ่น เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ กระผมคิดว่า
อยากจะขอทราบ เรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังคณะกรรมการ เพื่อขอ
พิจารณาใหม่ว่า ในเงื่อนไขดังกล่าวนี้ จะขอลดทอนได้หรือไม่ จาก ๔ ปี
เป็นไม่เกิน ๒ ปี ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณมานะ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ทราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ อุตกุล ขาดพัฒนา จากจังหวัด
นครพนม ด้วยความเคารพในสมาชิกท่านที่ลุกขึ้นอภิปราย เมื่อก็เกี่ยวกับ เงื่อนไข
เวลา ผมว่าสิ่งที่กรมการได้ขอแก้ไขมานั้น น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะ
เงื่อนไขเวลา ๒ ปีนั้น มิได้ที่ผมไม่อยากจะให้มีการเลือกตั้ง มิให้มีการใช้
บทบัญญัติตามมาตรา ๑๕๖ บังคับ และท่านประธานก็ทราบดีว่า ในการ
พิจารณากฎหมายแต่ละฉบับของสภานั้น ใช้เวลาเป็นปี ๆ แล้วไปถึงวุฒิสภาอีก
แล้วก็กลับมาสู่สภาผู้แทนราษฎร ผมถามว่าใน ๒ ปีนี้จะแก้กฎหมายกี่ฉบับ
หลายสิบฉบับหลายร้อยฉบับ ไม่ใช่เฉพาะฉบับเดียวหรือ ๒ ฉบับ ถ้ามันเป็น
ฉบับเดียวหรือ ๒ ฉบับ ผมไม่ว่า แต่ผมเชื่อว่ามันจะมีการแก้ผู้หลายจาก
และการแก้กฎหมายระบบของเมืองไทยเรานั้น เขียนง่ายแก้ยาก ท่านประธาน
ก็ทราบดี ท่านเขียนมา รัฐธรรมนูญไม่รู้กี่ฉบับ เขียนกฎหมายมาไม่รู้กี่ฉบับแล้ว
ท่านก็ทราบดีว่าเขียนนะ เขียนง่าย แต่มันแก้ยาก เวลาแก้ก็แก้ลำบาก เพราะ
ฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยที่จะเหลืออยู่ ๒ ปี เอาเฉพาะ พ.ร.บ. สภาตำบล

ฉบับเดียว ๒ ปีไม่เสร็จนโยบายของรัฐบาลแสดงว่าจะมีการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด กระทรวงมหาดไทยเสนอมาก็ครั้งแล้ว ตอนนี้ไปถึงไหนแล้วยังเป็นลมเป็นอาภาศอยู่ ยังไม่มีทีท่าว่าจะคลอคอกมาสู่สถานะ ๒ ปีเศษแล้วเพราะฉะนั้นถ้าจะแก้ แม้กระทั่ง ๑ มาตรา ความคิดเห็นมันแตกต่างกันถ้าเราใช้เวลาสั้น โดยใช้เงื่อนไขเวลาบังคับคือสั้นเกินไปคือ ๒ ปี จะทำให้การพิจารณากฎหมายต่าง ๆ เป็นไปด้วยความไม่สมบูรณ์รอบคอบ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ากรมการพิธีเสนอ ๔ ปี ชอบแล้วชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอลงกรณ์อีกทีครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :

ท่านประธานรัฐสภา กระผม ออลงกรณ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ไขว่ขอเรียนท่านประธานว่า เดิมทีในมาตรา ๑๑ นั้น กำหนดไว้ว่าการดำเนินการตาม มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๘ ให้ดำเนินการโดยมีเงื่อนไขว่าไม่เกิน ๔ ปี เมื่อปริมาณงานลดลงไป เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๘ นั้น เสียงข้างมากของที่ประชุมรัฐสภาได้ให้กลับไปใช้ตามร่างเดิมที่รับหลักการมาในวาระที่ ๑ เพราะฉะนั้นเมื่อปริมาณงานซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นปริมาณงานที่มาก หากว่าจะเป็นไปตามร่างแก้ไขของคณะกรรมการการ ในมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๘ เมื่อปริมาณงานลดลงไป เงื่อนไขซึ่งเป็นตัวให้ออกาสต่อรัฐบาล และรัฐสภาในการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการปกครองท้องถิ่นนั้น นำที่จะดำเนินการได้ กระผมไม่ปฏิเสธ ถ้าหากว่าปริมาณงานที่กำหนดเป็นเงื่อนไขบังคับไว้ในมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๘ นั้นยังเหมือนตามร่างของคณะกรรมการ ก็คือไม่เกิน ๔ ปี แต่เมื่อปริมาณงานได้ลดทอนลงไปแล้ว เรานำที่จะได้เร่งรัด กระผมกราบเรียนเพิ่มเติมเป็นข้อมูลอย่างนี้ครับท่านประธานว่า โน

เรื่องเกี่ยวกับภาษีอากรและการเงินนั้น โดยกระทรวงการคลังได้เสนอเข้าสู่คณะรัฐมนตรี เหลือเพียงประเด็นเดียวก็คือในเรื่องของภาษีอากร นั้นหมายความว่าถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีได้มีความเห็นชอบครั้งนี้ กฎกระทรวงต่าง ๆ ร่างแก้ไขพระราชบัญญัติต่าง ๆ หรือร่างแก้ไขพระราชกำหนดต่าง ๆ ก็จะสามารถทยอยเข้ามาได้ เพราะเป็นการเตรียมพร้อมของทุกส่วนอยู่แล้ว นั้นหมายความว่าส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือว่ากรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา จะสามารถมีเม็ดเงินในการที่จะนำไปพัฒนาท้องถิ่นได้รวดเร็วขึ้นซึ่งถ้าหากว่าล่าช้ากว่านี้ไปก็คงจะเสียประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนโดยรวม เพราะฉะนั้นประเด็นนี้กระผมอยากให้ทางคณะกรรมการได้ชี้แจง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการ

นายวิญญู เครืองาม (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการได้มอบหมายให้ผมเรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติว่า คณะกรรมการได้คิดไว้ก่อนแล้วว่า เรื่องเงื่อนไขเวลาของการที่จะให้มีอายุเป็นบทเฉพาะกาลอยู่อย่างนี้ควรจะกำหนดระยะเวลาไว้เท่าใดจึงจะพอสมควร ประการสำคัญคือได้ดูถึงความเป็นไปได้ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าการกำหนดระยะเวลาเอาไว้ ๔ ปี ในขณะที่ท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติบางท่านเห็นว่าควรจะลดลงเหลือ ๒ ปี อย่างไรก็ตาม ๔ ปีนั้นก็ก็เป็นระยะเวลาฝ่ายข้างมากหรือฝ่ายข้างที่ยาวกว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลใดพร้อมที่จะดำเนินการให้เสร็จภายใน ๖ เดือน ๘ เดือน ๑๒ เดือน ก็น่าจะทำให้ได้โดยไม่มีข้อขัดข้อง แต่ถ้าไปกำหนดไว้เพียง ๒ ปี และไม่สามารถจะทำได้ ผมขอเรียนว่ารัฐบาลจะต้องรับผิดชอบทางการเมือง เพราะได้ชื่อว่าทำผิดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ กรณีนี้จะ เป็นปัญหาขึ้นมา ทั้งนี้ยังไม่ว่าเลยไปถึงในระยะปี ๒ ปี ถ้าหากเกิดความเปลี่ยนแปลงผันผวนทางการเมืองขึ้น จนกระทั่งเป็น

เหตุให้รัฐบาลหรือสภานั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ สิ่งทุกอย่างจะต้องหยุดชะงักลงไปหมด และกว่าที่ตั้งต้นนับหนึ่งกันได้นั้นมันอาจจะใช้เวลาไม่เหลือเพียง ๒ ปี เสียแล้ว มันอาจจะเหลือเพียงไม่กี่เดือนก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้คณะกรรมการจึงยืนยันว่าคงจะต้องรักษาระยะเวลา ๔ ปีเอาไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณเชาวริน เชิญ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงผมก็ไม่มีอะไรคิดใจครับเพียงแต่อยากจะแสดงความเห็นสนับสนุนกรรมการ ว่าการคงไว้ในบทเฉพาะกาลให้มีอายุ ๔ ปี นั้นเป็นการสมเหตุสมผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไปแล้ว ผมไม่แน่ใจว่าเราจะลงมติในวาระ ๓ ได้หรือไม่ เพราะเวลาของสภาแห่งนี้ในสมัยประชุมสามัญนี้ก็จะไม่ครบ ๑๕ วันตามบทบัญญัติที่เราจะนัดลงมติ อาจจะต้องมีการขยายสมัยวิสามัญออกไปนัดหนึ่งและหลังจากนั้นก็ปิด ไปเปิดเอาอีกที่เดือนพฤษภาคม ตรงนั้นเขาก็ยุบสภาแล้วแล้วก็ต้องเลือกตั้งกันใหม่กว่าจะฟอร์มรัฐบาลหมดไปอีก ๕๐ วัน ท่านเห็นไหมครับว่าหมดไปแล้ว ๘ เดือน แล้วถ้าจะแก้เป็นเหลือ ๒ ปี ผมว่าไปไม่รอดถ้าหากสมมุติจะครบว่าบุญพาวาสนาส่ง สภานี้ยังอยู่ รัฐบาลพรรคประชาธิปไตยเป็นแกนนำ ก็อยากจะฝากท่านผู้มีเกียรติที่อภิปรายแก่จาก ๔ ปี เป็น ๒ ปี ท่านเร่งรัดพรรคประชาธิปไตยของท่านให้ทำงานแข่งเวลา มันจะทำแล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน ๘ เดือนก็สุดแล้วแต่ครับ ผมยืนยันว่าคณะกรรมการเสนอมา ๔ ปีนั้นชอบด้วยเหตุและผลแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ตกลงผ่านไปดิ้นะครับ

เชิญครับ

ศาสตราจารย์โทคิมูรุ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๑๒ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจเป็นอันผ่านไประยะครับ ท่านสมาชิกครับ เป็นอันว่าเราได้พิจารณาเรื่องลำดับมาตราไปจนจบทุกมาตราแล้ว ตามข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเรานำมาใช้ในการประชุมนี้ ตามข้อ ๑๐๔ ได้กำหนดไว้ว่า เมื่อจบการพิจารณาทั้งร่างแล้วให้สภาพิจารณาทั้งร่าง เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกก็อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่ โดยที่รัฐธรรมนูญได้มีการแก้ไขเป็นจำนวนมากทั้งในชั้นกรรมาธิการ และในชั้นที่เราร่วมกันในสภานี้ เพราะฉะนั้นอาจจะ เป็นไปได้ที่มีข้อคำที่ขัดแย้งกันอยู่หรือยังไม่ลงรอยกันและก็ได้โดยที่รัฐธรรมนูญที่ค่อนข้างจะยาวมาก ผมอยากจะหารือต่อที่ประชุมว่า เราคงจะไม่สามารถพิจารณาทั้งร่างในขณะนี้ได้ ปัญหาที่อยู่แต่เพียงว่า เราจะพิจารณากันในวันพรุ่งนี้ หรือจะไปพิจารณาในวันพฤหัสบดีหน้า ถ้าเป็นการพิจารณาในวันพรุ่งนี้ก็คงจะไม่ต่างอะไรกับในวันนี้ เพราะว่าร่างที่สมบูรณ์แล้วจริง ๆ ก็ยังไม่มีใครได้เห็นหน้าตาว่าเป็นอย่างไร การที่จะไปพิจารณาด้อยคำก็คงจะยาก ฉะนั้นก็อยากจะหารือว่าถ้าจะขอไปพิจารณาด้อยคำทั้งร่างในวันพฤหัสบดีหน้าอีกครั้งหนึ่ง ท่านสมาชิกจะขัดข้องหรือไม่ เชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อลงกรณ์ สมาชิกรัฐสภา ที่ท่านประธานได้กรุณาหารือต่อที่ประชุม กระผมเห็นด้วยที่จะต้องพิจารณาให้รอบคอบดูข้อคำต่าง ๆ แล้วยังวันพรุ่งนี้ไม่ทราบว่าได้มีการเชิญประชุมไว้สำหรับพรุ่งนี้ค่อนข้างเป็นการประชุมรัฐสภา หากว่าจะพิจารณาในส่วนนี้ใน

วันพรุ่งนี้ได้หรือไม่ หรือว่าจะไปเป็นวันหยุดหีบหีบ แต่อย่างไรก็ตามที่กระผม
ใคร่ขอฝากท่านประธานไว้ก็คือว่า ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมต่าง ๆ ที่ทั้ง
กรรมการเห็นด้วยกับที่ทางสมาชิกขอเพิ่มเติม แล้วก็จะเดี๋ยวกับ
กรรมการขอเพิ่มเติมหรือตัดทอนตรงนั้นเฉพาะส่วนนั้น ถ้าหากว่าจะได้ส่ง
ให้สมาชิกเพื่อได้ตรวจทานก่อนก็จะ เป็นพระคุณอย่างยิ่งต่อความรอบคอบ และ
อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ บอกว่าไปเร่งรัดพรรค
ประชาธิปไตย กระผมอยากเรียนว่าท่านอาจจะไม่เข้าใจว่ารัฐบาลผสมนั้นมี
เสียงไม่ใช่ว่าพรรคประชาธิปไตยพรรคเดียว เราก็พยายามและทำแล้ว ไม่ใช่
พูดแต่ปากอย่างเดียว ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คือถ้าจะให้พิมพ์แต่เฉพาะ
ส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมก็คงพิมพ์ได้ แต่ท่านจะไม่สามารถดูได้ว่าที่แก้ไขเพิ่มเติม
แล้วมันไปขัดกับที่เราไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ เพราะฉะนั้นจะต้องดูทั้ง
ร่างถึงจะสามารถดูได้ ถ้าจะให้พิมพ์ทั้งร่างผมก็เชื่อว่าคงจะลำบากหน่อยใน
การที่จะส่งให้สมาชิกได้พิจารณาล่วงหน้า แต่ถ้าเอาไปทั้งร่างแล้วหอบมาแล้ว
มานั่งประชุมกันที่ตรงนี้ก็คงไม่มีใครได้ดูอยู่นั่นเอง เจริญคุณไพจิต

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน ส.ส. นครพนม เห็นด้วยที่
จะให้เป็นการพิจารณาในวันพฤหัสบดีหน้า เพราะจะได้เกิดความรอบคอบใน
การที่จะพิจารณาด้อยค่าต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดค่อนข้างมากในการที่จะต้อง
นำมาดูรายละเอียดกัน และเป็นเรื่องสำคัญด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เจริญคุณเทพ ไสกระจ่าง
ร้อยโท คุณเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม คุณเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมคิดว่า

กำหนดการที่ท่านประธานได้เสนอนั้นมีเหตุผล แต่ผมไม่แน่ใจว่าวันหยุดสวดติดไปนั้นจะเป็นวันลงมติในการอภิปรายไม่ไว้วางใจหรือเปล่า เราจะนัดประชุมซ้อนในลักษณะสภาผู้แทนราษฎร และก็ภาคภูมิใจเป็นประจวบร่วมได้หรือเปล่า ผมไม่แน่ใจเพราะว่ากำหนดการทางการเมืองครั้งนี้กำลังพลิกผันและก็เปลี่ยนแปลงกันง่ายต้องขอความอนุเคราะห์ท่านประธานได้ช่วยดูครั้งนี้ด้วย ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณมานะ อุตกุล

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมดูฉบับปกสีชมพูแล้ว ทางกรรมการ หรือทางสภาก็ได้พิมพ์มาให้แล้วที่เราแก้ไขแล้ว และส่วนที่เหลือก็มีอยู่แค่ ๗ หน้าแค่นั้นเอง และส่วนที่แก้ไขมากที่สุดก็คือ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ ก็ได้ตัดออกไปเลย และใช้ถ้อยคำเดิม นอกนั้นก็ไม่มีอะไร ก็มาแก้ไขในส่วนที่ท่านกรรมการวิมลได้ขอแก้ไข ๒ มาตรา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวันหยุดสวดน่าจะไม่มีปัญหาในการที่จะอภิปรายไม่ไว้วางใจในวันพุธ และวันหยุดสวดก็ต้องลงมติ ผมไม่ทราบว่าเป็นวันนั้นจะอลเวงอย่างไร และถ้าผมจำไม่ผิด รู้สึกรู้สีกจะมีการนัดประชุมวันศุกร์บ้างด้วย คือวันพุธนี่คอนบ่าย ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งนั่งประชุมในห้องนี้ท่านคงจะตามทัน เพราะกรรมการก็ได้อ่าน ได้แก้ไข ก็คือได้ขีดฆ่าออกเป็นบางอัน รู้สึกรู้สีกจะมีเพิ่มเฉพาะมาตรา ๕ ทวิ อย่างเดียวที่เพิ่มขึ้นมา นอกนั้นเป็นการขีดฆ่าออก เพราะฉะนั้นผมว่าไม่น่าจะมีข้อที่จะต้องขัดแย้งหรือแก้ไขจำนวนมาก ถ้าไปดูตรงนี้แล้ว ไปอ่านเฉพาะส่วนที่ทางสภาแจกมาเล่มสีชมพู ถือว่าเป็นส่วนใหญ่แล้วที่เรามีการแก้ไข เหลือแต่ส่วนน้อยผมว่าน่าจะเป็นการประชุมวันพรุ่งนี้บ้าง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาสับสนในวันหยุดสวดที่จะถึง ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าผมเข้าใจไม่ผิด

วันพฤหัสบดีตอนเช้าคงลงมติ คอนบ่ายก็สามารถพิจารณาเรื่องนี้ได้ เมื่อก็ค
คุณจักรพันธุ์ยกมือ เชิญ

นายจักรพันธุ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จักพันธุ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านมานะ ขอ
อนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านก็ให้เหตุผลที่มีเหตุผล ที่จริงที่สภาได้ทำมาในเล่มสีชมพู
ในวันนั้นผมก็นั่งอ่านอยู่ตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตาม ผมว่าการที่จะประชุมเพื่อ
ที่จะทบทวนด้วยคำกันใหม่นั้นอยู่ในดุลพินิจของท่านประธานดีกว่า อาจจะเป็น
สถาปนาหน้าหรืออะไรก็ได้ แต่ว่าท่านประธานก็คงจะไปดูกำหนดการต่าง ๆ
ของสภา และก็มีหนังสือนัดประชุมใหม่อีกครั้งหนึ่ง อาจจะไม่จำเป็นคือหาหรือ
ก็ได้ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คือผมหาหรือเพื่อที่จะได้รับ
ฟังเสียงว่าจะมีข้อขัดแย้งอะไรมากน้อยหรือไม่ ที่แน่ใจก็คือว่า เมื่อเรา
พิจารณาเรื่องนี้เสร็จแล้ว ระยะเวลา ๑๕ วันที่จะต้องตั้งไว้จะเป็นการ
คาบเกี่ยวกับการปิดสมัยประชุม ซึ่งก็เชื่อว่ารัฐบาลคงจะเปิดสมัยประชุม
วิสามัญให้ในการพิจารณาอาระที่ ๑ ต่อไป ซึ่งตรงนั้นคงไม่ต้องเป็นห่วง ถ้า
หากว่าท่านสมาชิกไม่มีข้อขัดข้องอย่างอื่น ผมจะขอมัดเป็นวันพฤหัสบดีหรือ
วันศุกร์หน้า เพื่อมาตรวจดูด้วยคำกันอีกครั้งหนึ่ง สำหรับพ่วงนี้ที่นัดการประชุม
รัฐสภาไว้ก็ของคไป วุฒิสภาจะได้พิจารณากฎหมายที่ค้างอยู่ให้แล้วเสร็จด้วย
ครม.การมีอะไรจะแถลงเพิ่มเติมตอนจบไหม เหนื่อยชามากมาเยอะ

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ผม
ประจวบ ไชยสาส์น ในนามคณะกรรมการ ขอเวลาท่านประธานจะแถลง
ตอนสุดท้ายภายหลังจากแก้ไขข้อคำเสร็จสิ้นแล้ว วันนี้ไม่มีอะไรชี้แจง
ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ วันนี้
เราก็ได้ทำหน้าที่ไปจนสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กรุณาให้
ความร่วมมือ วันนี้หมดกระเปียบวาระแล้ว ขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา